

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

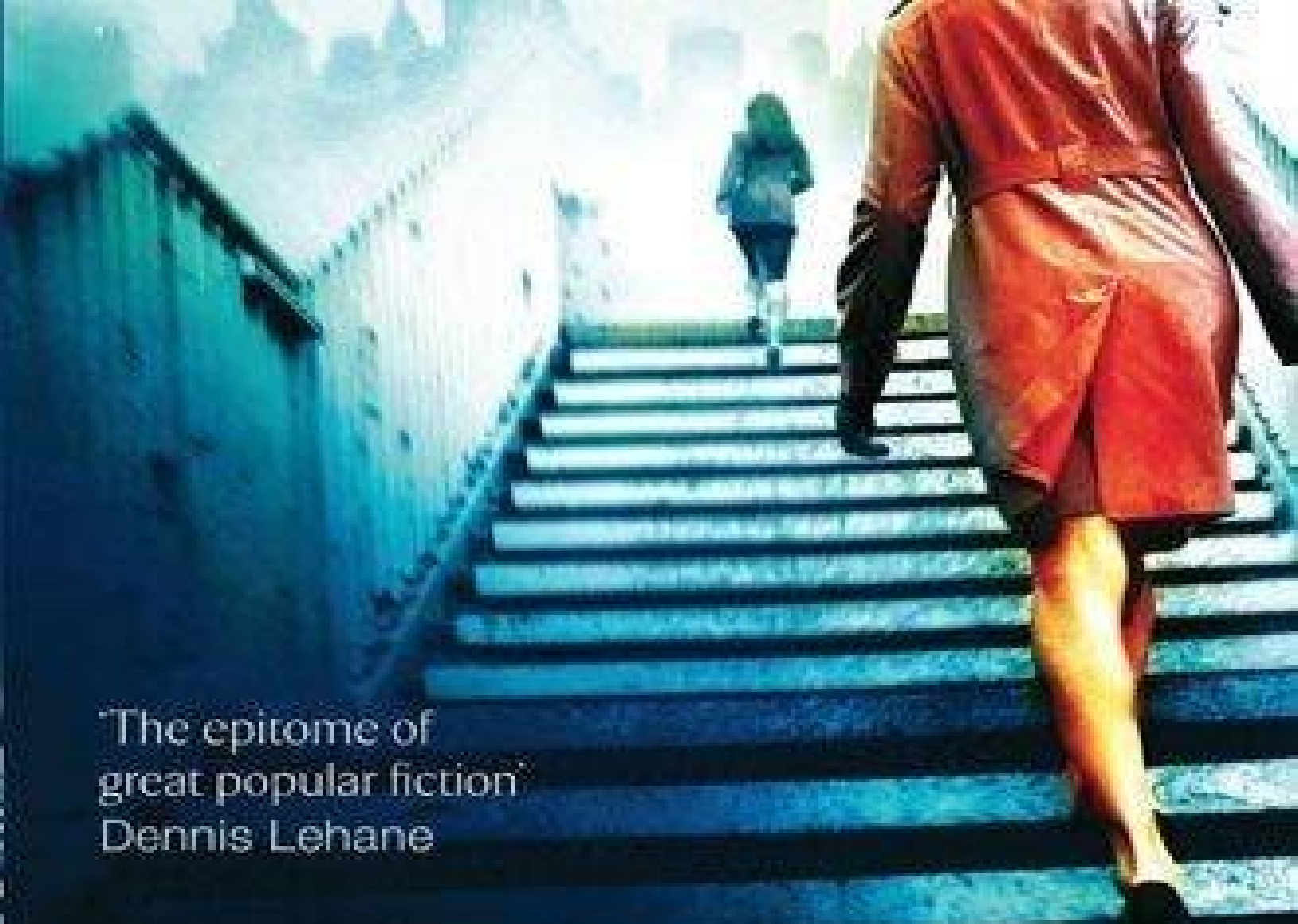
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"The epitome of
great popular fiction"
Dennis Lehane

Nora Roberts *writing as*

J.D. ROBB

Treachery in Death

Bölüm 1

Yaşlı adam dağılmış şeker ve sakız yığınının üzerinde ölü yatıyordu. Çatlamış meşrubat tüpleri, enerji içecekleri, spor içecekleri renkli nehirler halinde soğutucunun kırılmış camından dökülüyordu. Parçalanmış soya cipsi torbaları küçük marketin zeminine yayılmış, ezilerek posa haline gelmişti.

Tezgahın arkasındaki duvarda çerçeveli bir fotoğraf asılıydı. Ölü adamın çok daha genç bir versiyonu ve Eve'in onun dul eşi olduğunu düşündüğü bir kadın marketin önünde kol kola duruyordu. Yüzlerinde gurur, mizah ve geleceğin tüm olasılıkları parlıyordu.

O genç, mutlu adamın geleceği bugün kan ve atıştırmalık yiyeceklerden oluşan bir su birikintisinde sona erdi, diye düşündü.

Ölüm ve yıkımın ortasında, Teğmen Eve Dallas cesedi incelerken olay yerindeki ilk memur ona bilgi verdi.

"Adı Charlie Ochi. O ve karısı neredeyse elli yıldır bu marketi işletiyorlar."

Çenesindeki kaslar Eve'e kurbanı tanıdığını söylüyordu.

"Bayan Ochi arkada, MT'ler onunla birlikte." Kas tekrar sıçradı. "Onu biraz hırpaladılar. O."

"Onlar mı?"

"Üç" dedi. Üç erkek, yirmili yaşların başında. Birinin beyaz, birinin siyah, birinin de Asyalı olduğunu söyledi. Daha önce de gelmişler, hırsızlıktan kaçmışlar. Üzerlerinde bir çeşit Söyleyebildiği en iyi şey ev yapımı bir cihaz. Güvenlik kamerasını bununla sıkıştırmış."

Çenesini kameraya doğru salladı. "Kafayı bulmuş, sırtlanlar gibi gülerek ceplerine şeker doldurduklarını düşünüyor. Onları durdurmaya çalıştığında ona bir çeşit sapla vurmuşlar. Sonra yaşlı adam ortaya çıkmış, ona da vurmuşlar ama o onlara saldırmaya devam etmiş. İçlerinden biri cihazı göğsüne sokmuş. Bayan Ochi adamın taş gibi düştüğünü söyledi. Bir sürü ıvır zıvır kapmışlar -şekerleme, cips, bunun gibi şeyler- bir yandan da gülmüşler, ortalığı biraz dağıtmışlar ve kaçıp gitmişler."

"Size bir tarif mi verdi?"

"Oldukça da iyi bir tane. Daha da iyisi, onları gören ve içlerinden birini tanıyan biri var. Bruster Lowe. Skid olarak biliniyor. Yaya olarak güneye gittiklerini söyledi. Adı Yuri Drew.

Onu dışarıda yakaladık. O aradı."

"Tamam, beklemede kalın memur bey." Eve ortağına döndü. "Nasıl çalışmak istersin?" Peabody koyu renk gözlerini kırptırdığında Eve ona, "Bu seferkinde önceliği sen al. Nasıl çalışmak istersin?"

"Tamam." Peabody'nin dedektif kalkanı şaplak atmıyordu ama yine de oldukça parlaktı. Eve onun bir an durup düşüncelerini sıralamasına izin verdi.

"Lowe'a gidelim, bir adres alalım, varsa bir kâğıt. Tanınmış yoldaşlar bulabiliriz. Eşkalleri şimdi çıkarmalıyız, isimleri ne zaman ve ne olursa ekleriz. Ben istiyorum ki Bu pislikler çok çabuk toparlandılar."

Eve, eski yardımcısının ve şimdiki ortağının ilerledikçe güven kazanmasını izledi.

"Burada süpürgecilere ihtiyacımız var. Bu sik kafalılar muhtemelen her yerde parmak izi ve iz bırakmışlardır. Bakalım elimizde ne varmış. güvenliğini sağlayın, gerisini EDD'ye bırakın."

Peabody, kısa, kabarık bir kuyruk halinde kare yüzüne dökülen siyah saçlarıyla cesede baktı. "Kimliğini doğrulamak için numaraları kontrol etsek iyi olur."

"Bunun üzerine," dedi Eve ve Peabody tekrar gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten mi?"

"Sen birincilsin." Uzun bacaklarını geren Eve, PPC'sinin ekranından okudu. "Lowe, Bruster, nam-ı diğer Skid, beyaz, yirmi üç yaşında. Güncel adresi yok. En son B Bulvarı'nda, annesinin evinde görülmüş. Bir kâğıdı ve mühürlenmemiş bir ıslahevi kaydı var. Yasa dışı madde bulundurma, kötü niyetli hırsızlık, dükkan hırsızlığı, özel mülke zarar verme, araç kaldırma, falan filan."

"Çapraz referans için-"

"Bitti. Bu şeylerden birini çalıştırabilecek tek kişi sen değilsin," diye hatırlattı Eve ona. "Tutuklamaların çapraz referansları bize Leon Slatter, namı diğer Slash, melez erkek, yirmi iki yaşında ve Jimmy K Rogan, namı diğer Smash, siyah erkek, yaş Yirmi üç, olaya karışmış olması en muhtemel yoldaşlar olarak biliniyor."

"Bu gerçekten iyi. Adresler?"

"Slatter'da bir tane var, Batı Dördüncü Cadde'de."

"Mükemmel. Memur bey, teğmenden verileri alın. Bu üç

kişinin yakalanmasını istiyorum. Ortağım ve ben yardım edeceğiz.

"Burada işimiz bittiğinde aramaya devam edeceğiz, ama hadi başlayalım."

"Tamamdır."

Peabody Eve'e, "Ben zekâyı alacağım," dedi. "Sen de kariyı al. Tamam mı?"

"Sen-"

"Birincil. Anladım. Teşekkürler, Dallas."

Eve, bir cesedi teslim ettiği için teşekkür edilmesinin ne kadar kötü bir şey olduğunu düşündü. Ama sonuçta onlar cinayet polisleriydi.

Cesedi incelemek için birkaç dakika daha harcadı. Şakakta, kollarda morarma. Adli tabibin bunların hiçbirinin ölümcül olmadığını doğrulayacağından şüphesi yoktu. Ama Göğsüne yerleştirilen ev yapımı elektronik sinyal bozucu, büyük olasılıkla Ochi'ye seksen üç yaşındaki kalbini durduran bir sarsıntı vermişti.

Ayağa kalktı ve etrafındaki işe yaramaz yıkıma bir kez daha baktı. Görebildiği kadarıyla güzel bir yer işletiyorlardı. Yerler, pencere, tezgâh dökülen içkilerin, sıçrayan kanın altında tertemiz parlıyordu. Atılmamış ya da parçalanmamış stoklar düzenli bir şekilde rafa dizilmişti.

Olay yerine ilk gelen kişi elli yıl demişti, diye düşündü, bir iş yürütüyor, bir hizmet sunuyor, bir hayat yaşıyordu, ta ki üç tane dangalak bir avuç şeker ve soya cipsi için onu yok etmeye karar verene kadar.

Polis olarak geçirdiği bir düzine yıldan sonra, insanların diğer insanlara yaptığı hiçbir şey onu şaşırtmıyordu. Ama bu israf ve dikkatsizlik onu hâlâ kızdırıyordu.

Arka tarafa, küçük bir ofis ve depo kombinasyonuna doğru yürüdü. Tıbbi teknisyen eşyalarını topluyordu.

"Sizi içeri almamıza gerçekten izin vermelisiniz, Bayan Ochi."

Kadın başını salladı. "Çocuklarım, torunlarım geliyor. Çocuklarımı bekliyorum."

"Onlar buraya geldikten sonra sağlık merkezine gidip muayene olman gerekiyor." Nazik ve yumuşak ses tonu, kızın koluna nazikçe koyduğu eliyle eşleşiyordu. "Tamam mı? Gerçekten üzgünüm hanımefendi."

"Teşekkür ederim." Zamanın çizdiği, morlukların gölgelediği yüzünde yanan bir yeşil olan gözlerini kaydırды ve Eve'in gözleriyle buluştu. "Onlar Charlie'yi öldürdü," dedi basitçe.

"Evet, hanımefendi. Kaybınız için üzgünüm."

"Herkes öyle. Onu öldüren üç kişi de pişman olacak. Eğer yapabilseydim, onları kendi ellerimle pişman ederdim."

"Bunu sizin için halledeceğiz. Ben Teğmen Dallas. Size bazı sorular sormam gerekiyor."

"Seni tanıyorum." Bayan Ochi bir elini kaldırdı, parmağıyla havaya vurdu. "Sizi ekranda gördüm, Now'da. Sizi Nadine Furst ile birlikte gördüm. Charlie ve ben onun programını izlemeyi severiz. Sizin hakkınızda yazdığı kitabı okuyacaktık."

"Bu gerçekten benimle ilgili değil." Ama Eve konuşacak daha önemli şeyler olduğu için ve bu onu biraz utandırdığı için konuyu kapattı. "Neden bana ne olduğunu anlatmıyorsunuz, Bayan Ochi?"

"Diğer polise de söyledim, sana da söyleyeceğim. Tezgâhtaydım.

Charlie de onlar geldiğinde buradaydı. Onlara bir daha gelmemelerini söyledik çünkü çalışıyorlar, kırıyorlar

bize ve müşterilerimize hakaret ediyorlar. Bu üçü bela. Serseriler. Beyaz çocuk, elindeki şeyi kameraya baktı ve tezgahın üzerindeki monitör durağanlaştı."

Sesi kelimeleri taşa vuran bir çekiç gibi yonttu ve gözleri sert ve kuru kaldı. Gözyaşı yok, diye düşündü Eve, henüz değil. Sadece hayatta kalanların gerçekten bildiği soğuk öfke alevleri.

"Gölüşüyorlardı," diye devam etti Bayan Ochi, "birbirlerinin sırtını tokatlıyor, yumruklaşıyorlardı ve siyah olan, 'Şimdi ne yapacaksın, yaşlı kaltak,' dedi ve bir demet şeker aldı. Onlara evimden çıkmaları için bağırdım ve diğeri -Asya karışımı- bana bir şeyle vurdu. Yıldızları gördüm ve arkaya, Charlie'nin yanına gitmeye çalıştım ama bana tekrar vurdu ve yere düştüm. Gülmeye devam ettiler. Kafam güzeldi," dedi. "Kafası güzelin neye benzediğini bilirim. Charlie dışarı çıktı. Karışık, sanırım ben yerdeyken bana tekrar vuracaktı ama Charlie ona vurdu, onu geriye savurdu. Yardım etmek için ayağa kalkmaya çalıştım ama ..."

Sesi şimdi kırılmıştı ve suçluluk duygusuyla içindeki öfkenin bir kısmı yok olmuştu.

"Yaralandınız, Bayan Ochi."

"Siyah olan, Charlie'ye bana vurduğu gibi vurdu, ama Charlie düşmedi. Büyük değil Charlie, o katiller gibi genç de değil ama güçlü. Her zaman güçlüydü."

Uzun bir nefes aldı, kendini biraz dengeledi. "O da karşılık verdi. Ayağa kalkmaya çalıştım ve onlara vuracak bir şey bulmaya çalıştım. Sonra beyaz olan, 'Siktir git, seni yaşlı pislik,' dedi ve o şeyi -sıkıştırıcı ya da bayıltıcı ya da her neyse- Charlie'nin içine soktu... buraya."

Bir elini kalbinin üzerine koydu.

"Bir ses çıkardı, elektriksels bir ses, parazit gibi, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Ve koptu, ve koptuğunda, Charlie yere düştü. Elini kalbine bastırdı ve şöyle dedi 'Kata,' dedi adımı." Dudakları titredi ama tekrar sıkılaştırdı. "Kata' dedi, sonra düştü. Ona doğru süründüm. Gülmeye, bağırmaya ve bir şeyleri kırmaya devam ettiler, bir şeylerin üzerinde tepiniyorlardı. İçlerinden biri, hangisi olduğunu bilmiyorum, yan tarafıma tekme attı ve kaçtılar."

Bayan Ochi bir an için gözlerini kapadı. "Dışarı çıktılar ve sonra, bir dakika? Belki daha az, Yuri içeri koştu. O denedi Charlie'ye yardım etti, kalbini şalıştırmaya şalıştı. O iyi bir çocuk Yuri- babası uzun zaman önce bizim için şalışıyordu- ama Charlie'ye yardım edemedi. Polisi ve ambulansı aradı ve başım için dondurucudan buz getirdi. Polis gelene kadar benimle, benimle ve Charlie'yle oturdu."

şimdi öne doğru eğildi. "Onlar önemli insanlar değil. Biz de önemli değiliz, Nadine Furst ile Now'da konuştuğunuz türden önemli insanlar değiliz. Ama bunu onların yanına bırakmayacaksınız, öyle mi?"

"NYPD için önemlisiniz, Bayan Ochi. Siz ve Bay Ochi benim için, ortağım için, şalışan her polis için önemlisiniz. Bu."

"Bunu söylediğinde sana inanıyorum, çünkü sen buna inanıyorsun." "Biliyorum. Zaten onları arıyoruz ve

bulacağız

Onlar. Gözetleme diskinizi alabilirsem yardımı olur. Eğer içeri girmeden önce bozmamışlarsa, onları Rekor. Ve elimizde sen varsın, Yuri var. Yaptıkları yanlarına kalmayacak."

"Tezgahın altındaki kutuda nakit var. Fazla değil, fazla para tutmayız ama para istemediler. Şeker, meşrubat, cips. Onları da istemediler. Sadece kırmak, incitmek ve yırtmak istiyorlardı. Erkekleri hayvana dönüştüren nedir? Biliyor musunuz?"

"Hayır," dedi Eve. "Bilmiyorum."

Eve, Bayan Ochi'nin ailesinin onu doktoruna götürmek üzere arabaya bindirişini ve Bay Ochi'nin cesedinin morga götürülmek üzere yüklenişini izledi.

2060 yazı kavurucu geçmişti ve bu durum yakın zamanda değişecek gibi görünmüyordu. Sıcakta durdu, bir elini kısa kahverengi saçlarının arasından geçirdi ve bir esinti diledi. Peabody'yi hareket ettirme, yönlendirme, emir verme dürtüsünü birkaç kez kontrol etmek zorunda kaldı.

Titiz olmak iyidir, diye hatırlattı kendine ve şüphelilerin fotoğrafları çoktan ortalıkta dolaşmaya, polisler kapıları çalmaya başlamıştı.

Geç de olsa güneş gözlüklerini hatırladı ve onları cebinde bulunca hafifçe şaşırdı. Gözlüğünü taktı, viski rengi gözlerine vuran parıltıyı kesti ve Peabody yanına gelene kadar taba rengi ceket, koyu renk pantolonu ve yıpranmış botlarıyla uzun ve zayıf bir şekilde ayakta durmaya devam etti.

"Elimizdeki iki adreste de kimse yok ve Bruster'ın annesi oğlunu haftalardır görmediğini söylüyor - ve iyi ki de görmemiş. Ama Slatter'ın komşularından biri Bu sabah üçünü de dışarı çıkarken görmüş. Hepsinin orada yüzdüğünü ve son birkaç haftadır orada olduklarını söylüyor."

"Onlar pislik," diye bitirdi Eve. "Deliklerine geri dönecekler."

"Şimdilik iki adamı gözlüyorum. Zeki adam -Yuri Drew- tam karşıdan karşıya geçiyordu ki onların kaçtığını gördü. Bruster'ı tanıdı çünkü birkaç kez karşılaşmışlardı. Buradan çok uzak olmayan bir yerdeki basketbol maçları sırasında ve kurbanımız onları kovaladığında bir keresinde dükkandaydı. Üçünü de tanıyordu ama sadece Bruster'ı ismen biliyordu. Adam iki kez yıkıldı ve bana "diye ekledi Peabody. "Babası eskiden-" "Onlar için

çalış," diye bitirdi Eve. "Anladım."

"Resimlere baktı. PPC'nden bir örnek getirdim ve hiç tereddüt etmeden üçünü de seçti. Onlara karşı tanıklık etmekle kalmayacak, bunu yapmaya hevesli. Bunu bana kesin bir şey olduğu için mi verdin?"

"Smaç vurmayı düşündüğünüz an, topu çemberden sektirdiğiniz andır."

Şimdi Peabody gözlüklerini taktı ve Eve kendini aynalı, gökkuşağı rengindeki camlarda kendi yansımasına bakarken buldu. "Bunların içinden nasıl görebiliyorsun? Her şey lanet bir peri masalı gibi mi görünüyor?"

"Gökkuşağının içinden bakmazsın, herkes içine bakar. Tamamen mag."

Eve'e göre bu hiç de hoş bir davranış değildi ama o sadece omuz silkti. "Şimdi ne yapmak istiyorsun?"

"Muhtemelen gidip anneyle, komşularla konuşmalı, bilinen başka ortakları bulup bulamayacağımıza bakmalıyız. Ama bunu bir gezinti yaparak yapabileceğimizi düşündüm. Kafaları iyiydi, atıştırdılar, dükkana gittiler. Şimdi de

Ortalığı kırıp dökmenin ve yaşlı bir çifti hırpalamanın ne kadar komik olduğunu düşünerek. Belki Ochi'nin öldüğünü biliyorlar, belki de bilmiyorlar."

Eve, en azından gözlüklerin beynini gökkuşağına çevirmediğine karar verdi. Peabody bir polis gibi düşünüyordu. "Bahse girerim yapmazlar ve takılacak kadar aptaldırlar, belki biraz daha mal almaya çalışırlar."

"Zekadan, anneden bir avuç her zamanki takıldığım yer var. Onları arayan bir sürü polis var ama-

"Peki iki tane daha nedir? Kim sürüyor?"

"Ciddi misin?" Peabody'nin ağzı bir karış açık kaldı.

"Sen birincilsin."

"Tamam, yaşasın. Ben kullanıyorum." Heyecanlanan Peabody direksiyonun başına geçti. "Roarke bunu sana verdiğinden beri bunu yapmak istiyordum. Bok gibi görünüyor, ama bebeğim, çok dolu."

Öyleydi, Eve de aynı fikirdeydi. Kocasını hiçbir numarayı kaçırmazdı, ayrıca ona hediye vermeyi çok severdi. İlk hediyelerinden biri, başparmağının iki katı büyüklüğünde gözyaşı şeklinde bir elmas, gömleğinin altında duruyordu.

Güzeldi, zarifti ve muhtemelen küçük bir ülkenin gayri safi milli hasılasından daha değerliydi. Ama eğer o Bu araç ile boktan görünümlü araç arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, boktan olan kazanırdı.

Peabody, "Bir seks barım, bir oyun salonum, pizzacı ve halka açık bir top saha var," diye söze başladı. "Navi'ye bizi hepsinin yanından en verimli şekilde geçirecek bir rota çizebilirim. zaman dilimi."

"Kulağa bir plan gibi geliyor."

"Ama? Hadi ama. Birincil olduğun zaman sana bilgi veriyorum."

"Abur cuburla dolup taşmışlar, neden takılmak için pizzacıya gitsinler ki, özellikle de meyve suları varken? Seks kulübü olabilir, eğer bir patlama peşindeyseler."

"Ama?" Peabody tekrarladı.

"Sadece birkaç yaşlı insanı dövdüler. Onlardan birini öldürdüklerini bilmeleri pek olası değil. Hepsi eğlence ve oyun. Hiç para almamışlar, Ochis'lerin alyanslarını, bilekliklerini, DB'nin cüzdanını çalmamışlar."

Peabody, "Ve bir seks kulübünün maliyeti var," diye sözlerini tamamladı. "Patlama daha pahalıya mal olur."

"Abur cubur aldılar ve ne kadar soğuk olduklarını kanıtladılar. Kafanız güzel olduğunda, buz gibi olduğunuzu düşündüğünüzde ve çok iyi vakit geçirdiğinizde, övünmek, belki birkaç kafaya daha vurmak istersiniz."

"Oyun salonu ya da basketbol. Anladım. Önce onları deneyeceğiz. Eğer tutturamazsak, diğerlerine geçeriz."

Eve başıyla onayladı. "Daha iyi bir plan."

Peabody konumları tuşladı. "Gerçekten Ochi'nin öldüğünü bilmediklerini mi düşünüyorsun?"

"Kafaları güzel, aptallar, büyük pislikler. Ama hiçbirinin işlediği bir cinayet yok. Gülüşerek, beşlik çakarak kaçtılar. Muhtemelen cinayet işlediklerini bilselerdi, karısının işini bitirir, sohbet eder ve cinayeti kabul ederlerdi. Ama yapmadılar."

Önce oyun salonuna gittiler ve burayı tıklım tıklım dolu buldular. Dışarıdan daha serin, diye düşündü Eve, ama zillerin, ısıkların, çığlıkların, kükremelerin, patlamaların ve dönen, yanıp sönen, yanıp sönen ışıkların kakofonisi, neden birinin bir yaz öğleden sonrasını bir makineye yapışmış olarak geçirmek istediğini merak etmesine neden oldu.

Girişin yanındaki tombul, solgun yüzlü görevli kimlik fotoğraflarına şöyle bir göz attı.

"Evet, doğru. Düzenli oyun oynuyorlar. Slash birkaç gün önce Assassins'te en yüksek skoru yaptı. Hâlâ duruyor. Yerim olduğunda kişisel olarak indireceğim çünkü o bir pislik."

"Bugün geldiler mi?" Peabody ona sordu.

"Doğru değil. Çoğunlukla gece oyuncular. Elde edebildikleri zaman taş kafalılar." Omuz silkti. "Ne yapıyorlar?"

"Onlarla konuşmamız gerek." Peabody bir kart çıkardı. "Eğer gelirlerse benimle temasa geçin. Bust It'in tepesinde ne var?"

Dikkati odaklanmıştı. "Oyun mu oynuyorsun?"

"Sağlam, gerçek bir G-bitch. Bust It'te ası öldürdü." Üç parmağını kaldırdı. "Üçlü."

Saygıyla, "Büyük artışlar," dedi. "Dönmek ister misin?"

"Hareket halindeyim ama belki geri dönerim."

"Seni alıyorum," dedi sırtarak.

"Hazır. Çıkıyorum," diye ekledi. "Eğer dönerlerse, beni etiketleyin."

Parmağını kalbinin üzerinde gezdirdi ve kartını cebine attı.

"Ne," diye sordu Eve, "o neydi?"

"Belki bizi etiketleyecekti ama ihtimaller düşüktü çünkü gerçekten umurunda değildi ve kartı atabileceğini düşündüm. Böylece dikkatini çektim, saygısını kazandım. Gamer-bop. Biraz aptalca ama işe yaradı."

"Doğru," dedi Eve ve Peabody'yi güldürdü.

Trafiğin içinden geçerek, Kent Savaşları'ndan sonra inşa edilmiş, grafitilerle süslü prefabriklerin yanından geçtiler. Yapacak daha iyi bir şey yok, yıkık dökük evlerde oturup kahverengi kağıda sarılı şişelerden bira ve rotgut içiyorlar.

Sokak kabadayıları küçük gruplar halinde duruyordu, çoğu çeşitli dövmelemlerini ve terli kaslarını göstermek için dar atletler giyyordu.

Paslanmış çitler, çatlamış ve solmuş asfalt sahayı çevreliyordu. Birileri çöp yığınlarını itme ya da süpürme zahmetine katlanarak kırık camların kayıp elmaslar gibi parıldadığı çit hattına kadar getirmişti.

Bir grup erkek -gençlik çağının sonlarından yirmili yaşların başlarına kadar- gömlek ve deri çalıyorlardı. Bazı deriler sıyrılmış ve yara bere içindeydi. Seyirciler çitlere yaslanıyor ya da oturuyorlardı ve şu anda dilleriyle birbirlerinin göbeklerine ulaşmaya çalışan genç çift dışında, oyunculara bağırıyor, hakaret ediyor ve onları taciz ediyorlardı.

Peabody, soyulmuş bir kompaktın kabuğunun arkasında durdu.

Birisi ezik bagajın üzerine FUK U yazmış.

"Okur-yazarlık oranı hakkında ne diyorsun, daha fuck'ı bile heceleyemiyorsun. Bu üzücü," diye karar verdi Eve.

Peabody çenesini sahaya doğru kaldırarak, "Bruster," dedi.

"Evet, onu ve pislik arkadaşlarını gördüm."

"Destek çağıracağım."

"Uh-huh."

Eve bir süre onları izledi. Gömlekle gelmişlerdi ve o gömlekler terden gövdelerine yapışmıştı. Jimmy K Şalvarını topuzlu dizlerinin üzerine sıyırdı ve Eve onun ritminden, hareketlerinden içinde küçük bir oyun olduğunu anladı.

Şu anda yüksek bir yerden iniyor ve sıcakta domuz gibi terliyor olmasaydı belki daha fazlasını bulabilirdi.

Bruster'ın yüzü istakoz kırmızısı ve damlıyordu ve yüzündeki öfkeden derilerin canlarına okuduğunu tahmin ediyordu. Leon çapraz sahada koşarken köpek gibi nefes nefese kalmıştı. Hatta Uzaktan göğsünün inip kalktığını görebiliyordu.

"Pişmişler," dedi Eve. "Dibe vurmuşlar, soluk soluğa kalmışlar. Tek bacaklı bir yürümeye başlayan çocuğu bile atlatamazlar."

"Destek, dört dakika." Eve sadece başını sallayınca Peabody koltuğunda kıpırdandı. "Tamam, hadi şu pislikleri haklayalım."

"Dört gözle bekliyorum."

Eve arabadan dışarı çıktı. Çitlerde oturanlardan birkaçı polislerin caddenin yarısını geçtiğini fark etti. Bazıları alay etti, Bazıları gergin görünüyordu, diğerleri ise görünmez olma çabası anlamına geldiğini varsaydığı boş bakışı denedi.

Sahada Bruster dirseğini rakibinin karnına çarparak topu çaldı. Çıkan kısa ve şiddetli savaş Eve ve Peabody caddenin karşısına geçip çitin kapısından rahatça geçiyorlar.

Eve ayağıyla göbek gıdıklayıcılarına hafifçe vurdu. "Defol git." Teşvik etmek için ceketinin altındaki silaha dokundu. Ayağa fırlayıp dışarı çıktılar ve Eve'e göre olası bir zarardan kurtuldular.

Aniden daha iyi yerlerde olmaları gerektiğine karar veren diğerlerini görmezden geldi ve kapıdan dışarı çıktı. Bruster'a odaklandı ama bu fırsattan yararlanarak çizmesini Slatter'ın yerde hırıltılı ve kanlar içinde yatan göğsüne geçirdi.

"Yerde kal. Ayağa kalk, kaçmaya çalış, seni düşürecek kadar sersemleteceğim, altına işetecek kadar." Bu noktayı vurgulamak için silahını çekti ve Peabody'nin kaçmaya çalışmasını izledi.

Hala yerde olan dövüşçülerin dirsek ve yumruk darbelerinden kaçınarak Bruster'ı yakalamak için uzanıyor.

Jimmy K yerde oturmuş, patlamış dudağına bakıyordu. "Biz bir şey yapmadık. Oradaki küçük beyaz piç bana yumruk attı."

"Öyle mi?" Ochis'i, pazarı unuttuğu sonucuna vardı. Parçalara ayırdığı hayatları. "Otur, Kal," dedi ona.

Ama Bruster unutmamıştı. Peabody onu o anda dövmekte olduğu çocuğun üzerinden çekip aldığı anda gözlerinin alev aldığını gördü. Kendini bir polis memuru olarak tanıtmaya çalışırken yumruktan kaçtı, tekmeyi savuşturdu.

Slatter onun çizmesinin altından çıkmaya çalıştı. Eve sadece baskıyı artırdı. "Birkaç kaburgamı kırabilirim," dedi ona, "ve bunun oyun sırasında olduğunu söyleyebilirim. Bunu bir düşün."

Peabody silahını çekmek yerine bir yumruğu engelledi. Yumruğun bir kısmı geçti, omzundan sıyrıldı ve Eve'e göre oldukça sağlam bir şekilde kulağına saplandı.

Gökkuşağı gözlükleri kayarak yüzüne çarpık bir şekilde eğildi.

Peabody, Eve'in başını sallamasına neden olan yarım yamalak bir yumruk attı.

Ayaklarının ağır olduğunu, hareketlerini telgrafla bildirdiğini fark etti.

Bruster cebinden sinyal bozucuyu çıkardığında Eve silahını kaldırdı ve ateş etmeye hazırlandı. Peabody de "Siktir et!" dedi ve taşaklarına tekme attı.

Yere düşüp öğürürken jammer elinden fırladı. Eve, onu anında yakalamayı başardığı için Peabody'ye refleks puanı verdi.

"Tamamen tutuklusunuz." Peabody yere düştü, Bruster'ı yuvarladı ve kelepçeleri taktı. Jimmy K yengeç gibi geriye doğru yürümeye başladığında, "Biraz ister misin?" diye bağırdı.

Dondu kaldı. "Uh-uh. Hadi ama dostum. Sadece bir b-ball maçı. Anlaşma yok."

"Emin ol anlaşma yok." Kendini yukarı çekti ve Eve Slatter'ı kelepçelerken ona baktı. "Yüzüstü yat," diye emretti ve Jimmy K ile birlikte işi bitirdi.

Peabody onlara ulaşan ilk subaya, "Bir otobüs çağır," diye emretti. "Bu adamlardan birkaçının tıbbi yardıma ihtiyacı var. İsimlerini alın," diye ekledi. "Karışıma bu kanamalılara saldırmayı da ekleyeceğiz. Ve bu üçü için bir araba bul."

"Evet, efendim."

Peabody Eve'e baktı ve sırtıttı. "Bana 'efendim' dedi." diye mırıldandı. Sonra boğazını temizledi. "Teğmen, bana

Bu ahmaklara suçlamaları bildirip haklarını okuyalım mı?"

"Kesinlikle. Bruster Lowe, Leon Slatter, Jimmy K Rogan, cinayetten tutuklusunuz-"

"Biz cinayet işlemedik!" Jimmy K, birkaç üniformalı onu ayağa kaldırırken neredeyse çığlık atıyordu. "Yanlış adamları yakaladın dostum. B-ball oynuyoruz."

"Diğer suçlamalar arasında cinayete teşebbüs, saldırı, mülke zarar verme, hırsızlık ve Bruster'ın durumunda tutuklamaya direnme ve bir polis memuruna saldırı yer almaktadır. Bu suçlamaların Sırf eğlence olsun diye bunu bir polis memurunu öldürmeye teşebbüse çevirin."

İş bittiğinde ve üç adam arabaya bindirildiğinde Peabody ellerini yüzünde gezdirdi. "Bu iyiydi, iyi işti. Ama ah!" Eliyle kulağını sıvazladı.

"Ayakların çok ağır."

"Hey, ben birinciyken şişman yorumları yapmak yok."

"Ağırlığın değil, Peabody-ayaklarının üzerinde çok fazla tutman dışında. Ve tereddüt ediyorsun. Reflekslerin iyi ama hareketlerin yavaş. Elden ele dövüşünü geliştirmelisin."

"Kulağım hala çınladığı için tartışamam. Bunun üzerinde çalışacağım."

"Ama onu indirdin, yani evet, iyi iş çıkardın." Eve aracının alarminin tiz çıığı üzerine arkasını döndü.

Uyarı şarjı devreye girdiğinde umutlu güçlendiricinin sokağa kış üstü inişini izledi. Kilit patlatıcısı oluğa yuvarlandı.

"İşe yarıyor. Bildiğim iyi oldu."

Geriye doğru yürüdü, güçlendiricinin topallamasına izin verdi - bunun öğrenilmiş değerli bir ders olduğunu düşünüyordu.

"Susadım. Gazoz istiyorum." Peabody Eve'e bir bakış attı.
"Merkeze giderken yolda bir gazoz için duracağım. Nasıl olsa terlemeleri için onlara biraz zaman vermek istiyorum.
Üniformalılara
Onları ayrı tutmak ve görüşme odalarını ayarlamak için.
Jimmy K zayıf halka, değil mi? Önce onu alırız diye düşünmüştüm."

"Benim için çalışıyor."

"Kötü polis olmak istiyorum."

Eve gözlerinde gökkuşakları olan ortağına bakmak için yana kaydı. "Senin için endişeleniyorum, Peabody."

"Ben hiç kötü polis olamıyorum. Ben über kaltak olmak istiyorum, sen de sempatik olan. Onu doldurduklarında hüngür hüngür ağlıyordu. O kadar kötü olmama bile gerek yok. Ayrıca," diye mırıldandı, "Ben birinciyim."

"Tamam." Eve arkasına yaslandı. "İçkileri sen öde."

Görüşmeye girdiklerinde Jimmy K hâlâ hüngür hüngür ağlıyordu. Peabody ona kaşlarını çattı. "Peabody, Dedektif Delia ve Dallas, Teğmen Eve, Ochi, Charlie cinayeti ve bağlantılı suçlamalarla ilgili olarak Rogan, Jimmy K ile görüşüyorlar."

"Ben kimseyi öldürmedim!" Jimmy K feryat etti.

"Oh, kapa çeneni." Peabody dosyayı masaya vurdu, ölünün fotoğrafını çıkardı ve üstüne yapıştırdı. "Gördün mü Rogan? Sen ve arkadaşların bunu yaptınız."

"Yapmadım. Yapmadım."

"Ve bu." Bayan Ochi'nin fotoğraflarını, kanayan kafasının, morarmış gözünün, şişmiş çenesinin yakın çekimlerini ortaya koydu. "Sanırım büyükanneleri dövmeyi seviyorsun, seni geri zekâlı. serseri."

"Ben yapmadım."

Peabody sandalyesinden fırlamaya başladı.

"Bekle, bekle." Eve kendi rolünü oynayarak elini ortağının omzuna koydu. "Ona bir şans ver, tamam mı? O görünüyor oldukça titrek. Sana soğuk bir içecek getirdim Jimmy K. Bir tüp kola ister misin?"

"Evet dostum, evet." Ondan aldı ve yuttu. "Ben kimseyi öldürmedim, asla."

"Tanıklarımız var, seni sik kafalı."

"Uh-uh." Jimmy K, Peabody'ye başını salladı. "Biz içeri girdiğimizde kimse yoktu ve Skid kamerayı kapattı. Yani sen bilmiyorsun."

Tanrım, diye düşündü Eve, ne aptalım. "Bugün Ochi'nin Pazarı'nda mıydın?" diye sordu ona. "Bruster Lowe-Skid ve Leon Slatter-Slash ile mi?"

"Tamam, evet. Biraz atıştırmak istedik, anlıyor musun? Bu yüzden biraz almak için içeri girdik."

"Yemek yemeye gittiğinde her zaman kamerayı mı kapatıyorsun?" Peabody talep etti.

"Sadece oyun oynuyoruz, anladın mı?"

"Oynamak mı?" Peabody kükreyerek Ochi'nin fotoğrafını Jimmy K'nin suratına fırlattı. "Bu bir oyun mu?"

"Hayır, dostum, hayır, efendim. Bunu asla yapmadım."

Eve ona, "Sakin ol Jimmy K," dedi ve Peabody'ye onaylamayan bir bakış attığını gördüğünden emin oldu. "Sinyal bozucuların yasadışı olduğunu biliyorsun, ev yapımı olanlar bile."

"Evet." İçini çekti. "Ama bakın, ben sadece deney yapıyordum. Bazen bir e-mağazada çalışırken bir şeyler kapıyorum ve bir şeyler öğreniyorsun. Eğitici şeyler. Arkadaşlara elimizdeki bazı şeylerden bir sinyal bozucu yapabileceğimi söyledim, onlar da 'Saçmalama yapabilirsin, orospu çocuğu' dediler. Ben de onlara gösterdim. Saatlerce üzerinde çalıştım. Bir vızıltı var. Asılı kaldığınızda nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Evet." Eve başını salladı. "Elbette."

"Denedik ve Slash'in bilgisayarını iyi sikti. Bu çok komik dostum. Skid ve ben bağırsakları patlattık. Slash bir Biraz sinirlendi ve onu benden almaya başladı, ben de tutmaya çalıştım ve kumandaya vurdum. Zapladım. Tanrım, Atlayışını görmeliydin. Gülmekten yerlere yattık. Etrafta takıldık, birbirimizi birkaç kez zıplattık, daha fazla Ups yaptık. Sonra acıktık ve Ochi's'e gidip yemek yemeye ve zipzap ile oynamaya karar verdik. Ona böyle diyorduk. Zipzap. Kendim yaptım."

Bunu biraz da gururla söylemişti ve Eve, Peabody'nin onun için üzüldüğünü görebiliyordu.

Eve, "Bu gerçek bir yetenek, Jimmy K," dedi ve Peabody'ye masanın altından bir tekme attı.

"Seni pislik." Peabody yüzünü sertleştirdi. "Ochi'nin Marketine onlardan almak için gittin, mekanlarını bastın, onları yasadışı bir cihaz taşıyarak bastın. güvenlik ve elektronik bir yük yaydı mı? Sabun mu taşıyorsunuz?"

"Tamam, dinle, tamam, sadece dinle." Elleriyle havayı sıvazladı. "Vızıldıyorduk, yemek yiyorduk. Ochi'nin munch'ı iyidir ve o yaşlı adam, bizi hep kaçırır, hatta bir keresinde Skid'in yaşlı karısının evine polisleri gönderdi. Çünkü birkaç şeyi devirmiştik. Sadece yemek yemek ve bizimle uğraşmamaları gerektiğini göstermek istedik. Sadece onları korkutmak, anladın mı?"

"Yani bu sadece bir soygun olacaktı," dedi Eve, ritmi yükselterek. "  n z zipzapınızı aldınız, aptallar, ve almak, korkutmak, belki size zorluk çıkarırlarsa biraz hırpalamak, birkaç şey kırmak niyetiyle içeri girdim."

"Evet, işte bu. Vızıldıyorduk dostum. Gerçekten iyi bir vızıltı vardı. Skid'de zipzap vardı. Sıra ondaydı ve hey, Yaşlı adam polisi falan aramış. Kamerayı da bir güzel patlatmış. Yaşlı kadın, bilirsin işte, Slash onu biraz kırıptı."

"Leon Slatter-Slash, ona sapla vur," diye teşvik etti Eve, " nk  durman için sana bağırıyordu."

"İşte bu kadar. Bağırıyor ve patronluk taslıyordu, bu yüzden Slash onu susturmak için biraz uyuşturdu. Ben de biraz şeker, cips falan aldım ve yaşlı adam yarı deli bir şekilde dışarı ıktı. Sanki, Bana saldırıyordu, ben de kendimi savundum ve ona bir darbe indirdim. Skid'in peşinden gidiyordu ve deli gibi bağırıyordu, Skid de ona bir yumruk attı. Vızıldıyorduk.

Ortalığı dağıttık, sonra da ayrıldık. Gördünüz mü? Kimseyi öldürmedik."

Peabody dosyadan bir kâğıt çıkardı. "Bu Ochi'nin otopsi raporu. Otopsinin ne olduğunu biliyor musun? pislik?"

Dudaklarını yaladı. "Ölü insanları kestikleri zamanki gibi. Berbat, dostum."

"Ve bu ölüyü kestiklerinde, koroner arrestten öldüğü ortaya çıktı. Kalbi durmuş."

"Dediğim gibi, onu biz öldürmedik."

"Göğsünde elektrik yanıkları da bırakan bir elektrik çarpması nedeniyle durdu. Cinayet silahı senin lanet zipzap'ın."

Jimmy K'nin gözleri büyüdü. "Hayır.

Kahretsin, hayır." "Kahretsin, evet."

"Bu bir kazaydı, dostum. Bir kazaydı, değil mi?" dedi yalvarırcasına Eve'e.

İyi polislikten bıkmıştı. "Ochi'nin Marketine girdin, soymak, mülke zarar vermek, Ochis'e ve diğer kişilere gözdağı vermek ve fiziksel zarar vermek niyetiyle mevcuttu. Fiziksel zarara yol açtığını bildiğiniz yasadışı bir aletle içeri girdiniz.

aptala dönüştürüldünüz. Gerçekten de hırsızlık yaptınız, mülke zarar verdiniz ve kendi itirafınızla fiziksel zarara neden oldunuz. Bir suçun sonucu olarak ya da bir suçun işlenmesi sırasında bir ölüm meydana geldiğinde ne olur? Cinayete kadar yükselir."

"Olamaz."

"Oh," dedi Eve ona, "öyle olacak."

Bölüm 2

Eve tempoyu Peabody'nin ayarlamasına izin verdi. Olması gerekenden biraz daha uzun sürdü ama görüşmelerin eksiksiz olmadığını söyleyemezdi. Uzun sürecin sonunda, üç tehlikeli aptal, aptal hayatlarının onlarca yılını geçireceklerinden şüphe duymadığı kafeslerdeydi.

Ofisinde, AutoChef'ini işaret etti. "Kahvem yok," dedi, sanki biraz şaşırmış gibi. "Bu durumu düzelttiğinizde, kendiniz için bir tane alabilirsiniz."

Peabody iki fincan programladı, birini uzattı. Eve ona

"İyi iş," dedi ve fincanlara vurdu.

"Neredeyse smaç gibiydi."

"Eğer öyleyse, bunun nedeni onu çarpmış olmanızdır. Bir şahitten ayrıntılar ve bilgiler aldınız, bunları kurbanın eşinden aldığım bilgilerle ve olay yerinde gözlemleyip derlediklerimizle birleştirdiniz."

Eve oturdu ve çizmeli ayaklarını masasının üzerine koydu. "O andan itibaren içgüdülerinizi takip ettiniz ve şüphelilerin yerini tespit ettiniz, her ne kadar bu kısmı zaten görevde olan memurlara bırakmış olsanız da gözcü."

Peabody cılız ziyaretçi koltuğuna doğru eğildi. "Bunu yapsaydım kışma tekmeyi basardın. Bizim davamız, bizim kurbanımız, bizim Şüpheliler."

"Haksız değilsin. Bence doğru bir şekilde zayıf kız kardeşi tespit ettiniz ve önce onunla oynadınız, iyi oynadınız, itiraf etmesi ve ayrıntıları anlatması için onu korkutmak. Kim, neyi, ne zaman, nasıl yaptı. Niyetiniz var, ve bu çok önemliydi. Rogan'dan daha sert olduğu için Slatter üzerindeki baskıyı ve ısıyı artırmanız gerektiğini anladınız."

"Patates püresi Rogan'dan daha serttir, ama şimdi durma. Lütfen bana bir magazin müfettişi olduğumu söylemeye devam edin."

"Sen çuvallamadın," dedi Eve ve Peabody'nin kahvesini yudumlarken sırtmasına neden oldu. "Slatter'ı pişirdiniz çünkü Rogan'a yeterince kızmıştı ve Rogan'ın Çünkü detayları anlattınız. Arkadaşlarını zor durumda bırakmaya çalıştınız. Cinayet silahını Rogan yaptığından ve Lowe'un markete gitmek gibi parlak bir fikri olduğundan, Lowe silahı Ochi üzerinde kullandığından, kendisinin masum bir seyirci olacağını düşündü. Bunu düşünmesine izin verdin."

"Evet. Yardımsever iyi polis olarak onu oraya sen götürdün. Bir magazin müfettişi ekip çalışmasından faydalanmalıdır."

"Sağmak için birkaç dakikan daha var," diye karar verdi

Eve. "Yaşasın. Lowe'u çeki atı gibi çalıştırdık."

"Madem öyle diyorsun. Küçümseyerek, zaten çantada keklik, pislik, açısıyla gitmek akıllıcaydı. Tehdit ve gözdağı yerine alay ve çirkin eğlence. Onda Neredeyse yarım beyinli ve sıcakla gitseydiniz avukat tutabilirdi. Soğuk onun üzerinde işe yaradı."

"Bence Ochi'nin marketten kaçarken öldüğünü biliyordu ve bir şekilde o cihazı yaşlı adamın kalbine bastırdı çünkü ciddi hasar vereceğini biliyordu."

Eve'e göre sadece içgüdü değil, sadece ekip çalışması değil, içgörü de mag araştırmacısının önemli bir aracıydı.

Pratiklik de öyle.

"Aynı fikirde değilim ama onları Cinayet Bir'den asla yakalayamayacaktık. Elimizden geleni yaptık ve polis memurlarına saldırıyı da eklersek - Lowe'un sana saldırma girişimini de eklersek, iş bitmiştir Peabody. Kafeste daha uzun süre kalacaklar.

hayattalar. Bayan Ochi kocasını geri alamayacak ama onunla temasa geçtiğinizde bu işten sorumlu olanların cezalarını çekmeye başladıklarını öğrenecek."

"Bence ona söylemelisin. Onunla konuştun. Ve eğer ona onları aldığımızı söylerseniz muhtemelen daha anlamlı olur."

"Tamam."

"Zekâyla temasa geçeceğim." Peabody bir nefes verdi. "Kötü polis olmayı seviyordum, aslında çok seviyordum. Ama... biraz başımı ağrıttı."

"Çünkü bu sizin için doğal değil. Senin doğal tekniğin kurnazlık yapmak, ilişki kurmak ve bunu kullanarak şüphelinin seninle ilişki kurmak. Bu iyi bir özellik, Peabody. Gerektiğinde kışını kaldırabilirsin ama yağla daha iyisin. Şimdi yaz."

"Ben birinciyim. Sana bunu yazmanı söylemem gerekmiyor mu?"

"Ben senden üstünüm ve süt sağma zamanı geçti. Notlarımı bir araya getirip sana göndereceğim. Zekânla iletişime geç, raporu yaz, sonra da evine git."

Peabody başını salladı ve Eve'in dandik ziyaretçi koltuğundan kalktı. "Güzel bir gündü. Ochis için değil," dedi küçük bir

"ama bilirsin. Çok heyecanlıyım. Belki eve döndüğümde McNab ile kötü polisçilik oynarım."

Eve gözleri seğirdiğinde parmaklarını gözünün kenarına bastırdı. "Neden McNab ile oynadığın sapkın seks oyunlarını bilmek istediğimi sanıyorsun?"

"Aslında araştırma teknikleri üzerine çalışmayı düşünüyordum ama şimdi sen söyleyince-"

"Dışarı."

"Dışarı. Teşekkürler, Dallas."

Eve yalnız başına, ayaklarını uzatmış, kahvesiyle bir dakika daha oturdu. Notlarını yazacak ve dosyası için Peabody'nin davadaki çalışmasına dair güçlü bir değerlendirme yazacaktı.

Sonra eve giderdi, ki bu gerçekten de güzel bir gündü.

Bilek ünitesine baktı ve biraz küfretti. Zaten ciddi anlamda geç kalmıştı. Evlilik kurallarına göre Roarke'la iletişime geçip ona tahmini varış süresini söyle.

Masasına döndüğünde bile bağlantı sinyal verdi.

"Cinayet Masası. Dallas."

"Teğmen." Bayan Ochi ekrana geldi. "Gecenizi böldüğüm için özür dilerim, ama benim için bir haberiniz var mı... bilmek istedim."

"Sorun yok, Bayan Ochi. Ben de tam sizinle irtibata geçmek üzereydim. Üçü de elimizde. İtirafı var. Şu anda parmaklıklar arkasındalar ve savcı onları uzun bir süre orada tutacak bir mahkumiyet alacağından emin. uzun zaman."

"Onları

yakaladınız." "Evet,

hanımefendi."

Bayan Ochi ellerini yüzüne kapatmadan önce o vahşi yeşil gözler yaşlarla doldu. "Teşekkür ederim." Hıçkırmaya, sallanmaya başladı. "Teşekkür ederim."

Eve kadının ağlamasına izin verdi ve kadının oğlu ile kızı ekrana gelip onu kucakladıklarında Eve onların sorularını yanıtladı.

İşini bitirdiğinde aklı şu konulara odaklanmıştı
İşini tamamlıyordu, evlilik kurallarını değil. İşini bitirdiğinde dışarı çıktı ve Peabody'nin kambutunu çıkarmış, işine odaklanmış bir şekilde durduğu bölme doğru yürüdü.

"Yarın görüşürüz."

"Evet, cha," diye mırıldandı Peabody.

Eve yola çıkarken, McNab'ın bir süre kötü polisi tek başına oynaması gerekecek, diye düşündü, sonra da Tanrı'dan böyle bir şey düşünmemiş olmayı diledi. Bunun üzerine evi aramadığını hatırladı.

"Kahretsin." Cebindeki 'link'e uzandı.

"LT!" Dedektif Carmichael onun peşinden koştu. "Santiago ve ben bir floater üzerinde çalışıyoruz. Seninle bazı açılardan konuşmak istedim."

"Yürüyün ve konuşun, ben çıkıyorum."

Dinledi, sorguladı, düşündü, dedektifine daha fazla zaman kazandırmak için asansör yerine kayarak indi. Carmichael onun kulağını çekiştirirken bir seviyede durdular.

"Fazla mesai için bu gece harekete geçmeye hazır mıyız?"

"İzin veriyorum. Bastır."

"Teşekkürler, Teğmen."

"Yeni adamla aranız nasıl?"

"Santiago iyi. İyi bir burnu var. Ritim tutturuyoruz."

"Bildiğim iyi oldu. İyi avlar, Carmichael."

Eve garaja giden yolun geri kalanında asansöre bindi, Carmichael'ın süzülüşünü, açıları, OT'ye izin vermeyi düşünüyorum.

Bir süre trafikte süründü, birkaç kez güzergah değiştirerek diğer sürücüleri alt etme oyunu oynadı. Evlilik kurallarını tekrar hatırladığında neredeyse eve varmıştı.

Şimdi bir anlamı yok, diye karar verdi. Roarke'ın gönlünü alacaktı. Onu beklerken çalışmış olurdu, diye düşündü, şimdi birlikte güzel bir akşam yemeği yiyebilirlerdi. Hatta yemeği kendisi programlayacaktı -Roarke'ın sevdiği o süslü püslü şeylerden biriymiş- bir şişe şarap açacaktı.

Rahatla, bekle. Belki de onun sevdiği eski filmlerden birini izlemelerini önerirdi. Evde çok evli bir akşam, diye düşündü, ardından da çok evli bir seks.

Cinayet yok, kargaşa yok, iş yok, baskı yok. Sadece ikisi. Hatta şu seksi, partnerini baştan çıkaran kıyafetlerden birini bile giyebilir.

Biraz müzik programlayabilir, romantizmi tam anlamıyla yaşayabilir.

Plandan memnun bir şekilde evin kapısından hızla geçti. Muhteşem taş evin çok sayıdaki penceresinde parlayan ışıkları izlerken ruh hali bir iki kademe daha yükseldi. Yemeği dışarıda, teraslardan birinde yiyebileceklerine karar verdi. Arabayı sürerken yukarı baktı, Kuleleri ve kuleleri düşünürsek. Belki de küçük havuzu ve geniş şehir manzarasıyla çatı terası.

Oldukça mükemmel.

Aracını ön tarafta bıraktı ve kendi kendine Summerset'in gizlenmesinden rahatsız olmayacak kadar iyi bir ruh halinde olduğunu söyledi. geç kaldığı için onu küçümsemeye hazırdı, koşarak içeri girdi.

Fuaye boştu, adımları bir an aksadı. Summerset yok mu?

"Şansını sorgulama," dedi kendi kendine ve üst kata doğru koşmaya devam etti.

Önce Roarke'ın ofisine girdi, onu orada bulamayınca şaşırdı, bir anlaşıyor, bir şeyler hesaplıyordu. karmaşık bir denklem.

Kaşlarını çatarak evin monitörüne döndü. "Roarke nerede?" diye sordu.

Sevgili Eve, Roarke terasta, ana katta, arka tarafta, ikinci bölümde.

"Bölümlerimiz mi var? Hangisi-" Konum vurgulandı.

"Tamam." Dudaklarını büzdü, evin haritasını ve yanıp sönen ışığı inceledi. "Anladım."

Aşağı yöneldi. Orada ne yapıyordu? diye merak etti. Belki Summerset'le bir şeyler içiyordur -ki bu da diğer sorunun cevabını verirdi. Eski günlerden, yapılan işlerden, çalınan ganimetlerden, gerçekleştirilen hırsızlıklardan konuşuyorlardı.

Bir polis varken bu tür şeyleri anımsamak kibarca olmazdı.

Nostaljiyi kırma zamanı ve-

Dışarı çıktığında kısa bir süre durdu. Roarke Gerçekten de Summerset'le birlikteydiler ama içki içmiyorlardı - ya da sadece içmiyorlardı - ve yalnız da değillerdi.

Hayatında daha önce hiç görmediği iki kişi, beyaz örtülü bir masada oturmuş, mumlar yaz sonu akşamına karşı güzelce titriyor, görünüşe göre eğleniyorlardı. çok telaşlı, süslü bir akşam yemeği.

Altmışlı yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin ettiği bu yabancılar arasında altın sarısı saçlarıyla kısa boylu bir kadın da vardı,

Büyük, yuvarlak gözlerin hakim olduğu bir yüz için düz bir çerçeve ve köşeli, biraz akademik yüzünü ortaya çıkaran kesilmiş bir keçi sakalı olan bir adam.

Herkes kahkahalarla güldü.

Roarke şarap kadehini kaldırırken bile omuzlarının gerildiğini hissetti. Rahatlamış ve mutlu görünüyordu. yontulmuş dudakları bir şeyi dinlerken kıvrıldı. tamamen yabancı, kadın, taşralı bir İngiliz aksanıyla grubun geneline söyledi.

Gece yarısı saçları mum ışığında neredeyse takım elbisesinin omuzlarına kadar parlıyordu. Onu duydu Yanıt verdi; İrlanda'nın zenginliği ve sıcaklığı sesinde duman gibi tütüyordu.

Sonra hınzırca mavi gözleri onunkilerle buluştu.

"Ah, işte Eve geldi." Sandalyesini geriye itti, uzun ve sırık gibi durdu ve ona elini uzattı. "Hayatım, gel Judith ve Oliver'la tanış."

Judith ve Oliver'la tanışmak istemiyordu. İngiliz aksanıyla konuşan yabancılarla konuşmak ya da tüm dikkatlerin eve geç gelmesine, muhtemelen terli olmasına ve üç pislikle yaptığı kavgadan dolayı pantolonunun dizlerinde asfalt kiri olmasına odaklanmasını istemiyordu.

Ama orada öylece duramazdı.

"Merhaba. Böldüğüm için özür dilerim."

Cebine sokmayı akıl edemeden Roarke onun elini tuttu ve masaya doğru bir adım daha çekti. "Judith ve Oliver Waterstone, eşim Eve Dallas."

"Sizinle tanışmayı çok istiyorduk." Judith ona saçları gibi güneşli ve parlak bir gülümseme gönderdi. "Hakkınızda çok şey duyduk."

"Judith ve Oliver Summerset'in eski dostları. Summerset'e dönmeden önce birkaç günlüğüne New York'talar. İngiltere."

"New York'ta cinayet davaları üzerinde çalışıyorsunuz," diye başladı Oliver. "Büyüleyici ve zor bir iş olmalı."

"İkisi de olabilir."

"Başka bir ayar getireyim." Summerset ayağa kalkmaya başladı ama Eve başını salladı.

"Hayır, bunun için endişelenme. Halletmem gereken birkaç iş var." Anlayabildiği kadarıyla yemeği neredeyse bitirmişlerdi, o halde onu partiye sıkıştırmanın ne anlamı vardı? "Sadece döndüğümü bilmeni istedim. Yani... güzeldi sizinle tanışmak için. Afiyet olsun."

Roarke onu yakalamadan önce içeri çekilmeyi başarmıştı. "Eve." Tekrar elini tuttu ve bu kez eve hoş geldin öpücüğü için onu kendine çekti. "Eğer sıcak bir şeyler yakaladıysan, mazeretlerimi bildirip gelebilirim."

"Hayır." Bunu söyleyecek olması kendini daha küçük ve daha huysuz hissetmesine neden oldu. "Sıcak bir şey değil. Sadece-"

"Peki o zaman, dışarı gel ve biraz yemek ye, biraz şarap iç. Bu insanları seveceksin."

Bu insanlardan hoşlanmak istemiyordu. Hayatında zaten yetişemeyeceği kadar çok insan vardı.

"Bak, uzun bir gün oldu, üstelik kirli ve terliyim. Halletmem gereken şeyler olduğunu söyledim, o yüzden küçük akşam yemeği partinize geri dönün ve bırakın onlarla ben ilgileneyim."

Adımlarını sıkıntıyla atarak uzaklaştı. Roarke onu izledi. "Peki o zaman," diye mırıldandı ve misafirlerinin yanına döndü.

Peabody, Merkez'de raporunu bitirip dosyaladı, cinayet defterini tamamladı ve biraz okşadı.

Dava kapandı, diye düşündü. McNab'i çoktan etiketlemiş ve geç kalacağını söylemişti, bu yüzden birkaç dakikasını ayırıp çalışma masasını zamanı olduğunda yapmayı sevdiği gibi düzenledi.

Yerini toparlarken, soruşturmanın aşamalarını kafasında gözden geçirdi, tatmin olmuş ve biraz da kendini beğenmiş bir haldeydi. Ta ki Lowe'un indirdiği yumrukları hatırlayana kadar

-Ve Eve'in onun el ele tutuşmasını eleştirmesi.

Peabody ağrıyan kulağını hafifçe ovarak, "O da haklı," diye itiraf etti. "Kesinlikle o alanda kendimi geliştirmem gerekiyor." McNab'le kötü polislik yerine göğüs göğüse antrenman yapmayı düşündü.

Ama sonunda sıcak, terli ve seks yapmış olurlardı. Bu da iyi olurdu -gerçekten iyi- ama keskinleşmek konusunda ciddiye olmazdı.

Merkezdeki egzersiz alanında bir saat geçirecekti. Zayıf noktalarına odaklanacak ve onları geliştirmesine yardımcı olacak bir program ayarladı. Sonra bir duş alacak, kıyafetlerini değiştirecek ve eve döndüğünde zinde ve pırıl pırıl olacaktı.

Gerçekten iyi bir seks için.

Dolabına yöneldi ve kıyafetlerini ve egzersiz malzemelerini bir el çantasına koyduktan sonra, aldığı yerini yerine yeni bir değişiklik getirmeyi kendine hatırlatmak için bir not aldı.

Yeni anlaşma, dedi kendi kendine. Her gün spor salonunda bir saat- tamam bu asla olmayacaktı. Haftada üç kez.

Haftada üç kez yapabilirdi. Ve bunu kendine ya da kendine ve McNab'e saklayabilir. Sonra belki bir ay içinde hafif ayakları ve yıldırım refleksleriyle Dallas'ın gözlerini kamaştırırdı.

Central'da kendi bölgesine hizmet veren spor salonuna doğru yürüdü ama kapıdan içeri adımını atar atmaz yarım düzine polisin -kelle koltukta koşan, antrenman yapan polislerin- olduğunu gördü.

Antrenman kıyafetlerini, bol şortlarını, ucuz olduğu için aldığı çirkin spor sütyenini düşündü. Kışının büyüklüğünü düşündü. Ve tekrar geri çekildi.

Oraya giremezdi, özellikle de tanıdığı polisler varken, o şekilde soyunamaz, nefes nefese kalamaz ve terleyemezdi. o tonlanmış, yırtık, hafif ayaklı vücutlar.

Ve şişman ve aptal görünüyorlar.

İşte bu yüzden, Central'daki ısıtılı, parlak spor salonunu hiç kullanmadığını ya da bir fitness kulübüne katılmadığını kendine hatırlattı.

Bu yüzden kışının çok büyük olduğuna karar verdi, Yerçekimi kanunlarına uyarak, ayaklarında çok fazla ağırlık taşıyordu.

Kendine sineye çekmesini emretti, kartını okutup içeri girmeye başladı, sonra aklına eski, ısıtılı olmaktan uzak ya da
İki kat aşağıda parlak bir spor salonu var.

Kimse kullanmıyor, diye düşündü aceleyle çıkarken. Ya da neredeyse hiç kimse. Çünkü ekipman eskiydi, dolaplar cimriydi ve duşta su ancak akıyordu.

Ama bu ona ve yeni anlaşmasına gayet iyi uyacaktır.

Güvenlik pedinin devre dışı bırakıldığını gördü ve boş odaya doğru yürüdü. İçeri girdiğinde ışıklar yanıp söndü, karardı, tekrar yanıp söndü ve sonra sabit kaldı. Hakkında söylentiler vardı

ama burayı olduğu gibi bırakacaklarını umuyordu. Köhne olabilirdi ama kişisel spor salonu olarak hizmet verebilirdi.

En azından yırtılana, ayakları üzerinde hafifleyene ve kışını yontana kadar.

Soyunma odasına baktı, dinledi. Gülümsedi. Evet, kişisel spor salonu, diye düşündü ve rastgele bir dolap seçerek çirkin -ve yakında değiştirilecek- kıyafetlerini giydi. Diğer her şeyi ekmek kutusu büyüklüğündeki dolaba tıktırmayı başardı ve kendini haklı hissederek programını ayarlamak için dışarı çıktı.

Yeni ve zayıf Peabody'nin hayatındaki ilk gündü.

Bir saat sonra, kirli zeminde yatarken ölmek üzere olan biri gibi hırıltılar çıkarıyordu. Baldırları ve dizardı kırıltıları yanıyor, kalçaları ağlıyor ve kolları anne diye bağırmaktan kendini alamıyordu.

"Bunu bir daha asla yapmayacağım," diye açıkladı. "Evet, yapacaksın," diye düzeltti. "Yapamam. Ölüyorum. Yapabilirim. Will. Yardım edin, sanırım kışımı kırdım. Pısırik, amcık. Kapa çeneni."

Biraz daha hırıldadı, sonra yuvarlandı, ellerinin ve dizlerinin üzerine geldi.

"Daha yavaş, daha düşük bir seviyede başlamalıydım. Bunu biliyordum. Ukala sürtük." Dişlerini sıktı, soyunma odasına ve duşlara doğru sürünmemeye kararlıydı.

Ama topallıyordu.

Yapışkan spor sütyenini soydu, çekiştirdi ve yapışkan vücudundan çıkarmak için mücadele etti, yere bıraktı. Sonra annesinin sesi kulağına net bir şekilde geldiği için gözlerini devirdi - Sahip olduklarına saygı duy, Dee - eğildi ve onu tekrar aldı. Terli sütyenini, şortunu ve ayakkabılarını ikinci bir dolaba doldurdu, ince, servis altlığı büyüklüğündeki havlulardan birini kapı. Çünkü riske girerse elektrik çarpacağından korkuyordu.

ve ince duş kabinlerinden birine adım attı.

Sabunluğu boş bulunca tekrar dışarı çıktı ve içinde yaklaşık yarım çay kaşığı yeşil yapışkan madde olan bir sabunluk bulana kadar sırayı takip etti.

Belki su soğuktu ve gerçek bir spreyden ziyade sızdıran bir musluktan damlayan bir damlaya benziyordu, ama şikayet etmeyecekti. Bunun yerine sağa, sola, arkaya, öne döndü. terinin çoğunu yıkamayı başarmıştı.

Köpüklenip durulandıktan sonra kendini yeniden insana daha yakın hissetti ve eve giderken biraz dondurma almayı düşünmeye başladı. Gerçek dondurma değil - bu tür şeyler onun savurganlık alanının dışındaydı. Ama apartmandan çok da uzak olmayan bir yerde süt içermeyen donmuş tatlılar satan bir yer vardı ve oldukça iyiydi.

Ve bunu hak ettiğini düşündü, muslukları kapatırken. Dostum, bunu hak etmişti. Havluyu aldı, saçlarını ovaladı.

Yüzünü, omuzlarını sıvazladı ve seslerin yükseldiğini duyduğunda kurulanabileceği bir yere doğru adım atmaya başladı. Ve soyunma odasının kapısı çarpıldı.

"Sakin bana çuvallamadığını söyleme Garnet, hem de çok iyi çuvallamışken!" Kadın sesi, ateşli ve kızgındı, eski fayanslardan sekti.

Peabody, dışarıda her kim varsa misafirleri olduğu konusunda uyarmak için ağzını açtığında yanıtı duydu; erkek sesi eşit derecede ateşli ve kızgındı.

"Bu işin kontrolden çıkmasına izin verdiğin için beni suçlama."

Peabody havlu bahanesiyle çıplak vücuduna baktı ve düşün arka köşesine sıkıştı.

"Kontrolden çıkmasına ben mi izin verdim? Belki de Keener'la başa çıkman için sana güvenerek öyle yaptım. Onun yerine, tasmanı elinden kaçırdı ve bize on bin dolara mal oldu."

"Sorun olmayacağını söyleyen sendin Renee, tavşan olabileceğini bildiğin halde ürünü teslim etmesi için onu zorlayan da sendin."

"Ve sana onu çalıştırmanı söyledim. Bunu kendim yapmalıydım." "Tartışmaya gerek yok."

"Allah kahretsin."

Biri -muhtemelen kadın- duş kapısını yumrukladı. Peabody kapının yan duvara çarptığını duydu. Ve nefes almayı bıraktı.

"Bu operasyonu altı yıldır ben yürütüyorum. Bunu hatırlasan iyi edersin Garnet, beni zorlarsan neler olabileceğini hatırlasan iyi edersin."

"Beni tehdit etme."

"Sizi uyarıyorum. Yetkili benim ve ben yetkiliyken Son birkaç yılda çok para kazandınız. Adalardaki güzel evinizi, oynamaktan hoşlandığınız tüm oyuncakları, satın almaktan hoşlandığınız kadınları düşünün ve hatırlayın ki hiçbirisi polis maaşıyla çalışmıyor. Ben bu gösteriyi yönetmeseydim hiçbirine sahip olamazdınız."

"Ben unutmam, sen de unutma ki her pastadan daha büyük bir pay alırsın."

"Ben kazandım. Seni buraya ben getirdim ve zengin bir adam yaptım. Burada kalmak istiyorsan, beni küflü bir soyunma odasına çekip parmakla göstermeden önce iki kez düşün."

"Buraya kimse giremez." Şimdi daha yakın olan bir başka duş kapısı çarparak açıldı ve Peabody alnında taze ter incileri hissetti.

Çıplak, silah dolabında. Yumrukları dışında savunması yoktu. Bu yüzden onları yanında kıvırdı.

McNab onu etiketlediyse, bağlantısı sinyal verdiyse, mahvolmuştu. Kapının hemen birkaç santim dışındaki insanlardan biri öfkeyle kapıyı çarparak açarsa, onu hissederse, duyarsa, kokusunu alırsa, kapana kısılr, sırtını duvara yaslardı. Kaçışı yoktu.

Kötü polisler. Cidden kötü polisler. Renee, Garnet. Unutmayın, unutmayın. Keener. Tüm detayları hatırla, belki yaşarsın diye. Kafasını kaldırdı ve yumruk büyüklüğündeki duş başlığından kayan su damlalarını dehşetle gördü.

Boğazını sıkarak elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı ve küçük damlayı yakaladı. Avucuyla buluştuğunda çıkan sesin gerçekten de bir çekiç darbesi kadar yüksek olup olmadığını merak etti.

Ama kadın -Renee, Renee- içini çekene kadar tartışmaya devam ettiler. "Bu bizi hiçbir yere götürmüyor. Biz bir takımız Garnet, ama takımın bir lideri vardır. O da benim. Belki bu senin için bir sorundur, belki de eskiden birlikte yattığımız içindir."

"Bunu iptal eden sendin."

"Çünkü artık bu bir iş. İş yapmaya devam edersek, zengin olmaya devam ederiz. Ve ben kaptan olduğumda, daha da büyüyeceğiz. Bu arada, Keener hakkında tartışmanın bir anlamı yok. Ben onun icabına baktım."

"Lanet olsun, Oberman. Neden daha önce söylemedin?"

Oberman, Peabody düşündü. Renee Oberman. Rütbesi var, kaptana doğru ilerliyor.

"Çünkü beni kızdırdın. Oğlumuzu bu işe bulaştırdım ve iş bitti."

"Emin misin?"

"Onun ne kadar iyi olduğunu biliyorsun ve ben de bitti dedim. Onu bulduklarında aşırı dozdan ölmüş gibi görünecek. Sadece başka bir kimya kafalı çok fazla çöp pompaladı. Kimse bunu araştırarak kadar önemsemeyecektir. Şanslısınız ki Keener fazla uzaklaşmamıştı ve hala 10 K'sı vardı."

"Benimle dalga geçiyorsun."

Gülüştü parlak ve çelik gibi keskindi. "Para konusunda şaka yapmam. Oğlumuz için senin payının yüzde onunu ikramiye olarak alıyorum."

"Sen-"

"Bunlardan herhangi birini aldığına şükret." Sözler sertti ve daha kötüsü için uyarıyordu. "Keener doğru çalıştığında değerli bir araçtı. Şimdi onun yerini doldurmak zorundayız. Bu arada ..."

Peabody ahırın kapısına hafifçe vurulduğunu duydu ve onu izledi.

hafifçe araladı. Teri kuruyarak teninde buza dönüştü ve yumruklarını yeniden sıktı.

Çatlaktan bir kolun parçasını, kırmızı topuklu ayakkabıların ışıltısını ve sarı saçların parıltısını gördü.

"Artık soyunma odasında buluşmak yok," dedi Renee, sesi şimdi soğuktu, netti. Emredici. "Başını dik tut Garnet ve ada esintilerinin tadını çıkarmaya devam et. Şimdi, ateşli bir randevum var ve sen beni geç bıraktın. Beni iyi bir adam gibi çocuk."

"Tam bir baş belasısın, Renee."

"Öyleyim. Ben iyi bir çalışmayım." Kahkahası geri çekildi, yankılandı, soldu.

Peabody gözlerini kapadı, olduğu yerde kaldı ve kendini yavaşça yüze kadar saymaya zorladı. Zihninde Soyunma odasını yeniden inşa etti, silahını koyduğu dolaba olan mesafeyi ölçtü.

Kapıyı hafifçe araladı, göz gezdirdi, nefesini içine çekti ve dolaba doğru ilerledi. Silahını eline alana kadar nefesini bırakmadı.

Hâlâ çıplaktı, spor salonuna açılan kapıya doğru ilerledi ve kapıyı hafifçe araladı.

Karanlık olduğunu fark etti. Oda bir dakikadan fazla boş kaldığında ışıklar sönerdi. Yine de aradı, geri dönmeden önce emin olmaya çalıştı.

'Link'ini çıkarırken silahı elinde tuttu.

"Hey, Dişi Vücut!" McNab ona sırtıttı, sonra da yeşil gözlü bir bakış fırlattı. "Hey, çıplaksın ve çok ama çok yapılısın."

"Kapa çeneni." Titremeler başladı; onları tutamadı. "Gelmeni istiyorum, benimle Merkez'de buluş. Güney girişinin dışında. Bir taksiyle gel McNab, ve onu tut. Çabuk ol."

Sırıtmadı, bakmadı. Gözleri sevgiliden polise kaydı. "Sorun nedir?"

"Söyleyeyim o zaman. Buradan çıkmam lazım. Çabuk ol." "Bebeğim, neredeyse geldim."

Bölüm 3

Roarke Eve'e güveçte pişirmesi için zaman verdi, çünkü belli ki Havasında olduğu şey buydu. Yemeğin geri kalanının, arkadaşlığın ve sohbetin tadını çıkardı.

Summerset'in geçmişiyle ilgili hikâyeler dinlemekten, kendisine babalık eden adamın eski arkadaşlarından bu hikâyelerin açılarını ve ayrıntılarını dinlemekten çok hoşlanıyordu. Summerset'in onlarla iletişim kurmasını, onlarla birlikte gülmesini izlemek onu memnun ediyordu. Onlarla birlikte hatırlamak.

Birbirlerini tanıdıkları, Summerset'in hırpalanmış, dövülmüş, yarı aç bir çocuğu kabul etmesinden bu yana paylaştıkları kadar çok şey olsa da, Roarke daha öğrenilecek çok şey olduğunu fark etti.

İyi geceler dilemeden önce kahve ve konyak içti, biraz da tatlı yedi.

Evin monitörü onu yatak odasında bulacağını söyledi.

Boş zamanlarında tercih ettiği pamuklu pantolonunu ve atletini giymişti. Duş kokusunu alabiliyordu. başını öpmek için eğildi. Bir dilim pizzanın üzerine oturmuş kara kara düşünüyordu.

"Güzel bir akşam yemeğini kaçırdın," dedi ona ve takım elbisesinin ceketini çıkardı. "Ve gerçekten keyifli bir arkadaşlığı."

"Bir şeylerim vardı."

"Mmm-hmm." Kravatını gevşetip çıkardı. "Otuz ikinci görünüşünüzde öyle demiştiniz."

"Bakın, uzun bir gündü ve eve bir akşam yemeği partisiyle dönmeyi beklemiyordum. Kimse bana bundan bahsetmedi."

"Anlık bir şeydi. Özür dilerim," diye devam etti,
"Summerset ve birkaç eski arkadaşıyla akşam yemeğine çıkmadan önce sana sormam mı gerekiyor?"

"Ben öyle bir şey demedim." Pizzadan somurtkan bir ısırik aldı. "Bilmediğimi söyledim."

"Peki o zaman, belki de benimle irtibata geçseydiniz, eve çok geç geleceğinizi haber verseydim sizi bilgilendirirdim."

"Çok meşguldüm. Bir vaka yakaladık." "Dünyayı sarsan bir haber."

"Neden bu kadar sinirlisin?" diye sordu. "Eve geldiğinde partinin devam ettiğini gören bendim."

Ayakkabılarını çıkarmak için oturdu. "Büyük bir şok olmuş olmalı
-Bando, sarhoş cümbüşçüler. Ama sonra, yetişkinler çocukları kendi başlarına bıraktığında bu tür bir çılgınlık oluyor."

"Bana kızgın olmak istiyorsan, tamam. Kız." Pizzayı elinin tersiyle itti. "Bir kadınla sosyalleşecek havada değildim. birkaç yabancı."

"Bunu çok açık bir şekilde ifade ettiniz."

"Onları tanımıyorum." Ayağa kalktı, ellerini havaya kaldırdı.
"Günün büyük bir kısmını, bir avuç lanet olası için yaşlı bir

adamı öldüren üç pislikle uğraşarak geçirdim.

şekerlemeler. Eve gelip Summerset ve eski dostlarıyla yemek yemek ve onların markaları dolandırdıkları ve ceplerini doldurdukları eski günlerden bahsetmelerini dinlemek istiyorsam lanet olsun. Bütün günümü suçlularla geçiriyorum ve akşamı da onlardan bir şeyler isteyerek geçirmek istemiyorum.
lanet tuz."

Bir an için hiçbir şey söylemedi. "Bana bir suçluyla evlendiğini hatırlatacağın sonucu bekliyorum. Ama bunu söylenmemiş kabul edebiliriz."

Konuşmaya başladı ama adamın sesindeki, o parlak mavi gözlerindeki buz gibi kızgınlık aralarına girdi.

"Judith bir beyin cerrahı, hatta Londra'nın en iyi hastanelerinden birinde cerrahi şefi. Oliver bir tarihçi ve yazar. Değerli beş dakikanızı onlarla geçirme zahmetine katlansaydınız, Urbanlılar'ın sonu sırasında, henüz gençken tanıştıklarını ve Summerset'te sağlık görevlisi olarak çalıştıklarını öğrenirdiniz."

Ellerini ceplerine soktu. "Kendimi bok gibi hissetmemi istiyorsun, hissetmeyeceğim." Ama tabii ki istiyordu, bu da kızgınlığını onun buzuna karşı alevlendirmekten başka bir işe yaramadı.

"Neler olduğunu bilmiyordum çünkü kimse bana söylemedi. Beni etiketleyebilirdiniz, o zaman ben de şık bir yemeğin yarısındayken sizi basacağımı bilirdim.
"İşten dolayı kirli."

"Ne zaman geleceğinizi kimseye haber verme zahmetine girmedeğinizde
Eve geldiğinizde bir işiniz olduğunu varsaymak zorundayım. Ve lanetleniyorum Eve, eğer seni etiketlemeye başlarsam
"Dırdırcı bir eş gibi eve geldiğinde ne yaptığını soruyor."

"Sizinle irtibata geçmek istedim. Başladım -iki kez- ama ikisinde de yarıda kesildi. Kesintinin sonunda unuttum. Sadece unuttum, tamam mı? Bir ip bul. Bir polisle evlenen sensin, bu yüzden bununla uğraşmak zorunda olan da sensin."

Ayağa kalktı ve kadın söylenmeye devam ederken ona doğru yürüdü.

"Kötü adamları yakalamak, tanımadığım birkaç kişiyle akşam yemeği yemek için zamanında evde olmaktan biraz daha önemli."

Gözleri onunkilerdeydi, omzuna bir fiske vurdu. Kızın ağzı açık kaldı. Yerde tepinmeye başladı.

"Tanrı aşkına ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Dev tarantulayı öldürmeye çalışıyorum, çünkü bana bir fiske vurduğunu anlamamın tek nedeni omzumda büyük, şişman bir örümcek olması."

"Aslında, orada dengede duran yongayı deviriyordum. Çok ağır görünüyordu."

Şiddetli bir şey yapmadan önce ondan uzaklaştı. AutoChef'e baktı. "Bu şeyi dumanı tüten bir fincan sikiş için nasıl programlıyorsun?"

Summerset kapı aralığından, "Çocuklar," dedi.

İkisi de ona doğru döndü, ikisi de hırladı, "Ne?"

"Oyun zamanınızı böldüğüm için özür dilerim. Bir dahaki sefere bir çift moron gibi davranmak istediğinizde kapıyı kapatın, çünkü koridorun yarısında zekice şakalaşmalarınızı duyabilirim. Ancak, Dedektif Peabody ve McNab

Alt katta. Çok üzgün görünüyor ve sizinle konuşması gerektiğini söyledi. Acilen."

"Kahretsin." Eve, az önce tamamladıkları soruşturmayı gözden geçirirken ayakkabılarını almak için aceleyle dolabına koştu. Bir şey mi kaçırmışlardı?

"Salonda bekliyorlar. Bu arada Judith ve Oliver size veda etmek istediklerini ve daha fazla zamanınız olduğunda sizi tekrar görmeyi umduklarını söylediler."

Adam eriyip gitmeden önce soğuk bakışını yakaladı ve muhtemelen iki kaşık bok gibi hissedeceğine karar verdi. Ama sonra.

"Aşağı inmek zorunda değilsin," dedi Roarke'a sertçe. "Bunu ben halledebilirim."

"Bir dakika içinde sana fiske vurmaktan fazlasını yapacağım." Onun önünde dışarı çıktı.

Aşağıya, zengin renklere ve pırıl pırıl antikalara sahip salona inene kadar öfkeli bir sessizlik içinde kaldılar. Amid Peabody, göz alıcı sanat eserleri, kristal parıltıları arasında, McNab'in koluyla sımsıkı sarılmış, solgun bir halde oturuyordu.

"Dallas." Peabody ayağa kalktı.

"Ne oluyor Peabody? Bu üç salak hapisten kaçmayı mı başardı?"

Peabody gülümsemek yerine ürperdi. "Keşke o kadar kolay olsaydı."

Peabody tekrar yere çöktüğünde Eve diğer tarafa geçti. Masanın üzerine oturdu, böylece yüz yüze, göz göze geldiler. "Başın belada mı?"

"Şimdi değil. Ben geldim. Sana söylemek için gelmek zorundaydım. Ne yapacağımdan emin değilim."

"Ne hakkında?"

McNab, "En başından anlat," diye önerdi. "O kadar çok atlamazsın. Sadece en baştan başlayın."

"Evet, tamam. I-ah-Okay. Evrak işlerini bitirdikten sonra, spor salonunda bir saat çalışıp elimi geliştirmeye karar verdim. Zayıf bir nokta olduğunu söylemiştin. İkinci kattaki tesislere indim."

"Tanrım, neden? Bu bir çukur."

"Evet." Umduğu gibi, bu yorum Peabody'nin nefes almasını sağladı. "Gerçekten öyle, o yüzden kimse pek kullanmıyor ve benim teçhizatım eski ve çirkin, ben de terlemek falan istemedim. yeni alandaki sert bedenler. Bir saatimi verdim, abarttım."

Peabody bir elini taramaya zahmet etmediği saçlarında gezdirdi. "Kızarmıştım, biliyorsun. Duş almak için içeri girdim. I eşyalarımı birkaç dolaba yerleştirmiştım. İşimi yeni bitirmiştım, kabinde kurulanmaya başlamıştım ki soyunma odasının kapısı pat diye açıldı ve iki kişi tartışarak içeri girdi."

"Al." Roarke onun eline bir bardak şarap tutuşturdu. "Biraz yudumla."

McNab'e e-adam'ın en sevdiği birayı uzatırken, "Oh, teşekkürler," dedi. Peabody yudumladı, nefes aldı. "Kadın, cidden kızgın. Orada olduğumu bilsinler ve kavgayı başka bir yere taşısınlar diye seslenmeye başladım, sonra diğeri patladı. Erkek. Lanet olası kabinde bir çay fincanı kanişi bile örtmeyen bir havludan başka bir şeyim yoktu, bu yüzden bir şekilde arkaya sıkıştım. köşeye çekilip gitmelerini umdum. Ama gitmediler ve

Onun yürüttüğü operasyon hakkında konuştuklarını duyuyorum, nasıl uvalladığını ve onlara on bin dolara mal olduğunu."

"Biraz yavaşla, Dee." McNab bunu mırıldanırken bir eliyle Dee'nin kalçasını ovuşturdu.

"Tamam. Evet. Birbirlerine bakmaya devam ettiler ve bir polis operasyonundan değil, bir yan operasyondan bahsettiklerini fark ettim. Uzun süredir devam eden bir operasyon, Dallas. Elimde birkaç kirli polis var. Duş kapısının dışında, ürün ve kârdan, adalardaki evlerden bahsediyorlardı. Ve cinayetten.

"ıplağım, kapana kısıldım ve silahım dolapta. Bağlantım da öyle ve duş kapılarını çarparak açıyorlar - eğer orada lanet olası bir sabun olsaydı ben de içinde olurdum."

Roarke onun arkasında durdu ve uzanarak ellerini omuzlarına koydu ve ovmaya başladı. Bir nefes daha alarak arkasına yaslandı.

"Daha önce de korkmuştum. Bazı durumlara girerken korkmanız gerekir, yoksa aptal olursunuz. Ama bu . . . Kavga bitip kontrol tekrar onlara geçtiğinde, duş kapıma vuruyor ve Tanrım, kapı biraz açılıyor. Kolunu, elbisesini, ayakkabılarını görebiliyorum. Tek yapması gereken bir santim kaydırmak ve ben hiçbir şey olmadan kabinin köşesine geri dönüyorum."

McNab onun yanında kalçasını ovmaya devam etti ama güzel, dar yüzü taş gibi sertleşmişti.

"Nefes alamıyorum, hareket edemiyorum, riske atamıyorum çünkü beni görürlerse öleceğimi biliyorum. Başka yolu yok. Ama gittiler, beni hiç görmediler. Dışarı ıktım, McNab'e bir taksi çağırdım ve buraya gelebilmem için beni karşılamasını söyledim. Böylece sana söyleyebilirdim."

"İsimler?" Eve sordu ve Peabody ürpererek bir nefes daha verdi.

"Garnet-erkeğe Garnet derdi. O da ona Renee derdi. Oberman. Renee Oberman. Yetkili oydu."

"Renee Oberman ve Garnet. Tanım?"

"Onu göremedim ama sarışındı, beş-dört ya da beş-beş yaşlarındaydı sanırım. Topuklu ayakkabı giyyordu, ama bu doğru. Kafkasyalı. Güçlü bir sesi var, en azından sinirlendiğinde."

"Rütbelerini hiç kullandılar mı?"

"Hayır, ama kaptan olduğunda işi büyüteceklerini söyledi. Birkaç kez bundan bir iş olarak bahsetti. Ve eskiden sevgiliydiler."

"İsimleri araştırdın mı?" diye sordu McNab.

"Henüz değil. Peabody oldukça sarsılmıştı."

"Keener adında birini öldürtmüş; adamlarına bu işi hallettirdiğini ve aşırı doz gibi görüneceğini söylemiş. Keener bir kimyager ve onların araçlarından biri, bağlantıları var. Bu on K. Garnet'le onları tavlamaaya çalıştı. Tasma takması gerekiyordu ama kaymış. Bu yüzden kavga ediyorlardı. On bin doları da aldılar - Garnet'e bunu onu yere serdikten sonra söyledi. Ve katil çocuk için ikramiye olarak payının yüzde onunu alıyordu. Bu bir iş toplantısıydı."

"O alanı toplantılar için sık sık kullandıkları izlenimini edindiniz mi?"

"Hayır. Hayır, tam tersi. Onu oraya çektiği için çok sinirlenmişti, artık orada buluşmayacağını bilmesini istedi. Altı yıl," diye hatırlıyor Peabody. "Altı yıldır altı yıldır bu işi yürütüyordu. Ve konuşma şekli

'çocuk' hakkında konuşurken, Keener'ın onu ilk kez öldürmediği açıktı."

"Sizi o tesise girerken ya da çıkarken gören oldu mu?"

"Hayır." Peabody durakladı, iyice düşündü. "Hayır, gerçekten sanmıyorum. Orası bir mezar gibi."

"Tamam."

"Berbat bir rapor," diye ekledi Peabody. "Özür dilerim.

Karıştırdım." "Elinizde isimler, kısmi bir eşkal, polislerin

detayları ve

yasadışı bir gösteri düzenliyor ve vur emri veriyor. McNab, Peabody'den ayrıl ve o isimleri araştır. Önce Merkez'deki Yasadışılar Bölümü'nü dene. Oberman'ı, Teğmen Renee'yi orada bulacaksın, kim olduğunu biliyorum ama onu tespit et. Ve bu Garnet'i de sabitle."

"Onu tanıyor musun?" Peabody sordu.

"Onun kim olduğunu biliyorum ve babasının Oberman olduğunu da biliyorum, Komutan Marcus. Emekli olmuş."

"Tanrım, Tanrım, Aziz Oberman mı? Daha önce merkeze koştu

Whitney." Peabody'nin yanaklarında kalan son renk de uçup gitmişti. "Tanrım, neye bulaştım ben?"

"Her neyse, büyük, dağınık bir yığın, bu yüzden yavaş ve kolay bir şekilde ve sayılara göre alıyoruz."

"Garnet, Dedektif William." McNab PPC'sinden başını kaldırıp baktı. "İkinci sınıf, son dört yıldır Merkez dışında, Oberman'ın altında, Yasadışılar'a atandı, Teğmen Renee."

"Tamam, bunu yukarı çıkaralım. McNab, bana kimlik fotoğraflarını ve bu ikisi hakkında bulabileceğin her türlü veriyi getireceksin.

bir bayrak gönderiyor. Peabody, bana tam, tutarlı ve ayrıntılı bir rapor vereceksin, kayıtlara geçsin. Bu Keener muhtemelen Garnet ya da Oberman için bir çakal olarak başladı. Onu bulacağız."

"Bununla ne yapacağız?" Peabody ona sordu.

Eve onun gözlerinin içine baktı, kendi düz ve soğukkanlıydı. "Her şeyi derli toplu bir paket haline getirdik ve Whitney ve IAB'ye. Bunun dışında, aksi yönde bir talimat gelene kadar bu odanın dışında kimse bu konuda bir şey duymayacak."

"Komutan Oberman. O bir efsane gibi. Bir tanrı gibi."

"İsa'nın ikinci gelişi olsa bile umurumda değil. İsa'nın Kızın kirli. O yanlış bir polis, Peabody, ve mavi Yanlış polisler için satır sonu. Hadi başlayalım."

"Yemek yememişsin," diye araya girdi Roarke, bir eliyle Peabody'nin saçlarını düzeltirken.

"Hayır, sanırım değil."

Eve'e, "İçinde biraz yiyecek olsa daha iyi olur," dedi.

"Haklısın." Peabody'nin raporu sırasında öfkesini nasıl gizlediyse, sabırsızlığını da öyle gizledi. "Biraz yakıt alacağız, sonra her şeyi ortaya koyacağız."

"Titriyorum," diye itiraf etti Peabody. "Sonra. Sürekli geri gelmek istiyorlar ama daha iyi. Annemi etiketleyip ona teşekkür etmeliyim."

"Ne için?"

"Terli bokumu soyunma odasının zeminine düşürdüm ve kafamın içinde onun sesini duymasaydım orada bırakacaktım

bana ait olana saygı duymamı söylüyor. Eğer o çirkin spor sütyenini yerde bıraksaydım, onu görürlerdi. Görürlerdi. beni buldu. Ve ben de burada size Aziz Oberman'ın kızının yanlış bir polis olduğunu söylüyor olmazdım."

"Ona sabah teşekkür edersin," diye emretti Eve. "Hadi işe koyulalım."

Peabody ayağa kalktığıında Roarke kolunu onun omuzlarına attı. "Bifteğe ne dersin?"

"Gerçekten mi?"

Başının üstünü öptü ve kızarmasını sağladı. "Menüyü bana bırak. Sen cesur bir ruhsun, Peabody."

"Ruhum çok korkmuştu."

Onu tekrar öptü. "Sana biftek hazırlamak üzere olan bir adamla tartışmak istemezsin."

Peabody ve McNab yemek yerken Eve evdeki ofisinde bir dosya panosu hazırladı. Roarke yemek, şarap, omuz ovma, hepsi konusunda haklıydı. Genelde bu konularda tam isabet ederdi.

Çirkin ve zorlu bir sürecin kapısını açmadan önce Peabody'ye biraz nefes aldirmek daha iyi olacaktı.

Roarke, Oberman'ın panodaki kimlik fotoğrafını incelerken, "Çok çekici," diye yorum yaptı.

"Evet ve bunu kullanmakla ünlü ve babasının ününü kullanıyor. Sadece fısıldıyor, yüksek sesle bir şey söylemiyor. I ..."

Eve başını salladı ve odadan dışarı çıktı.

"Ne?" Roarke onu takip ederken sordu.

Sesini alçalttı. "Eğer onu bulsalar, öldürürlerdi. Bundan kaçış yok. Bu konuda haklıydı."

"Onun gibi kapana kısılmak çok zor olmalı."

"Bugün bu üç pislikle itişip kakıştık ve içlerinden biri ona birkaç güzel darbe indirdi. Ona ayaklarının ağır olduğunu, tekniği üzerinde çalışması gerektiğini söyledim, Peki o ne yapıyor? O boş bok çukuru spor salonuna gitti. Eğer diğer tarafa devrilseydi, cesedini orada bulacaklardı. Kulağına bir yumruk yedi. Herkes yumruk yer diyemez miyim? Ona söylemeliyim. üzerinde çalışmak, daha iyisini yapmak için."

"Çünkü bir dahaki sefere kulağına bıçak yiyebilir. Sen sadece onun ortağı değilsin Eve, hala onu eğitiyorsun. Ve bence şu ana kadar harika bir iş çıkardın. Aşağı indi çünkü gelişmek istiyor ve evet, Çünkü senin standartlarına uymak istiyor. İşler tersine dönmedi," diye hatırlattı ona. "Ve eğer öyle olsaydı, bunu düşünmek beni de en az senin kadar hasta etse de, bunun sorumlusu o saçma sapan polisler olurdu. Bunu biliyorsun."

Nefesini içine çekti. "Bana hâlâ kırgınsın."

"Öyleyim ve sen bana hala kırgınsın. Ama ikimiz de şu anda daha önemli şeyler olduğunu biliyoruz."

Bunun için birbirlerine güvenebileceklerini düşündü. Gerektiğinde çizgiyi korumak için birbirlerine güvenebilirlerdi. "Öyleyse, ateşkes."

"Katılıyorum. O benim için de çok değerli."

Gözleri acıdığı için Eve parmaklarını gözlerine bastırdı. "Beni okşama," dedi onu bekleyerek. "Kendimi tutmam gerek." Eve ellerini indirdi. "Kendini toparlamam için bana güveniyor."

"Öyle olacak." Yine de onu okşadı, sadece bir elini saçlarında gezdirdi. Sonra kısa tellerden birini kavradı ve sertçe çekti.

"Hey. Ateşkes."

"Gördün mü, yine biraz kırgınsın. Daha iyi çalışacaksın." Ofise geri döndü.

Bir arada tuttu ve kısa süre içinde hiç çaba harcamadı. Sadece işin ritmine kendini kaptırdı.

"Birinci seviye bile olsa mali durumlarına bir bayrak göndermeden bakamayız. Bırakın gömülü hesapları ve gayrimenkulleri araştırmayı."

Roarke'ın bakışını yakaladı, yasadışı ve kayıtsız ekipmanını düşündüğünü biliyordu. Orada bayrak yok. Ama ona başını hafifçe salladı. Bu konuda çizginin her santimetresine uymak zorundaydı.

"Bununla IAB'ye gidersek," diye söze başladı Peabody, "elimizdekilerle, ki her şeyi ortaya koyduğumda o kadar da fazla değil, patlayabilir. Renee'ye - ona Oberman diyemiyorum çünkü bana babasını hatırlatıyor. Bu ona ve diğerlerine kaçmak, saklanmak ya da hendek kazmak için zaman verebilir. Acil durum planları, kaçış yolları olmalı."

"Bu konuda çalışabilirim. Webster'a ulaşacağım." Yine Roarke'ın bakışını, kaşının kalkışını yakaladı. Kadın Webster'ın adının ortaya çıkmasının imkansız olduğunu

Roarke'ın onu dövdüğünü görmeden bu odaya giremezdi.

"Bunu ona vereceğim ama şartlı olarak," diye devam etti.
"Bunu yapabilirim, özellikle de Whitney ağırlığını eklerse.
Bunu olabildiğince uzun süre dar tutmak istiyoruz."

"Keener!" McNab yumruğunu havaya kaldırdı, Eve'in sandalyesinde küçük bir dönüş yaptı ve uzun, sarı at kuyruğu uçuştı. Sonra her iki elinin işaret parmaklarıyla Eve'in bilgisayarını işaret etti.

"Onu buldum. Kapanmış davalarından bazılarını inceledim, gizlemek için oradan buradan başkalarını karıştırdım, zeka listelerini ve şüphelileri standart bir arama gibi gözden geçirdim-"

"Bana sadece Keener'ı ver, McNab."

"Keener, Rickie. Sokak adı Juicy. Bayraksız bir gelincik olarak listelenip listelenmediğini araştıramıyorum, ama uzun bir çarşaf. Bulundurma, dağıtma niyetiyle bulundurma, diğer ufak tefek şeyler ve bir kasa birkaç gizli görevliye çeşitli paketler. Tutuklayan memur olarak listelenenlerden biri bizim kız Renee."

Eve, "Verileri ekrana getir," diye emretti ve taradı. "Şuraya bak, şartlı tahliye ve kamu hizmeti almış, zorunlu danışmanlık. Bu bir anlaşma, onu hapisten çıkış kartı olarak kullanması. Önceki sabıkalarına bakılırsa en az üç yıl yatması gerekirdi. Ama o alır yattınız mı? Altı yıl önce."

Peabody, "İşi o kadar zamandır yürüttüğünü söylemişti," diye araya girdi.

"Yani, bu Keener onun sıçrama tahtası olabilirdi. Giriş yolu."

Ekranın önünde volta attı. "Bir şeyler biliyor. Daha fazlası var, teklif ediyor. Hey, sana şunu şunu verebilirim, ama sen

Beni bundan kurtarmalısın. Ya da çoktan bir arayışa girmiştir ve onu bir kazanç olarak görüyordur. Her iki durumda da, sıra bu."

"O öldü. Bu konuda çok netti," diye ekledi Peabody.

"Yani, cesedi bulacağız. Eğer 'onun oğlu' onu canlı bulduysa, biz de ölü bulabiliriz."

Biraz daha volta attı. "Flopunda değil. Parayla birlikte tavşan almaya hazırlanıyordu. Güvenli ve gizli olduğunu düşündüğü başka bir deliği daha vardı. Yakalandığı yerleri, kaçtığı yerleri, çeşitli ve saçma işlerinin yerlerini ele alalım. Buna göre

Peabody'nin ifadesine göre Renee fazla uzaklaşmadığını söyledi. Bölgesinin haritasını çıkaralım, deliğinin en olası yerleri için bazı olasılıkları araştıralım."

Peabody, "Cesedi bulmak istiyoruz," diye başladı, "çünkü Keener'a tuzak kuran adamın bir şeyler bırakmış olabileceğini düşünüyorsunuz. kanıt?"

"Bu mümkün. Olası değil ama mümkün. Cesedi bulmak istiyoruz, bu davayı yakalamak istiyoruz çünkü Keener artık bizim sansarımız."

Roarke ona, "Bir dolandırıcılık, Peabody," dedi. "Dava sende, kontroller sende. Ve aşırı doz olarak düşündükleri şey bir cinayet soruşturmasına dönüşüyor."

"Eğer başarabilirsem," diye kabul etti Eve. "Her iki durumda da ortaya çıkıp onu muhbiri olarak tanıtmaması gerekecek, prosedür böyle. Yapmazsa, bunun için ona güzel bir tokat atabiliriz. Ve biz de şirret, kitaba göre titiz biri olabilir ve detaylar konusunda ısrarcı olabiliriz.

İlişkileri, bilgileri, zamanları, tarihleri, hepsi dosyalarında olmalı. Tanrım, bu pisliği kimin öldürdüğünü bulmaya çalışıyoruz. Cinayet masamda bir DB, bir DB'dir."

"Onu kızdırmak istiyorsun."

"Buna güveniyorum ve bundan zevk alacağım. Bana olasılıkları söyle McNab, sonra da gelincik avına çıkalım."

"Whitney ve Webster'a gitmeden önce cesedi istiyorsun."

Eve, Peabody'ye başıyla onay verdi. "Şimdi anlıyorsun. Keener somut ve ölü olarak ifadenizi doğrulayacak. Tutuklamanın Renee'yle bağlantısına bakarsak, elimizde daha fazlası var. O madalyalı bir memur. O bir patron ve saygı duyulan, hatta saygı duyulan, eski bir komutanın kızı. Polis teşkilatında on sekiz yıldır lekesiz görev yapıyor."

"Ve eğer onu ihbar edersem, IAB beni soruşturmaya başlayabilir."

Eve ona, "Bu konuda endişelenmene gerek yok," dedi.

"Yapmayacağım. Artık dengemi buldum ve şimdi o lanet duşta geçirdiğim her saniyenin bedelini ona ödetmek istiyorum. Yani, kirli bir polisi adalete teslim etmenin de ötesinde."

Eve ona "Duşta çıplak," diye hatırlattı.

"Kapıyı tokatlayarak açtıklarında onlara kızgın bir havlu saklatmaktan başka yapacak bir şey yoktu."

"Onlara geri ödeyeceğiz," diye söz verdi Eve ve Roarke ile McNab'ın birlikte çalıştığı yere baktı. Roarke özel dikim gömleği ve pantolonuyla, McNab ise pembe, çok cepli diz altı şortu ve düğün çiçeği sarısı atletikle sıksa göğsünde kırmızı harflerle E-DICK yazıyordu.

İnekler inehtir, diye düşündü Eve, gardırop ne olursa olsun.

Roarke duvardaki ekranı başıyla işaret ederek, "Haritanız," diye duyurdu. "Ve en sevdikleriniz."

"Fena değil. Onun gibiler belli bir bölgeye bağlı kalmaya, işlerini skoru, rotaları ve kaçış noktalarını bildikleri bir avuç blok içinde yapmaya eğilimlidirler."

"Tavşan olacaksa, her zamanki alanının dışına çıkmaz mıydı?"

Başını salladı ve McNab'e baktı. "Peabody'nin kulak misafiri olduğu konuşmanın zaman çizelgesine bak. Ortalık kızıışmış, bu da olayın yeni olduğunu gösteriyor. Öldürme emri yeni verilmiş ve uygulanmış. Garnet'in bundan haberi bile yoktu.

Buna bir de on bin kişinin tehlikede olduğunu ekleyin. Bu iş hızlı ilerlemeliydi. Keener'ın kağıdına göre, parlak bir ışık değil. Eve gitmeyecek kadar zeki, ama büyük ihtimalle konfor alanının dışına taşınmak. Henüz tavşanlaşmamıştı, yani kendini toparlamayı bitirmemişti. Biz gidiyoruz. Tıpkı katilinin yaptığı gibi, onu bu bölgede bulacağız."

Haritayı biraz daha inceledi. "Ödemesi gereken her şeyi ortadan kaldırın. Kiralık daire yok."

Harita Roarke'un komutuna göre ayarlandı.

Kaldırımında uyuyanlar, düşük kiralı sokak LC'leri, funky-junkie'ler, hayaletler, kullanılmış kimya kafaları ile bölgeyi yeterince iyi biliyordu. Çete üyeleri bile bu zahmete değmeyeceği için burayı terk etmişti.

"Bu beş yeri seviyorum. İki kişilik ekipler. Size bir araç bulacağız. Sıradan bir tane," diye ekledi McNab'ın yüzünün aydınlandığını görünce.

Omuz silkti. "Sanırım öyle olmak zorunda."

"Öyle. Roarke ve ben bu ikisini alacağız, Peabody ve McNab bu ikisini. Eğer sıfır bulursak, beşinci lokasyonda birleşeceğiz. Hiçbir şey bulamazsak, haritayı tekrar genişleteceğiz. İkinizden birinin üzerinde debriyaj parçası var mı?"

Olumsuz yanıt üzerine Eve gözlerini devirdi. "Sana onu da getireceğiz. Bu sektörde pek de iyi olmayan bazı insanlar var.

"Mühürleyeceğiz. Orada olduğumuza dair hiçbir iz bırakmak istemiyorum. Mekânlarda herhangi bir rahatsızlığı minimumda tutun ve kimseyle konuşmayın. Soru sormayın. Girin, geçin ve çıkın."

"Eğer cesedi bulursak?" Peabody sordu.

"Dışarı çık, bana işaret ver ve git. Burada buluşacağız ve ölü bir adam hakkında sinir bozucu bir isimsiz ihbar alacağım. Kayıtlar açık, çocuklar ve kızlar, her zaman, bu yüzden konuşmayı da düşük tutun. Kayıtlar komutaya ve IAB'ye teslim edilecek."

McNab'i incelerken nefesini dışarı üfledi. "Bu kıyafetle gizli bir operasyona çıkamazsın. Roarke, elimizde Bu ineğe giydirebileceğimiz bir şey var

mı?" "Aslında sen ona daha uygunsun."

Eve gözlerini kapattı. "Tanrım. Sanırım öyleyim."

Bir kot pantolon ve siyah bir tişört buldu ve onları McNab'e fırlattıktan sonra yatak odasının kapısını kapattı, böylece hem kendisi hem de Roarke üstlerini değiştirebileceklerdi.

"Kısmen üzgünüm," dedi.

"Öyle mi?"

"Kısmen özür dilerim, çünkü seni etiketlemeye başlamıştım. çok geç kaldım, sonra araya girdi ve unuttum. Ama neredeyse her zaman hatırlıyorum, bu yüzden sanırım bu konuda pas geçebilirim."

"Kızgın değildim ve özellikle aramadığın için de kızgın değilim. Bu tür şeyler için sana kızmıyorum Eve."

"Hayır, bilmiyorsun ama sen bilmediğin için kendimi suçlu hissediyorum." "Ah, yine benim hatam."

"Oh, kapa çeneni."

"İşte ateşkes gidiyor."

"Kısmen üzgün olabilirsin."

"Ama Summerset ve onun daha önce hiç tanışmadığım çok ilginç arkadaşlarıyla geçirdiğim akşamın tadını çıkardığım için hiç de öyle değilim."

"Bu konuda benden daha iyisin. Eğer bilseydim eve başka bir planla gelmezdim ve sonra da bununla uğraşmak zorunda kalmazdım."

"Başka ne planın var?"

"Ben sadece..." Şimdi bu konuda kendini aptal gibi hissediyordu ve silah kayışını sürükledi. "Sadece akşam yemeği yeriz diye düşünmüştüm. beni bekleyecektin çünkü genelde böyle yaparsın. Ben de onu seçip tamir edecektim."

"Öyle miydin?" diye mırıldandı.

"Son birkaç haftadır pek boş vaktimiz olmadı ve benim aklıma çatı terasında yemek yeme fikri geldi."

alışır, bilirsin? şarap, mumlar ve sadece biz. Sonra şu sevdiğin eski filmlerden birini izleriz. seks kıyafetleri giyip seni

baştan çıkaracağım."

"Anlıyorum."

"Sonra eve geldim ve sen çoktan terasta şarap, mumlar ve akşam yemeği yiyordun - çatıda değil ama yine de. Sadece biz de değiliz, pantolonumda asfalt pisliği var ve evimde eski suçlular var. Summerset'in muhtemelen evlilik işinde berbat olduğu mu ve eve çoğu zaman kirli kıyafetlerle ya da kan izleriyle geldiğimi söylediği birkaç kişi. Sıkışmak ve sonunda sorguya çekilmek zorunda kalmak istemedim."

"Birincisi, evlilik konusunda berbat değilsiniz ve Summerset asla böyle bir şey söylemedi. Hatta akşam yemeğinde, geç kalacağın belli olduğu anda, senin bu kadar çok çalışan ilk polis olduğu andan bahsetti. yorulmadan ya da gerçek adaleti bu kadar önemseyerek."

şimdi ona doğru geçti ve yüzünü avuçladı. "İkincisi, çok hoş bir planın vardı ve ben bundan çok keyif alırdım. Ve şimdi, kısmen zgnm."

Onun bileğine dokundu. "Eğer bunları bir araya getirirsek, her yönden zgn bir adam oluruz."

"Olur ve bu bir anlaşma."

Mhrlemek için onu öptü, sonra bir süre onun kollarında rahatça durdu. "Bu iyi bir anlaşma," diye karar verdi. "şimdi gidip l bir keş bulalım."

Bölüm 4

Eve direksiyona geçti, böylece Roarke PPC'siyle daha fazla araştırma yapabildi.

"Size şunu sorayım," diye başladı. "Teğmen Oberman'la kaç işiniz oldu?"

"Hiç, gerçekten. Onu tanıyorum, ancak herhangi bir vakamız olmadı, bu yüzden onunla hiç çalışmadım. Yasadışların kendine has

Eşsiz bir düzen. Bir kısmı derin, bir kısmı dönüşümlü olmak üzere çok sayıda gizli görev var. Tamamen büyük oyunlara odaklanan ekipler var-ithalat/ihracat, organize suçlar.

Diğerleri öncelikle sokak anlaşmalarına, diğerleri ise üretim ve dağıtım odaklanıyor. Bunun gibi."

"Örtüşme olmalı."

"Evet ve her ekip bir tür -ne diyorlar buna- tımar gibi kurulmuştur."

"Anlıyorum, kendi kültürü ve hiyerarşisi var."

"Aynen öyle," diye kabul etti. "Üniformalılar ve dedektifler o ekibin başındaki bir teğmene, o teğmenler de daha küçük bir grup olan yüzbaşılara rapor veriyor."

"Bu da çok fazla politika demek," diye tahmin yürüttü Roarke. "Ve siyaset varsa, yolsuzluk da vardır."

"Muhtemelen. Muhtemelen," diye düzeltti. "Kontroller ve dengeler var, bir emir komuta zinciri var. Tarama-düzenli

Sadece tükenmişlik için değil, kullanım ve bağımlılık için de tarama. Alttan gelenlerin çoğu tükeniyor, bağımlı hale geliyor ya da mala biraz fazla düşkün oluyor."

Roarke, "Ve mallara oldukça kolay erişebilirdi," diye sözlerini tamamladı.

İfadesi değil ama polislerin rüşvet almasını bekliyor ve kabul ediyor gibi görünmesi onu kızdırmıştı. Bunun olduğunu biliyordu. Ama bunu kabul etmedi, etmeyecekti.

"Polislerin pek çok şeye erişimi var. Çalıntı mallar, el konulan paralar, silahlar. Günaha karşı koyamayan polisler teşkilata ait değildir."

"Gri bir alan olduğunu iddia edebilirim, ancak griye bir kez adım attığınızda, siyaha kısa bir yolculuk olur. Yine de kolay erişim," diye tekrarladı. "Bir polis bir sokak satıcısını basar, zulanın yarısını cebe indirir. Satıcı ne kadar ağırlık taşıdığını tartışmayacaktır."

"Teğmenler bunun için vardır. Adamlarını tanımak, denetlemek, değerlendirmek. Bu onun işi, onun görevi. Bunun yerine o yönetiyor."

"Sizin görüşünüze göre adamlarına, rozetine ve departmana ihanet etti."

"Bana göre o hain bir kaltak." Eve omuz silkti ama yine de içini yaktı. "El konulan ürünlere gelince, Yasadışılar'a bağlı bir muhasebe bölümü var.

Bunları, teçhizatları, yükleri - geldikçe, duruşmada kullanıldıkça ve daha sonra imha edildikçe - takip etmeleri gerekiyor. Bununla ilgilenmek için kendi Mülkiyet Odaları var."

"Ve Renee gibi zeki, hırslı bir kadın, muhasebe bölümünden birini yağmalamasına yardım etmesi için işe alabilir.

Bunu, kendi ekibini ve babasının bağlantılarını kullanarak departmanın cebini dolduruyor. İmha edilmiş olarak listelenen ürünleri yeniden satmak."

"Bu bir yol. Bir diğeri de tedarikçilerle, üreticilerle, hatta sokak satıcılarıyla doğrudan anlaşmak ve işlerinin sorunsuz yürümesi için ücret pazarlığı yapmak.

"Seçmek ve seçmek zorundasın," diye düşündü Eve. "Sen değilsin

Eğer davaları kapatmazsanız, bazı kötü adamları hapse atmazsanız, baba desteğiyle bile rütbe kazanamazsınız. Mahkumiyetle sonuçlanan tutuklama oranlarını yüksek tutmalı."

Bir ışıktta fren yaptı. "Nasıl çalışırdı?"

"Pekala, ben bir bölümün ya da takımın idaresi konusunda sizin kadar eğitilmiş değilim."

"Sanayileşmiş dünyanın yarısını siz yönetiyorsunuz."

"Ah, keşke. Ama her ne olursa olsun, eğer uzun vadeli kâr peşinde olsaydım - hızlıca kapmak değil, bu alanda istikrarlı bir kâr getiren iş kurmak için, her seviyeden biraz alırdım. Sokak anlaşmaları - bu hızlı ve kolaydır ve doğru baskı ve teşviklerle düşük seviyeli koşucularda finanse etmek ve kurmak için yeterli sadakat ve ücret oluşturabilirsiniz. bir sonraki seviye. Koşucular, kendi kendilerine yetemedikleri sürece çöplerini başka bir yerden alıyorlar. Ve bunların çoğu bile sistem içinde çalışmak zorunda - kendi sahaları için savaşmak ya da sahayı işletene bir ücret ödemek."

"Dışarı çıkmak, sadakati ve korkuyu tesis etmek için askerlere ihtiyacınız olacak. Müzakereciler de bunu üst seviyelere taşıyacak. Altı yıl mı?" Eve başını salladı. "Bir ağı var. Polisler ve dolandırıcılar.

Ekibinden biri sıkışırsa çevirebileceği bazı avukatlar, muhtemelen başsavcılıktan biri, en az bir yargıç."

"Bir hazineye ihtiyacı var," diye ekledi Roarke. "Yağlanacak avuç içleri ve diğer masraflar olacaktır."

"Mesele sadece para değil. Neredeyse hiçbir zaman sadece para değildir."

Eve karar verdi. "Bundan hoşlanmalı. Tekme, güç, pislik, kenar. Babasının savunduğu her şeyi çarpıtıyor ve küçük düşürüyor. Savunduğu her şeyi."

"Meselenin bir kısmı da bu olabilir."

"Baba sorunları mı? Boo-hoo. Babam polis olmakla o kadar meşguldü ki bana yeterince ilgi göstermedi ya da çok katıydı, çok şey bekliyordu. Her neyse. Artık kendi işimi kendim yapacağım. rozetini tak ve her yerine bok sür. Bu ona ders olur."

"Sanırım sen ve ben şiddet ya da gerçek istismar içermeyen baba sorunlarına karşı çok az sabır ya da sempati duyuyoruz." Anlayışla elini kısa bir süreliğine onunkinin üzerine koydu. "Ama bu da bunun bir parçası olabilir ve üzerinde çalışabileceğiniz bir şey olabilir."

"Komutanı ve İAB'yi bilgilendirdiğimde, bu işin dışında kalabilirim." "Bir domuzun gözünde."

Gülmek zorunda kaldı. "Tamam, soruşturmada yer almak için gerekirse sert ve kirli bir şekilde savaşılmaya niyetliyim.

Mira'ya ihtiyacım olacak," diye düşündü, departmanın en iyi psikiyatristini düşünerek. "Yetkisi onu bu işe dahil edecek ve ben de

Feeney. EDD'ye ihtiyacımız var. McNab zaten bu işin içinde ama Feeney'nin ona sadece zaman ve alan tanımasına değil, aynı zamanda yardım etmesine de ihtiyacı olacak."

Artık sokak lambalarının -çalıştıkları zaman- yağlı çöp yığınları üzerinde parladığı, seks ve uyuşturucu pazarlıklarının gölgelerde geliştiği kötü sokaklarda ilerliyordu.

"Tam bir karmaşıa olacak, Roarke. Sadece soruşturma değil, medyaya yansıdığında da. Ama yansımaları? Onun ve bu işe bulaştırdığı herkesin davalarını gözden geçirmek zorunda kalacaklar. Yeniden yargılamalar ya da zehirli bir ağacın yaşlı meyvesi yüzünden kötü adamların ortaya çıkmasına neden olmak. Onu almak ve ağını çökertmek, kafesleri açmak anlamına gelir. Bunun başka yolu yok. Sırf bu yüzden bile kışına tekme yi basabilirim. Peabody için derisini soyun."

Kaldırıma çekti. Burada park etmek sorun değildi. Bu sektörde ağırlığınız yoksa, aracınızı beş dakika bıraksanız ya gitmiş olur ya da kemikleri soyulurdu.

"Ah, unutmuşum. Alarm harika çalışıyor," dedi ona. "Serlerinin biri onu çalıştırmaya çalışmış - ben daha elli adım uzaktayken. Kışının üstüne düştü ve aletleri olmadan topallayarak uzaklaştı."

Onun gibi o da gölgeleri, karanlığın derin çukurlarını taradı. "Buradan eve yürüyerek dönmeyeceğimizi bilmek güzel."

"Mühürleyin." Eve, Roarke'a bir kutu dolgu macunu fırlattı ve kayıt cihazını çalıştırdı.

"Dallas, Teğmen Eve ve Roarke," diye başladı ve adresi sıraladı. "Kayıtlarda tarih ve saat damgası var."

Bina muhtemelen bir zamanlar küçük bir depo ya da fabrika olarak kullanılmış ve kentsel dönüşüm öncesindeki rehabilitasyon çılgınlığında kullanılmaya başlanmıştı. O zamandan beri, gezginler için üzgün bir barınak ya da bir kimya evi olarak hizmet vermiş olabilir - muhtemelen bir zamanlar her ikisi de.

Kapıdan sarkan paslanmış ve kırılmış zincir ve asma kilit, güvenlik önlemlerinin başlangıçta yarım yamalak alındığını ve çoktan ihlal edildiğini kanıtlıyordu.

Ama parlak yeni kilit ilgisini çekti.

"Soğuk hava deliğı," dedi Eve. "Kimse soğuk havada Yazın pıslığın ve kokunun içinde. Yine de..." Kilide başıyla işaret etti. "Biri bunu yakın zamanda takmış." Efendisini bulmak için ilerlemeye başladı.

Gölgelerin arasından fırlayan adam yarım dönümlük geniş omuzlara sahipti. Diş hijyeninin öncelikler listesinde üst sıralarda yer almadığını gösteren çirkin bir sırtıyla dişlerini gösterdi.

Eve, onun yüzündeki sırtmanın nedeninin, on santimlik çıkartması ve birkaç kolay işaret olarak algıladığı şey olduğunu düşündü.

"Şununla ilgilenir misin?" diye sordu Roarke'a.

"Elbette, sevgilim." Adama şu anda elindeki bıçağı Bıçakla ona şakacı bir şekilde gülümsedi. "Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Bağırsaklarını sokağı dökeceğim, sonra da kadını sikeceğim. Cüzdanı ve bilekliği ver. Yüzüğü de."

"Sana bir iyilik yapacağım, çünkü bağırsaklarımı sokağı dökmeyi başarsan bile -ki ihtimaller senin aleyhine- kadınıma dokunmaya kalkarsan aletini bir dal gibi kırar ve sonra kışına sokar."

"Kanayacak."

Adam hamle yaptığında Roarke kolayca yana doğru dans etti ve böbreklerine bir dirsek darbesi indirerek döndü.

Karşılık veren

Roarke'ı şaşırtmıştı ama saldırgan, Roarke'ın başka bir pivotla savuşturduğu şiddetli bir kesikle döndü. O

Ardından ayağını iri adamın diz kapağına vurdu.

"Onunla oynamayı bırak," diye seslendi Eve.

Roarke, "Sert olmaya meyillidir," diye yorumladı ve adam - şimdi yüzünü buruşturarak- tekrar eğildiğinde, dirseği keskin bıçak kolunu tekmeledi. Haydutlar bile çığlık atabilir, diye düşündü ve adamın kolundan fırlayan bıçağı yakaladı. Titreyen el.

"Ve işte iyilik geliyor." Artık hoş olmayan, artık gülümsemeyen Roarke'ın buzlu mavileri adamın acı dolu gözleriyle buluştu. "Kaç."

Ayak sesleri kaldırımı döverken Eve, Roarke'ın bıçağı geri çekmek için çıkartmanın üzerindeki mekanizmaya basmasını izledi.

"Eğer bunu saklamayı düşünüyorsanız, ilk fırsatta otoklava atsanız iyi edersiniz. Hazır mısınız?"

Roarke bıçağı cebine koydu ve kapıda ona katılırken başıyla onayladı.

Silahını çekti, el fenerinin üzerine dayadı ve Roarke'ın da aynı şeyi yaptığının kayıtlarda görünmemesi için uzağa doğru eğildi.

Kapıdan geçtiler, sağa sola baktılar.

Yolu açmak için çöpleri kenara attı. Bayat idrar ve daha taze kusmukla karışık küf havaya bulaşmıştı. Ana kaynağın karton gibi sert ve kaldırımda uyuyan birini bile cezbedemeyecek kadar iğrenç bir battaniye yığını olduğuna karar verdi.

"Seviyeyi temizleyin."

İçeri girdiler, ışıkları, silahları süpürdüler. Kapılar, kablolar, döşeme tahtaları ve merdiven basamakları -kullanılabilecek ya da satılabilecek her şey- sökülmuş, aşağı çekilmiş ve ham delikler, dişlek boşluklar bırakarak çekildi.

Açık asansör boşluğunu inceledi. "Asansör kapısını buradan nasıl çıkardılar ve onunla ne yaptılar?"

"Adımlarına dikkat et," dedi Roarke, kadın merdivenleri çıkmaya başlayıp geniş deliklerden geçerken.

İkinci katta ışığını kırık şiringaların, kapacak parçalarının, kimyasallar ve ısı tarafından yenmiş kapların üzerinde gezdirdi. Parçalanmış tabureyi, küçük, yanmış masayı, kırılmış camları ve yerdeki, duvarlardaki yanık izlerini düşündü.

"Birileri küçük bir laboratuvar kazası geçirmiş," diye yorum yaptı.

Çenesini, özellikle düşünmek istemediği maddelerle lekelenmiş çıplak şiltelere doğru salladı. Fast-food konteynırlarının kalıntıları, kızın bulunduğu yere saçılmıştı. İki ve dört ayaklı haşereler tarafından ezildikleri düşünülüyordu.

"Bir süreliğine çalıştıkları yerde yaşamak."

Roarke pisliği inceledi. "Buraya yaptıklarını sevdiğimi söyleyemem."

Atılmış bir Çin yemeği kabına parmaklarıyla dokundu. "Birileri son birkaç gün içinde burada yemek yemiş. Bunun içinde kalan şey Henüz küflenmemiş."

"Yine de seni moo goo'dan vazgeçirmeye yeter."

"Sanırım eskiden chow mein'di."

İnanılmaz kokuyu takip ederek bir zamanlar banyo olan yere ulaştı. Tuvaleti sökmeye çalışan her kimse sabırsızlığının ya da beceriksizliğinin kurbanı olmuştu, bu yüzden kırık klozet işe yaramaz bir şekilde yan yatmıştı. Lavaboda şansları daha yaver gitmiş ve girişimci bir ruh duvarı kırarak bakır boruların çoğunu kesip çıkarmayı başarmıştı.

Küvetle uğraşmamışlardı, belki de eski dökme demirin ağırlığı ve hacmi gözlerini korkutmuştu. Yontulmuş, lekeli ve dar olan bu küvet Rickie Keener'a ölüm döşeği olarak hizmet etmişti.

İçinde kıvrılmış yatıyordu, dizlerini kendi kusmuğuyla kaplı kemikli göğsüne doğru çekmişti. Bir şırınga, birkaç şişe ve işlerinin geri kalanı pencere pervazının kenarında duruyordu.

"Kurban, Rickie Keener, nam-ı diğer Juicy'nin tarifine ve kimlik fotoğrafına uyuyor." Cebinden parmak izi kağıdını çıkardı ve silahını kılıfına soktu. Ona doğru geçerek, dikkatlice pedini sağ işaret parmağına bastırdı. Ped kimliği doğruladığında, "Kimlik doğrulandı," dedi. "Roarke, Peabody'ye işaret ver. Onlara ayrılmalarını söyle. Onu yakaladık."

Olduğu yerde durdu, dişlerinin arasından nefes alarak ışığının cesedin üzerinde gezinmesine izin verdi. "Bu, Dedektif Peabody'nin kulak misafiri olduğu olayla ilgili ifadesini doğruluyor.

sektör-iki soyunma tesislerinde konuşma. Göz muayenesinde kollarda ve bacaklarda hafif morluklar var. Sağ dirsek sıyrılmış. Daha detaylı bir muayene için komuta kademesinin onayını beklememiz gerekecek. Şu andaki tespitim sadece kayıtlara geçecek. Oberman, Renee ve Garnet, William hakkındaki soruşturmanın netliğini korumak için bu olay yerini emniyete alamıyorum, bunun yerine izleme amacıyla bir kayıt cihazı yerleştireceğim."

Roarke'a döndü. "Kapının üstüne koyabilir misin?"

"Çoktan bitti. Eğer biri buraya gelirse, bilgisayarınız ve PPC'niz sinyal verecek. Olay yerini seçtiğiniz herhangi bir yerden, siz resmi olarak açana kadar izleyebileceksiniz. soruşturma."

"Bu işe yarar." Ölülere tekrar baktı. "Hadi buradan gidelim."

Sokaktaki en kötü kokuyu gidermek için birkaç nefes aldı, ardından saati kontrol etti. "Olay yeri yapabileceğimiz kadar güvenli ve Bu saatte komutanla temasa geçmek. En iyisi bir Birkaç saat uyuyup sabahleyin işleme başlayacağım. Dallas ve Roarke izlenen yerden ayrılıyor," dedi kayıt cihazı için ve sonra kapattı.

"Siktir." Nefesini dışarı verdi.

"Onu bulamayacağımızı mı sandın?"

"Hayır, onu bulacağımızı biliyordum ama dediğim gibi ceset somut bir şey. Artık bundan kaçış yok. Onu durdurmak yok. Onu indirmeliyiz."

Roarke'ın direksiyona geçebilmesi için yolcu koltuğuna oturdu. Şehir merkezine geri dönerken Roarke ona birkaç dakika düşünme fırsatı verdi.

"Whitney için bunu nasıl yapılandıracağınıza karar verdiniz mi?"

"Baştan sona doğru. Peabody sakinleştğinde, olaylarla ilgili ifadesi tutarlıydı, bu yüzden kayıtlarımızda var. Yarına kadar daha da sakinleşecek ve Whitney onu sorguladığında ayağa kalkacak."

"Yani komutanınıza tam bir gece uykusu vermek için olduğu kadar bunun için de birkaç saat ara veriyorsunuz."

"Belki. Evet," diye itiraf etti. "Kayıt dışı. Keener'ın yerini tespit etmek için attığımız adımları anlatacağıız ve Whitney'e keşfin kaydı. Bundan sonra ne olacağı ona bağılı olacak, ancak ben ona en mantıklı ve pratik planı sunabileceğim. Soruşturmayı gergin ve sıkı tutmalıyız. Bu sadece yolsuzluk değıl, cinayet. Ve Keener ilk değıl."

"Kendinizden birinin peşinden gitmek sizin için zor."

"Rüşvet almaya başladığı anda benden biri olmaktan çıktı." Eve kasıtlı olarak omuzlarını gevşetti. "Whitney'nin Komutan Oberman'la ne kadar yakın olabileceğini bilmiyorum. Onun emrinde çalıştığını ve Oberman emekli olduğıunda koltuğa oturduğunu biliyorum. Bunun bir anlamı var. komuta geçişi. Renee Oberman Whitney'nin emrinde çalışmış ve bunun da bir anlamı var."

şimdi iç çekti. "Hepimiz biliyoruz ki soruşturmayı gizli tutabiliriz, ama iş bittiğinde, onu patlattığımızda, kapak açılır. Medya taze bir ava saldıran çakallar gibi bunun üzerine atlayacak. Onları suçlayamam bile."

"Bu süreç dediğiniz şey sizi üzdüğünde ya da cesaretinizi kırdığında, ki kıracaktır, Peabody'nin o duş kabininde kapana kısıldığını ve rozetlerini kendi ceplerini doldurmak için kullanan iki kişinin cinayet işini tartıştığını düşünün."

Birkaç blok boyunca sessizce oturdu. Bir süre sonra, "İyi söyledin," dedi. "Özlü ve hepsi bu. Ve iyi bir tavsiye. Sonra Keener var. Muhtemelen ahmağın tekiydi, Neredeyse kesinlikle çok kötü bir adam, ama o artık benim. Peki onu o pis küvette kendi kusmuğunda boğulmaya terk eden polis? O da benim olacak, ta ki ben kafesin kapısını yüzüne çarpana kadar."

Peabody dışarı fırladığında Roarke evin önünde ancak fren yapabilmışti.

"Onu bulmuşsun."

"İlk durak," diye onayladı Eve. "Şans eseri. Her şey kayıt altında ve olay yeri izleniyor."

"Aşırı doz gibi mi ayarlanmış?"

"Evet. İfadenizi doğruluyor."

McNab elini sırtında gezdirirken Peabody, "Rahatlasam mı üzülssem mi bilemiyorum," dedi. Gerginlik gözlerini gölgelemiş, rengini soldurmuştu.

"İkisi de olma. Bunu kabul et, sonra yoluna devam et. Biz Sabah uğraşacak çok şey var. Biraz uyu. Buraya geldiğinizde her zaman kaldığınız odaya geçin."

"Whitney'i aramayacak mısınız?"

"Saat neredeyse sabahın üçü, ama aceleniz varsa onu şimdi uyandırmakta özgürsünüz."

"Hayır, sorun değil. Ha. Biraz uyku iyi gelir."

"O zaman git biraz al." Eve bir şey anlatmak için merdivenleri çıkmaya başladı.

"Bu gece ihtiyacınız olan bir şey var mı?" Roarke onlara sordu.

"Hayır." McNab Peabody'nin elini tuttu ve sıktı. "Hazırız."

Roarke eğildi ve Peabody'nin alnına bir öpücük kondurdu. "O zaman iyi uykular."

Eve'i yatak odasına kadar takip etti ve silah kayışını çıkarırken kapıyı kapattı. Peabody'de olduğu gibi onda da gerginlik olduğunu fark etti. Sırtını okşamak, elini tutmak biraz yardımcı olabilirdi. Ama onun zihnini neyin değiştireceğini biliyordu, en azından kısa süreliğine.

"Bana makyaj seksi borçlusun ama işaretleyicini almaktan mutluluk duyarım."

Beklediği gibi, kız ona kaşlarını çatı. "Neden makyaj seksine borçluyum?"

"Çünkü önce sen kısmen üzgündün."

Botlarını çıkarmak için otururken gözlerini kıstı. "Bu sadece kısmi üzüntülerde geride kaldığın anlamına geliyor. Bence bu bana borçlu olduğun anlamına geliyor. İşaretini alacağım."

"Bunu kabul edebilirim, ancak söz konusu anlaşmanın size düşen kısmının çok ünlü seks kıyafetlerini içermesi şartıyla."

O

NYPSD tişörtünü kafasına geçirmesini izledim. "Umarım öyle değildir."

"Bu şartları kabul edebilirim." Yatağa tırmandı.

"O zaman bu bir randevu." Yanına kaydı ve onu kendine doğru sardı.

"Alarmı programlamam lazım."

"Saat kaçta?"

"Saat tam altı buçukta Whitney ile irtibata geçeceğim. Hazırlanmak için kendime bir saat vermeliyim."

"Beş o zaman. Merak etme. Seni

uyandıracağım." Onun uyandıracağına

güvenerek gözlerini kapattı.

Uyandığında beş dakika geçtiğine yemin edebilirdi.
baştan çıkarıcı kahve kokusu. Gözlerini araladı ve onu gördü.

Adam yatağın kenarına oturmuş, elinde kocaman bir kahve fincanı, kadının burnunun birkaç santim ötesinde duruyordu. Işığın açılmasını emretmişti, yaklaşık
Yüzde yirmi, diye düşündü, bu yüzden odada yumuşak bir şafak parıltısı vardı.

"Bana yatakta kahve mi getirdin?"

"Beni kocaların prensi olarak düşünebilirsin ya da sadece senden önce uyandığım için. Saat beşi geçti," diye ekledi.

"Ugh." Kendini yukarı itti, bir teşekkür mırıldandı, sonra bardağı aldı ve yudumladı. Sonra gözlerini kapadı ve kafeinin güzelliğinin sisteminden geçmesine izin verdi.
"Güzel."

Biraz daha içti. "Duş." Yataktan sürünerek çıktı, "Biraz daha," dedi ve bardağı tekrar adamın ellerine tutuşturmadan önce boşalttı.

Banyoya giden yolun yarısında omzunun üzerinden geriye baktı. Bir parmağını çarpıttı. Tişörtünü çıkarıp yere bıraktı ve yolun geri kalanını çıplak olarak yürüdü.

Roarke boş bardağı komodinin üzerine koydu. "Ben kimim ki böyle nazik bir daveti reddedeyim?"

Fıskiyelerin sonuna kadar açık ve tabii ki acımasızca sıcak olmasını emretmişti. Kadının duşta kendini ve çoğu zaman da kendisini kaynatmayı sevmesine asla alışamayacaktı. Buhar pompalanıyor, büyük, açık alanın camını bulanıklaştırıyordu. Kadın ayakta duruyordu, şık ve ıslak, yüzü yukarı kalkık, gözleri kapalı.

"Bir prens muhtemelen sırtımı yıkardı."

Roarke mecburen bir panele dokundu ve panel açıldığında Elini kremsi bir sabun damlasını yakalamak için kavradı. "İyi uyudun, anladığım kadarıyla."

"Mmmm."

Son tatillerinde güneşte geçirdikleri günlerden kalma altın sarısı rengiyle dar ve pürüzsüz olan sırtı, adamın sabunlu ellerinin kaymasıyla -sadece birazcık- dikleşti.

Yumuşak tenin çekme kuvvetine karşı verdiği hissi seviyordu. Uzun boyu beline doğru daralıyor, sonra yerini kalçalarının ince kıvrımına bırakıyordu.

Zayıf ve köşeli polis, hem hız hem de dayanıklılık için yaratılmıştı. Yine de onun zayıf noktalarını, bir dokunuşun - onun dokunuşunun- nereleri zayıflatacağını ya da kışkırtacağını biliyordu.

Boynunun arkasındaki narin kıvrım, omurgasının dibindeki küçük çukur.

Aşağı doğru kaymaya devam etti, ipeksi sıvıyı ince, güçlü kaslı kalçaların üzerinde dolaştırdı. Tekrar yukarı, parmaklar tembel bir baştan çıkarıcılıkla alay ediyor, ilerliyor ve geri çekiliyordu.

Kolunu onun boynuna dolayarak geriye doğru eğildi. Ve o dar belini kıvrak bir hareketle bükerek başını çevirdi, ta ki dudakları onunkileri bulana, dilleri uzun ve derin bir çiftleşme için ayrılana dek.

Döndü, gözleri suyun içinde parıldayan altın gibi parlıyordu.

"Birkaç noktayı atlamışsın."

"Benim dikkatsizliğim." Avucunu sabunla doldurdu, omuzlarında, göğüslerinde, gövdesinde ve karnında gezdirdi.

Burada, sıcak ve buharın içinde, suyun fayansa, ete çarpması ve nabzının atmasıyla her santimi özlem duyuyordu. Elleri vücudunda sihirliydi, ihtiyaçları tetikliyordu, Sırlarını bulup sahiplenerek. Ağzını onun üzerinde kullandığında, vücuduna binlerce zevk acısı aşıyordu.

Parmakları onu buldu, açtı ve ıslak ıslak onu o ağrılar boyunca ve ötesinde okşadı.

Kadın, zarif ve hoş kokulu bir sarmaşık gibi adamın etrafını sarmış, elleri adamın saçlarına dolanmış, ağzı onunkine yapışmıştı. Kalbi hızlı ve şehvetli tekmelerle onun göğsünde vahşi ve güçlü bir şekilde atıyordu. Ve ellerini sabunla doldurup onun sırtında gezdirdi, Kalçaları, kaygan bedenlerinin arasında kayarak onu ipeksi kavrayışına aldı.

Onu yok etmek için.

Kumandasının ucundaki kurşunun koptuğunu duydu ve kadının içine daldı. Onu ıslak fayanslara hapsetti, kolları boynuna dolanırken bile çığlıklarını yakaladı.

Sıcak su fıskiyeleri birleşmiş bedenlerini dövüyordu. Damlalar tende, havada parlıyordu. Buhar yükselip yayılarak onları o son çılgın telahta tek bir umutsuz şekle büründürdü.

Onun kollarında gevşedi. Zevkin onu ezdiği, güçsüz bıraktığı, sevdiği bir andı. Sadece ona, ama daha çok onlara tamamen teslim olduğu o an.

Başını onun omzuna yasladı, ta ki adam yüzünü kaldırıp dudaklarını onunkilere değdirene kadar. Şimdi yumuşakça ve tatlı bir şekilde.

Onun gözlerinin berraklaşmasını, gülümsemesini izledi. "Bu makyaj seksi değildi."

"Tabii ki hayır."

"Sadece

onaylıyorum."

"Ama mükemmel bir başlangıçtı."

"Bende işe yaradı. Yatakta kahve, duşta seks; sağlam bir uyandırma kombinasyonu."

Bir süre daha burnunu çekti, sonra dışarı çıkıp kurutma tüpüne girdi.

Hava etrafında dönerken suyun sıcaklığının beş medeni dereceye düşürülmesini emretti.

Adam belinde bir havluyla yatak odasına girdiğinde, kadın kısa bir bornozun içinde durmuş bir şeyler yapıyordu. onu nadiren görürdüm. Dolabının içindekileri aktif olarak inceliyor.

"Bu çok garip," dedi, "ama benim ... Bana giymem için bir şey seçer misin? Kontrollü, otoriter ve ciddi görünmem lazım. Cidden yetkili."

Hayal kırıklığına uğramış bir halde ellerini havada daire çizdi.

"Ama olmadan planlanmış ya da çalışılmış gibi görünmesini istemiyorum. Bunun bir kıyafet gibi görünmesini istemiyorum ama-"

"Seni anlıyorum." İçeri girdi, önce ceketleri inceledi. Her birini kendisi seçmişti, çünkü gardırop -gardırop alışverişi bir yana- onun öncelikler listesinde çok alt sıralardaydı.

"Bu."

"Kırmızı mı? Ama-"

"Kırmızı değil, bordo. Parlak değil, cesur değil, ama derin ve ciddi ve özellikle bu çok özel kesimde otoriteyi iletiyor. Ciddi bir tunç grisi olan bu pantolonla ve biraz daha yumuşak bir gri olan bu üstle yaygara yok, süsleme yok. Gri botlar, size bir tane vereceği için uzun bir çizgi, otoritenin bilinçaltı unsuru olarak ceket."

Yanaklarını şişirdi, havayı dışarı üfledi. "Tamam. Uzman sensin."

Giyindikten sonra, onun uzman olmasının bir nedeni olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Kendine çeki düzen vermiş görünüyordu ama -nasıl söyleseydi- çalışılmış değildi. Ve kırmızı -pardon, bordo- güçlü görünüyordu.

Ayrıca, üzerine kan bulaştıysa, görünmeyebilir. Hem de çok. "Bunları giy."

Adamın uzattığı küçük gümüş küpelere kaşlarını çatarak baktı. "İşe giderken neredeyse hiç küpe takmam. Onlar-"

"Bu durumda, sadece biraz cila. Basit ve ince."

Omuz silkti, sonra onları giydi. İş bitince ayağa kalktı. Bir fincan kahve daha yudumlarırken aynada kendini inceliyordu.

"Gardırobuna bu kadar özen göstermiyorsun çünkü Whitney," dedi Roarke. "En azından özellikle değil. O eski söz doğrudur. Kadınlar başka kadınlar için giyinir. Bu Renee Oberman'ın yararı için."

"Eğer işler benim istediğim gibi giderse, bugün ilk yüz yüze görüşmemizi yapacağız. Bu öyle bir şey ki

dikkat edeceği bir şey. Benim yönetebildiğim her seviyede, güçle karşı karşıya olduğunu bilecektir."

"Ona meydan okumak istiyorsun."

"Ona meydan okuyacağım. Ama bu daha sonrası için." Saate bir göz attı. "Bir sonraki adımı atmalı, Whitney'le bağlantı kurmalıyım. Tanrım, umarım karısı 'link'e cevap vermez."

Eve kendininkini şifonyerden aldı, omuzlarını dikleştirdi. "İşte başlıyoruz."

İkinci bip sesinden sonra Komutan Whitney'nin geniş yüzü ekrana geldi. Bir an için adamın videoyu engellememiş olmasından dolayı rahatladı, bu da onu uyandırmış olma ihtimalinin düşük olduğu anlamına geliyordu. Yine de sol yanağındaki kırıxıklığın uyku kırıxıklığı olduğundan, zamanın ve otoritenin stresiyle oluşmuş yeni bir çizgi olmadığından emindi, yani fazla bir şey kaçırmamıştı.

"Teğmen." Hızlıca konuştu, koyu renk gözleri karanlık yüzünde ayıktı.

Onun ses tonuyla eşleşti. "Komutan, erken saatte geldiğim için özür dilerim. Bir sorunumuz var."

Roarke'ın hayran olduğu askeri bir hassasiyetle hazırlamıştı. Odanın diğer ucunda, o gün için giyinmiş, Whitney'nin Eve'i soru yağmuruna tutmasını dinliyordu. Roarke şoku duymak için adamı tanımak ve çok iyi dinlemek gerektiğini düşündü, ama oradaydı.

"Peabody'nin ifadesini gözden geçirmek, kendisiyle bizzat konuşmak ve kayıtlarınızı incelemek istiyorum."

"Evet, efendim. Komutan, bu ilk incelemeyi Merkez yerine burada yapmamızı önerebilir miyim? Dedektif Peabody ve

McNab şu anda bu konumdadır ve siz tespitlerinizi yapana kadar gizliliğimiz sağlanacaktır."

Bir an dűřűndű, sonra "Yoldayım," dedi ve telefonu kapattı.

"Sizin bölgenizde," diye yorumladı Roarke.

"Bu bir faktör, ancak bu işe başlamanın daha akıllıca olduğunu biliyor.
ofisinde büyük bir toplantı yerine dışarıda. Bunun için hazırlanmaya gidiyorum."

"Bana bazı soruları olacağını tahmin ediyorum, bu yüzden müsait olup olmadığıma bakacağım. On dakika içinde bir holo-konferansım var. Yedi gibi tamamlamış olurum. İyi iş çıkardın," diye ekledi.

"Bu daha başlangıç."

Bölüm 5

Eve, komutanı için tüm verilerin, kayıtların, ifadelerin ve notların kopyalarını içeren bir paket hazırladı. Çalışırken Kafasında, bir sonraki adımda atmayı umduğu adımları, her biri için gerekçelerini, gerekçeleri için gerekçelerini uyguladı. Feeney ve Mira'yı getirmek ve IAB boyutu için Webster ile bağlantı kurmak.

Ton, strateji, mantık, güven. Marcus Oberman'ın kızını karşılaştıkları yerde hedef tahtasına koyan iki noktalı bir soruşturmanın kontrolünü elinde tutmak için hepsine ve kusursuz bir karışıma ihtiyacı olacaktı.

McNab içeri girince başını kaldırıp baktı. Kendi kıyafetlerini giymişti.

-Muhtemelen en iyisi bu. Onu normal kıyafetler içinde görmek komutanlarını şok edebilirdi.

"Peabody'nin birkaç dakikası daha var," dedi Eve'e. "Sanırım biraz yalnız kalmak istedi."

"Durumu nedir?"

"Oldukça sağlam. Belki kabus görür diye düşünmüştüm ama sanırım çok yorgun düşmüş."

Silinmiş, onu şimdi böyle tanımlıyordu. Parlak kıyafetleri, kulak memesini dolduran küpelerinin parlaklığı
Yüzünü gölgeleyen gerginliği ve endişeyi gizlemek için.

"Ah, öyle görünüyorsun ki... Sanırım bu kelime müthiş. Stil sahibi bir şekilde," diye ekledi.

Roarke için sayı, diye düşündü.

"Yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu.

"Olacak, ama şimdilik beklemedeyiz. Monitörü kontrol ettim. Orada her şey beşe beş. Biraz kahve al," dedi, adam kurduğu panonun önünde durup çok sayıdaki cebinde ne varsa şingirdatmaya başlayınca. Sonra kiminle konuştuğunu hatırladı. "Ve biraz yiyecek."

"Belki Peabody için bir şeyler hazırlarım." Mutfaka doğru ilerledi, sonra masasının önünde durdu. Yeşil gözleri soğuktan yanıyordu. "Kan istiyorum. Atlatmam, düze çıkmam gerektiğini biliyorum, ama siktir et Dallas, istediğim bu. O bir durumda olduğu için -ya da sadece öyle olduğu için- değil. Bu iş seni zor durumlara sokar, olan bu. Ama bunun diğer polislerden gelmemesi gerekir."

"Rozet seni polis yapmaz. Kendine gel, kendine gel McNab." Kendisine de aynı şeyi söylemişti zaten. "Bunu bu şekilde düzelteceğiz."

O mutfakta uğraşırken, Eve hiçbir şey unutmadığından emin olmak için ayağa kalkıp tahtayı tekrar kontrol etti. Duydu ki Peabody onun arkasından geldi. "McNab yemek hazırlıyor. Git biraz getir."

"Midem biraz gergin. Whitney'le birlikte bunu yaşama fikri."

Eve döndü. Tamamen sağlam olmadığını fark etti. "Komutanınıza güveniyor musunuz, Dedektif?"

"Evet, efendim. Çekincesiz."

Mutfağa doğru işaret ederken McNab'e karşı kullandığı aynı tempolu tonu kullandı. "O zaman biraz yiyecek al, sinirlerini at, işini yap."

Arkasını dönerek monitörü tekrar kontrol etti - gereksiz yere, biliyordu ve Peabody yanından geçerken saati kaydetti.

Birkaç dakika sonra McNab'ın sesini duydu. Kelimeleri seçemiyordu ama ses tonu sinsi ve alaycıydı. Ve Peabody güldü. Eve kendi omuzlarındaki gerginliğin hafiflediğini hissetti.

Kendi ihtiyaçlarını karşılamak için Renee Oberman'ın kimlik fotoğrafını ve verilerini başka bir uzun çalışma için bilgisayar ekranına sipariş etti.

Kırk iki yaşında, sarışın ve mavi gözlü, bir metre yirmi santim boyunda, yüz yirmi kilo ağırlığında. Roarke'ın söylediği gibi çekici. Gül renginde kusursuz fildişi teni, saçlarından birkaç ton daha koyu, keskin hatlı kaşları olan klasik oval yüzü.

Eve'in dikkatini çeken koyu renk kaşlar ve koyu renk kirpiklerden oluşan bir ormandı; bu da muhtemelen Renee'nin yüzünü güzelleştirmekte ustalaştığı anlamına geliyordu. Resmi fotoğrafı için saçlarını arkaya çekerek yüzünü çerçevesiz bırakmıştı, ancak Eve, omuzlarına dökülen uzun, yağmur gibi düz saçlarıyla başkalarını incelemişti.

Kibir, diye düşündü Eve. Belki de sömürülecek başka bir alan.

Kırk dokuz yıldır evli olan Marcus ve Violet Oberman'ın tek çocuğuydu. Baba, elli yıllık polis komutanıydı (emekli). Garsonluk yapan anne, kızı doğduktan sonra altı yıl profesyonel annelik yapmıştı,

Daha sonra emekli olana kadar lüks bir kadın butiğinde satış müdürü olarak çalıştı.

Renee Oberman, iki yıl süren bir evlilik, bir boşanma. Çocuk yok. Çapraz referanslar ona Noel Wright'ın yeniden evlendiğini ve altı yıl süren ikinci birlikteliklerinden beş yaşında bir erkek ve üç yaşında bir kız olmak üzere iki çocukları olduğunu göstermişti. Eski eşinin West Village'da bir barı vardı ve işletiyordu.

Hepsini dosyaladı. Neyin işe yarayacağını asla bilemezsin, diye düşündü.

"Teğmen," diye duyurdu Summerset evin 'link'inden.
"Komutan Whitney az önce kapılardan geçiş izni aldı."

Onunla buluşmak için aşağı inmemeye zaten karar vermişti, ona üst katta eşlik etmek burayı daha çok evi, daha az çalışma alanı gibi hissettiriyordu. "Onu hemen yukarı gönderin. McNab! Bir fincan kahve hazırla. Komutan yerinde."

Ama Whitney içeri girdiğinde Peabody'nin yanında McNab'le birlikte kasıtlı olarak durdu.

Geniş omuzlarında, sert yüzünde, gözlerinin soğuk ışıltısında emirler taşıdığını düşündü.

Panosunun önünde durdu. Panoyu hemen görebileceği şekilde yerleştirmişti, böylece Renee Oberman'ın yüzü, Garnet'inki, Keener'inki, olay yeri birbirine bağlı olarak sıralanıyordu.

Ve soğukta hızlı bir ısı parıltısının parladığını gördü.

Eve sormadan ona kahve doldurdu ve ikram etmek için yanına gitti. "Bu konuyla bu kadar çabuk ilgilendiğiniz için teşekkür ederim Komutan."

"Kendine sakla." Onu geçip Peabody'ye odaklandı.
"Dedektif, ifadenizi kayıtlara geçireceğim ama şu anda sizden duymak istiyorum."

"Evet, efendim." Peabody içgüdüsel olarak dikkat kesildi.
"Komutan, saat yaklaşık yirmi yüz sularında sektör ikideki egzersiz tesislerine girdim."

Whitney ona sertçe saldırdı, Eve'in sırtını yere getirecek kadar sertti, yüzündeki öfke ışığını görünce McNab'a bir uyarı bakışı atmak zorunda kaldı.

Whitney onu acımasızca sorguladı, sözünü kesti, talep etti, onu geri adım atmaya, tekrarlamaya, üst üste binmeye zorladı.

Solgunlaşmasına ve Eve kelimelerin altında yatan sinirleri açıkça duymasına rağmen, asla duraksamadı, tek bir ayrıntıyı bile değiştirmedi.

"Her iki kişiyi de görsel olarak teşhis edemediniz mi?"

"Görmedim efendim. Erkek şahsın kadına Renee ve Oberman diye hitap ettiğini ve kadının da ona Garnet diye seslendiğini açıkça duydum ancak ikisini de net olarak göremedim. Renee Oberman olarak anılan kadın denek konuşmasında erkek deneğin onun astı olduğunu açıkça ifade ediyordu. Bir noktada profilinin bir kısmını, saç rengini ve ten rengini görebildim. Yaklaşık boyunu belirleyebildim. Bu bilgiler ışığında şahısların Oberman, Teğmen Renee ve Garnet olduğunu tespit ettik, Dedektif William, Merkez'den Kaçaklar Departmanı'ndan."

"Teğmen Oberman'ın yaklaşık on sekiz yıldır teşkilatta görev yapan madalyalı ve rütbeli bir subay olduğunu biliyorsunuz."

"Evet, efendim."

"Ayrıca onun eski Komutan Marcus Oberman'ın kızı olduğunu da biliyorsunuz."

"Öyleyim, efendim."

"Ve bu memurlar hakkında yürütülen bir iç soruşturmada, muhtemelen bir ceza davasında bu ifadeler üzerine yemin etmeye hazır mısınız?"

"Evet, efendim. Bunu yapmaya istekli ve hevesliyim." "İstekli mi, Dedektif?"

"NYPD'nin bir üyesi olarak, koruma ve hizmet etme yemini etmiş bir memur olarak görevimi yapmaya hevesliyim. Bu kişilerin konumlarını ve yetkilerini, rozetlerini etik dışı, ahlaksız ve yasadışı bir şekilde kullandıklarını biliyorum ve bunu yapmaya devam etmelerini engellemek için elimden geleni yapmaya istekliyim Komutanım."

Bir an için başka bir şey söylemedi, sonra -çok sessizce- içini çekti. "Oturun, Dedektif. Onu rahat bırakın," diye emretti McNab, e-adam ona doğru gitmeye başladığında. "O bir şey yapmıyor. anne tavuk gibi gıdıklamana ihtiyacı var. O bir polis ve bunu kesinlikle kanıtladı.

"Teğmen."

Şimdi Eve hazırolda duruyordu. "Efendim."

"Bu konuyu komutanlığa bildirmek için yaklaşık sekiz saat beklediniz."

Bunu bekliyordu, cevabı hazırды. "Altı, efendim, Dedektif Peabody'nin tam ve ayrıntılı bilgilerini edinmek zaman aldığı için

ve kulak misafiri olduğu kişilerin aslında NYPSP dđrevlileri olduğunu tespit etmek. O zaman bu konunun en iyi şekilde Keener'ın yerini tespit ederek ve size sunmak için mđmkđn olan tđm bilgileri toplayarak bu ifadeyi ve ayrıntıları doğrulamaya çalışıyorum."

Bir an durakladı, bir tereddđt değil, bir noktayı vurgulamak için bir vuruş. "Dedektifim bana olası bir cinayet hakkında bilgi verdi. Doğrulamam gerektiğini dđřđndđm."

"Bu işe yarayabilir," diye mırıldandı Whitney.

Yapacaktı, diye kafasında dđzelitti. İşe yaramasını sağlayacaktı.

"İncelemeniz için tđm eylemler kayıt altındadır efendim. Rickie Keener'ın cesedi bulunduktan sonra, hem olay yeri hem de ceset izlendikten sonra, beklemeye karar verdim. Yaklaşık đ saat önce, bu bilgiyi size đ yđz saat sonra iletmek yerine, sizi bilgilendirmek. Bu hassas ve rahatsız edici bir sđre Komutan. Aceleye getirilemeyeceğini ya da getirilmemesi gerektiğini dđřđndđm."

Başını salladı, sonra o da oturdu. "Rahat ol Dallas, Tanrı aşkına." Alnını yoğurdu, sonra ellerini indirdi. "Marcus Oberman birlikte çalıştığım en iyi polislerden biri. Sizin deyiminizle bu sđre onun sicilini, itibarını ve adını lekeleyecek. Ve bđyđk olasılıkla kalbini kıracak."

Ve işe, diye dđřđndđ, en yapışkan nokta burası olabilirdi. "Buna pişmanım efendim. Hepimiz pişman olacağız. Ancak, kızı babası değildir." Tđm hayatı, birçok yönden, bu tek gerçeğin üzerinde bđyđmđřtđ.

"Bunun farkındayım, Komiser. Renee Oberman birkaç yıldır benim emrimde çalıştığı için bunun farkındayım. O bir

babasının olduğu gibi bir polis, ama çok azı öyle. Şimdiye kadarki sicili mükemmel ve yaptığı işler de son derece kabul edilebilir. Güçlü yönleri arasında güçlü bir kişilik, doğru iş için doğru kişiyi seçme becerisi ve Bir durumun ayrıntılarına erişmek ve bunları mantıklı bir düzene sokmak. Bana kalırsa, bu iş için daha uygun. idari ve denetleme görevlerini sokaktan daha çok seviyor ve hatta bu görevleri tercih ediyor. Ekibini sağlam bir el ile yönetiyor ve sonuç alıyor."

"Bir mangayı yöneten bir teğmen, mükemmelin ötesinde kabul edilebilir işler yapmalıdır. Benim görüşüme göre, efendim."

Neredeyse gülümsüyordu. "Evinize dönersiniz. NYPSD gibi büyük ve kapsamlı bir departmanda, genellikle kabul edilebilir olanı kabul etmek gerekir. Bu yolsuzlukla ilgili hiçbir işaret, hiçbir ön uyarı, hiçbir öncü gösterge yoktu. Teğmen Oberman hırslı ve kariyerini yapılandırmış, kendini başkomiserliğe giden bir yola yerleştirmiş. Gözünün benim koltuğumda olduğundan hiç şüphem yok ve büyük olasılıkla ne zaman kışını içine atardı." "Hayal

kırıklığına uğrayacak."

Şimdi gülümsedi ve yarım bir kahkaha attı. "Bundan önce bile onu komutan koltuğundan uzak tutmak için elimden geleni yapardım. Bunun için uygun bir mizacı yok. Politika için, sırtmak için, evrak işleri ve halkla ilişkiler için, evet. İyi iş çıkarabilir. Ama merhametten yoksun ve adamlarını araç, işini de amaca giden bir yol olarak görüyor."

Eve, ondan hoşlanmadığını fark etti ve bu durumun kendi payına düşen kısmı kolaylaştırıp kolaylaştırmadığını merak etti.

"Bütün bunlar," diye devam etti, "fitili çoktan ateşlenmiş patlamaya hazır bir durumla karşı karşıyayız." Şöyle bir baktı

Roarke odaya girdi. "Jack,"

dedi Roarke başını sallayarak.

"Şu anda sadece bu odada bulunan beş kişi bu durumun farkında. Doğru mu?"

"Evet, efendim," diye kabul etti Eve.

"Şu anda." "Bana cesedi göster. Daha fazla detay."

Eve, "Ekranı aç," diye emretti ve görüntü parladı.

Whitney arkasına yaslandı, inceledi. "Ölüm nedenini belirlememeyi ya da herhangi bir kanıt elde etmemeyi tercih ettiniz."

"Sadece kimlik, Komutan. Düşüncelerim-"

"Düşüncelerinizin ne olduğunu biliyorum," diye araya girdi. "Bu konumdaki kaydı baştan sona çalıştırın."

Eve emirleri uyguladı, ekranda oynatılırken yüzü donuktu. Kayıt cihazı Roarke ile sokak serserisi arasındaki itiş kakışın bir kısmını yakaladı.

"İlk hamle!" McNab'ın heyecanı onu alt etti. "Özür dilerim, efendim."

"Gerek yok. Çok iyi bir hamleydi." Whitney, Roarke'a başıyla onay verdi. "Dirseğini mi kırdın?"

"Sanırım çıkık."

"Bazen sokakları özlüyorum." Plak içeri, pisliğin içine doğru hareket etti. "Bazen özlemiyorum."

Sessizliğe gömüldü ve diğerlerini izledi. İş bittiğinde, sessizlik birkaç dakika sürdü. "Gözden geçireceğim

Dinlen, ama bana anlattığın gibi olduğunu varsayarsak, bir sonraki hamlen ne olacak? Bir sonraki hamlen var Dallas," diye ekledi. "Birkaç sonraki hamleyi hesaplamak için yeterince zamanın oldu."

"İlk önceliğim cesedi resmi olarak bulmak ve soruşturmayı yürütmek olacaktır. Muhbirlerimden birinden gelen bir ihbarla ya da gördüğün kaydın bunu yansıtmaması için bunu yürüteceğiz. Bunun daha az karmaşık olduğuna ve standart kanallardan daha faydalı olabileceğine inanıyorum. Benimle kimin iletişime geçtiğini bilmeyecek ve benim de onu bilgilendirmek gibi bir yükümlülüğüm olmayacak. Aslında, kendi sansarımı korumak benim için standart olurdu. Keener'in ölümünün kazara aşırı doz olarak görüleceğine inanıyor. Öyle olmayacak. Ona endişelenecek bir şey vereceğim. Ya da sadece sinirlenecek. Gözünün önünde olacağım ve böylece onu gözlemlene fırsatım olacak. takım."

"Bunun içinde kaç kişi var?" Whitney başını salladı. "Sadece Garnet değil."

"Hayır efendim, bu pek olası değil. Bununla eş zamanlı olarak İç İşleri soruşturması yürütülecek. İzninizle efendim, Teğmen Webster'ı bilgilendirip tam olarak bilgilendireceğim. Onunla daha önce çalıştım ve Peabody'yi tanıyor. Bu bağlantı zaman kazandıracak ve süreci kolaylaştıracaktır."

"Ve onu, sizin ve ekibinizin sadece cinayette değil, iç soruşturmada da aktif bir rol oynamanız gerektiğine ikna edebileceğinize inanıyor musunuz?"

"Peabody olmasaydı bir iç soruşturma olmazdı ve Keener'in ölümü büyük olasılıkla aşırı doz olarak değerlendirilirdi."

"Beni ikna etmek zorunda değilsiniz. Teğmen Webster ile de konuşacağım."

"Doktor Mira'yı da bilgilendirmem ve bilgilendirmem gerekiyor. Onun görüşleri, fikirleri ve değerlendirmeleri çok önemli olacaktır."

"Evet, anlaştık."

"Ve Feeney'e ihtiyacım var.

EDD'ye ihtiyacım var." "IAB'nin

kendi e-adamları var."

"Bizimkine ihtiyacımız var. McNab zaten bu işin içinde, ve kaptanı haberdar edilmeli. Renee Oberman ile yaptığım her görüşme mümkünse kayıt altına alınmalı. IAB onu izleyecek, efendim, ama eğer içgüdüleri varsa farelerin kokusunu alması uzun sürmeyecektir. Buraya kadar iyi içgüdüleri olmadan, önlem almadan gelmedi."

"Feeney ve Mira. Bu soruşturmanın size düşen kısmı büyük ölçüde buradan yürütölmek zorunda. Dokunaçlarının departmanda ne kadar uzandığını bilmiyoruz. Evime doğru." Whitney tekrar Roarke'a baktı. "Seninki daha yeni ana karargâh oldu."

"Görünüşe göre."

"Sen hoşgörölü bir adamsın."

"Tam olarak değil. Teğmen Oberman gibi polislerle bazı deneyimlerim oldu diyebiliriz. Eğer benim evimi kullanmak onu sizinkinden uzaklaştırmaya yardımcı olacaksa, kapım açık."

Whitney başını salladı ve ayağa kalktı. Bakışları odadaki herkesi taradı. "Hadi şu kaltağı indirelim."

Brifing sona erdiğinde Eve Roarke'a döndü. "O sansar

ipucuna ihtiyacım var ve Renee'ye karşı yasal görünmesi gerekiyor.

kütüğü ele geçirmeyi başarır."

"Bunu yapabilirim ama önce bir dakikanızı alacağım."
Ofisine geri döndü.

"Burada gerçekten zamanım kısıtlı," diye söze başladı.

"Anlaşıldı, bahşişiniz en kısa zamanda ofis biriminizden bağlantınıza aktarılacak. Az önce Olympus'tan Darcia-Şef Angelo ile konuştuğumu söylemek istiyorum."

"Tamam."

"Şu anda gezegende, tatilde. Dönmeden önce gelecek hafta için bir toplantı planlamıştık ama New York'a erken geldi. Polis Merkezini ve sizi görmek istiyor."

"Şu anda biraz sıkışık durumdayım."

"Ve ona kirli polis çetesi hakkında bir soruşturma başlatmakla meşgul olduğunuzu söyleyemezdim, değil mi?"

Eve ellerini ceplerine soktu. "Hayır. Sanırım değil."

"Asıl planı New York'ta daha uzun bir tatil yapmak. Onunla buluşacağım, onu öğle yemeğine ya da bir şeyler içmeye götüreceğim. Ama evinize bir göz atmak ve sizinle yeniden bağlantı kurmak istemesi çok doğal. Olympus'taki küçük aramız sırasında birlikte ve yeterince iyi çalıştınız."

"Evet, evet. Tamam." Düşündü, tarttı, sonra başını salladı.

"Belki bunu kendi avantajıma kullanabilirim. Bu iş bir kez ortaya çıktığında, burnunu sokaan hiç kimse, bir iç soruşturmaya bağlı olsaydım turlar düzenleyerek ve kız-polis sohbeti yaparak vakit geçireceğimi düşünmeyecek."

"Sanırım, her şey söylendiğinde ve yapıldığında, faydalı olduğu için memnun olacaktır. Bahşişle ben ilgilenirim. Beş dakika."

"Yeterince iyi." Ofisine geri döndü. Peabody'ye "Beş dakika içinde ipucunu alacağız," dedi. "Sizi 'link'inizde etiketleyeceğim, ihbarı takip etmek için sizi evinizden almaya geleceğimi söyleyeceğim. Bir şey çıkmayabilir, o yüzden henüz merkeze haber vermeyeceğiz. McNab, her zamanki yöntemlerle merkeze gitmen gerekiyor. Sen gittiğinde Whitney Feeney'e bilgi vermiş olacak. Tüm elektronik cihazlarımızda filtre istiyorum. Birinin bilgisayar korsanlığı girişiminde bulunup bulunmadığını göstermekle kalmayıp bunu önleyecek bir şey."

"Bunu yapabiliriz," diye güvence verdi McNab. "Ben olsam Roarke'ın buradaki her şeye filtre ve kalkan taktığı bankaya giderdim. Roarke'ın bilgisayar laboratuvarında birkaç dakika geçirdikten sonra senin ve Peabody'nin cep bağlantısını onarabilirim."

"Bunu bahşişten sonra konuşacağız. Lafı açılmışken," dedi onunki işaret verdiğinde. "Çok hızlı, hakkını vermek lazım." Sessizlik için bir parmağını kaldırdı. "Dallas."

"Adımı kullanma! Anladın mı beni?" Ses bozuktuk, külot gibiydi ve asla Roarke'unki ile karıştırılamazdı.

"Seni yakaladım."

"Biri onu öldürdü. Yaşlı Juicy. Fena yapmış dostum, kusmuk içinde yüzdürmüştü."

"Juicy kim?"

"Juicy asla ağır patlamaz, dostum. Onlar yaptı. Korktukları. Pislik herif öldü."

"Kafan güzel, seni pislik. Vaktimi boşa harcama."

"Juicy için kafayı buldum. Onu yakalamalısın, Dallas, anladın mı? Bu doğru değil. Onu lanet küvete tıktım. Sadece senin için yapmıyorum, Dallas. Bu Juicy için."

Kayıt onun kaşlarını çatmasını ve sesindeki uyarıyı tekrar gösterecekti. "Bana yerini söyle, ama eğer bir ceset bulamazsam, peşine düşer ve kışına tekmeyi basarım."

"Sen onu bul." Ses bir adres mırıldandı. "Zavallı yaşlı Juicy. Bana yirmiliğimi vereceksin, değil mi? Yirmiliğimi alırım."

"Eğer bir ceset bulursam, yirmiliğini alırsın. Eğer bulamazsam, bir delik bulsan iyi edersin." Kapattı, sonra da kendi ofisini Roarke'inkine bağlayan kapıya doğru yürüdü. "Bunu nasıl yaptın?"

"Oh, sadece üzerinde çalıştığım küçük bir ses değişim programı. Birkaç uyuşturucu videosunda iki aktörün karışımını kullandım." Sırıtarak eğlendiğini gösterdi. "İlginç, değil mi?"

"Hmm. Sıra sende Peabody," dedi Eve ve ikinci adıma geçti.

"Tam burada dururken biraz aptalca görünüyor."

"Rakamlara göre."

Kısa görüşmeden sonra Eve elindeki 'link'i McNab'e fırlattı. "İneklik işini yap, sonra da merkezdeki işine dön. her zamanki gibi."

Roarke kapı aralığından, "Seni yarı yolda bırakabilirim, lan," dedi.

"Buzlu. Önce bir çalkala."

Peabody ona, "Seninle geleceğim," dedi, "sihrini yaptıktan sonra bağlantıları al. Aşağıda buluşuruz, Dallas. Her şey için teşekkürler, Roarke. Kesinlikle her şey için."

Peabody McNab'i odadan çıkarken takip edince Eve, "Onu sonuna kadar götürmeyin," diye söze başladı.

"Bu benim ilk sinsiliğim değil." Roarke ona doğru bir adım atarak çenesindeki çukurda bir parmak izi bıraktı. "Sinsi bir yüzleşmede seni yenebilirim."

"Muhtemelen."

"Selefine duyduğu saygı komutanınızın üzerinde baskı yaratıyor."

"Evet, anladım. Ama kızını sevmiyor. Bundan önce de sevmezdi. Bazen şu elma ve ağaç olayı var ya? Bazen öyle oluyor. Uzağa düşer."

Renee Oberman kadar kendisini ve belki de onu da düşündüğünü anlayarak yüzünü okşadı, dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Bazen elma mümkün olduğunca uzağa düşmek için bilinçli bir seçim yapar. İyi ya da kötü, Havva."

"Ve bazen düşmeden önce çürümüştür. Bu kadar meyve yeter. Gidip ölü bir keş bulmalıyım."

"Ne mutlu ki, bu sefer yok." Onu tekrar öptü. "Canlı olanlara dikkat et."

"Belki de senin ana hamleni denerim." Ve yapabileceğini umarak dışarı çıktı.

Aracına bindiklerinde Eve, Peabody ile birlikte tekrar gözden geçirdi. "Kitaba göre gidiyoruz. Mühürlü, kayıtlar açık.

Bir ipucunu takip ediyoruz. Yukarı çıkmadan önce ilk seviyeyi temizleyeceğiz. Kimliğini belirleyene kadar kurbanın adını Juicy'den başka bir şey olarak bilmiyoruz. Roarke'ın banyo kapısının üzerine koyduğu gözleri çıkarırken kayıt cihazını benden uzak tut."

"Anladım."

"Ceset ve olay yeri üzerinde herhangi bir ceset ve olay yeri üzerinde çalıştığımız gibi çalışıyoruz ve bu yüzden cinayet masasına biraz ağırlık vereceğiz. Ne olursa olsun, bu şüpheli bir durum, ve benim bölümümde, kurban çarşafı ezik bir kimyager olduğu için bunu görmezden gelmeyiz."

"Aynen öyle. Komutanın yanında gergindim."

"Üzerinize sert geldi çünkü IAB sert gelecek ve onu indirdiğimizde savunma da sert gelecek."

"O da var." Peabody gökkuşağı güneşlikleriyle oynadı ama onları takmadı. "Ve bana bir hain gibi bakan başka polisler olacağını da anlıyorum."

"Hain olan o, Peabody."

"Biliyorum. Ama buna hazır olmalıyım. Bu yüzden bana ne zaman gelirse gelsin, kendimi o duş kabininin içinde göreceğim ve 'Siktir git' diye düşüneceğim."

"Bu iyi bir düşünce. Bir sonraki adımı atmanın zamanı geldi." Webster'la bağlantı kurmak için cebindeki 'link'i kullandı.

"Günaydın, Dallas."

Çekici yüzü ekranı doldururken trafik seslerini duydu.
"Neredesin?"

"Bu güzel yaz gününde işe yürüyerek gidiyorum.

Neden?" "Misafirin mi var?"

"Birkaç milyon New Yorklu." Elindeki kahve fincanından bir yudum aldı ama kadın onun gözlerinin değiştiğini gördü. Düzleştii. "Arkadaşım yok."

"Bir buluşmaya ihtiyacım var. Küçük bir federal mesele sırasında nerede tanıştığımızı hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum."

"İşte. İki saat içinde. Bunu kişisel zamanınız olarak kullanmanız gerekecek."

"Benim bir patronum var, Dallas."

"O da öyle, patronu da öyle. Bu büyük sandalyeden geliyor, Webster. Eğer istemiyorsan, başka bir sıçanı işaretlerim."

"Komik. İki saat." Kapattı.

Eve, Peabody'ye "Crack'i etiketle," diye emretti. "Ona birkaç saat içinde evini açmasını istediğimi söyle."

"Sabahın bu saatinde, onu uyandıracağımı bile bile dev bir seks kulübü sahibini etiketlememi mi istiyorsun?"

Eve, "Omurganı bul, Peabody," diye önerdi.

Eve, mahallenin gün ışığında daha kötü görüldüğüne karar verdi, her leke, her leke keskin bir şekilde ortaya çıktığında. Köşeye yakın, küçük, hüzünlü bir bakkal, uyarı kâğıtlarıyla kaplanmıştı.

NÖBETÇİ TARAFINDAN
İZLENİYOR!
TESİS İÇİNDE NAKİT YOK!
SADECE DROID
OPERATÖRLERİ!

Bir avuç insan kaldırım boyunca ilerliyordu, başları eğik, işlerine bakıyorlardı, çoğu haydut, kabadayı ve baş belası için henüz çok erkendi.

Peabody, "Burada zor bir hayat var," diye yorumladı. "Birkaç blok ötede durum farklı ama burası zor ve acımasız. Eğer burada doğduysanız, buradan nasıl çıkacaksınız?"

Eve, Roarke'ın çocukken Dublin'in sert ve acımasız sokaklarında gezindiğini düşündü. tatil. "Kanca ya da dolandırıcı," diye mırıldandı.

Park ettikten sonra, tüm alarmları ve Görevde ışığını devreye sokun, Eve bagajdan saha takımını çıkardı. "Perdeyi açın. Kayıt açık. Hadi mühürleyelim." Peabody'ye bir kutu Seal-It fırlattı. "Bunun zaman kaybından başka bir şey olduğu ortaya çıkarsa diye."

Peabody itaat etti, kutuyu geri fırlattı. "Birkaç üniformalıya kontrol ettirebilirdik."

"Benim tavsiyem. Bir göz atana kadar kaynakları boşa harcamanın anlamı yok." Binaya yaklaştıklarında ustasını çıkardı. "Bu yüzyıl boyunca burada kimse yaşamamış gibi görünüyor ama şuraya bakın, bu yeni bir kilit. Henüz kimse onu yakalamaya zahmet etmedi."

"Görünüşe göre güvenlik için bu kadar. Kamera yok, ped yok."

"Eğer varsa bile, çoktan gitmişlerdir. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, gizli bir muhbirin ceset ihbarını doğrulamak ya da yalanlamak için kilidi atlayarak binaya girdiler."

Atladı ve silahını çekti. Sonra kapıyı hafifçe araladı. "İşte bu çok hoş bir koku. Eğer bu vahşi bir uçuşsa

Goose, o çakal ciddi bir azar işitecek. Silah ve ışık, Peabody. Temizliğe başlayalım."

Roarke ile saatler önce yaptığı gibi, ilk katı süpürdü.

Peabody, "Burası muhtemelen bir zamanlar güzel bir yerdi," diye yorumladı. "Orijinal döşeme ve sıva işlerinin bazılarını görebilirsiniz."

"Elbette. Tam bir tamirci. Birinci kat temiz," dedi kayıtlara geçmesi için. "Kahretsin, bu basamaklar tutsa iyi olur. Eğer düşersen, seni dışarı çıkarmayacağım."

"Bunun kilomla ilgili bir yorum olduğuna inanıyorum. Resmi bir şikayette bulunabilirim."

Eve bir kahkaha attı. "Bunu sen yapıyorsun. Tanrım, koku daha da güzelleşiyor. Bokla parfümlenmiş bir bok yığını buketi gibi... bok."

"Bok boktur."

"Tanrı aşkına Peabody, Cinayet Masası'nda yeterince uzun süre çalıştın, bunun içinden bile bir cesedin kokusunu alabilmen gerekirdi. Gelincik küvette dedi. Gittiğiniz gibi temizleyin," diye emretti ve Süpürme alanları yıkık dökük banyoya geri döndü. "Bu Juicy olmalı."

"Sanırım sansara bir özür borçlusun."

"Yirmi dolarını alacak." Eve küvete yaklaştı. "Kusmuk içinde yüzmek. Abartı ama yeterince yakın. Kimliğini tespit edelim, ihbar edelim."

"Dallas, burası çok kötü. Dezenfektanların içinde bir saat geçirmek istemiyorsak koruyucu giysilerimizi giymeliyiz."

"Haklısın." Eve geri çekildi ve Peabody setten örtüleri çıkarmak için eğilirken, Roarke'ın yerleştirdiği kamerayı almak için arkasına uzandı. Cebine sokup çıkardı, sonra da iletişim cihazını çıkardı.

"Dallas, Teğmen Eve." Merkez,

Dallas onayladı.

Cesedi, yeri ve durumu rapor etti, yardımcı olmaları için üniformalılar istedi. Peabody'nin ona sunduğu koruyucu sargıyı açtı.

Eve daha önce olduğu gibi kimlik tespiti için bloknotunu kullandı. "Kurbanın adı Keener, Rickie, yirmi yedi yaşında. Karışık ırktan erkek, 1.80 boyunda, 30 kilo. Kahverengi ve esmer. Kurban kırık bir küvetin içinde kıvrılmış, boş iğne şırınga küvette onunla birlikte. Diğer yasadışı gereçler de kanıtlar arasında."

"TOD dün 400'e geliyor, Dallas. Zaman gecikmesi ve ortam koşullarından dolayı yaklaşık olarak okunuyor. koşullar."

"TOD'u onaylamak için ben."

Peabody, eğer onlar da aynı şeyi söylemiş olsalardı bir ipucu ile cesedin karşısına çıkar. "Aşırı doz gibi görünüyor. İzlerini görebilirsiniz. Eski kafalı ama bu Neverland'e ilk gidişi değil."

"Neden küvet? Yan odada yatak denebilecek bir şilte vardı. Çürükleri var, dirseği sıyrılmış."

"Küvete çarparak tutukluk yapmış olabilir. Sanırım dökme demir."

"Evet. Çarşafı var ve kaçaklara yabancı değildi. Belki babasını batırmıştır, belki de bildiğinden daha ateşli bir şey bulmuştur." Başını iki yana salladı. "Kayıtlarda bir adresi var ve burası değil. Peki neden burası?"

"Belki de biriyle atış yapmaya gelmiş, aşırı doz almış ve o kişi de onu buraya koyup tavşana gitmiştir."

"Bunlar sorular ve olasılıklar. Juicy artık bizim. Bu yüzden cevapları almamız gerekecek. Ölüm nedenini ME belirleyecek ama şimdilik bu şüpheli bir ölüm ve bizim davamız. Hadi işe koyulalım."

Bölüm 6

Üniformalıları kapıları çalmaları için gönderdiğinde yüzlerini buruşturduklarını fark etti. Burası polislerin kahve teklifiyle ya da saygı gösteriyormuş gibi yaparak karşılandığı türden bir mahalle değildi. Muhtemelen de herhangi biri, olay yerinin duvarında sihirli bir sinek olsa bile bir şey ya da birini gördüğünü itiraf ederdi.

Ama yapılması gerekiyordu.

Süpürgeciler geldiğinde, baş CSI'nin peşine düştü. "Üç katın da tamamen taranmasını istiyorum."

Eve boncuk gibi baktı. "Bu bir şaka mı?"

"Hayır. Ve ön kapıdaki kilidi işaretledim. Markasına, modeline ve ne zaman takıldığına dair bir analize ihtiyacım var."

"Seni bu işe Petrie bulaştırdı, değil mi? Hastalıklı bir mizah anlayışı var."

"Titiz olmakla ilgili bir sorunun mu var Kurtz?"

Kadın gözlüklerinin arkasından gözlerini devirdi. "Bir sonraki söyleyeceğin şey, bunun ölü bir kimya kafası değil de Monako Prensi falan."

"Hayır, onun ölü bir kimyager olduğuna eminim. O aynı zamanda benim ölü adamım ve ihtiyacım olan şeye ihtiyacım var."

"İhtiyacınız olanı alacaksınız ama buradaki her şeyi yakmak her açıdan daha iyi olacaktır. Arındırın."

"Süpürme bitene kadar kibriti yakmayın."

Eve olay yerini süpürgecilere, cesedi de morg ekibine bırakmadan önce en azından Kurtz'ün yüzünde bir gülümseme belirdi.

Dışarı çıkarken adli tabip Morris'e bir mesaj göndererek cesedi kendisinin almasını istedi.

Peabody, kayıt cihazları kapalı halde dışarı çıktıklarında, "Bu konuda en üst seviyeye çıkmakla ilgili bazı mırıldanmalar olacak," diye yorum yaptı.

"Tam da aklımdaki şey."

Direksiyona geçti ve Renee Oberman'ı ispiyonlamak için bir seks kulübüne doğru yola çıktı.

Down and Dirty'ye girdiğinde Crack barın arkasında kocaman duruyordu. Traşlı kafası cilalı oniks gibi parlıyordu ve göğsü, kaslı kolları, kolsuz bir yelek dışında çıplaktı, dövmelele dalgalanıyordu.

Ona sert bir bakış fırlattı. "Güzellik uykumu mahvettin, beyaz kız."

"Siyah adam, daha ne kadar güzel olmak istiyorsun?"

"Akıllıca bir cevap." Başını köşedeki masaya doğru eğdi.
"Evde bir fare var."

"Evet." Webster'ı çoktan fark etmişti. "Sebeplerim var. Sana bir tane borçluyum, Crack. İşim bitene kadar burayı kapalı tutarsan sana iki borcum olacak."

"Günün bu saatinde bu bir şey değil. Bir buçuk gibi. Kahve ister misin?"

Deneyimleri ona buradaki kahvenin de içki kadar ölümcül olduğunu söylemişti. "Belki su?"

Homurdandı ama barın altından iki şişe çıkardı, bir an tereddüt ettikten sonra üçüncüyü ekledi. "Fareler de susar."

"Minnettarım." Eve bir şişeyi Peabody'ye uzattı, diğer ikisini odanın öbür ucundaki Webster'a götürdü.

"Eğlence için çok erken," diye yorum yaptı.

Sahneye doğru baktı. Birkaç saat içinde bir holoband erken vardiyadaki striptizciler için ritmi ayarlayacak ve dağınık müşteriler sert içkiler ve ucuz bira ile bozulan mide astarlarını aşayacaktı.

Gece yarısına kadar, dönen ışıklar altında her yer kış kışa ve dirsek dirseğe olurdu. Üst kattaki mahrem odalarda, çoğu yeni tanışmış olan insanlar çılgın tavşanlar gibi birbirlerini beceriyorlardı.

"Crack'ten birkaç sanal striptizci getirmesini isteyebilirdim ama bence sizin için hazırladığımız şey yeterince eğlenceli."

"Öyle olsa iyi olur. Nasıl gidiyor,

Peabody?" "Sanırım öğreneceğiz."

"Komutanın tam bilgisi ve yetkisiyle ve şu anda size vermek üzere olduğumuz bilgilerin başka kimseye bildirilmemesi yönündeki direktifiyle buradayız."

"IAB'de yalnız kurtlar değiliz, Dallas."

Kayıt cihazının çalıştığını düşündü. Ayrıca şartları kabul etmezse ona kaydedecek bir şey vermeyeceğini de düşündü.

"Evet, Büro'nun bürokrasinin kısaltması olduğunu anlıyorum, ama direktif bu."

"Kaptanım-"

"Şu anda bilgilendirilmemelidir."

Arkasına yaslandı, polis gözlerine sahip yakışıklı bir adamdı, diye düşündü Eve, sokakları iç koklamayla takas etmiş olsa bile. Onu bir zamanlar sevdiğini düşünmüştü. utanç verici ve ... sıkıntılı bir durum.

Ama şu anda soğuk bir sabırsızlıkla onu inceliyordu.

"Komutan bile IAB prosedürünü dikte edemez."

"Oynamak istemiyorsan, Webster, bu işi yapabilecek

birini bulurum.

var. Nedenleri var," diye ekledi öne doğru eğilerek. "Ve eğer bürokrasiyi kışınızdıan çekip alır, kabul eder ve dinlerseniz, yönergeyi anlarsınız."

"Şunu dene. Kabul edeceğim ve dinleyeceğim. Sonra da bu direktifin geçerli olup olmadığına karar vereceğim."

Arkasına yaslandı.

"Dallas, belki de şu ana kadar beklemeliyiz-"

Eve başını sallayarak Peabody'nin sözünü kesti. Bazen güvenmek gerektiğine karar verdi.

Ayrıca, eğer itiş kakış olursa, kayıt cihazını onun elinden alırdı.

"Sizin için özetleyeceğim. Ortağımın ifade tutanağının bir kopyası elimde ve cinayetle ilgili tüm verilerin kopyaları da elimde olacak. Whitney'in direktiflerine uyacağına dair söz verdiğin zaman bu kayıtları alacaksın Webster. Başlamak için," dedi ve hazırladı.

Onun tepkilerini izleyerek, tarafsız bir şekilde onu yönlendirdi. Adamın iyi bir poker eli oynadığını hatırlıyordu ama yaşadığı şoku ve hesaplamaları da fark etmişti.

Bakışları Peabody'ye gidip tekrar geri geldi ama sözünü kesmedi.

"İşin özü bu," diye bitirdi Eve. "Top sende Webster." "Renee Oberman. Aziz Oberman'ın küçük kızı."

"İşte bu."

Su şişesinden uzun bir yudum aldı. Peabody'ye, "Sizin için zor olacak, Dedektif," dedi.

"Bir andı."

"Bu iddialarınızla kayıtlara geçtiniz mi?" "Bu gerçeklerle kayıtlara geçtim."

"Bu olaydan sonra önce birlikte yaşadığınız kişiyi, sonra ortağınızı ve onun sivil kocasını, aradan epey zaman geçtikten sonra da komutanınızı bilgilendirmek sizin tercihinizdi. Tüm bunlar bu bilgiyi İçişlerine iletmeden önce oldu."

Eve ağzını açtı ve tekrar kapattı. Peabody'nin kasıtlı bir yemlemeden daha fazlasını yapması gerekecekti.

"Tespit edilmeden mümkün olduğunca hızlı bir şekilde bu durumdan kurtulmak benim seçimimdi. İnandım ve

İnanmaya devam ediyorum, eğer fark edilseydim kimseye haber verecek durumda olmazdım çünkü ölmüş olurdum. Birlikte yaşadığım kişi de bir polis ve yardıma ihtiyacım olduğuna kesinlikle inanıyordum. Ortağım aynı zamanda içgüdülerine ve deneyimlerine güvendiğim, dolaylı olarak güvendiğim doğrudan amirimdir. Kocasını aynı zamanda sık sık departmanı."

Bir nefes aldı. "Oberman ve Garnet'in bahsettiği Keener'ın var olup olmadığını ve varsa hayatta mı yoksa ölü mü olduğunu belirlemek bizim kararımızdı. Öldü ve Teğmen Oberman'ın dinlediğim konuşmasında iddia ettiği gibi, ölümü aşırı doz olarak gösterilmek üzere ayarlandı. Emir komuta zinciri içinde Teğmen Webster'a ulaştım ve bu zincir içinde şu anda İçişlerinden bir temsilciye rapor edilen gerçekleri topladım ve teyit ettim. Kararlarımı eleştirebilirsiniz ama ben en iyi olduğunu düşündüğüm şekilde davrandım. Ve yine aynısını yapardım."

"Tamam o zaman." Boynunun arkasını ovuşturdu. "Renee Oberman, Tanrı aşkına. Keener'ın öldürüldüğünü kanıtlama olasılığın nedir?"

"Bunu kanıtlayacağız," dedi Eve ona, "çünkü o gerçekten de öldürüldü."

"Özgüvenine her zaman hayran olmuşumdur, Dallas. Ne yani, on kişilik bir ekibi mi var?"

"On iki."

"Peabody'nin ifadesine göre bu vuruş emrini o verdiyse, Garnet dışında herhangi biri olabilir."

"Onların oğlu," diye hatırlattı Eve ona. "Ekibin ikisi kadın. Geriye dokuz kişi kalıyor. Ayrıca emrinde bir üniforma rotasyonu var, bu da ekliyor. Bu da mümkün, hatta

Muhtemelen kendi ekibinin dışında birilerini de işe almıştır. Cinayeti biz hallederiz Webster, ama onunla, ekibiyle ya da dikkatimi çekebilecek herhangi biriyle ilgili temel verilere ancak bayrak göndermeden ulaşabilirim. Onu çizeceğim. dikkatini ve ilgisini bana odaklamasını istiyorum, ama hemen huzursuzlanmasını istemiyorum, özellikle ona ya da onun adamlarından herhangi birine baktığımı düşünmeyin."

"Bayraklar olmadan kazma yöntemlerimiz var ama kaptanımın onayı olmadan bu biraz riskli."

"Bunu aşmanız gerekecek ve kendi e-adamlarınızı kullanamazsınız," diye ekledi. "Feeney ve McNab ile çalışmanız gerekecek."

"Herkesin EDD'de kahve ve çörek için takıldığını düşüneneğini mi sanıyorsun?"

"Yukarıda daha fazla fizzie ve PowerBar var. Bu konuda ana merkez benim evim. EDD'ninki kadar donanımlı bir bilgisayar laboratuvarımız var ve evdeki ofisim de amaçlarımız için yeterli."

"Evet, ev ofisinizi hatırlıyorum."

Onun bakışlarını eşit bir şekilde karşıladı. "O halde onu bulmakta sorun yaşamazsınız."

"Bu süreç IAB'nin tüm kaynaklarıyla daha verimli bir şekilde ilerleyecektir."

"IAB'deki ya da IAB ile ilişkili herkesin temiz olduğundan bu kadar emin misin Webster? Daha önce hiç Renee'nin etrafını kokladın mı?"

-ve tepkinizden cevabınızın hayır olduğunu tahmin ettiğim için, içeride onun çıkarlarını gözeten biri olmadığını garanti edebilir misiniz?"

"Hiçbir şeyin garantisi yok, ancak yakın çalıştığım insanları tanıyorum ve bu benim için gölgesiz geçiyor. Kaptan."

"Onları tanımıyorum. Bu konuşmayı kaydettiğinizi paylaşırsanız, Renee ya da Garnet'e geri döner, Peabody'nin kışını tehlikeye attın."

Bir süre bekledi ve şimdi sesi soğukkanlı ve gerçekçiydi. "Bu konuda bana söz vermediğin sürece üzerindeki kayıt cihazıyla buradan çıkmaya çalışırsan kolunu kırarım. Eğer o kırık kolu kaptanına ya da başka birine götürür ve bu konuşmayı tekrarlıyorsan, eğer bir şey yaparsan Dedektifimi, ortağımı tehlikeye atarsan seni gömerim. Ciddi olduğumu biliyorsun."

Bakışları onunkilere kilitlendi; sudan bir yudum daha aldı. "Evet, Dallas, ciddi olduğumu biliyorum. Ben de ciddiyim. İyi bir polisin kışını tehlikeye atmam."

"O zaman bana söz ver. Onu alacağım ve buradan devam edeceğiz. Aksi takdirde Whitney'i hemen etiketliyorum. O olmayabilir
IAB prosedürüne doğrudan müdahale etme yetkisi yoktur, ancak sizi lanet olası Trafik Kontrol'e transfer edebilir. Kahrolası Queens."

Suyu bıraktı ve öne doğru eğilerek onun boşluğuna girdi. "Beni tehdit etme, Dallas."

Onun hareketini yansıttı. "Çok geç."

Masadan kalktı, Crack'in sessizce bir defterle çalıştığı bara doğru yürüdü. Webster birazdan Eve'in sıcak akü asidi gibi yakıp kavuracağını bildiği bir fincan kahveyle geri döndü.

"Sana söz veriyorum, beni endişelendirdiğin için değil, tekrar ediyorum, iyi bir polisin kışını tehlikeye atmaya senden daha istekli değilim."

Peabody, "Söz konusu kış bunu takdir ediyor," diye mırıldandı.

Webster biraz kahve içti, tısladı ve küfretti. "Tanrım, bu çok kötü. Elinizdeki, elde edeceğiniz, elde etmeyi umduğunuz her verinin kopyasına ihtiyacım var."

"Alacaksın."

"Her brifing IAB dosyaları için kayıt altında."

"Hayır, bunu kabul edemem Webster," dedi Webster. tartışabilir. "Tüm sonuçlar, tüm operasyonel ve soruşturma planları yazılı hale getirilecek ve kaydedilecek, ancak adamlarımın her kelimeyi sansürlemesini ya da IAB'nin dürtmesini riske atmasını istemiyorum.

Renee Oberman ile temaslarım ve konuşmalarım, William Garnet ve potansiyel olarak Bağlananlar kaydedilecek ve IAB için size kopyalanacak. Peabody gibi ben de dinleneceğim."

"Keener'la onun yüzüne bakacaksın."

"Keener'la birlikte kışına sürüneceğim." "Nasıl?"

Tamam, diye düşündü Eve, artık ona sahipti. Yatırım yaptı, sadece yardımcı olmakla kalmayacak, aynı zamanda ekibini herhangi bir iç tepkiden koruyacaktı.

"Dosyasını okuyarak onun gelinciği olduğu sonucuna vardım - ki bu doğru. Ayrıca, benim efsanevi gelinciğim onu tanıyordu. Bu sonla nasıl başa çıkacağımı biliyorum."

"Ben de benimkiyle nasıl başa çıkacağımı biliyorum. Kaptanıma bir şey söylemek zorundayım. Yani . . . Önemli bir konuda olası bir ipucum var, ancak daha fazla araştırmak için biraz zamana ihtiyacım var. Büro ile ilgili. Beni biraz sıkıştıracak ama odaya ihtiyacım olduğunu söylersem beni sıkıştırmayacak."

Biçim uğruna biraz tartıştı. "Burnunun dibinde önemli bir şey olduğunu ima ettikten sonra sana ne kadar yer açacak?"

"Yeter. Yüzbaşıma yalan söylemeyeceğim, Dallas ve dahası, onu bu ölçüde bilgilendirerek, soruşturmanın bana düşen kısmını kayda geçirmiş olacağım. Onu ve neşeli adamlarını yakaladığımızda bu önemli olacak."

"Tamam."

"Şimdi, bu kahve beni öldürmediğine göre, başlayacağım."

"Bin altı yüz, karargâh," dedi Eve ona.

"Orada olacağım." Ayağa kalktı. "Sen doğru olanı yaptın, Peabody. Sonuna kadar doğru olanı yaptın. Bu da önemli olacak."

Webster çıktıktan sonra Peabody bir süre daha oturdu. "Tanrım, o bölümün bittiğine sevindim. Dallas, gerçekten onun kolunu kırar mıydın? Ya da Whitney'i etiketleyip Webster'ı Queens'e transfer ettirmeye çalışır mıydın?"

"Evet, belki de burnunu ve Yonkers'ı seçerdim." Omuz silkti. "Ama bunun için biraz üzgün olurdum."

Merkeze döndüğünde Peabody'ye Keener'la ilgili tahta ve defteri başlatmasını söyledi. "EDD'ye gidip kabloları bağlatacağım, sonra da Renee'yi ziyaret edeceğim."

"Seninle gelmem gerekmez mi?"

"Bunu bir tür nezaket görüşmesi olarak başlatacağız - Teğmen'den Teğmen'e, gelincik işleyiciden gelincik işleyiciye. Dava için elimizden geleni yaptığımızı bilmesini istiyorum ve dedektifim Morga gitmeden önce temel atıyoruz." "Sence onu

bulduğumuzu zaten biliyor mudur?"

"Bunu öğrenmek ilginç olacak. Başla Peabody, sonra McNab'le verdiğin küçük 'molalardan' birini al ve kabloları bağla."

Tüm masumiyetiyle Peabody gözlerini araladı. "Hangi küçük molalar?"

"Gerçekten kendi departmanımda neler olup bittiğini bilmediğimi mi sanıyorsunuz?"

Eve ayrıldı, EDD'ye doğru süzüldü.

Gürültüyü, göz yakan renkleri ve durmak bilmeyen hareketleri elinden geldiğince görmezden geldi ve Feeney'nin mutlu bir şekilde normal bir ofis.

Masasında oturmuş, rahatça buruşmuş, kambur omuzlu, parmaklarını sırayla ekrana vuruyor ve tel tel kızıl saçlarının arasında gezdiriyordu.

Basset tazı gözleri onunkileri takip etti.

"Bu gürültüyü kapatmalıyım. Buna nasıl dayanıyorsun?" Kapağı kapattı ve bir an için ikisi de konuşmadı.

Gömleği gibi rahatça buruşmuş olan yüzü asıldı. "Bu çok kötü bir şey."

"Evet."

"Oberman'ın kızıyla çok karşılaştım. Herkesin EDD'ye ihtiyacı var. Bunu tahmin edemezdım."

"Yalnız değilsin."

"Akademiden çıktığında ona bir göz attım. Orada parlak bir sicili vardı, bu yüzden Cinayet Masası'nı isteyip istemediğini sormayı düşündüm, onu eğitmemi istedi."

Bağlantılar, diye düşündü Eve. Nereden geldiklerini asla bilemezsiniz. "Neden yapmadın?"

"Bana pek uygun gelmedi. Şimdi bile tam olarak anlayamıyorum ama ne zaman anladığınızı bilirsiniz. Birkaç yıl sonra Akademi'den parlak bir sicille çıkan başka birine bakıp anladığım gibi." Sarkık yüzü hareketlendi bir gülümsemeye dönüştü. "Bu oldukça iyi bir uyumdu."

Ve eğer Renee'yi almış olsaydı, yine de onu almış olur muydu? Kader, diye karar verdi, onun da nereden geldiğini asla bilemezsiniz.

"Karanlık tarafa geçmemiş olsaydın hâlâ Cinayet Masası'nı yönetiyor olacaktın."

"Seni çalıştırman için eğittim." Bir parmağını havaya kaldırarak ona vurdu. "Ayrıca, ineğin gücünü hiçbir zaman anlamadın ya da takdir etmedin."

"Onları ne zaman kullanacağımı bilecek kadar." Masasının kenarına oturdu ve elini şekerlenmiş badem tabağına daldırdı. "Kahretsin Feeney, az önce bizi IAB ile yatağı attım."

"Başka seçeneğim yok, evlat." Bir çekmece açtı. "Ve pişmanlık yok. Burada senin gözlerin ve kulakların var. Yüksek dereceli. Taramada görünmezler. Böyle bir ağı yönetiyorsa, muhtemelen tarama için bağlanmıştı. Bunlara dikkat etmelisin. Bir ayda kazandığımızın iki katı değerindeler, birleşti."

Ayağa kalktı, bir nefes verdi. Ve kulakları biraz pembeleşti. "Ceketini ve gömleğini çıkarmalısın."

"Evet, evet." O bunu yaparken birbirlerine bakmaktan kaçındılar.

"O da var."

"Tanrım, Feeney, bunun altında çıplağım. Bu bir destek tankı."

Rengi kulaklarından yanaklarına yayıldı; bakışları kızın omzunun üzerinde sabitlendi. "Senin göğüslerini görmek istemediğin kadar ben de göğüslerini görmek istemiyorum ama bunun tene değmesi gerekiyor. O yüzden bunu düşünüp bir tane giymeliydin. diğer şeyler."

"Adamım." Utancından derisini soydu, taktığı elması arkasına itti.

"Bronzlaşmışsın." "Tanrım,

Feeney."

"Sadece söylüyorum çünkü tonu ayarlamam, karıştırmam gerekecek. Çıplakken bile neredeyse görünmez yapabilirim. Kıpırdanmayı bırak. Cinayet hakkında konuş."

Kendini pis banyoya geri koydu, bu bir şekilde EDD'de yarı çıplak durmayı düşünmekten daha iyiydi.

"Sanırım katil ön kapıya yeni bir kilit taktı. Neden? Keener bunu yapar mıydı? Yeni kilitler, bir pisliğin onu kırıp içinde kilitlemeye değer ne olduğunu görmesine cesaret eder."

"Bulunmasını istedi."

"Evet, evet. Bu kadar hızlı değil ama evet. Eğer bir pislik onu bulsaydı, muhtemelen olay yerini darmadağın eder, Keener'ın ıvır zıvırını karıştırırdı. Birkaç giysisi, biraz nakit parası, yattığı odada atılmış bir link vardı. Ve ayakkabılar. Her zaman ayakkabıları alırlar. Eğer bu şekilde olsaydı, elimizde daha az şey olurdu. Keener'ın aşırı dozdan ölmeyeceğini söyleyen, benim uydurduğum bir kaynağım var. Bunu siciline, tercih ettiği eğlenceyle ilgili deneyimlerine karşı oynuyorum."

"Onu nasıl çalıştıracaksın?"

"Bazı fikirlerim var, ancak bunları geliştirmek için yüz yüze görüşmeye ihtiyacım var. Ve Mira ile konuşmam gerekiyor. İlk teması şimdi kurmak zorundayım ama Mira ile bir kez daha görüşmek istiyorum."

"Tamamdır." Hemen arkasını döndü. "Tanrı aşkına, bir şeyler tak." Bezelye tanesi büyüklüğünde bir kulaklık aldı. "İhtiyacın olduğunda ve olursa, içimizden biri iletişim kurabilirim." "Kayıt cihazını nasıl

açıp kapatabilirim?"

"Size anahtar ifadeler ayarlayacağım, ne isterseniz."

"Ah. Tarçınlı çörekler. Kahvaltıyı özlemişim," dedi ona. "Tarçınlı çörek yiyebilirim."

Oturdu ve ifadeyi bir kontrol paneline tuşladı. "Tamamdır. Ben de bir tarçınlı çörek alabilirim."

"Kim yapamaz ki?"

"Ve beşe beş okuyor. İfade dışı mı?" "Bloğun aşağısında."

Tuşladı, test etti. "Bu ifadeler, ses iziniz. Tamamdır. Buna kaydedilecek." Bir mini monitöre dokundu. "Bunu Roarke'ın laboratuvarına götüreceğim. Bir tane de senin ofisine kuracağız. Peabody de aynı şekilde bağlanacak. Çocuk Tamam mı?"

"Evet. McNab'e onu ayarlamasını söyleyebilir misin? Buluşma dolaplarından birini kullanabilirler ve herkes sadece elleştiklerini düşünür."

"Dolaplardan ve tacizlerden haberim yokmuş gibi davranmayı seviyorum. Evet, çocuğa söylerim."

Başıyla onayladı. "Bin altı yüz, karargâh, ilk tam brifing." "Karıma akşam yemeğini bekletmemesini söyleyeceğim."

Başladı, tereddüt etti. "Her zaman hatırlıyor musun? Ona söylemeyi?"

"Yetmiş iki saat çalışmam gerektiğinde, eve gidemeyecek kadar yorgun olduğum için beşikte yattığımda şikayet etmiyor. O çok iyi bir polis karısı. Ama ona akşam yemeğine geç kalacağımı söylemezsem, hayatım yaşamaya değmez."

"Sanırım bu adil. Yemeği biz vereceğiz." "Bu da adil," dedi Feeney ona.

Dışarı çıktı ve Yasadışılar bölümüne yöneldi.

Koruluktan geçerken adımlarını hızlandırdı ve Renee Oberman'ın ekibine doğru yöneldi. Kayıt cihazını çalıştırdı. Ekip odasını taradı.

dava panosu, listelenen görevler, açık davalar, kapalı olanlar.

Her takımda olduğu gibi burada da gürültü ve hareket vardı, parmakların tıkırtısı, bağlantıların bip sesi, ama onun için daha sessizdi.

Bir polis dükkanından çok bir droid ofis havuzuna benziyordu. Ve onun bölümünün aksine masa başındaki her polis takım elbise giyiyordu. Kimse gömlek kollarıyla çalışmıyordu ve her erkek kravat takıyordu. Kokunun da kötü olduğuna karar verdi. İşlenmiş şeker ya da yanmış kahve kokusu yoktu.

Dosyaların, disklerin ve not küplerinin arasına karışmış kişisel bir dağınıklık da yoktu; hatta birkaç üniformalının çalıştığı küplerde bile yoktu.

Kısa bukleli saçları ve şeker rengi teniyle bir kadın dedektif sandalyesinde döndü. "Birini mi arıyorsunuz?"

"Patronun. Teğmen Dallas, Cinayet Masası. Teğmen Oberman ile konuşmam gerekiyor."

"Yanında biri var. Uzun sürmez." Dedektif başparmağını geniş pencereye ve kapıya doğru salladı - her ikisinin de panjurları kapalı ve indirilmişti.

"Bekleyebilirim. Ona burada olduğumu söylemekte

bir sorun var mı?" "Hayır, hanımefendi."

"Benim birimimde efendim."

"Efendim. Bekleyin." Ofise gitmek yerine, kadın Eve, ofisler arası iletişim cihazının tuşlarına dokunarak gizlilik moduna geçtiğini fark etti. "Teğmen, böldüğüm için özür dilerim.

Cinayet masasından Teğmen Dallas sizi görmek istiyor. Evet, hanımefendi. Bir dakika," dedi Dallas'a. "İsterseniz dinlenme odasında kahve var."

"Ben iyiyim, ama teşekkürler Dedektif-"

"Güçlü."

"Burası sessiz," diye yorumladı Eve. "Ve temiz."

"Teğmen Oberman düzenli bir alana komuta ediyor."
Dedektif küçük, espriz bir gülümseme ekledi, sonra bilgisayarıyla çalışmaya geri döndü.

Bir an sonra ofisin kapısı açıldı. Eve dışarı çıkan Garnet'i tanıdı. "Hemen içeri girebilirsin," dedi ona. "Bix, gidiyoruz."

Odayı geçerken Eve, iri yarı bir sarışının masasından kalkıp kravatının düğümünü kontrol ettikten sonra Garnet'i takip ettiğini fark etti.

Sonra kutsal odaya girdi.

Aklıma gelen kelime buydu. Masa ahşaptı, derin damarlı, son derece cilalı. Üzerinde üst düzey bir veri ve iletişim merkezi, oymalı bir isim levhası ve pembe beyaz çiçeklerden oluşan küçük beyaz bir vazo bulunuyordu. İnce bir aynanın içinde Eve'in ofisini üçe katlayan bir alanda çerçeve ve bir tablo - karamsar bir deniz manzarası - duvarları süslüyordu.

Masanın karşısındaki duvarda, Komutan Marcus Oberman'ın maviler içinde askeri bir şekilde dimdik duran tam boy bir portresi duruyordu.

Eve, onun her hareketini izlemesinin nasıl bir his olduğunu merak ediyordu.

-Ve neden bunu seçtiğini.

Renee Rose - gömme ceketinin altına beyaz bir gömlek küçük siyah-beyaz ekoseler, parlak sarı saçlar ensede karmaşık bir şekilde örülmüş bir düğümle geriye doğru toplanmıştı. Jet

Küpeler sallanıyordu ve pembe beyaz çiçeklerden biri yakasını süslüyordu. Eve, onu selamlamak için masanın yanından geçerken Renee'nin yüksek siyah topuklu ayakkabılar giydiğini fark etti.

"Teğmen Dallas, sonunda sizinle tanışmak bir zevk."
Renee elini uzattı, parlak mavi gözleri gülümsüyordu.
"Eminim ününüzün sizi ileriye taşıyacağını biliyorsunuzdur."

"Aynı şekilde, Teğmen."

"Lütfen oturun." İki pelüş siyah ziyaretçi koltuğundan birini işaret etti. "Size kahve getireyim mi, yoksa Soğuk bir şey?"

"Hayır, teşekkürler. Keşke daha iyi şartlar altında burada olsaydım,
Teğmen, ama size muhbirlerinizden birinin öldüğünü bildirmek zorundayım."

"Benimkilerden biri mi?"

"Dosyasında bulduklarıma göre Rickie Keener'ın, nam-ı diğer Juicy'nin sizin olduğunu varsaymak zorundayım."

Renee masasına geri dönüp otururken Eve bunu havada bıraktı. Hesap yapıyor, diye düşündü Eve, ama itiraf etmenin, kabullenmenin daha akıllıca olduğunu düşünmek zorundaydı.

"Evet, birkaç yıldır. Nasıl öldü?"

"Bunun üzerinde çalışıyoruz. Kanal dışında bir delik kullandığının farkında mıydınız?"

Renee başını eğerek kaşlarını çattı. "Hayır. Orası onun bölgesi ama onun flopu değil. Öldürüldüğü yer orası mı?"

"Öyle görünüyor ve orada saklanmış gibi görünüyor. Yere inmesi için bildiğin bir sebep var mı?"

"O bir keşti." Masa sandalyesinde arkasına yaslanan Renee hafifçe sağa sola döndü. "Kaçaklarla çalıştığınızda pek çok muhbir öyle olur. Sokakta bir tedarikçiyle ya da müşteriyle sorun yaşamış olabilir."

"Hâlâ uyuşturucu satıyor muydu?"

"Küçük çaplı. Çoğunlukla zoner ve düşük dereceli. Bir kaynakla potansiyel bilgiye karşı dengelememiz gereken türden bir şey. Nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Evet, biliyorum. Onunla en son ne zaman temas

kurdunuz?" "Kayıtlarımı kontrol edeyim." Bilgisayarına

döndü ve

konusurken dokunun. "Kodunuz yok mu?"

"Şu anda morgda ve ben de birazdan oraya gideceğim."

"Bana fikrinizi söylerseniz çok memnun olurum, ya da temel gerçekler. Ne de olsa o benimdi."

"Anlaşıldı. Aşırı doz gibi görünüyordu."

Renee dudaklarını birbirine bastırdı. "Buralarda her zaman hazırlıklı olduğumuz bir şey."

"Ama ben buna inanmıyorum."

Tıkırtılar kesildi; bir kaş çatıldı. "Öyle mi? Neden?"

"Bazı değişkenler. Daha yakından bakmak istediğim birkaç ayrıntı." "Öldürüldüğünü mü düşünüyorsun?"

"Bence şu anda bu güçlü bir olasılık. Son teması kurdun mu?"

"Evet, özür dilerim. Onunla sekiz Temmuz'da on dört-on dört-on dört arasında D Caddesi'ndeki Zeus mutfağıyla ilgili bir ihbar üzerine 'link' üzerinden konuştum. İki hafta önce kapattık."

"Bu, ihbarı yaptığınız için olası bir misilleme olabilir mi?"

Renee düşünür gibi arkasına yaslandı ve sandalyede tekrar döndü. "Son birkaç aydır daha ağır kullandığına dair bazı endişelerim vardı ve çok ileri gittiğinde filtresini kaybetti. Böbürleniyordu. Aşırı doz olmadığı ortaya çıkarsa, yanlış kişiye yanlış bir şey söylemiş olabilir."

"Ona ödeme yapmadın mı? Bahşış olarak mı?"

"Ödeme için henüz benimle temasa geçmemiştii. Bu, evet, normal değildi. Normalde ödeme için yanıp tutuşurdu. Çok düşündüğümü söyleyemem. Burada her zaman meşgulüz ve o benimle iletişime geçene kadar ona ödeme yapmak yapılacaklar listemde üst sıralarda değildi."

"Çoğunlukla zoner ile uğraştığını söylemiştin. Ne kullanmaya meyilliydi?"

"Elime ne geçerse. İğneyi severdi." Renee'nin kaşları çatıldı, parmakları masasına vurdu. "Yere yattıysa ya bir şey üzerinde çalışıyordu ya da eline birinci sınıf bir şey geçmişti ve kimseyi istemiyordu. yeteri kadar pay almaya çalışıyordu. Onu nasıl buldun?"

"Benim de kendi gelinciklerim var. İçlerinden biri onu tanıyordu ve Bana verilen bilgiye göre Keener son patlamayı kendi başına yapmamış. Bu konuda verebileceğiniz her bilgiyi kullanabilirim. bana onu ver."

"Elbette. Ama adli tabip ölüm nedenini belirleyene kadar onun muhbir dosyasını size vermeyi ertelemek istediğimi anlıyorsunuzdur. Bunu yapmak istemiyorum."

aşırı doz olduğu ortaya çıkarsa gizliliği veya devam eden soruşturmaları tehlikeye atabilir."

"Değildi," dedi Eve kesin bir ifadeyle. "Verileri hazırlarsanız, ölüm nedenini öğrendikten sonra beklerim."

Mavi gözler Eve'in saçmalamayan ses tonu karşısında buz kesti. "Muhbirinize çok güveniyorsunuz."

"İçgüdülerime güveniyorum ve içgüdülerim Keener'ın geçtiğini söylüyor.

Karşı çıkılmasından hoşlanmayan biri." Eve ayağa kalktı.

"Onları bulacağım. Zaman ayırdığınız için teşekkürler, Teğmen. İrtibatta olacağım."

Dışarı çıktı. Sert gülümsemesi Yasadışılar'dan çıkıp kendi bölgesine dönene kadar dağılmadı.

Çabalamaya başla, kaltak, diye düşündü, çünkü artık numaran bende.

Bölüm 7

Eve doğruca Mira'nın ofisine gitti. Patolojinin özüne inme zamanı diye düşündü. Anlamak Eve'e göre düşman, tam şarjlı bir blaster kadar ölümcül bir silah olabilir.

Mira'nın yönetici ejderhasıyla beklenen yüzleşmeye hazırlanmak için dış ofiste durakladı.

"Onu görmem gerek."

"Evet. Bir dakika." Kadın kulağının üzerindeki kulaklığa dokundu. "Teğmen Dallas burada. Evet. Kesinlikle." Tekrar kulaklığa dokundu. "Sizin için hazır."

"Bana içeri girebileceğimi mi söylüyorsun?"

Yönetici başını eğdi ve Eve'in etkileyici saç kaskının altında başını nasıl hareket ettirebildiğini merak etmesine neden oldu. "Bu doğru."

"Ciddi misin?"

"Teğmen, Doktor Mira sizi bekliyor. Onun zamanı değerli ve siz bunu beni sorgulamakla harcıyorsunuz."

"Tamam, bu daha uygun." Eve tatmin olmuş bir şekilde kapıya kısa bir vuruş yaptı ve içeri girdi.

Mira güzel yazlık takımlarından birini giymişti, bu seferki bir sürahi limonata kadar serindi. Saçlarını geriye doğru taramıştı.

koyu maviydi; ayak parmaklarını gösteren askılı topuklarıyla uyumlu, koyu altın rengine boyanmıştı. AutoChef'in başında duruyordu, sırtı Eve'e dönüktü - Eve'in hiç şüphesi yoktu, bitkisel içecekleri programlıyordu. tercih ettiği çay.

Arkasını döndüğünde, Eve onun koyu kahverengi saçlarının yüzüne doğru kıvrıldığını gördü. Ve yüzünde bir gerginlik vardı. Çenesinin kıvrımı, dudaklarının biçimi.

"Otursana," diye davet etti. "Ben de sizi bekliyordum."

Hiçbir şey söylemeden, onun önden gitmesine izin vererek, Mira'nın mavi sandalyelerinden birine çöktü. Aslında sevmediği çayı aldı ve bekledi.

"Komutan bana durum hakkında bilgi verdi ve ben de Teğmen Oberman ve Dedektif Garnet." Narin fincanını ve tabağını dengeleyen Mira oturdu ve bacak bacak üstüne attı.

"Tamam."

"Marcus Oberman'ı tanıdığımı ve ona saygı duyduğumu söylemeden sizinle bu tartışmayı yapmam mümkün değil."

"Kalabalığa katıl."

Mira iç çekti, yudumladı. "Bu çok zor. Bu çok zor. Bu saygının ve bundan kaynaklanan bir önyargının Renee Oberman'ın taranması konusunda beni etkilemiş olabileceğini hissediyorum. Kendime soruyorum Eve, eğer Renee Oberman Yoksa daha fazla bastırır mıydım, daha derinlemesine bakar mıydım, değerlendirmem farklı bir tonda olur muydu?"

"Cevabın nedir?"

"Korkarım, geriye dönüp baktığımda, evet." Mira'nın yumuşak mavi gözleri Eve'inkilerle buluştu. "Ve bu çok zor. Eğer onun kim olduğundan, kimin kızı olduğundan etkilenmemiş olsaydım komuta için temizlendi. Şu anda sahip olduğu güç ve yetki konumunda olmayabilir."

Eve kaşlarını çatı, başını salladı. "Öyleyse seni -ve komutanı, teftiş kurulunu, yol boyunca onu rütbe atlatan tüm amirlerini- suçlayabiliriz."

Mira biraz gülümsedi. "Onun departmandaki konumundan sorumlu olmadığının farkındayım, tek sorumlu ben değilim. Ama bunun için teşekkür ederim."

"O iyi biri. Çok sayıda davayı sonuçlandırdı ve şimdi de aynı işi yapan bir ekibi yönetiyor. En azından görünen bir sorunu yok. Bu da bana bir şey söylüyor.

Çünkü on sekiz yıldır polisseniz ve tek bir darbe bile almadıysanız, işinizi yapmıyorsunuz demektir. İşinizi, sicilinizi manipüle ediyorsunuz, zor şeylerin etrafından dolaşıyorsunuz, geri duruyorsunuz. Ya da doğru avuç içlerini yaşıyorsunuz.

"Ama kağıt üzerinde," diye bitirdi Eve, "o iyi."

"Katılıyorum. Akıl, gözdağı ve kandırmayı -durum hangisini gerektiriyorsa- birincil araçları olarak kullandığı söylenebilir. Ve bunlar polis işinde değerli araçlardır. Görevi sırasında hiçbir şüpheliyi ya da bireyi yaralamamış ya da işine son vermemiştir. Bu nedenle, hiç sınavdan geçmedi, fesheden herhangi bir memur için gereklidir."

"Ama taramadan geçirildi ve gerekli psikolojik değerlendirmelerden geçti."

"Evet. İlk taramasını ben yaptım ve birkaç yıllık değerlendirmesini de ben gerçekleştirdim. Geçtiğimiz birkaç yıl içinde değerlendirmeleri Doktor Addams tarafından yapıldı."

"Neden?"

"Pratik olarak konuşmak gerekirse, departmanın büyüklüğü birden fazla psikiyatrist, psikolog ve profil uzmanının kullanılmasını gerektiriyor, vesaire. O zamanlar hiçbir şey düşünmemiştim. Aslında fark etmemiştim de. Çok sayıda memur, teknisyen ve departman personeli çeşitli nedenlerle görüyorum."

"Bunu anlıyorum. Benim sormak istediğim, neden en iyiyi, hattın başını, merdivenin aşağısındaki biriyle değiştirmeyi tercih ettiğini."

Mira bir an içti ve Eve cevabını düşündü. "Analizlerimden, sorularımdan, tarzımdan hoşlanmadığını tahmin edebilirim. Ayrıca bir erkeği tercih ettiğini de tahmin edebilirim."

"Çünkü erkekleri daha kolay manipüle edebileceğine, etkileyebileceğine ya da kandırabileceğine inanıyor."

"Evet. Cinselliğini bir araç olarak görüyor. Tekrar ediyorum, bu bir araç olabilir, faydalı bir araç. Kadınlar bir tehdittir, rakiptir. O tercih ediyor erkeklerle birlikte." "Suç

yok."

"Hayır. Suç yok," diye tekrarladı Mira, "ama belki bir işaret daha dikkatli dinlemeliydi. Yolsuzluğa, yasadışı faaliyetlere ve bir cinayete karıştığı için size fikirler, bir profil ve geniş bir analiz verebilirim. Ancak oturumlardan elde edilen spesifik detayları veremem."

Eve çayı bir kenara bıraktı, parmaklarını dizine vurdu.

"Şunu denememe izin verin. Varsayımsal olarak, bir çocuk - özellikle de tek çocuk

Babası mesleğinde saygı gören bir çocuk. Zorlu, zaman alan bir meslek. O, çok gerçek bir anlamda.

kendi alanında altın standart. O çocuk onun izinden gitmeye mecbur hissedebilir."

"Evet." Biraz rahatlayan Mira sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ebeveyne duyulan sevgi ve ebeveyne duyulan gurur, bir ömür boyu mükemmellik ve adanmışlık. Ebeveynden yansıyan sevgi ve gururu hissetme ihtiyacı."

"Alternatif olarak, bazıları tam tersini yapmak zorunda hissedebilir. Ebeveynin son derece başarılı bir işadami olduğunu varsayalım. Servetini ve konumunu sıkı, dürüst çalışma, uzun saatler, beceri ve adanmışlıkla elde etmiş biri. Çocuk tembel tembel oturmaya ya da bir Özgür-Ager komününe katılıp domates yetiştirmeye karar verebilir."

Mira tekrar gülümsedi. "Evet. Başarılı olma baskısı, çocuğun ebeveyn beklentilerine ve otoriteye karşı isyan etme dürtüsü, kendi yolunu çizme arzusu."

"Bir başka seçenek de aynı yolda ilerlemek olabilir, ancak aynı beceriler, aynı saf amaç, diyelim ki aynı doğuştan gelen adanmışlık ya da her ne gerekiyorsa, çocuk bazı kestirme yollar kullanabilir. Hala gurur ve şan istiyor, ama bunu babasının istediği şekilde yapamıyor. Ya da özellikle istemiyor. Azizler için yaşamak zor olabilir. Altın standartlara ulaşmak zordur. Bu çok sinir bozucu. Ancak istediğinizi elde etmenin yolları, otorite kurmanın yolları, bu altın standardı bir giriş, hatta bir kalkan olarak kullanırken bulaşıyor."

Eve şimdi öne doğru eğilmiş, onun noktasını yumrukluyordu. "Burada bir tatmin var çünkü o şerefsizin yaşaması bu kadar zor olmamalıydı. Ya da çocuktan bu kadar çok şey beklememeli, talep etmemeliydi. Bir aziz baban mı var? Neden bir günahkâr olup, aynı yolu kullanırken ödülleri toplamayasın ve dışarıdan parlak."

Mira bir süre sonra, "Bu mükemmel bir küçük resim," dedi. "Elbette yüzeyin altında daha fazlası olacaktır, köklü

çocuklukta, dinamiklerde, eğilimde. Bu varsayımsal teoride bazıları kaynağa, yani babaya hem saygı duyacak hem de ondan nefret edecektir. Bazıları otorite ve pozisyonu, güç ve ayrıcalığı -saygıyı- arzulayacaktır. onunla birlikte gelir. Hatta bunu başarmak için zaman ve çaba harcamaya istekli, belki de hevesli olmak. Kendi yöntemleriyle."

"Tamam." Eve ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Hadi başlayalım. O kirli. Bahanesi babam. İstersen sen de bir neden bulabilirsin," dedi Mira araya girmeden önce. "Ben öyle görmüyorum. Belki de onun adına kaymaya başlamıştır, kendi manipölasyon tarzını kullanarak, açıları hesaplarken, açıkları ararken zaman harcadı. Kim daha faydalıysa ona yağ çeker ya da yalakalık yapardı."

Mira çayını yudumlarken biraz tılandı. "Açıkça söylemek gerekirse," demeyi başardı.

"Bir araç olarak cinsellik, erkeklerin arkadaşlığını tercih eder. Göğüslerini gösteren kız gibi bir takım elbise giyiyor, bacaklarını göstermek için bir kilometre yüksekliğinde topuklu ayakkabılar giyiyor. İşe giderken."

Mira kız kıyafetinin eteğine hafifçe dokundu. "Hmmm."

"Sen polis değilsin," diye karşılık verdi Eve. "Bugün bir ayak yarışının içine çekilmen pek olası değil. Ve tamam, o da olmayacak çünkü masasına yapışmış durumda. Büyük, mükemmel ofisinde sokakların üstünde, korkutucu bir şekilde sıralanmış takım."

"Korkunç sipariş mi?" Mira tekrarladı.

"Herkes takım elbise giymiş. Kimse ceketini çıkarmamış. Erkeklerin her biri kravat takıyor ve hiçbiri gevşek değil. Parlatılmış, saçları taranmış. Sanki her an biri gelip ekip fotoğrafı çekecekmiş gibi."

"Herkesin masası, küpü ya da iş istasyonu m kemm l bir düzen içinde. Kimsenin etrafında ıvır zıvır ya da kişisel dağınıklık yok. Fotoğraf yok, oyuncak yok, boş kahve fincanı yok. Dolu olanlar da yok.

Ve hiç gevezelik yok. Kimse odanın içinde bağırmıyor, kimse kimseye sataşmıyor. Hiç bu kadar temiz bir ekip odası ya da bu kadar preslenmiş, bu kadar sessiz polisler görmemiştim."

Ayağa kalktı. "Bunu patronun tarzına bağlayabilirsin, elbette. Düzenden hoşlanıyor ve polislerinin takım elbise giymişler. Kaçak polisler, Tanrı aşkına, kim bir noktada dışarı çıkıp kimyagerlere ve satıcılara baskı yapacaklar. Ama ayakkabıları güzel ve parlak. Daha fazla."

Eve Mira'ya baktı. "Evet,

devam et."

"Ofisinin panjurlarını kapalı tutuyor. Büyük pencere, büyük kapı, panjurlar kapalı. Bir CEO gibi giyiniyor, öğle tatilinde gizlice sevişmeyi umursamayan biri gibi. Masası temiz ve üzerinde taze bir vazo  i ek var. Çiçekler,   nk ..."

Mira'nın masasındaki çiçekleri gördü.

"Sen polis değilsin," dedi tekrar. "Ve masan düzenli ama temiz değil. Etrafta aile fotoğrafların ve küçük eşyaların var. Mek nınızın bir havası var. Misafirperver, Rahat. İnsanları rahatlatmak zorunda olduğunuz için elbette öyle olmalı. Ama bu aynı zamanda sizin kim olduğunuz.

"Ve muhtemelen ofisimin benim hakkımda ne söylediğini düşünmeliyim, ama bu önemli değil."

"Sana anlatabilirim," diye mırıldandı Mira ama Eve çoktan yoluna devam ediyordu.

"Duvarda bir resmi var, güzel bir resim. Beğendiğimi itiraf etmeliyim. Karamsar, sahil ve okyanus. Bir aynası var. Ofisinin duvarında ayna olan bir polis mi? Bana kibir gibi geldi. Bir de babasının büyük bir fotoğrafı var; mavi elbiseli, komutan rütbeli. Resmi bir çekim."

"Resim nerede?"

Eve gülümsedi ve başını salladı. "Güzel soru. Masasının karşısındaki duvarda."

"Anlıyorum." Mira başını salladı. "Ofisine gelen herkes bağlantıyı hissetsin diye onun statüsünü kullanıyor. Ve o da yukarı, onu gör. Böylece sembolik olarak onu görebilir. Ne yaptığını, nasıl yaptığını."

"Bana bakın. Ben de bir patronum ve çok geçmeden kaptan barları var. Hoşuna gitti mi, baba? Oh, bir dakika izin verin, adamlarımdan birine bir avcı öldürmesini emretmeliyim. İkili oynamaya çalışan zavallı bir keş. Bunu o mükemmel kışına sok, Komutan."

"Söylediğiniz hiçbir şeye katılmıyorum." Mira kucağındaki yumruğu sıktı ve bir süre ona baktı. "Çok kızgınım. Onda görmem gereken şeyi görmediğim için çok kızgınım. Manipüle edilmeme ve etkilenmeme izin verdiğim için küçük şüphelerimi bir kenara ittim. Ben de kendime bunun Çünkü babasından dolayı onu daha yüksek bir standartta tutuyordum ve bu adil ve profesyonelce değildi."

"Sanırım kıçın mükemmel değil."

Mira fincanını bir kenara koydu. "Şu anda bunu duymak çok rahatlatıcı bir şey." Mira nefes alarak omuzlarını geriye çekti. "Peabody'nin ifadesini, senin izlenimlerini ve kendi gecikmiş analizimi hesaba katarsak, Renee Oberman'ın çok düzenli bir kadın olduğu sonucuna varabilirim, bölümlere ayırma konusunda yetenekli biri."

Ekibini sıkı bir şekilde yönetir ve görünüş konusunda kendi kişisel standartlarını karşılamaları için ısrar eder."

"Tükür ve parlat. Sıkıştırılmış ve parlatılmış."

"Evet," diye kabul etti Mira. "Etkilemek önemlidir. En küçük ayrıntıda bile itaat edilmek de önemli. Aynı anda, ekibinin en azından bir kısmını, sokak bağlantılarının ve muhbirlerinin en azından bir kısmını kullanan, tam ölçekli ve yasadışı olduğu iddia edilen bir operasyon yürütüyor. Kesinlikle her ikisinin de sorumlusu ve kontrolü onda. Daha azını kabul etmez. Tehdit edildiğinde, cinayet işlemek için komplo kurmak da dahil olmak üzere harekete geçmekte tereddüt etmez.

"Para, tıpkı babasının resmi gibi, bir semboldür," diye devam etti Mira. "Gücü ve başarıyı temsil eder. Hoşuna giden şeyleri elde etmek için bundan yararlandığına şüphe yok, ancak kazandıklarının büyük kısmını yasadışı yollardan biriktirdiğini tahmin ediyorum."

Eve'in kaşları kalktı. "Neden?"

"Çünkü elde etmek - seçtiği yöntemle - sahip olmak, başarıdır. Amaç budur."

"On bin dolar için çok kızgındı," diye hatırlıyor Eve. "Her şeye olduğu gibi. Keener ve 10 bin dolar, bunlar küçük işler. Evet, sahip olmak, para ve itaat. Bunu anlıyorum."

"Çok zeki biri, NYPSD'nin işleyişini, politikasını ve sıralamasını çok iyi anlıyor. Yasadışı Göçmenler konusuna odaklandı, çünkü bu alan yolsuzluk, zayıflık, arka oda anlaşmalar yapar, bunların hepsinden faydalanabilir. Babasını memnun etmek için işinde başarı arar ve suç işlerini sürdürür onu cezalandırmak için."

Baba sorunları, diye düşündü Eve yine. Lanet olsun.

"Kibirli biri," diye devam etti Mira, "kendine güveniyor, son derece zeki ve acımasız. İsmi mirası ve hakkı olarak görüyor, bir atlama taşı olarak görmüyor. İşine geldiğinde kullanmaktan çekinmez. Ve ayrıca boynunda sürükleyici bir ağırlık olarak."

"Hepsini kullanabilirim."

"Senden hoşlanmayacak. Bu durumun dışında bile senden hoşlanmayacaktır. Sen onun olmadığı her şeysin ve aynı zamanda çekici, genç ve güçlü bir kadınsın. Bu da sizi bir tehdit haline getiriyor. Kendisini tehdit edenleri ortadan kaldırmaya ya da ezmeye meyillidir."

"Deneyeceğini umuyorum. Bana odaklanırsa, iç soruşturma hakkında daha az konuşur. Şu anda her şey benimle ve cinayetle ilgili. Bu konuda endişeli. Sanırım ben ona söylemeden önce Keener'ı bulduğumuzu biliyordu ve Garnet'le bunu çoktan tartıştığını söyleyebilirim. Onunla konuştuğumda ayakları üzerinde düşünmek zorundaydı çünkü bunun aşırı doz olarak geçirileceğinden emindi. Hızlı bir göz gezdirme, kimin umurunda, bitti ve bitti. Şimdi endişelenmesi gerekiyor çünkü cinayet kokusu aldığımı açıkça belirttim ve bunu zorlayacağım."

"Sana doğrudan saldırmayacak, henüz değil," dedi Mira.

"Durumu, seni tartması, ne yaptığını, hangi düğmelere bastığını, varsa hangi kapıları açtığını görmesi gerekecek. Ama hiç kuşkun olmasın Eve, eğer yoluna çıktığına, büyük bir tehdit oluşturduğuna karar verirse, seni ortadan kaldırmaya çalışacaktır."

"Evet, muhtemelen şu iri yarı sarışın dedektifle birlikte. Onu kontrol etmem gerek." Bilek ünitesine bir göz attı. Gün çok hızlı ilerliyordu. "Ama şimdi morga gitmem gerekiyor."

"Onu hafife alma, Eve."

"Öyle bir niyetim yok. Ev ofisimde bir brifingim var - bin altı yüz."

"Beni orada mı istiyorsun?"

"Ekibi Renee'nin profiline götürebilirim ama siz de çok değerli olursunuz. Ekibi üzerinde çalışmamız gerekecek, bu yüzden herhangi biri hakkında sahip olduğunuz her türlü bilgi yardımcı olacaktır."

"Orada olacağım."

"Teşekkürler." Eve kapıya doğru gitti, tereddüt etti ve döndü. "İyi bir polis olmalı. Temeli, kaynakları, beyni ve eğitimi var. Bunları nasıl kullanacağı kimsenin suçu değil."

Eve hızla Cinayet Masası'na geri dönerken günün ilerlediğini düşündü. Birkaç iş tamamlanmıştı ve bu iyi bir şeydi. Ama Peabody'nin ofisinde kurması gereken cinayet panosunu incelemek için de zaman ayırmak istiyordu, Renee'nin ekibinin üyeleriyle ilgili verilere göz atmak için de zaman.

Ve belki de bunu göstermeliyim, diye düşündü. Evet, belki oraya bir ya da iki bayrak gönderebilirdi. Ona düşünecek bir şey ver.

Kulübede durdu ve etrafına iyice baktı.

Gürültü seviyesi EDD ile Renee'nin ekibi arasında bir yerdeydi ve Renee bunu normal olarak değerlendirdi. Polisler gömlek kollu giysilerle çalışıyordu ve aşınma ve yıpranma gösteren çok sayıda sert ayakkabı ve bot vardı. Gerçekten berbat bir kahve, biraz ter ve birinin sebze haşlaması gibi kokuyordu. Bu da Reineke'nin muhtemelen yine diyetle olduğu anlamına geliyordu.

Masalar özellikle düzenli değildi, fotoğraflar, çıktılar -bazıları muhtemelen kötü veya müstehcen şakalar- küpleri ve iş istasyonlarını kaplıyordu.

Jacobson sandalyesinde arkasına yaslanmış, üç renkli topla hokkabazlık yapıyordu - onun düşünme moduydu, biliyordu. Birisi kısa süre önce yeni adamın masasının üzerine lastik bir tavuk asmıştı, bu da onun -Santiago'nun- ekibe ve ritme uyum sağladığı anlamına geliyordu.

Ona göre polis gibi görünüyor, ses çıkarıyor, kokuyor ve hissediyordu.

Ofisine girdi, cinayet panosuna başını salladı ve kahve almak için AutoChef'e gitti.

Sıska pencere - temizlikçilerin ara sıra sildiğini düşünüyordu. Aşırı yüklü bir masa ama evrak işlerini temizlerdi. Eski dosya dolabını seviyordu çünkü yedekleme-artı mükemmel bir saklanma yeri idi. Eski AutoChef hâlâ iş görüyordu, oldukça yeni olan C&D ise henüz ona sıkıntı vermiyordu. Geri dönüştürücü çalışıyordu ve bildiği kadarıyla kişisel şeker zulası için hâlâ başarılı bir gizli yeri.

Listesini, rotasyonunu, vaka durumunu bir duvar panosuna asmıştı.

Çünkü her değişiklik, kontrol ya da ayarlama yapması gerektiğinde bilgisayarda aramak yerine hızlıca göz atabilmeyi seviyordu.

Kasten korkunç bir ziyaretçi koltuğu, çünkü kimin çene çalmaya vakti vardı ki? Masası eski, yaralı ve kullanışlıydı ve Jacobson gibi o da çizmelerini yukarı kaldırarak düşünmeyi severdi.

Ofis, nezarethaneye açılmıyordu - önce küçük bir koşu vardı. Ama yerde uzanarak on dakika dinlenmediği ya da mutlak mahremiyete ihtiyaç duymadığı sürece kapısı her zaman açıktı.

Kahvesini içmek, cinayet panosunu incelemek ve sonraki adımlarını düşünmek için zaman ayırdı. Onları atmadan önce

Roarke'ı iş gününün ortasında etiketlemek yerine ona mesaj attı.

Brifing merkezi, 16:00. Yemek sözü. TAMAM MI?

İşte, diye düşündü, bu evlilik kurallarını kapsıyordu, ayrıca Roarke'a -umuyordu ki- Summerset'e bir grup polisi besleyeceğini bildirme yükümlülüğünü de devretmişti.

"Peabody," dedi tekrar boğa güreşi salonundan geçerken, "benimle gel."

Peabody, Eve süzülürken ona yetişmek için çabaladı. "Cinayet kitabı ve tahtası ofisinizde."

"Gördüm. Teğmen Oberman'ı gelinciğinin ölümünden haberdar ettim."

"Nasıl karşıladı?"

"Bir muhbiri kaybetmek her zaman zordur. Ölüm nedenini doğruladıktan sonra kurbanla ilgili tüm verileri bana iletecek. Cinayete inanmıyor." Eve Konuşmanın herhangi bir kısmını yakalayabilecek göz ve kulaklara karşı umursamazca omuz silkti. "Yine de o cinayetlerle ilgilenmeyen bir masa başı çalışanı."

"Ve biz de tekmeleyici cinayet polisleriyiz."

"Öyleyiz. ME'nin ne söyleyeceğini göreceğiz. Şansımız yaver gidebilir ve geri döndüğümüzde süpürgecilerin raporunun bizi beklediğini görebiliriz."

"İyimserliğinize hayranım."

Garaja girene, araca binene ve yola çıkana kadar genel olarak iş konuştular.

"Kablolu yayın mı aldın?" Eve ona sordu.

"Evet, ben hazırım. Peki ya Renee, gerçekten?"

"Pürüzsüz, sert, soğuk. Ve hızlı. O zorunda kaldı Keener'ın onun sansarı olduğunu kabul edip etmeyeceğine, sonra cinayete baktığımı söylediğimde benimle nasıl oynayacağına

OD yerine. Ekip odası büyük bir ofisin resepsiyon alanına benziyor ve ofisi de büyük bir ofis. Mira'nın analizi ve değerlendirmesi de dahil olmak üzere brifingde her şeyi gözden geçireceğiz, ancak sonuç olarak o, baba sorunları olan ve güç, statü ve paraya susamış taş bir kaltak."

"Taş kaltak kısmını soyunma odasından aldım."

"Garnet'in Renee'yle görüşmesinden çıktıktan hemen sonra yanına aldığı bir dedektif vardı - Renee'nin büyük, süslü, panjurlu ofisinde - ki bu benim onu görmek için orada olduğum söylendikten hemen sonraydı. Sarışın ve mavi, otuzlu yaşlarının başında, altı dört, belki iki buçuk yaşlarında. Garnet ona Bix derdi. Bakalım ne bulacaksın."

"Her yerinde. Onun kas gücü olduğunu düşünüyorsun."

"Muhtemelen. Bir tane daha vardı, kadın, melez, ayrıca otuzlu yaşların başında. Dedektif Strong. Bana kalırsa patronunu pek sevmiyor."

Bunu kullanabilirim, diye düşündü Eve, çevir şunu.

"Bix," diye anons etti Peabody, "Dedektif Carl, otuz iki yaşında - boyunu tam tutturmuşsun, kilosunu ise iki kilo eksik vermişsin. Ordudan ayrılalı on yıl olmuş.

On sekiz yaşından yirmi iki yaşına kadar görev yaptı. İkisi de ordu mensubu olan anne ve babasının o sırada görev yaptığı Tokyo'da doğmuş. Kendisinden dört yaş büyük bir erkek kardeşi var. Son dört yıldır Teğmen Oberman'ın emrinde Yasadışılar'a atanmış.

Dedektif olduktan sonra bir yıl ahlak masasında çalıştım. Daha fazlasını elde etmek için daha derine inmem gerekecek," dedi Peabody ona.

"Şimdilik bunu beklet. Asker çocuğu, ağabey, dört yıl orduda. Üstlerinden emir almaya alışkın. Savaş eğitimi almış, Ahlaksızlar ve Yasadışılar'da vakit buldukça sokaklarda çalışmış."

Eve morga park ettiğinde Peabody, "Güçlü, Dedektif Lilah," diye devam etti. "Yaş otuz üç, beş altı, yüz yirmi iki. Jamaica, Queens'te bekâr bir annenin çocuğu olarak doğmuş. Kayıtlı bir babası yok. İki kardeş, ağabey, küçük kız kardeş. Kardeşi ölü olarak listelenmiş, 2045, on yedi yaşında. Kısmi NYU'ya eğitim yardımı ile burs desteği. Büyük kolluk kuvvetleri. On yıl çalışmış, yedisi yasadışı işlerde. Kısa süre önce bir-altı-üçten Merkez'e ve Teğmen Oberman'a transfer oldu. Altı ay kadar önce."

"Yeni o zaman. Evet, belki bir varlık. Kardeşi nasıl öldü?"

"Ah, bekle." Peabody, tanıdık beyaz tünelden aşağı doğru yürürlerken onu çalıştırdı. "Yanlış giden bir uyuşturucu anlaşması sırasında öldürülmüş. Birden fazla bıçak yarası var. Mühürlü bir islahevi var."

"Hurdaları satıyor ya da satın alıyor," diye bitirdi Eve. "Muhtemelen bir kullanıcı ve oy kullanamadan ölmüş. Kız kardeşi bunu kardeşini öldüren şeye karşı çalışan bir kariyere dönüştürür. Evet, eğer bu gerçekleşirse, o bir varlık olabilir."

Morris'in süitine doğru ilerledi.

Elinde lazerli bir neşter vardı, koruyucu pelerininde kan vardı ve gece mavisi yakasız takım elbisesi ve ilmek ilmek örülmüş saçlarıyla hâlâ şık görünmeyi başarıyordu.

"Bir alana bir bedava satışımız var," dedi ona. "Seninki tam şurada." Çenesini kaldırıp, üzerinde düzgün bir şekilde Y kesliğini kapattı. "Şu beyni çıkarmayı bitirmeme izin verin, hemen yanınıza geleceğim."

"Sorun değil." Eve, Keener'a doğru yürüdü.

Onu yıkamışlardı, bu yüzden aslında küvette olduğundan daha iyi görünüyordu. Eski izler her iki kolundan aşağıya doğru uzanıyor, ayak bileklerini çevreliyordu. Nispeten, taşıdığı morluklar önemsizdi.

Eve bir çift gözlük taktı ve cesette herhangi bir bayıltıcı izi, basınç şırıngası izi aramaya başladı. Ama savaş eğitimi almış bir adamın, kendisinden yüz kilodan daha ağır bir adamı etkisiz hale getirmesinin başka yolları, pek çok yolu vardı.

Ellerini mühürledi ve başını, kafa derisini yokladı, Morris'in ya da teknisyenlerinden birinin diktiği yeri görmezden gelerek.

"Şimdi işimi mi yapıyorum?"

"Özür dilerim." Eve şöyle bir baktı. "Şurada, sol kulağının hemen arkasında bir düğüm var."

"Evet." Morris beyni tarttı, kaydetti ve yıkamak için lavaboya doğru yürüdü. "Dediğiniz gibi birkaç çürüğü, bazı düğümleri var. İçinde bu kadar çok şey varken kriz geçirmiş olmalı. Sistemine Fuck You Up dedikleri şey yüklenmişti. Bunu hiç duymuş muydunuz?"

"At sakinleştirici üssü, değil mi?"

"Evet, dört yüz yıllık bir imparatorluğu devirecek kadar kiloluk bir aygır. Ve sırf bu yüzden Zeus bağcığı zar zor itildi. Hepimizin açıkça görebileceği gibi bu kombinasyon kesinlikle ölümcüldü."

"Bu düğüm. Eğer burada, nasıl ve nerede olduğunu bilen biri tarafından bir darbe alırsa, bu onu yere serer, bayıltır."

Morris kaşlarını kaldırdı. "Düzgün yapılırsa olabilir. Cinayeti aşırı doza tercih ediyorsunuz."

Onun için her şeyi açıklayabilmeyi diledi. "Sorularım var, evet. Neden küvet? İçinde onu birkaç kez öldürecek kadar şey olduğunu söylemiştin. İzlerine bak. O bir keş ama tecrübeli bir keş. Neden bu kadar çok Çok riskli bir şey - ve aptal olsanız bile, yüksek olanı yaymak istemez misiniz? Flopunda değil, onun yerine bu deliğe kilitlenmiş ve orada kendine küçük bir kamp yapmış gibi görünüyor. Bu da saklandığını gösteriyor. Belki de Biri onu bulmuş."

"Belki de. Gece yarısı yeterince iyi bir yemek yemişti. Sardalyalı pizza."

"Buna terbiyeli mi diyorsun?"

Morris gülümsedi. "Doyurucu bir yemek yedi ve birkaç bira içti diyebiliriz."

"Olay yerinde paket pizza kutusu ya da bira şişesi yoktu. Belki dışarıda yemiştir. Bunu araştırabiliriz. Acaba neden Doyurucu bir yemek yer, birkaç saat sonra saklanır, pis bir küvete girer ve geçmiş göz önüne alındığında ölümcül bir doz olduğunu bilmesi gereken bir şeyle kendini iğnelerdi."

"Not edildi. Henüz kararımı vermedim, bu nedenle ölüm sebebinin aşırı doz olduğu anlaşılıyor - diğer tüm yaralanmalar ölümcül değil. Ancak şu anda bu verilerle kaza, intihar ya da cinayeti belirleyemem."

"Tam da duymak istediğim şey."

"Sanırım sol kulağının altındaki yara üzerinde daha ileri bir analiz yapmam gerekecek."

"Zararı olmaz."

"Kolunda bir şey var. Bugün oldukça güzel bir kol olduğunu da eklemeliyim."

"Sadece işimi yapıyorum. Sizi beyninizle baş başa bırakalım."

Bölüm 8

"Yapacağımız şey şu." Eve bir Rapid Cab'in önüne çekti, sarı ışıkta zum yaptı ve Peabody tavuk sopasını kavırıyor. "Acelemiz mi var?"

"Ne? Bir sürü yerim vardı. Kitabı Morris'in ön bulgularıyla güncelleyeceğiz, komutanı her zamanki gibi kopyalayacağız. Renee'yle temasa geçip bu bulgular hakkında onu bilgilendirecek ve konuştuğumuz veri ve dosyalara en kısa zamanda ihtiyacım olduğunu söyleyeceksin."

Eli hâlâ tavuk sopasını kavrayan Peabody'nin yüzü kızardı. "Onunla konuşacak mıyım?"

"Bu tür takiplerle uğraşamayacak kadar meşgul ve önemliyim. O böyle düşünüyor. Ben gidiyorum. O yüksek topuklu giyen, kendini beğenmiş sürtük Peabody ile konuşmaktan korkuyorsan Morris'in ödünç alabileceğin yedek bir omurgası olup olmadığına bak."

"Korkmadım. Tedirgin. Tedirgin olduğumu kabul ediyorum." Kendisine o omurgaya zaten sahip olduğunu kanıtlamak için sopayı tutuşunu gevşetti. "Ben de ona adli tıp başmüfettişinin ölüm sebebini belirlemiştir, ancak şu anda kendi kendini öldürme, kazara aşırı doz veya cinayet olup olmadığını belirleyememektedir. Bu nedenle, Teğmen Dallas-"

"Gerekıyor," diye düzeltti Eve.

"Teğmen Dallas, konuşulduğu gibi kurbanla ilgili veri ve dosyaları istiyor. Ya karşı çıkarsa?"

"Komutan Whitney'in prosedür gereği, teğmeninizin kendisine yaptığı bildirim, kurbanın idarecisi ve veri gereksinimi de dahil olmak üzere tüm not ve dosyalara kopyalandığını nazikçe kendisine bildirin."

Peabody düşündü. "Kibarca bir kazı ekler."

"Emin ol öyle. Eğer bundan sonra sazan gibi atlarsa, onunla ben ilgilenirim. Ama yapmayacak," diye ekledi Eve. "Bu olayın unutulmasını istiyor ve benim onu aşip bu konuyu Whitney'in dikkatine daha fazla sunma ihtimalim onu öne çıkarıyor."

"İşbirliği yapmak ve düşük seviyede tutmak daha iyi." Eve yavaş giden bir minibüsün etrafından dolanırken Peabody'nin parmakları çubuğa geri döndü.

"Onun yerinde olsam ben de böyle yapardım. Sonra, brifing için ihtiyacımız olan her şeyi alır ve biraz zaman geçiririz. Eğer bir şeyler hissediyorsa, ki kesinlikle hissediyor, bu işi yaparken görülmek istiyorum. Kurbanın evine giderken HQ."

"Bunu neden şimdi yapmıyoruz?"

"Görülmek istiyorum ve köpeklerinin geçip gidecek, onları bağlayabilecek herhangi bir şey arayacak zamanları olduğundan emin olmak istiyorum." Şöyle bir baktı. "Eğer Garnet ve Bix

Ekip odasından çıktıklarında Keener'in fiyaskosuna doğru ilerlerken, onunla yaptığım konuşmadan sonra onları etiketleyip oraya gönderdiğine bahse girebilirsiniz."

"Ama . . . Eğer bir şey olsaydı, ondan kurtulurlardı."

"Belki de vardı - pek olası değil, çünkü Bix'in çoktan flopu vurmuş ve bağlı olan her şeyi atmış olması gerekirdi. Ama belki." Eve omuz silkti. "Ben daha çok onların izler." Arabayı Central'daki garaja çekti. "Her zamanki gibi nezarethanede dava hakkında gevezelik etmelisin."

Peabody hafif kırılgan bir ifade takınmaya çalıştı. "Ben gevezelik etmem. Gevezelik terimine saygıyla itiraz ediyorum."

"Hepiniz gevezesiniz, bu iş böyle yapılır." Eve yuvasına döndü. "Yammer ve orospu, ve yammering ile Birbirinize açılar oynuyorsunuz. Bunu diğer adamlarla her zamanki gibi halledereksin. Eğer susarsan, kaçarsan, bir şeylerin kokusunu alırlar. Bir grup polis bir koku alırsa, yardım edemezler ama kaynağı araştırmaya başlarlar. Kurbanımızın Renee Oberman'ın sansarı olduğunu söylemekte bir sakınca yok. Birinin onunla ilgili bir fikri ya da ilginç bir anekdotu olabilir."

"Yani aslında kazıyı ben yapıyor olacağım. Casusluk gibi bir şey." "Polis işi gibi," diye düzeltti Eve ve arabadan indi.

"Kurbanın kulağının arkasındaki yara çok ilginç." Peabody, onlar garaja geçerken garajı taradı. Asansör, sesini alçalttı. "Bu konu hakkında konuşabilir miyiz?"

Eve sadece başını salladı. "Yaranın yeri ve açısı göz önüne alındığında, bir darbeden kaynaklanmış olabileceği aklıma geliyor. Birinden gelmiş olabilir, Ne yaptığını bilen ya da şansı yaver giden biri onu o noktadan, elinin yanından vurur."

Peabody, onlar yüklenirken ve diğer polisler yüklenirken, "Karate pirzolası gibi," dedi.

"Ve şans olmak için biraz fazla iyi görünüyor. Ne yaptığınızı bilmiyor olsaydınız, bir sap ya da bir sopa kullanırdınız. İkisi

de

daha fazla zarar verir."

"Kurbanın kavga ettiğine dair herhangi bir belirti yoktu."

"Aynen öyle." Asansör durduğunda, başka polisler de bindi ve Eve indi. "Arkadan darbe almış, güçlü ve ağır bir darbe ve oldukça kesin. Diğer sıyrık ve çürükler minör," diye ekledi bir süzülüşe atlarken. "Olabilir Kurban küvete atıldığında olmuşsa, aşırı doz sırasında kriz geçirdiğinde de olmuş olabilir. Eğer bu darbeyi aldıysa, bu onu bayılttıysa ya da sersemlettiyse, bu katile ölümcül dozu enjekte etmek için tek bir zaman verecektir. Vic şimdi uçuyor, çaresiz. Onu küvete at, geri kalan işleri ayarla. Görünüşe göre kurban, Fuck Me Up'ın ilk aşamalarında olduğu gibi halüsinasyon görüyordu ve güzel bir banyo yapmaya karar verdi."

"Neden onu yatağın üzerinde bırakmıyorsun?"

"Küvet daha aşağılayıcı ve bu da kurbanla katilin önceden tanıştığını gösteriyor. Bu bir tür süsleme," diye karar verdi Eve, "ve süslemeler cinayette her zaman bir hatadır."

Süzülüştten indi, bir sonrakine geçmek için dönüş yaptı. Ve Webster'ın ona doğru yürüdüğünü gördü. "Lanet olsun," dedi nefesinin altından.

"Teğmen, Dedektif. Nasıl gidiyor?"

"Yeterince iyi, şimdiye kadar."

"Her zaman hoş. Aynı yöne doğru gidiyoruz." Onunla birlikte kaymaya başladı.

Sinirini başka yöne kanalize etti. "Eğer fare timi Cinayet Masası'nı çiğneyecekse, bana haber verilmesini beklerim."

"Cinayet Masası değil, o yüzden rahat ol." Ama onunla birlikte süzülüştten indi.

"Tanrı aşkına, Webster," dedi nefesinin altından.

"Sakin ol," dedi yine aynı alt tonda. "Bu katta biraz işim var, sonra da komutanla buluşacağım. Son zamanlarda biraz izin aldığını duydum."

Vending'de durdu. "IAB'nin sohbet etmeye vakit ayırması güzel." "Cinayet polislerinin yaptığı kadar. Temiz tut,

Dallas." O geri çekilmeye başladı, sonra aşağı bakarken yüzü değişti koridorda. Bir an için saygılı görünüyordu, diye düşündü Eve.

O da saygılı bir şekilde "Evet." dedi.

Yönünü takip etti ve Darcia Angelo'yu gördü. Üzerinde güçlü altın rengi omuzları ve pürüzsüz tenini gösteren, sıcak pembe çiçeklerle kaplı, uçuşan bir yazlık elbise vardı. Siyah saçları altın rengi omuzlarına dökülüyor, yüzünün etrafında çılgınca kıvrılıyordu. Karanlık, Eve'i gördüğünde boğucu gözleri ısındı ve geniş, alttan ağır ağız bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Eve, kalçaların sanki içsel bir ritimle sallanmasına neden olan şeyin zaten heykelsi olan vücuda eklenen yüksek, iğne inceliğindeki topuklar olduğunu düşündü.

Belki de değildir.

"Dallas! Seni tekrar görmek çok güzel. Ve Peabody-Sizi son gördüğümünden beri Dedektif Peabody. Tebrikler."

"Teşekkürler. Bırakın şehirde olmayı, gezegende olduğunuzu bile bilmiyordum Şef Angelo."

"Biraz tatil, biraz iş." O gülümsemeyi, o gözleri, az önce bir mucizeye tanık olmuşçasına bakakalan Webster'a çevirdi. "Merhaba."

"Evet, Şef Angelo, Olympus PD; Teğmen Webster, IAB," diye yanıtladı Eve.

"İç İşleri mi?" Darcia elini uzattı. "Çok var mı?" "Bizi meşgul edecek kadar çok. New York'a ilk gelişiniz mi? York?"

"Tatil zamanı olan ilk kişi. Kocanızla öğle yemeği yedim," dedi Eve. "Ve şehir merkezinde olduğum için Gelip burada işlerin nasıl yapıldığını görmeden edemedim. Gördüğüm kadarıyla etkileyici bir tesis."

Birkaç polis sıska, çırpınan bir adamı koridorda yürüttü.

"Sadece dikkatini çekmeye çalışıyordum!" diye itiraz etti adam avazı çıktığı kadar. "Eğer dinleseydi, onu dövmek zorunda kalmazdım."

"Ve çok ilginç insanlarla dolu," diye ekledi Darcia.

"Evet, doluyuz. Ofisim bu tarafta," diye başladı Eve.

"Hey, LT!" Jacobson onu nezarethanenin kapısından selamladı. "Bir dakikan var mı?"

Olumlu bir işaret verdi. "Sana etrafı gezdireyim," dedi Darcia'ya.

"Çok isterim. Devam et ve adamınla konuş. Ben içecek soğuk bir şeyler alacağım. Dışarısı çok sıcak. Hemen geliyorum."

"Yeterince iyi. Peabody, şu etiketi yap. O verileri bir an önce istiyorum."

"Evet, efendim. Seni görmek güzeldi, şef. New York'un tadını çıkarın."

"Niyetim bu." Eve ve Peabody uzaklaşırken Darcia saçlarını hafifçe savurdu, sonra dönüp ikramları incelemeye koyuldu.
"Hmmm."

"Sana bir içki ısmarlayayım mı?" Webster teklif etti
ve o da gülümsedi. "Evet, lütfen."

"Yani, şef Angelo..."

"Darcia. Görevde
değilim."

"Darcia. Bu ismin yakışacağını bilmeliydim. Ne alırsınız?"

"şaşırt beni."

Eve nezarethanede Jacobson'ın hokkabazlık yaparak bulduğu açıları gözden geçirmesini dinledi. Cinayet, Renee, Darcia Angelo ve şimdi de Jacobson'ın beyin fırtınası toplarını havada tutarak kendi hokkabazlığını yaptı.

Jacobson'la işi bittiğinde, dışarı çıkıp Darcia'nın Cinayet Masası'na giden kısa yolda kaybolup kaybolmadığına bakmak istiyordu.

Sonra Olympus'un polis şefi içeri süzüldü.

Eve, masasının önünden geçerken Baxter'ın -kelimeler yine saygılıydı- "Ah, anne," dediğini net bir şekilde duydu.

Eve, "O beşliklerin üzerine salyalarını akıtma," diye mırıldandı ve Darcia'ya doğru yürüdü. "Yedek kulübemiz. Birimin şu anki düzenine göre, dedektifler düzenli bir ortakla ya da daimi bir yardımcı ile çalışıyor.

-ya da eğitimden sorumlu oldukları kişileri

Birime tahsis edilen üniformalardan biri. Dava panosu, kapalı kırmızı, açık yeşil. Arka tarafta mola odası için bir bahane var. Mecbur kalmadıkça oraya gitmem. Ara sıra.

Birisi ciddi bir mahremiyet isterse bir nüktedanı oraya götürebilir, ancak nüktedan gelirse masada ya da salonda görüşme yapmak daha olağandır - seviye için ortak bir mola odası. Dolaplar ve duşlar bu tarafta."

"Verimli bir alan," diye yorumladı Darcia. "Ve yoğun bir yer."

Eve, Baxter'ın sandalyesinden kalkmaya çalıştığını fark etti. Ona uyarı niteliğinde bir bakış gönderdi ve o da iç çekerek tekrar oturdu.

"Kalabalık ve çok çalışan anlamına geliyor ve evet, öyleyiz. Burası iyi bir birim. Ofisim burada."

Dönüşü yaptı ve Darcia'yı içeri

aldı. "Ayrı mı?"

"Düzen böyle ve ben bunu tercih ediyorum. LT'nin alanı ekli olduğunda, pencere, boğa güreşi alanına açılan kapı, sanki patron her hareketlerini izliyormuş gibi. Bir adam rahatça taşaklarını bile kaşıyamaz. Ben kapatmadığım sürece kapı açık. Beni nerede bulacaklarını biliyorlar."

"Sen de küçük bir alanı tercih ediyorsun, yoksa daha büyük olurdu. Ve bu sana yakışıyor," diye karar verdi Darcia, dar bir daire çizerek. "Sade, yalın, duygusuz." Çenesini cinayet tahtasına doğru kaldırdı. "Ve şu anda bir şey üzerinde çalışıyorsun."

"Bu sabah yakaladım. Vic uzun zamandır kimyager ve yasadışı bir teğmenin çakalıymış. Kırık bir evde bulundu. Terk edilmiş bir binadaki küvet. Kişisel başarısızlığı değil.

Görünüşe göre sokakta "Fuck You Up" denilen şeyin aşırı dozunu almış."

"Bunu duymuştum." Bir moda tabağı gibi giyinmiş olabilirdi ama Olympus'un şefi ölüm fotoğraflarını soğukkanlı gözlerle inceledi. "Ve 'öyle görünüyor' dediğinize göre, kendi isteğiyle aşırı doz aldığını düşünmüyorsunuz."

"Hafifletici sebepler var."

Darcia'nın limonlu gazozu benzeyen bir şeyden bir yudum alıp tahtayı taramasını izledi. "Çirkin. Sert ve çirkin. Kolombiya'da çalışırken bunlardan çok vardı."

"Peki ya şimdi?"

"Şimdi Olympus'un parlak ve yeni yüzünün tadını çıkarıyorum." Darcia Eve'in penceresine doğru ilerledi. "Ama bu, bu şehir. Çok katmanlı ve çeşitli, çok heyecan verici, enerjilerle, tutkularla dolu. Ben kendimi şımartacağım, gezeceğim ve kendime birkaç anlamsız şey alacağım."

"Bebek gibi ağlamadan önce bu ayakkabılarla ne kadar dolaşabilirsin?"

Darcia güldü ve arkasını döndü. "Ben bundan daha sertim ve çok yakışıklı, çok çekici kocanızla öğle yemeği yemek için güzel bir elbise giymek hoşuma gitti. Belki eve dönmeden önce bir şeyler içip sohbet edebiliriz."

"Bu hoşuma giderdi," dedi Eve, gerçekten hoşuna gideceğini fark ederek.

"O zaman bunu gerçekleştireceğiz. Sen işinin başına dön, ben de gidip paramı harcayacak saçma sapan bir şey bulayım."

"İşte burası." Eve konumu kafasından geçirdi, basit yol tarifini aktardı. "Aptalca pahalı el çantaları ve ayakkabılar. Bunun gibi."

"Kulağa mükemmel geliyor ve hiç de senin tarzın değil."

"İki kadın ayaklarımın dibinde sokağa yuvarlandığında orada bir kedi kavgasını ayırdım. Bir çanta için birbirlerini öldürmeye hazırdılar."

"Bu senin tarzına benziyor ve benim de ilk durağım olacak. Yakında görüşürüz."

"İyi vakit geçirin ve saç çekicilere dikkat edin." Darcia gülerek dışarı çıktı.

Eve saati kontrol etti, sonra eve götürmek üzere kopyaladığı dosyaları, fotoğrafları ve raporları toplamaya başladı. İşini bitirdiğinde, gelen sinyal onu işaret etti. Dosyanın adını ve hızlı bir şekilde yazılmış olduğunu görünce memnuniyetle başını salladı. eşlik eden mesaj.

Teğmen Dallas'a, Cinayet Masası
Teğmen Oberman'dan, Yasadışılar
Keener, Rickie ile ilgili gizli bilgiler
İstendiği gibi.

Eminim acımıştır," diye mırıldandı Eve, sonra dosyayı kopyalayıp kaydetti.

Eve dışarı çıktığında Peabody çoktan masasından kalkmıştı. "Sadece kontrol etmek için geliyordum-"

"Tamamdır. Hadi gidelim."

"Hey, hey, hey!" Baxter ayağa fırladı. "Bana şu muhteşem etekten bahsetmelisin."

"Yörüngeden çıktı, Baxter. Tam anlamıyla." "Tüm yolların en iyisi diyeceğim. Kim-"

Yürümeye devam etti. "Ve o senden üstün."

"Sizce böyle kadınlar böyle mi doğar?" Peabody başladı. "Şef Angelo. Demek istediğim, bu yüzden sıcak ve Her nefeste seksi ama gerçekten klas bir şekilde?"

"Muhtemelen eğitim kursları vardır."

"Beni de yaz."

"Seksi ve ateşli arzularınızı bir kenara bırakırsanız, mevcut soruşturmamıza odaklanabiliriz. Sırf bu yüzden."

Peabody, "Bence herkesin ateşli ve seksi arzuları var," diye düşündü, "zaten öyle olanlar hariç. Ama ben tamamen mevcut soruşturmamıza odaklanmış durumdayım. Teğmen Oberman'ın size gerekli verileri gönderdiğini varsayıyorum."

"O yaptı."

"Bu konuda çok mutlu olduğumu sanmıyorum." Peabody omuz silkti. "Sanırım bazı bakıcılar gelincikleri konusunda oldukça bölgeci davranıyorlar, gelincik ölmüş olsa bile."

"Belki daha da fazla. Laboratuvar bu kilidi tanımladı mı?"

"Marka ve modeli elimde. Raporda birkaç günden fazla takılmadığı yazıyor. Aslında bir iç mekan kilidi - ucuz ve hemen hemen her yerde mevcut

kilitlerle ilgilenen bir yer. Açılmamış ya da kurcalanmamış," diye devam etti Peabody. "Raporun tamamı elimde."

"Süpürgeler, içerisi?"

"Henüz gelmedi. İkinci bir seviye istemiştiniz."

"Doğru. Renee ne kadar kızgındı?" Eve araca bindiklerinde sordu.

"Ben kontrollü öfke diyeceğim. Dürtülmekten hoşlanmadı ve anladığım kadarıyla sizin astınızdan daha az hoşlandı. Asıl hoşuna gitmeyen şey, komutanı bilgilendirdiğinizi ve kopyaladığınızı çok nazik bir şekilde ifade etmemdi."

"Güzel." Aslında mükemmel. "Bir süre bunun üzerinde düşünecek."

Bu fikirden memnun olan Eve, yoğunlaşan trafikte arabasını düşük kiralı bir seks kulübü ile penceresiz bir bar arasında kalan çirkin bir binaya doğru sürdü.

"Öldüğü delikten çok daha iyi değil," diye karar verdi. "Ve üç bloktan daha az uzaklıkta. Parlak bir ampul değil bizim Juicy, nefes alırken bile."

Binanın girişindeki kilit hâlâ sağlamdı. Kırmanın bir anlamı yok, diye düşündü. Kim bir binaya girmek ister ki? kimsenin bir şeyinin olmadığı bir yer mi?

Kapıyı açmayı başardı ve kapının tam karşısındaki merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı.

Duvarlardaki etiketlerin hepsi seks ya da uyuşturucuyla ilgiliydi ve aşırı ısınmış havada asılı duran koku her ikisinin de kokusunu taşıyordu. Birinin

Müzik seçimi, bir başkasının ılık atan yarışma programı seçimine karşı eki gibi duvarlara çarpıyordu. İkinci katta, bir sıçandan daha büyük olmayan incecik bir kedi yayılmıştı.

"Ah, zavallı kedicik." Peabody elini uzattığında bile kedi ayağı fırladı, sırtını dikleştirdi ve gırtlaktan gelen bir tıslamayla dişlerini gösterdi.

Peabody elinin kemiğe kadar taranmasını birkaç santimle kaçırdı.

"Tanrım. Kötü kalpli küçük piç."

"Bu sana yufka yürekli ve arkadaş canlısı olmayı öğretecek."

Eve üçüncü kata, kirli koridordan aşağıya doğru ilerledi; bir gözetleme deliğinden bakan herhangi birinin yararına olacak şekilde acele etmiyordu.

"Kayda başla." Keener'ın kilitlerini atladı.

Düşüşü, son istirahat yerinden birkaç titrek adım yukarıdaydı. Ama bu bile büyük bir gelişmeydi. Ter kokuyordu, sıcağın etkisiyle yuvarlanıyordu ve çoğunlukla boş olan paket servis kartonları ve kutularının parfümünü taşıyordu.

"Çin, Tayland, pizza ve eskiden döner olduğunu düşündüğüm bir şey. İğrenç, ıskartaya çıkarılmış yiyeceklerden oluşan bir BM. Juicy bir domuz." Gözlerini yapılmamış divana dikti. "Yine de deliğindeki köhne şilteden daha rahat görünüyor, bu yüzden saklanmak için kesinlikle birkaç fedakarlık yaptı."

Tek kişilik oda, diye düşündü Eve, ofisinden daha büyük değildi. AutoChef yok, Friggie yok, ekli bir banyo yok - bu da flop ve kattaki diğerlerinin hepsinin veya çoğunun muhtemelen koridorun sonunda bir tane paylaştığı anlamına geliyordu.

Yine de kapısında sekiz kilit ve sürgü, tek penceresinde bir set daha vardı.

"Tamam, atalım."

Peabody'nin görüşü "İğrenç" oldu.

"Bahse girerim bugün buraya bu duygularla gelen ilk polis sen değilsindir."

Eski bir iç çamaşırı buldular, bir çift delikli ve inanılmaz derecede kokan çoraplar, birkaç kilo toz, gül ekmeye yetecek kadar toprak, boş bira şişeleri, kırık şırıngalar, satıcıların mallarını saklamak için kullandıkları yırtık boş poşetler.

"Burada hiçbir şey yok." Peabody terini sildi. "Eğer tavşana binmeye hazırlanıyorsa, kirli iç çamaşırları dışında her şeyini yanına almış olmalı."

"Size ne bulduğumuzu söyleyeyim," diye düzeltti Eve. "Rickie kuduz bir fare gibi yaşamış. Çöpünü atmak yerine bu kokuyla yaşamış. Muhtemelen mümkün olduğunca kafası iyi olduğu için. Kapının içindeki kilitler yeni değil, o yüzden Muhtemelen mallarının bir kısmını burada saklıyordu. Ve kendi bölgesine sadık kalmış. Burada ya da deliğinde bulamadıklarımız da ilginç."

"Asgari düzeyde hijyen mi?"

"Bu eksik, her türlü müşteri defteri de öyle, memo Tek kullanımlık linkinde böyle bir şey yok. Daha düşük seviyelerde çalışmış olabilir ama bağlantıları vardı. O bir sansardı ve onlar olmadan bir sansar işe yaramaz. Kudurmuş fare kafasında isimleri, yerleri, numaraları tuttuğuna inanmıyorum."

"Kahretsin. Böyle bir şeyi kaçırmaktan nefret ediyorum. Yanında götürmüş olmalı."

"Onun için temiz iç çamaşırından daha değerli olduğunu garanti ederim. Ve Bix onu bu konuda rahatlattı. O ve Garnet bugün buraya gelmek zorunda kaldılar, sadece Bix'in kaçırmadığından emin olmak için. Anlaşmayı biraz kızıştırdıktan sonra. Bunu onların hatası haline getireceğiz."

"Öyle miyiz?"

"Hadi kapıları çalalım." Dışarı çıktı ve koridorun tam karşısındakine vurdu. Cevap yoktu, ki bu içeride on iki kişilik bir kalabalık olsa bile beklenmedik bir şeydi. Ama hiç ses duymadı.

Müzikseverin birimi farklı bir konuydu. Vurdu, sonra vurdu ve tekmeledi, ta ki sonunda davul sesleri.

Cevap veren adam yirmi beşinci yaş gününü görememişti. Dışarıya kapalı ya da hapishane mahkûmlarının soluk beyaz tenine sahipti ve teninde çiçek ve sivilce izleri vardı. Tel tel saçları, belki de bir zamanlar beyaz olan kolsuz bir tişörtün omuzlarına sarkıyordu. Bu tişörtün üzerine giydiği bir çift iç çamaşırı Keener'ın dairesine atılanlar.

"Zup," dedi ciddi şekilde kafayı bulmuş birinin mutluluktan uçan gülümsemesi ve cam gibi gözleriyle. Eve zoner dumanının kokusunu alabiliyordu, hatta havada asılı olduğunu bile görebiliyordu.

Rozetini kaldırdı.

Bir süre gülümsedi, sonra anlamının bir kısmı ortaya çıktı. "Hadi ama. Sadece kafamı dağıtıyorum. "Hayır. "Kimseye zarar verdin mi, kontrol et?"

"Bugün gelen diğer iki polise de böyle mi söylediniz?"

"Senden başka polis görmedim. Sadece müziğe vuruyorum ve vızıldıyorum. Başka bir şey için çok sıcak."

"Juicy'yi tanıyor musun?"

"Elbette, dostum, sana bir anlaşma yapmadığımı söyleyecektir." "Onu en son ne zaman gördün?"

"Bilmiyorum. Hava sıcak, dostum. Her gün sıcak. Hepsi aynı."

"Evet." Sürekli aptallık halinde olduğun zamanlardı.

Yaklaşan ayak seslerini duydu ve başını eğmiş, parmaklarını şaklatan bir adamın koridordan geldiğini görmek için döndü. Keener'inkinin karşısındaki kapıdan bir dizi anahtar çıkardı.

Ona doğru adım attı. Onu gördü, bir anda fark etti. Ve koşmak için döndü.

Mükemmel, diye düşündü ve peşinden koştu. "Polis! Dur!" Mesafeyi hesapladı, dizlerini büktü ve zıplayarak onu vücudunun ortasından yakaladı.

"Bu sıcakta seni kovalamak istediğimi mi sanıyorsun?"

"Ben hiçbir şey yapmadım." Onun altında kamburlaştı. "Bırak beni!" "Neden kaçtın?"

"Ben... bir şey unuttum."

"Tamam. Medeni bir konuşma yapabilmemiz için seni yukarı çıkaracağım. Bunu yaptığımda, kaçarsan seni yakalarım ve bunu yaptığımda gerçekten mutsuz olurum. Anladın mı?"

"Evet, evet. Ben bir şey yapmadım. Polisler öylece insanları yere seremez."

"Şikâyetle bulunun." Peabody merdivenleri engellemek için pozisyon alırken başını sallayarak gevşedi. "İsim?"

"Jubie, bu seni ilgilendirmez."

"Peabody, ben ve göt herif Jubie arasında bir top kırma yarışması olsa, paranı kime yatırırısın?"

"Siz, efendim, ama ben sizin çalışmalarınızı ve bunun sonucunda kırılan birçok topu gördüm."

"Doğru. Nerelerdeydin, Jubie?"

"Bakın, sadece bir paket bitki ilacı almak için dışarı çıktım." O saçlarını gözlerinden uzaklaştırırken hakaret etmeyi hedeflemeye devam etti, ancak sinirler köşelerden titriyordu. "Bitkiler bir adamın kendi evinde hâlâ yasaldır."

"O zaman bugün erken saatlerde kendi evinizdeydiniz."

"Evet, ne olmuş yani? Bugün siz polislerin nesi var, her yerde sürünüyorsunuz. Dudağım kanıyor." Elinin tersini dudağının üzerinde gezdirdi. "Beni yere düşürdüğünde dudağımı çarptım."

"Başka bir şikayette bulunun. Bana diğer polislerden bahset."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sarkık küçük göbeğini vurguladı. "Sana söylememe gerek yok."

"Evet, bu doğru." Eve başıyla onayladı. "Tıpkı yasadışı madde taşıdığınızdan şüphelendiğim için üzerinizi arayabilmem için pozisyon almanızı söylememe gerek olmadığı gibi - çünkü cebinizden çıkan çantayı görebiliyorum."

Aceleyle itti. "Ne çantası?"

"Jubie, Jubie, geçmişi unutam. Sen bana diğeri polislerden bahset, ben de çekip gideyim, sen de huzur ve mahremiyet içinde otlarının tadını çıkar."

Gözleri kısıldı, kaydı. "Tuzak falan kurmadığını nereden bileyim?"

"ok fazla polis dizisi izliyorsun. Polisler, Jubie, neredeydiler?"

Ağırlığını bir ayağından diğeri aktardı. "Tamam, ama benimle uğraşırsan, bir avukat tanıyorum."

"Tanrım, bu kesinlikle kalbime korku salıyor. Duydun mu Peabody, Jubie bir avukat tanıyormuş."

"Ayakkabılarımın içinde ayaklarımın titrediğini hissediyorum."

Her ikisine de kaşlarını çattı ama düşünmek zorundaydı ve içeri çekiliyorlar. "Birkaç adam, şık takım elbiseli. Biri gerçekten iri bir adam. Juicy'nin yerine gittiler. İşte."

Koridorun karşısını işaret etti.

"Kapıyı çalmaya bile tenezzül etmediler. Siktiğimin polisleri. Merdivenlerden geldiklerini duydum, belki polislerdir diye Juicy geri geliyor."

"Juicy size genellikle şıfalı bitkiler mi sağlıyor?"

"Olabilir. Ben de onları polis yapıyorum ve içeri giriyorlar. Bu sivil hakların ihlalidir."

"Hukuk bilginiz hayrete düşürüyor ve etkiliyor. Onları tarif edin."

"Dediğim gibi, biri iri bir adam. Sarı saçlı. Diğerinin saçları koyu renk. Lanet olası bir fotoğraf bile çekmedim. Yarım saat kadar içeride kaldım ve ter içinde, sinirli bir şekilde dışarı çıktım. Hepsi bu."

"Peabody, lütfen bu beyefendiye bir tane bile çekmediği için bir dizi ucube fotoğraf gösterir misin?"

"Memnuniyetle." Peabody çantasından birkaç kimlik fotokopisi çıkardı, Bix'in ve Garnet'inkileri de onlarla karıştırdı. "Bunlara bir göz atarsanız Bay Jubie ve bu kişilerden herhangi birini tanıyıp tanımadığınızı bize bildirirseniz seviniriz."

"Tanrı aşkına, siz polisler birbirinizi tanımıyor musunuz? Onu. Onu. Onu. Juicy'nin evine girip sivil haklarını ihlal edenler bunlar."

"Emin misin?"

"Öyle dedim, değil mi?"

"Juicy'yi en son ne zaman gördün?"

"Birkaç gün önce. Belki üç. Kim takip ediyor?"

"Tamam. İşbirliğiniz için teşekkür ederim."

Kız fikrini değiştiremeden, adam anahtarını kilide soktu ve hızlı bir dönüşle flopuna geçti.

"Buldum onları," diye mırıldandı Eve. "Bir durak daha. Pizza."

"Bunu söylemek benim için nadirdir ama gerçekten aç değilim. O fiyasko ve bu sıcak arasında yemek hiç çekici gelmiyor."

"Yemek yemeyeceğiz. Juicy'nin son yemek yediği yeri ziyaret edeceğiz."

"Dinle, orada işimiz bittiğinde evime gidip bir duş alsam ve üstümü değiştirsem sorun olur mu? Çöp cehennemindeki o eğlence dolu aramadan önce bile kendimi biraz pis hissediyordum."

"Bin altı yüz otuzda ofisimde olun, daha erken olursa daha iyi olur."

"Sorun değil. Ve ..." Peabody yapış yapış gömleğini göğüslerinden çekti. "Sanırım herkes sana teşekkür edecek."

Her zamanki gibi pizzacı Keener'ın bölgesindeydi ve aslında onun deliği ile flopu arasındaydı.

"En parlak ampul değil demiş miydim? Bu bir süredir yanıyordu."

Tezgâhlar bir duvarda ve kutu büyüklüğündeki pencerede sıralanmıştı. Dilimlerin tadını çıkaran birkaç kişi ona doğru gözlerini devirdi, sonra aceleyle uzaklaştı. Yanlarından geçerken içlerindeki rahatlamayı neredeyse duyabiliyordu.

"Ne olacak?" Camekânlı tezgâhın arkasındaki kadın bir ağrıyı dindirmek istercesine omuzlarını sıvazladı. Zenciydi, kolları ince ve sert görünüyordu, saçları mavi bir tülbentle arkadan bağlanmıştı ve sol kaşında tek bir halka vardı.

"Sorular." Eve rozetini gösterdi.

"Bakın, bela istemiyorum, bu yüzden beladan uzak duruyorum. Ben temizim. Evde bir çocuğum var ve kirayı ödemek için çalışmak zorundayım."

"Senin için hiçbir sorunum yok. Rickie Keener'ı tanıyor musun? Juicy?"

"Juicy'yi herkes tanır."

"Dün gece tezgahta kim vardı?"

"Öyleydim." Hevesli bir hoşnutsuzlukla arkaya doğru baktı.
"Gee, bakıcı tutmamın gece çalıştığımda kazandığımdan daha pahalıya mal olduğunu bilmesine rağmen beni geç vardiyada çalıştırdı."

"Juicy içeride miydi?"

"Evet, geldi. Sardalya ile lanet olası bir turta aldı. Her zamanki gibi üstü sardalyalı, tamamı değil. Bütün turta, birkaç bira, o yüzden sifonu çekmiş olmalı." Önlüğünün cebinden bir mendil daha çıkarıp terli boğazını kuruladı.
"Keyfi de yerindeydi."

"Öyle mi?"

"Bana bahşış verdi. Yaklaşık her on mavi ayda bir bahşış alırım, ama tezgaha bir beşlik koydu ve 'Bu senin tatlı kendin için, Loo' dedi. Hesaplarını nasıl kapatacağını söylüyor, Dükkânı kapatıp serin, deniz esintili bir yere gideceğim. Boğa dolu."

Sonra omuz silkti ve mendili tekrar cebine soktu. "Sanırım onun ne yaptığını biliyorsun, ama bana karşı hep kibardı. Her zaman teşekkür ederdi ve burada hiç iş yapmazdı. Sanırım başı dertte."

"O öldü, Loo."

"Ah." Loo başını salladı, gözlerini bir an aşağıya dikti.
"Sanırım biri bu şekilde yaşarken şaşırarak zor hayat."

"Peki ya bu adam?" Peabody'ye Bix'in fotoğrafını göstermesini işaret etti.

"Onu burada hiç görmedim. Dikkat çekerdi, orası kesin. İri, sağlıklı beyaz bir adam. Belki bir yerlerde görmüşsündür."

Belki ... evet, sanırım onu gördüm - büyük ve beyaz birini, yürüdüğüm bloğun aşağısında takılıyordu ev."

"Saat kaçta çıktın?"

"Neredeyse üçe kadar olmaz. Sokak lambalarının yarısı yanmıyor ve gecenin o saatinde eve yürümek zorunda kaldığımda beni anlıyorsanız gezinmiyorum. Gözlerimi açık tuttuğum için bir anlık bir şey yakaladım. Çoğunlukla pislikler burada yemek yedikleri için beni rahat bırakırlar, ama asla bilemezsiniz. Dediğim gibi, bir anlığına gördüm. Bu adam olabilirdi."

"Yeterince iyi. Teşekkür ederim."

"Juicy için üzgünüm. Yolunu bulma şeklinden hoşlanmadım ama bana hiç zarar vermedi."

Bir keş için hiç de fena bir mezar yazısı değil, diye düşündü Eve giderken.

Bölüm 9

Eve hızlı bir duş almak ve üstünü değiştirmek için vakti olduğunu hesapladı. Kendini daha iyi hissedecek ve ölü bir adamın flopundaki pisliği kazırken tüm verileri, ifadeleri ve gözlemleri zihninde evirip çevirebilecekti.

Eve, serinliğe, Summerset ve kedinin boncuk bakışlarına doğru yürürken bile onları çevirmeye başladı.

"Ulusal bir bayramı mı kaçırdım? Günün bu saatinde evde olduğunuza göre sokaklarda kutlamalar olmalı."

"Ben buna Summerset'in Sessizliğe Büründüğü Gün diyorum. Şehir gitti sevinçten çıldırdı." Merdivenlere doğru yöneldi ve durdu.
"Brifing için gelen bir ekibim var."

"Bu yüzden bilgilendirildim. Domuz barbekü, soğuk makarna salatası, mozzarellalı taze domates ve yeşil fasulye almondine servis edeceksiniz."

"Oh."

"Ardından şeftalili turta à la mode ve petit fours çeşitleri geliyor."

"Onlardan asla kurtulamayacağız."

"Dedektif Peabody nasıl?" diye sordu kadın merdivenlerden çıkarken.

Durdu, omuzları gergindi. "Neden?"

"Ben ne körüm ne de duyarsız, Komiser. O ve Dedektif McNab dün gece geldiğinde çok açık bir şekilde sarsılmıştı."

"O sabit. O iyi. Ayrıca bu evde neler olup bittiğini bildiğinizi düşünüyorum, bu yüzden hepimiz iki ayrı araçla dışarı çıktık ve geç saatlerde geri döndük. Peabody ve McNab'in burada kaldığını biliyorsun, Whitney'in sabah erkenden burada olduğunu biliyorsun. Devreler bu konuda kapalı, sıkı sıkıya kapalı."

Kadın onun üstündeki basamaklarda olabilirdi ama Summerset onunla göz göze gelmeyi başardı ve burnunun ucuyla baktığı izlenimini verdi.

"Profesyonel ya da kişisel işlerinizi tartışmam."

Kendisine geri adım atmasını emretti. Onun dedikodu yapmadığını biliyordu. Boşboğaz biri olsaydı Roarke'ın her konuda güvendiği bir adam olamazdı.

"Bunu biliyorum. Bu son derece hassas ve katmanlı bir soruşturma."

"Dedektif Peabody ile ilgili."

"Diyebilirsiniz. Söyleyebileceğim tek şey bu."

"Başı dertteyse bana söyler misiniz? Ona çok düşkünüm."

Bunu o da biliyordu ve bu kez kendine geri adım atmasını söylemek zorunda kalmadı. "Hayır, başı belada değil. O iyi bir polis. Bu yüzden bu işin içinde." Kahretsin. Şimdi kendini mecbur hissediyordu. "Dinle, dün gece arkadaşlarıyla daha fazla vakit geçiremediğim için üzgünüm."

Kaşları hafifçe kalktı. "Belki de ulusal bir bayramdır."

"Her neyse." Bu konuyu burada bırakarak yukarı çıkmaya devam etti.

Summerset kediye, "Hadi git," dedi. "Farkında olsun ya da olmasın, kendisine eşlik edilmesinden hoşlanacağını sanıyorum."

Galahad, cüssesinin izin verdiği ölçüde hızlı adımlarla Eve'in peşinden gitti.

Yatak odasında, ceketini çıkarırken bacaklarına çarptı. O da eğilip ona öyle bir masaj yaptı ki, adamın iki renkli gözleri kendinden geçti.

"Onu saracağım," dedi Eve ona. "Onu kokan bir balık gibi sar. Onu sarın, bir kutuya koyun ve bağlayın Kapağı. Onu bir kafese koyun, onu ve onun katil, hilekâr, yalancı, yozlaşmış polislerinin her birini. Tanrım, çok kızgıyım."

Bir nefes aldı, sonra bir nefes daha.
tüm gün boyunca kafeslemeyi başardığı için dağılma tehdidi altındaydı.

"Hain orospu kancık her şeyi kullanıyor ve herkesi kendi acınası ihtiyaçlarını beslemek için. Onurlandırmaya söz verdiği şeyi kötüye kullandı. Olduğu her şeyi çarpıtmak verilen her şey, banka hesabını ve kahrolası hastalıklı egosunu okşayabilmesi için ona emanet edildi."

Birkaç nefes daha almayı denedi. "Gerçekten kızgıyım," diye itiraf etti, "ve bunun bir faydası olmayacak. Daha çok senin gibi, kedim gibi olmalıyım. Sakin ve sinsi."

Onu son kez okşadı, sonra silahını ve diğer giysilerini çıkardı. Duşta zihninin boşalmasına izin verdi, sadece boşaldı. Ve o sakın alanda parçaları test etmeye, açıları

hesaplamaya, adımları düzenlemeye başladı.

Havalı ve sinsi, diye tekrar düşündü. Bir polis ekibinin tamamını ya da çoğunu alt etmeyi planlıyorsanız iyi aletler.

Giyindikten sonra silahını tekrar kuşandı. Kendi evinin içinde pek gerekli değildi ama onu takmak daha resmi olacaktı. Başka bir sembol, diye düşündü. Ve belki de, kulağa ne kadar aptalca gelse de, şeftalili turta à la mode'un gündelik tonunu dengeliyordu.

Dosya çantasını aldı ve ofisine doğru yola çıktı.

Roarke'ın ofisinin kapısı açık duruyordu. Onun sesini duydu ve kapıya doğru ilerledi. Kiminle konuşuyorsa ve ne hakkında konuşuyorlarsa, onun anlamadığı yüksek teknolojinin kısa dilini kullanıyordu. Venüsçe bir konuşmayı dinliyormuş gibi olduğunu düşündü.

Her neyse, ekranda yanıp sönen garip şemalarla ilgili olduğunu varsaydı -ve eğer Venüslü'yü takip ediyorsa, Roarke'ın istediği değişikliklerle.

"Onları yerleştirin ve yeni bir analiz yapın. Sonuçları yarın öğleden sonra görmek istiyorum."

"Burada olduğunu bilmiyordum," dedi Eve sözünü bitirdiğinde. "Neydi o şey?"

"Yeni nesil çamaşırhane ünitesi ne olacak?"

Kadın kaşlarını çatı. "Çamaşır yıkamak için mi?"

"Bundan biraz daha fazlasını yapacak. Bağımsız, çok bölmeli bir ünite." Güzel kesimli takım elbisesi içinde masasına yaslandı ve bariz bir memnuniyetle şemaları inceledi.

"Giysilerinizi çekmecelerinize yerleştirmek ve dolabınıza asmak dışında her şeyi yapmalı. Eğer bunu da istiyorsanız, droid eklentisini satın alabilirsiniz."

"Tamam. Sanırım senin için biraz sıradan görünüyor."

"Temiz iç çamaşının bitmiş olsaydı böyle söylemezdin." Ona doğru ilerledi ve kolay bir merhaba öpücüğü verdi. "Ve insanların her gün sıradan şeylere ihtiyaçı var."

"Bütün eşyalarımı Bay Ping'in evimin köşesindeki evine götürürdüm," diye hatırlıyor. "Kan lekelerini çıkarmakta çok iyiydi."

"Sizin işinizde önemli bir hizmet. Bugün hiç göremiyorum."

"Gün daha bitmedi. Brifing için hazırlanmalıyım. İşler yolunda gidiyor."

"Bitirmem gereken birkaç iş var, sonra bana bilgi verebilirsin."

"Tamam." Kapı eşiğinde durakladı. "Biliyor musun, sanırım birkaç yüz yıl önce, kirli bir gömleği hızlı bir akıntıda bir kayaya vuran biri vardı ve şöyle düşündü
Daha iyi bir yolu olmalı. Eğer o bulmasaydı, hepimiz çamaşır yıkama gününde nehirlerde yüzüyor olurduk. Mundane haklı."

Ofisine taşındı. Biri cinayet, diğeri Renee Oberman'ın operasyonuyla ilgili soruşturma için olmak üzere iki pano hazırladı ve Renee'nin ekibindeki her polisle ilgili düşük seviyeli çalışmalarla elde ettiği verileri ekledi.

Süpürgecinin raporunu gelir gelmez aldı, onu ve olay yerinden alınan kaçakların laboratuvar analizlerini inceledi.

Küçük parçalar, diye düşündü. Küçük küçük parçalar - sıradan da diyebilirsiniz.

Bilgisayarına her şeyi girdikten sonra kahvesini yudumladı ve yaklaşımını gözden geçirdi.

Roarke içeri girdiğinde onun tahtalarının yanına gitti. "Önemli bir ilerleme kaydetmişsin."

"Ne yaptığını biliyorum. Neden yaptığına dair bazı fikirlerim var. Hatta bir dereceye kadar nasıl olduğunu da biliyorum. Diğer oyuncuların bazılarını tanıyorum ama hepsini değil. Keener'ı kimin, neden, nasıl ve ne zaman öldürdüğünü biliyorum. Ama bu yeterli değil. Henüz yeterli değil. Bugün onunla biraz yüz yüze geldim, onunla biraz uğraştım."

"Sanırım hoşunuza gitmiştir."

"Yumruğumu yüzüne vurmak daha çok hoşuma giderdi ama evet, fena değildi."

Masasına doğru yürüdü, kahvesini aldı ve biraz içti. "Bazen sadece idare etmek zorundayız."

"Peabody'nin onunla temasa geçmesini sağladım, onunla biraz daha uğraştım. Sadece iyi bir strateji olduğu için değil, ama ..."

"Dolaptaki canavarı, onu açmadan yenemezsin. Kapıya. Peabody'miz artık kadından o kadar korkmayacaktır."

"Ayrıca Renee o raundu kaybetti, yani daha da iyi. Renee elini fazla oynadı ama bunun farkında değil."

Eve tekrar tahtaya baktı ve yine küçük parçalar diye düşündü.

"Önce şunu söyleyeceğim, sadece sen ve ben varken bunu aradan çıkaralım."

"Pekala."

"Ona karşı korkunç bir nefret besliyorum, bunun pek çok seviyesi var. Peabody'den, Whitney'den, hatta bugün onu gördükten sonra Mira'dan bile. Departmandan, rozetten ve onun ifade ettiği her şeyden."

"Biliyorum. Ve daha fazlası."

Bilirdi, diye düşündü. Görecekti. "Polisin kızı. Sert olabilir, sanırım. Ama boş ver onu. O vardı iki ebeveyn, iyi bir ev. Bunun altında bir şey olduğuna dair hiçbir ipucu yok ve düşman edinmeden NYPSD'nin komutanı olamazsınız. Eğer bir şey olsaydı, birisi onu bulabilirdi."

"Buna katılıyorum. Ve sanırım bugün buna dair bir ipucu aramak için biraz zaman harcadınız."

"Evet, öyle," diye itiraf etti. "Travma yok, öyle bir şey yok. ve bence şimdiye kadar, özellikle de Mira'nın yakından bakmasıyla, öyle olacaktı. Sahip olduğu şey normaldi. Bir polisin evinin de kendine göre bir normali vardır muhtemelen ama-"

"Barındı, beslendi, eğitildi ve büyük olasılıkla sevildi, kesinlikle eğilimliydi," diye devam etti Roarke. "Babası bir örnek oluşturdu, bir kurala bağlı kaldı. Onu karanlık odalara kilitlemedi."

Roarke Eve'in yanağına dokundu, sadece parmak uçlarıyla. "Onu dövmedi, ona tecavüz etmedi, çaresiz bir çocuğa her gece, her yıl terör estirmedi. Kendisine verilene değer vermek yerine, ona saygısızlık etmeyi seçti. Bir seçim yaptı ve bu seçim inandığınız her şeye, kendi yaptığınız her şeye ihanet ediyor."

"İçimde kaldı. Bunu aşmam lazım."

"Hayır. Yanılıyorsun. Onu kullanmalısın. Ve bunu bitirdiğinde, bir kabustan yarattığın şeyin, onun normalden yarattığını yendiğini bileceksin. Dahası, Eve, onu bu yüzden yendiğini bileceksin."

"Belki." Elini onun elinin üzerine koydu. "Belki. Ama şu anda bunu söylediğim için kendimi daha iyi hissediyorum. Yani."

Bu sefer nefes aldığı anda işe yaradı. "O değil Benim için gerçekten endişelendi, ama daha çok kızdı. Rahatsızlıktan, ona çarpmamdan daha çok rahatsız oldu. otorite. Bu cinayeti bana teslim etti çünkü dikkatsiz davrandı, çünkü etrafını etikten yoksun, işine saygısı olmayan insanlarla çevirdi."

"Bu anahtar olabilir." Roarke kahvesinden bir yudum daha aldı. "Başarılı bir iş yürütmek için, iş almak bir avantajdır Benzer vizyona sahip ya da en azından sizin vizyonunuza uyum sağlayabilecek insanlar."

"Evet, sanırım o işi halletti. Ama işiniz bir yalanı yaşamaksa, başınıza gelene katlanmak zorundasınız. Garnet gibi asabiler, Bix gibi zalimler. Ayrıca egosu da bir sorun. En zeki olanı değil, en uysal, en kolay yoldan çıkanı arıyor. Onun için en önemli şey zirvede kalmak, sorumlu olmak. Onun düşünce tarzına göre, eğer En iyileri ve en zekileri işe alıyor, birisi onu alt edebilir, onu düşünebilir, belki de neden onu dinlemem gerektiğini anlayabilir."

"Odadaki en zeki kişi olmanın değil, odadaki en zeki kişinin sizin için çalıştığından emin olmanın önemli olduğunu kavrayamıyor ya da kabullenemiyorsa, başarısız olmaya mahkumdur."

"Şimdiye kadar iyi bir dönem geçirdi." Eve kahveyi geri aldı. "Ekibini tam olarak yönetiyor - yasaklayarak hükmediyor herhangi bir kişilik. Kişisel eşyalar yok, gerçek ortaklıklar yok. Her koyun kendi bacağından asılır," diye mırıldandı Eve. "Orada hissettiğim buydu."

Tahtaya doğru yürümek için ayağa kalktı, parmağını Bix'in Fotoğraf. "Onu işe aldı ve bahse girerim kendi birimine transfer edilmesine yardımcı oldu - yetenekleri nedeniyle. Asker, savaş eğitimi almış. Anne ve babası da asker. Emir alır, komutla öldürür. Onun köpeği."

"Onu nasıl dönüştürüyor?"

"Mira'nın görüşünü istiyorum ama bunun birkaç şekilde yapılabileceğini görüyorum. Belki de iyi bir askerdi ve iyi askerlere genellikle daha iyi ya da iyi olmayan görevler için sert şeyler yapmaları emredilir. Yasadışılar bitmeyen bir savaş. O onu bununla savaşmanın başka bir yolu olduğuna ikna edebilir. Ya da o onda bir ihtiyaç, incitme, sakatlama, öldürme eğilimi olduğunu fark etti ve bunu kendi gereksinimlerini karşılamak için kanalize etti."

"Kolaylıkla ikisi de olabilir."

"Evet, olabilir. Garnet mi? Seks ve açgözlülüğü kullandı ve muhtemelen "Neden biz de kendimizinkini almayalım ki?" düşüncesine hitap etti. Sanırım çoğu zaman bu oyunu oynadı, "Neden yaptığımız şeyi yapalım, riske attığımız şeyi riske atalım, adım attığımız şeye adım atalım ve bir polisin berbat maaşına razı olalım?" gibi varyasyonlarla. Hattı tutan biziz. Daha fazlasını hak ediyoruz."

"Onlar orada olmasaydı zayıflıklarıyla oynayamazdı."

"Herkesin zaafı vardır. Onlara teslim olursanız, çizgiyi aşarsınız ve durdurmak için yemin ettiğiniz şeyi tam olarak yaparsınız?"

Öfke yeniden kabarmış, sıcak bir dalgaya dönüşmüştü.

"Polis olmayı hak etmiyorsun ve geri kalanımızın durdurmak için riske attığı pisliklerden daha sert bir şekilde alaşağı edilmen gerekiyor. Daha önce de yanlış polislerle karşı karşıya geldim. NYPSD büyüklüğünde bir şey mi? Bu kaçınılmaz. Ama o daha fazlası."

Eve parmağıyla Renee'nin fotoğrafını deldi. "O daha kötü. Bir seçim demiştin ve bu tam isabet. Zayıf olduğu için değil, açgözlü ya da muhtaç olduğu için değil - ya da adil olmadığı için. Polis olmayı seçti, sonra da kirli olmayı seçti. Bunu bir iş haline getirdi. Kasıtlı. Hesaplanmış."

"Bunun için onu incitmek istiyorum. Onu bu yüzden yakmak için -aynı kasıtlı, aynı hesaplanmış şekilde- bir seçim yapmak istiyorum."

Ona gülümsedi. "Ve işte Teğmen, onu yenmek için bunu kullanacaksınız."

*** Önce

Peabody ve McNab geldi.

Peabody'ye bazı yeni işler verdi, McNab'e de aynı isimleri verdi.

"Henüz gösterilmeyen bir mülk araması istiyorum. Sadece standart bir envanter kontrolü. Aradığınız şey bu kaçakların girişleri. Emlak masasında kimin olduğunu, faturaları kimin kestiğini istiyorum. Bunları istiyorum. el koyan memurlarla ve onların raporlarıyla kesişti. Şimdilik sadece Merkez. Odaklanmaya devam edeceğiz."

"Sizin için ne yapabilirim, Teğmen?" Roarke ona sordu.

"Garnet'in tropik bölgelerde mülkleri var, ki bu da çok geniş bir alanı kapsıyor. Onu bulmam gerekiyor. Onu herhangi bir bayrak göndermeden ve kayıtsız ekipman kullanmadan bulmam gerekiyor."

sesini alçaltarak ekledi. "Sahilde güzel bir mülkünüz varsa, ne zaman müsait olursanız oraya gidirsiniz, bu da ulaşım araçlarını kullanmanız gerektiği anlamına gelir."

"Öyle, evet. Bu oldukça ilginç bir bulmaca. Sanırım hoşuma gidecek."

"O yerde bir aracı olacak, üst düzey bir şey. Muhtemelen bir tekne. Ve neredeyse kesin olarak hepsini kapsayacak alternatif bir kimlik. Bunun uzun vadeli bir proje olduğunu düşünüyorum.

Oldukça büyük bir samanlıktaki iğne."

"Bu iğne olurdu."

"Her neyse. Bir noktada sahip olmak için iyi bir bilgi olurdu."

"Ben başlıyorum."

"Geri kalanlar yaklaşık yirmi dakika içinde burada olur. Sanırım önce onlara yemek yedireceğim, böylece yemek düşüncesiyle dikkatleri dağılmaz. Geçici olarak da olsa gerçek yiyeceklerle dikkati dağılır."

Peabody ve McNab kendi bilgisayarında ve yardımcı bilgisayarında olduğu için mutfağa gitti ve birkaç olasılık hesaplamak için tezgahtaki mini bilgisayarı kullandı.

Sinsi, hesapçı, kasıtlı. Tüm bunlar olabilir miydi, diye merak etti, ve bu öfke ateşi ile bunu sürdürebilir miydi? karnında yanan nefret?

"Sanırım öğreneceğiz," diye mırıldandı.

Sesleri duyunca tekrar dışarı çıktı. Partiyi
başlatma zamanı.

Çok iyi yemek," diye yorumladı Feeney ve bir domuz
sandviçini mideye indirdi. "Turta da varmış diye duydum."

Kendisi de dahil olmak üzere evrende turtaya zaafı
olmayan bir polis olup olmadığını merak etti. "Turta resmi
brifingden sonra yenir."

Ona kederli bir bakış attı. "Bu çok sert, evlat."

"Evet, evet." Odanın önüne doğru ilerledi. "Siz
tabaklarınızı yalamayı bitirirken ben başlayacağım.
Temiz. Dikkatinizi panolara ve iki ayrı ama birbiriyle
bağlantılı vakaya vererseniz sevinirim."

Ekibin çoğu adımlar ve ilerleme hakkında zaten
bilgilendirildiği için kısa bir konuşma oldu. Mira'yı sunum
yapması için çağırdı
Renee Oberman, William Garnet, Carl Bix ve kurban
hakkında kişilik profilleri.

"Doktor Mira, Keener vakasının cinayet mi, kaza mı yoksa
kendi kendini sonlandırma mı olduğunu belirleme
konusundaki fikriniz nedir?"

"Kendi kendini feshetme, kurbanın hiçbir eylemiyle tutarlı
değildir. Kendisini ve eşyalarını başka bir yere taşımıştır.
Öldüğü gece bir yemek yemiş ve garsonuyla konuşmuştur.
İfadesine göre ruh hali hoş, hatta neşeliydi ve başka bir yere
taşınmaktan bahsetti.

"Bir bağımlı için kazara aşırı doz her zaman bir risktir," diye
devam etti Mira. "Ancak, enjekte edilen yüksek doz kurbanın
önceki alışkanlıklarıyla tutarlı değil. Benim

gerçeklere, ifadelere ve kişiliğe dayanarak, bunun bir cinayet olduğuna karar vermiştir."

Feeney, "Renee buna karşı çıkmakta zorlanacaktır," diye ekledi.

"Planımız bu. Düşük kiralı bir sokak satıcısı olan çakalının bu kadar yüksek dereceli yasadışı maddeyi nasıl ele geçirdiğine dair fikrini sormak zorunda kalacağım. Ve bu maddeyi kimin sattığını bilmek isteyeceğim. Ben de Bu maddeyle ilgili bir baskın yapmış olan ekibindeki -daha sonra departmandaki- herhangi biriyle konuşması gerekir.

"Bu da bizi Mülkiyet'e götürüyor. McNab."

Makarna yuttu. "Teğmenin talimatı üzerine, Merkez'deki belirli yasadışı faturalar üzerinde bir envanter çalışması başlattım.

mülk odası. Çalışmaları mı görmek istersiniz, yoksa sadece sonuçları mı?" diye sordu.

"Çalışma dosyaya girecek, tüm ekip üyelerine kopyalanacak. Sonuçları şimdi ve burada alalım."

"Teğmen Harrod'a bağlı kaçakçılar ekibi. Dedektif Petrov ve Roger yaklaşık altı hafta önce güzel bir baskın yaptılar. Aralarında sokak ismi FYU olan büyük bir grup da dahil olmak üzere çok sayıda yasadışı mala el koydular. Dedektif Roger ve iki üniformalı memurun baskın sırasında yaralandığını da eklemeliyim. Dedektif Petrov'un raporunda, FYU'nun otuz anahtar olduğu tahmin ediliyor. Bu da sokak değeri olarak yaklaşık iki yüz elli bin eder. Ayrıca doksan anahtarlık toz esrar ele geçirmişler. ve beş yüz kapsül Exotica.

McNab, "Önce binbaşlıları aldım, Teğmen," diye açıkladı. "Kapsamlı bir araştırma yapacak zamanım olmadı. Petrov el konulan maddeleri tartılmak üzere Mülkiyet'e teslim etti, kayıt ve faturalama. Yerinde tahminler çok fazla

zaman. Sadece göz atıyorlar ve kim büyük sayıları sevmez ki? Girişten sonraki resmi sayım yirmi iki anahtar FYU, seksen dört Dust ve üç yetmiş beş kapak Exotica oldu."

"Bu büyük bir tutarsızlık."

"Evet efendim, öyle. Roger hastaneye naklediliyordu, bu yüzden Petrov tartıyı beklemedi."

"Söz konusu maddeleri kim teslim aldı ve tarttı?"

"Runch, Çavuş Walter."

"Bilgisayar, Runch ve Çavuş Walter ile ilgili verileri ekrana getir. Standart bir geçmiş araştırması yaptım ve Mülkiyet memurlarının analizini gerçekleştirdim," diye devam etti Eve veriler geldiğinde. "Masada bir adama ihtiyacı var yoksa kendi adamlarıyla sınırlı kalması ve tüm bu kazancın yanından akıp gitmesini izlemesi. Runch'ın masada geçirdiği iki yıl, dört ay boyunca yaptığı analizler, tartımlarının düzenli olarak tahminlerin altında olduğunu gösteriyor; bu tutarsızlıkların yüzdesi, söz konusu tahmin Renee'nin ekibinin dışında olduğunda artıyor."

Feeney, "Büstteki polis onunkilerden biri olduğunda," diye ekledi, "tartılmadan önce tahmini ağırlığı çıkarır."

"Oyun böyle oynanır," diye kabul etti Eve. "Her zaman değil, hatta çoğu zaman değil, ama düzenli olarak ve özellikle de büyük baskınlarla uğraşırken."

"Gördüğünüz gibi Runch, bir barı basıp arkadaşını dövdüğü için ceza aldıktan sonra Mülkiyet'e atandı. Arena Ball'da üç puanlık bir fark yüzünden beş büyük kaybettikten sonra bahisçi. Runch'ın küçük bir kumar sorunu var ve

kendisine danışmanlık ve yeniden görevlendirme fırsatı verilmiş ve kendisi de bunu kabul etmiştir."

Eve daha önce çıktısını aldığı fotoğrafı aldı ve Oberman'ın panosuna ekledi.

"Onu zaten yakalamış mıydın?" McNab sordu.

"Olasılık bendeydi. Sen üzerine fiyonk koydun. IAB'nin Runch'la ilgili elinde ne var?" diye sordu Webster'a.

"Onunla çalışmadım ama daha fazlası varsa öğrenirim. Bende dedektifi Marcell ile bir fesihle ilgili olarak görüşmüştür. O ve Dedektif Strumb, her ikisi de Teğmen Oberman'a bağlı olarak, Dedektif Freeman adında gizli bir görevdeydiler. Freeman alıcı konumundaydı, birkaç haftadır bu iş üzerinde çalışıyordu ve iş bitmek üzereydi. Her şey yolunda gitmeliydi ama işler sarpa sardı. Satıcı yanında adamlarını ve kadını getirdi. Kadın Freeman'ı çağırıyor, onun polis olduğunu ve onu uyuşturucu bulundurmaktan tutukladığını haykırıyor. Herkes geri çekilir, Marcell ve Strumb yardıma gelir. Freeman yaralandı, Strumb ve satıcı öldü. Freeman ve Marcell'e göre Muscle yaralanmış ama o ve kadın araca binip para ve malla birlikte kaçmayı başarmışlar."

"Kullanışlı," diye yorumladı Eve.

"Birbirini tamamlıyordu. Freeman'ın ve Marcell'in ifadeleri birbirine uyuyordu. Freeman kadını teşhis etmiş ve altı ay önce onu uyuşturucu bulundurmaktan tutuklamıştı. Olay yeri rekonstrüksiyonu

Olaylar memurların bildirdiği gibi gelişti. Marcell, Strumb yerdeyken meşru müdafaa ve ortağını savunma gerekçelerini öne sürerek satıcıyı öldürdüğünü kabul etti. Testlerden geçti ve sonuçlar doğrulandı."

"Ne düşünüyorsun?"

"Düşündüğüm şey, muhtemelen ortağının intikamını almak için satıcıyı öldürmüş olabileceğiydi ama bunu ona karşı yapmamıştım. Üç gün sonra, kas ve kadın cesetleri boğazları kesilmiş halde bir motelde bulundu. Para yok, mal yok. Ben de onların peşinden gitmiş olabileceğini düşündüm. Bunun için onu araştırdık ama sağlam bir mazereti vardı. Teğmeniyle, Dedektif Garnet ve Freeman'la birlikte TOD'da, bir barın arka odasında, ölenleri için özel bir cenaze töreni düzenliyorlardı. yoldaş."

Webster ekrana başıyla onay verdi. "Şu anda bildiklerimizle bir araya getirelim mi? Kokuyor."

"Peabody, Freeman'ın ve Marcell'in kimlik fotoğraflarını çek, as. Dört tanesi onun ekibinde, bir tanesi de mülk odasında. Teğmen Harrod'un Dedektif Roger'ını oluşturun."

"Yaralı subay mı?" Peabody sordu.

"Yaralı olmasaydı ve bu nedenle tahmini kendisi yapamasaydı, tahminlerin tartıdan bu kadar uzak olup olmayacağını merak ediyorum. O bir olasılık. Onda daha fazlası var."

Eve şunları ekledi. "Mira'nın kişilik profilini tartarak, ekibin patronu olarak geçmiş hakkında bir analiz yaptım. Atanmasından sonraki altı ay içinde üç memur başka ekiplere ya da bölümlere transfer edilmiş. İki vakada, Renee onların yerine özel dedektifler talep edebiliyordu. Bunlardan biri Freeman'dı, diğeri de Brooklyn Polisi'nden gelen ve E-Bölümünde çalışan Dedektif Armand'dı."

Eve kimlik fotoğrafını ekledi. "Bir e-adama ihtiyacı var. Üçüncü dedektif bir yıldan kısa bir süre içinde transfer oldu. orijinal ekipten. Sonradan transfer edilenlerden biri kadındı ve ekibe katıldıktan sekiz ay sonra çoklu ekip baskınında öldü. Bir diğeri ise hala onun emrinde. Dedektif Palmer daha önce üç

Organize suçlara odaklanan bir ekipte yıllarca çalışmış. Bağlantılara ihtiyacı var," dedi Eve ve fotoğrafını ekledi.

"Kaç tanesine bakıyorsun?" Whitney talep etti. "O ekipten kaç kişi var?"

"Hepsi olmayacak Komutan. Günah keçilerine, düşecek adamlara, kurbanlara ihtiyacı var - hem Strumb'ın hem de kadın transferin olduğu gibi. Muhasebede en az bir erkeğe ihtiyacı var, aynı nedenle Mülkiyet'te de bir erkeğe ihtiyacı var. Ekibini radarın altında tutmak için sayıların toplanması gerekiyor. Muhtemelen başka bir ekipte de en az bir tane vardır -Roger'a bakıyorum- ya da sadece dedikodu yapacak birini yetiştirmiştir - soruşturmalar, planlanan operasyonlar hakkında bilgi aktaran biri."

Mira'ya baktı. "Doktor Addams'ı ekliyorum, çünkü onu psikiyatrisi için istemişti ve kontrolüm tüm ekibinin artık onu kullandığını gösteriyor.

"Cinayet soruşturması onun üzerinde baskı yaratıyor ve bu onu çileden çıkarıyor. Keener'ın, kolundan attığı bir tiftik zerresi olması gerekiyordu. Şimdi ise onun ayakkabısındaki bir taş. Ben de birincil olarak hakkım olduğu üzere, görüşme yapmak için ısrar edeceğim ekibindeki herkesi. Komutanlığa şikayette bulunacağını umuyorum."

"Evet," diye onayladı Whitney. "Sanırım öyle olacak."

"Şu ana kadar toplanan kanıtlar nedeniyle, EDD'nin aracına bir izleyici ve kayıt cihazı yerleştirmesi için izin istiyorum. Bu departman meselesi efendim, onun kişisel malı değil."

"Böylece arama emri gerekliliğini atlatmış oluruz."

Webster, "Sözcük kaymadır," diye araya girdi. "Günün sonunda bu konuda size dert yanabilir. Bu tartışmalı bir konu ve avukatlar

aşk sorgulanabilir."

"Buna ne dersiniz? Mevcut aracında bazı mekanik sorunlar yaşıyor. Yenisini talep etmek zorunda. Söz konusu değişimi kabul ettiğinde, bir feragatname imzalıyor. Bunları kim okur ki? Bu konuyu dikkatle ele alıyoruz ve eğer imzalarsa, söz konusu aracı kendisine geldiği şekliyle kabul etmeyi kabul etmiş oluyor."

"Bu işe yarar."

"Feeney, onun için ne ayrıldığını öğrenmek için araç havuzunda kiminle konuşabilirsin?"

"Birkaç adamım var. Bu bir sorun değil."

"Sen ve McNab araca ulaşıp, standart bir taramada görünmemesi için kabloları bağlayabilir misiniz?"

Başını eğdi, gözlerini ona dikti. "Sorduğun için bile aşığıldım."

"Tamam. Peabody, standart bir araç feragatnamesi hazırla, biz de birkaç değişiklik yapalım."

"Onun aracını nasıl hizmet dışı bırakacaksınız?" Webster talep etti. "Üzerinde oynanmış formu ona vermek şöyle dursun?"

Eve, Roarke'a göz ucuyla bile bakmamaya dikkat ederek, "Ben hallederim," dedi. "Feeney, aracı bulduğunda en kısa zamanda bana haber ver. eski evinin tam yerini bulmam için bana sihir yap."

Roarke onun böyle çalışmasını seyretmeye bayıldığını düşündü. Nasıl Her şeyi planladı, uyguladı, zamanlamasını yaptı; hatta odadaki gerginliği biraz olsun azaltmak için turta için başını salladı.

Şimdi onun tahtasına baktı, ne kadar kasıtlı olarak Her seferinde bir isim, bir görüntü ekleyerek her birinin kendine özgü bir etkisi olmasını sağladı. Yani her biri bir diğeri kadar önemliydi. Kötü polislerden oluşan bir grup değil, bireyler.

Şimdi, turta daha az resmi bir hava verirken, onu da işin içine kattı. Zeki kız.

"Renee ve Garnet Peabody arasında geçen konuşmaya kulak misafiri olduğumuzda, Garnet'in tropik bir mülke sahip olduğunu biliyoruz, Beachy. Uzman danışman sivil Roarke'tan bu mülkün yerini bulmasını istedim. Eğer Garnet'in küçük bir tropik ve her türlü yola -belki de yasadışı yollara sahipliğini gizlemek için, onu sarmaya yardımcı olacak. Mürettebatından birine ihtiyacımız olduğunda onu çevirmeye yardımcı olabilir. çevirin."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmediğimden değil," diye söze başladı Webster, "ama arama emri ya da IAB statüsü filtresi olmadan mali durumunu, varlıklarını çok derinlemesine inceleyen her şey onu uyaracaktır. Bunlarla bile, eğer gerekli önlemleri aldıysa, bir kokunun farkına varabilir."

"Bu yüzden bu konuda çok sessiz olmam gerekecek," diye karşılık verdi Roarke.

"Bakın, herhangi bir veriyi şüpheli yollarla elde ederseniz, avukatlar üzerinde çalışmaya başladığında o veri şüpheli hale gelir."

"Bunun farkındayım." Roarke başını eğdi. "Ben bir polisle evliyim. Size nasıl yapılabileceğini anlatmamı ister misiniz? Dedektif?"

"Devam

edin."

"Özellikle ulaştırma alanında birçok ilgi alanı ve yatırımı olan bir işadamı olarak, bir tür

bir anket. Örnek olarak, belirli bir demografiye sahip kaç erkeğin New York'tan tropik bir yere yılda üç kereden fazla seyahat ettiğine dair veri toplayabiliriz - aynı yere. Bu bölgelere yönelik ulaşım hizmetlerimizi artırmamız ve söz konusu demografik gruba yönelik teşvikler sunmamız faydalı olabilir."

"Evet." Webster gülümsemeye başladı. "Olabileceğini görebiliyorum." "Hizmetlerimiz özel taşımaları da

içerdiğinden ve her zaman zaten karşılayabilecek olanlara avantajlar sunmak için ödeme yapar, Özellikle de bu kişilerin mülk sahibi olduğunu tespit edersek, bu kişilere bakarız. Birden fazla evi olan ve bu evlere düzenli olarak seyahat edebilen kişiler mükemmel müşteriler."

"Eminim öyledir. Bu iyi bir açı. Eğer bir şey bulursan bana haber ver. Oradan bir filtre çalıştırabilirim, böylece birkaç seviye aşağıya inebilirsin." Roarke kaşlarını kaldırınca Webster başını salladı. "IAB tarafından onaylanmış bir filtre, şüpheli bir duruma düşmesini engeller."

"Anlaşıldı."

"Bu gecelik bu kadarsa, gitmem gerek." Webster ayağa kalktı. "Biriyle buluşacağım."

"Bununla ilgili olarak mı?" Eve sordu.

"Hayır, bununla bir ilgisi yok." Roarke'a hızlı bir sırtıtiş attı. "Turta için teşekkürler."

"Ben de sana teşekkür ederim." Webster ayrılırken Mira ayağa kalktı. "Diğer subayların profillerini çıkarıp yarın sana getireceğim. Renee'nin komutasından önce ekibin üyeleriyle konuşmanın bir yolunu bulmanı, onlardan bir fikir edinmeni öneririm."

Eve ona, "Bu benim not defterimde yazıyor," dedi.

Oda nihayet polislerden boşaldığında, Roarke sırtını Eve'in masasına yasladı. "Sonunda yalnızız. Sanırım Renee'nin resmi aracını hizmet dışı bırakabilmek için kısa bir süre sonra ayrılacağız."

"Hoşuna gideceğini düşündüm. Bir nostalji olayı."

"Çalsaydım daha keyifli ve nostaljik olurdu."

Aslında bir an için bunu düşündü. "Hayır, sadece çıkarmak daha iyi. Ama bunu normal ama ciddi bir mekanik sorun gibi görünecek şekilde yapmalısın, kurcalama gibi değil. Diyelim ki bir hafta boyunca kullanabilmesini istemiyorum ve teşhis cihazlarının bunu normal bir arıza olarak görmesini istiyorum."

"Peki o zaman, en azından küçük bir meydan okuma söz konusu. Ben değiştirmem gerekiyor. Ben bunu yaparken sen de bana bunu nasıl düzeltmeyi planladığını anlatabilirsin, böylece Renee senin sahte feragatnameni imzalar."

"Bir dolandırıcılığa ihtiyacın olduğunda, bir dolandırıcı tutman gerektiğini bilmelisin."

Bölüm 10

Araç kurcalama onun her gün yaptığı bir şey değildi, Özellikle de departman onayıyla. Bunu raporuna nasıl yazacağını merak ediyordu.

Atanmış uzman danışman, sivil (eski hırsız) rütbeli bir NYPSD memurunun resmi aracını zayıflatmak.

Muhtemelen o şekilde değildir.

"NYPSD'de rütbeli bir memur olmayı hak etmiyor," diye mırıldandı Eve.

Roarke arabayı sürerken şöyle bir baktı. "Bu konuda gerçekten suçluluk hissetmiyor musun?"

"Suçlu değil. Rahatsız edici," diye karar verdi. "Bu benim fikrimdi ve iyi bir adım. Araç departmanın malı, dolayısıyla komutan söz konusu adımları emredebilir veya onaylayabilir ve Webster'ın ekiyle zımni IAB yaptırımına sahibiz. Ama ben hala başka bir polisin aracını kasten ve gizlice devre dışı bırakan bir polisim.

Bu yüzden kendime onun polis olmayı hak etmediğini hatırlatmak zorundayım."

"Ne olursa olsun, sevgilim. Benim niyetlendiğim gibi sen de bundan keyif almaya çalışabilirsin." Ona sırtıttı ve kaburgalarına şakacı bir parmak attı. "Suç faaliyetinin de bir cazibesi var.

Aksi takdirde bu kadar çok suçlu olmazdı."

"Bu bir suç faaliyeti değil. Departman tarafından onaylanmıştır."

"Numara yap."

Sadece gözlerini devirdi. "Binanın -bir polisten, hem de kirli bir polisten bekleyeceğiniz gibi- sağlam bir güvenliği var. Kiracılar için yer altı otoparkı tahsis edilmiştir-"

"Bunu bana zaten söylemiştiniz ve bu yüzden söz konusu garajın kayıtlarında küçük bir gezinti yaptım ve onun yuvasını belirledim. Seviye iki, slot yirmi üç."

"Sadece üzerinden geçiyorum." Çünkü bunun daha az suç gibi görüldüğünü itiraf etti. "Ziyaretçi park yeri üçüncü katla sınırlıdır. Ziyaretçilerin garaj güvenliğinden geçmesi gerekiyor. En basit yol, bir isim ve ilgili daireyi girmektir."

Ona hızlı ve mizah dolu bir bakış fırlattı. "Hayır, daha basitleri var."

"İşte burada," diye ekledi, onu kasıtlı olarak görmezden gelerek, "küçük gezintinizden. Daire 1020, Francis ve Willow Martin. Garajın girişinde ve tüm katlarda kameralar olacak."

"Mmm-hmm."

"Giren ve çıkan aracı ve etiketi belgeleyecekler." devam etti. "Ancak işi doğru yaparsanız Renee'nin tahrifattan şüphelenmesi ve disklerin incelenmesini talep etmesi için hiçbir neden kalmayacak."

"Eskiden tanışmış olsaydık nasıl bir suç ortağı olacağını hep merak etmişimdir. Şimdi görüyorum ki, ne yazık ki, bu asla işe yaramazdı. Korkarım, sevgili Eve, sen çok cimrisin."

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum," dedi dişlerinin arasından.

"Bu da ne demek istediğimi kanıtlıyor."

"Dinle ukala, ona engelli aracını sorgulaması ya da yenisine çok sert bakması için herhangi bir neden vermek istemiyorum."

"Güven bana," dedi ve garajın kapısına doğru döndü.

"Daire 1020," diye hatırlattı ona.

Kapılar kalkarken bile "Mmm-hmm," dedi.

"Bunu nasıl yaptın?"

"Profesyonel bir sırdan bahsedebilirdim, ancak arkadaşlar arasında olduğum için, yanaşmadan hemen önce bir sinyal bozucuyu etkinleştirdim. Bu kamerayı kısa süreliğine devre dışı bırakırken kapıyı serbest bıraktı. Bir süreliğine kameralardan görüntü alamayacaklar. Aşağı inerken," diye devam etti aşağı doğru kıvrılırken. "Sonra işimiz bittiğinde, yukarı çıkarken."

Kurnaz, diye düşündü. Oldukça kaygan. Ama yine de. "Bunun neden bazı verileri girmekten daha basit olduğunu anlamıyorum."

"Francis ve Willow'u tanımıyoruz, değil mi? Bir ziyaretçi engeline mi takıldılar, yoksa Saint Maarten'da sahilde çılgınca seks mi yapıyorlar?"

"Verilerini kontrol ettim, aptal değilim. O bir kadın doğum uzmanı ve yarın normal çalışma saatleri var. Lanet olası Saint Maarten'da seks falan yapmıyorlar."

"Onlar için daha çok üzülüyorum. Belki de akşam için dışarı çıkmışlardır. Belki de biz konuşurken kadın doğum yapıyordur ve Francis onun yokluğunu fırsat bilerek genç, çıtır metresini ziyaret edip biraz çılgınca seks yapmak için sıvışmıştır."

Arabayı durdurdu ve PPC'sini pencereden dışarı doğrulttu. "Demek istediğim, Francis ve Willow'un neyin peşinde olduğunu bilmiyoruz, o zaman neden riske atalım?"

"Ne yapıyorsun?" "Bir dakika."

Oturduğu yerde kaydı. Saçını arkadan bağlamıştı-iş modu -Ve el bilgisayarına bir dizi rakam, harf -kim bilir- tuşluyordu. Yüzünde yarım bir gülümseme vardı ama o gözleri tanıyordu. Her ne halt yapıyorsa ona odaklanmıştı.

"Bu onun icabına bakacaktır."

"Neyi?"

"Önümüzdeki beş dakika boyunca bu kattaki kameralar bölgeyi şu anda olduğu gibi kaydedecek - içinde biz olmadan." Devam etti. "Burası Kraliyet Müzesi değil, ama yine de bir güvenlik görevlisi garajı kontrol etmeye karar verir ve beni görürse garip olur. Renee'nin aracını kurcalamak."

Arabayı uzunlamasına arkasına çekti. Arabadan inerken ona "Uzun sürmeyecek," dedi.

Kaşlarını çatan Eve, yolcu kapısını iterek açtı. Kadın onu kaputa kadar takip etti. Ona kaputun sabitleneceğini hatırlatmaya başladı ama nefesini tuttuğu için memnundu. Saniyeler içinde açmıştı.

"Alarmı nasıl devre dışı bıraktınız-" "Sessiz olun."

Cebinden küçük oyuncaklarından birini daha çıkardı ve ince bir telle kaputun altındaki bir şeye bağladı. O rakamlar ve semboller içeren bir komut tuşladı mini ekranda kırmızı renkte yanıp sönüyordu. Onları izledi, sonra diziyi durdurdu. Başka bir komut tuşladı, başka bir kod dizisi oluşturdu.

Gülümseyerek cihazı uzattı. "İşte, ENTER'a bas."

"Neden?"

"Suç ortakları."

"Kahretsin." ENTER'i itti ve birkaç keskin elektrik şaklaması duydu.

"İyi iş çıkardın. Doğuştan

yeteneklisin." "Isır beni."

"En sevdiğim aktivitelerden biri." Bir dizi daha girdi, bir komut daha, sonra cihazı ayırdı. Kaputu sabitledim.

"Bu kadar mı?"

"Evet, öyle. Aracı aramak istersiniz diye kameraları ekstra süreyle engelledim. Sizi içeri almamı ister misiniz?"

Yapardı. Tanrım, yapardı. "Bunun için izin almadım."

"Yapışkan - ki bu da sıkı kışla hemen hemen aynı şey." Bekledi, onun iç savaşını izledi.

"Hayır. Eğer onu atmam gerekirse, yenisini yaparım. Bir emirle ya da komuta direktifiyle. Hadi gidelim."

"Bu eğlenceliydi." Roarke direksiyona geri döndü ve çıkışa doğru kıvrılmak için dönüş. "Ama belli belirsiz tatmin edici değil." "Ona ne yaptın?"

"Ana bilgisayar sistem kodunu tanımladı, kopyaladı, ardından bir bilgisayar tarafından verilen uyumsuz bir komutla tersine çevirdi. teşhis klonunun doğrudan ..." Sözüünü yarıda keserek ona gülümsedi. "Teknoloji karşısında gözlerinin kamaşmasına bayılıyorum. Geldiğin zamankinden hiç de farklı değil."

"Oh, lütfen." Kasıtlı olarak kaşlarını çatarak bakışlarını kararttı.

"Böyle anlarda gözlerinin içine bakma ayrıcalığına sahip olan kişi benim. Temel olarak, marş motorunu devre dışı bırakacak bir dizi çip kızarttım. İkinci bir komut daha verdim, böylece arabaya binip çalıştırmaya çalıştığında, bu eylem başka bir reaksiyona yol açacak ve motoru tamamen devre dışı bırakacak."

"Tamam. Bu iyi. Teşhisleri geçecek mi?"

Uzun, derin ve abartılı bir iç çekti. "Merak ediyorum neden ve alaycılığa tahammül edebilir mi? Ah evet, şu cam gibi gözler. Bir başlangıç kusuru gibi okunacak, ki bu da, motoru tehlikeye attı." "Bu

mükemmel. Teşekkürler."

"Benim için zevk. Sıra en sevdiğimiz

dolandırıcıda mı?" "Evet. Bizi bekliyorlar."

Teğmen Renee Oberman ekip odasına çok kötü bir ruh haliyle girdi.

Dedektif Strong, "Teğmenim," diye söze başladı ve öfkeli bir kapa çeneni bakışıyla karşılaştı.

"Memur Heizer, Talepler bölümüyle temasa geçin ve lanet evrakları en kısa zamanda aracıma istediğimi söyleyin."

"Evet, hanımefendi."

"Ve bu sabah garajımdan çıkardıkları o hurda yığınının bir daha görmek istemiyorum. Eğer onun yerine benzer bir hurda koyarlarsa, hayatlarını cehenneme çeviririm."

"Evet, hanımefendi," diye tekrarladı Eve ofisine girerken bile. Renee, Eve'i ziyaretçi koltuklarından birinde görünce hemen geri çekildi.

"Teğmen. Yasadışıları'da güzel saatler geçiriyorsunuz."

"Başlama yine." Renee masasına doğru yürüdü, alt çekmeceyi açtı ve çantasını içine attı. "Aracım bu sabah takla attı ve öldü."

"Başınız sağ olsun," dedi Eve hiçbir içtenlik göstermeden. "Saçmalık bunlar."

"Şimdi de Talepler ve Araç Havuzu'ndaki o salaklarla uğraşıyorum."

"Tam bir baş belası," diye kabul etti Eve. "Sana daha büyük bir tane vermek için buradayım."

"Bak Dallas, muhbirimim kullanımıyla oluşturulan hassas veriler ve dosyalar konusunda beni köşeye sıkıştırdın."

"Senin ölü muhbirin."

"Ölü ya da diri, bu veriler hassas olmaya devam ediyor. Bu davaların birçoğu ya duruşma aşamasında ya da henüz duruşmaya gelmedi. Eğer

bilgiler tehlikeye girerse, bu davalar da tehlikeye girebilir."

Eve'in yüzü taş kesildi. "Bir sanığı ya da sanığın yasal temsilcisini bu verilerden haberdar edebileceğimi mi ima ediyorsunuz, Komiser?"

"Bir şey ima etmiyorum, bir geręeęi ifade ediyorum. Blmnz nasıl ynettiğinizi, bu verilere artık kimin erişebileceğini bilmiyorum. Ama bana başka seçenek bırakmadınız. Artık elinizde ve bana kalırsa bu iş burada bitmiştir."

"Yanılırsınız. Başlangıç olarak, Keener'ın ölüm nedeni aşırı dozda FYU'ydu ve zar zor Zeus ile tatlandırılmıştı. Merak ediyorum da, düşük seviyeli bir kimyager nasıl olur da bunu başardı."

"Sana söylemiştim." Renee sanki bir çocukla konuşur gibi kasıtlı olarak konuştu. "Bulabildiği her şeyi kullandı."

"Evet, ben de yüksek notu nasıl aldığını merak ediyorum. Ekibinizde kimin üzerinde çalıştığını bilmem gerekiyor. FYU ile ilgili her şey, kimi tutukladıkları vs. O dosyalara ihtiyacım olacak."

"Bu saçmalık! Orada, ofisimde mi duruyorsun? Adamlarımdan birinin yüksek dereceli kaçakları geçtiğini mi ima ediyorsun?"

Mkemmел, diye düşündü Eve. Tek kelimeyle mkemmел.
"Bunu ima etmiyordum. İma etmeli miyim? Aslında, sizinle yapacağım bir sonraki iş göz önüne alındığında, bu çok ilginç bir bakış açısı."

Renee ellerini masasına vurdu. "şimdi beni dinle-"

"Scuze." Ayakkabı siyahı saçlarını atkuyruğu yapmış ufak tefek bir kadın başını içeri uzattı. Parlak pembe sakızını çıtlattı ve iki teğmene çikolata kahvesi gözleriyle sıkılmış bir bakış attı. "İkinizden biri LT Renee Oberman mı?" Brooklyn onun sesini ıslattı.

Renee kadının saç örgülerini, ucuz beyaz polo tişörtünü, bol pantolonunu ve donuk gri kızaklarını hızlıca gözden geçirdi. "Ben Teğmen Oberman."

"Candy, Talepler." Masaya doğru yürürken Candy'nin kimlik kartı kocaman göğüslerinin arasında sallanıyordu.

"Zamanı gelmişti."

"Evet, bilirsin, işimiz uzar. Polisler araçlarına çok yükleniyorlar. Sana yeni bir Torrent aldım. İstedğin gibi bir yükseltme. Kodlarınız ve diğer şeyler burada."

Renee elini uzattı. "Eee?"

"Tanrım, sen imzalayana kadar onları teslim edemem. Ne düşünüyorsun? Arabaları dağıtalım mı? İmzalayın, tarih atın, her iki sayfayı da paraflayın." Candy formları masanın üzerine koydu, parlak ve yontulmuş pembe tırnağıyla formlara vurdu. "Çok aceleniz olduğunu söylediler, o yüzden beni gönderdiler. Güzel ofis."

Renee formlara imzasını atarken, "Bana sadece kodları ver," diye tersledi.

"Bu konuda huysuzlanmana gerek yok." Candy ona mühürlü bir kart uzattı. "Kodları değiştirmek istiyorsan, bunu bildirmelisin, böylece kayıt altına almış oluruz."

"Peki. Hepsi bu kadar."

"Hayır. Yeni aracı ve kodları kabul ettiğinizi doğrulamak için ekranımı imzalamanız gerekiyor. Doğrulamazsanız, birisi sürüşü artırdığımı ve sokağa taşıdığımı söyleyebilirim."

Renee küçük ekranı kaptı ve üzerindeki kalemle adını karaladı. "Çık dışarı."

"Tanrım." Candy formları topladı, kokladı. "Bir şey değil."

"Orada bu kadar düzensiz olmaları hiç de şaşırtıcı değil." Candy dışarı çıktığında Renee şöyle dedi. "Böyle insanları işe almak."

"Yeni arabayı aldın, Oberman. Eğer hazırsanız, bu büyüleyici tartışmaya neden iki dedektifinizin dün neden kurbanımın evinde olduğunu anlatarak devam etmiyoruz?"

"Affedersiniz?"

"Hayır, sizi affetmeyeceğim. Yapacağım şey, size, dedektiflerinize ve bu ekibe karşı bir cinayet soruşturmasına müdahale ettiğiniz ve potansiyel olarak tehlikeye attığınız için resmi bir şikayette bulunmaktır."

Eve'e doğru iki meydan okuyan adım atarken Renee'nin gözleri alev alev yanıyordu. "Ekibime, ofisime gelip beni ve çalışanlarımı tehdit edebileceğini mi sanıyorsun?"

"Evet, çünkü ben de tam olarak bunu yapıyorum." Eve, neredeyse burun buruna gelene kadar aradaki mesafeyi kapattı. "Ve sana söz veriyorum, Dedektif Garnet ve Bix'in dün neden benim iznim olmadan Keener'ın flopuna girdiklerine dair açıklamandan tatmin olmazsam, bunu takip edeceğim.

Eğer ikisinden birinin ya da her ikisinin de kurbanımı yasadışı işlere bulaştırdığını öğrenirsem takip etmekten fazlasını yapacağım."

"Ve bu iddiayı neye dayanarak ortaya attığınızı bilmek istiyorum."

Eve dudaklarını alaycı bir ifadeyle büktü. "Sana hiçbir şey söylemek zorunda değilim. Bu benim davam, benim soruşturmam, benim kurbanım. Ve ben neden oyalamaya, engellemeye ve tehlikeye atmaya çalıştığınızı merak ediyorum."

"Bu çok saçma ve aşağılayıcı. Bu tür suçlamaları hafife almıyorum, bu yüzden inanın bana, takip edeceğim."

"Adamlarınızdan birkaçının kurbanımın evini karıştırmasını, potansiyel kanıtlarla oynamasını ve bu süreçte otoritemi ve soruşturmamı baltalamasını hafife almıyorum. Aslında hiç de hafife almıyorum. Benimle konuşmak istemiyorsan, sorun değil. İkimiz de Whitney'le konuşuruz."

"İşleri böyle mi çözüyorsunuz, Teğmen? Komutana atlayarak mı?"

"Hak edildiğinde, emin olabilirsiniz." Eve kasıtlı olarak omzunun üzerinden Komutan Oberman'ın portresine baktı. "Bunu anlayacağını ve saygı duyacağını düşünmüştüm, özellikle de babam eskiden o koltuğa oturduğu için."

"Babamı bu işe karıştırmak istemezsin."

Renee'nin sesi titrediğinde Eve, "Ağrıyan yer, sıcak düğme," diye düşündü. "Beni oyalamak istemezsin. Her iki adamınızı da bu yüzden mahkemeye verebilirim ve vereceğim de, her iki adamınızı da resmi sorguya sürükleyebilirim. Bazı cevaplar alamazsam, onları izinsiz giriş, yasadışı giriş, adaleti engellemekle suçlayabilirim ve suçlayacağım."

Renee masasının arkasında durmak için döndü. "Bu konuyu dedektiflerimle konuşacağım ve bulgularımla birlikte size geri döneceğim."

Oh, kızgınsın, diye düşündü Eve ve ikimizi de yetkili olduğuna ikna etmeye çalışıyorsun. "Beni takip etmiyorsun, Oberman. Ya adamlarınla şimdi benim yanımda konuşursun ya da onlar benimle görüşme odamda, kayıt altında konuşurlar. Bir seçim yap ve zamanımı boşa harcamayı bırak."

Eve, o hararetli sessizlik anında, Renee'nin silahını bir memur arkadaşına karşı kullanıp kurtulabileceğine inansaydı, silahını çeker ve ateş ederdi.

Onun yerine, ekip odası telsizini açtı. "Dedektif Garnet ve Bix. Ofisime gelin. Derhal ofisime. Adamlarımı rahatsız etmenize izin vermeyeceğim, Teğmen."

"Taciz en azından aklımda olan şey."

Garnet, Bix'in bir adım önünde geldi. Her ikisi de koyu renk takım elbise giymiş, kravatlarını özenle düğümlemiş ve ayakkabılarını aynayla parlatmışlardı.

Bunlar polis mi yoksa federaller mi? Eve merak etti ve Garnet'ten sert, soğuk bir bakış aldı.

"Kapıyı kapatın, Dedektif Bix. Teğmen Dallas, Dedektifler, lütfen oturun."

Eve bir süre sonra, "Hayır, teşekkürler," diye ekledi.

"Keyfin bilir." Renee masasının arkasına oturdu. Otorite pozisyonunda olduğunu varsayıyordu. Omuzları geride, elleri birbirine kenetli, yüzü sertti. "Dedektifler, Teğmen Dallas, ikinizin dün bir noktada şu anda merhum olan Rickie Keener'ın evine girdiğinizi iddia ediyor. Teğmen, Keener'ın ölümüyle ilgili soruşturmanın başındadır."

"Cinayet," diye düzeltti Eve. "Bu bir cinayet soruşturması."

"Teğmen Dallas olaya bu şekilde yaklaşıyor, ancak henüz adli tıp cinayet, kendi kendini öldürme ya da kaza sonucu ölümü tespit etmedi."

"Bu konuda zamanın gerisindesiniz, Teğmen Oberman, adli tıp bu sabah itibariyle cinayet olduğunu tespit etti. Ama konumuz bu değil."

"Bu olayın bir cinayet olduğu tespit edildi mi?" Renee talep etti. "Adli tabibin raporunu görmek istiyorum."

"Buraya size bilgi vermek için değil, bilgi almak için geldim. Bunlar

Dün, muhbirinizin ölümünü size bildirdiğim saat ile ortağımla Keener'ın evine gittiğimiz saat arasında iki adam Keener'ın evine girdi. Bu da demek oluyor ki, Teğmen, adamlarınız prosedürü ve benim yetkimi ihlal ederek içeri girdiğinde onun ölümünden ve benim soruşturmamdan haberdardınız."

Renee bir parmağını kaldırdı. "Teğmen Dallas'ın iddiaları doğru mu?" diye sordu adamlara. "Gerçekten de Keener'ın evine gidip girdiniz mi?"

Onları korumayacağım, seni omurgasız, hesapçı kaltak, diye düşündü Eve. Bırakalım da saldırsınlar.

Garnet gözlerini Renee'den ayırmadı. "Seninle bir dakika özel olarak konuşabilir miyim, LT?"

Renee daha konuşmadan Dallas ona, "Böyle bir şey olmayacak," dedi. "Bunu şimdi sizden duyuyorum, yoksa ikinizi de suçlarım - teğmeninize zaten bildirdiğim gibi. Ve komutayı da bilgilendireceğim."

"Dedektifler, Geraldi soruşturmasına odaklandığınızı biliyorum. Bunun sizi nasıl Geraldi'ye götüreceğini anlamıyorum."

Keener'in evi, eğer gerçekten de teğmenin verdiği bilgi doğruysa."

"Bazı istihbaratlarımız vardı. Bir ipucu aldık." Garnet önce Eve'e, sonra tekrar Renee'ye baktı. "Teğmenim, soruşturma hassas nokta."

"Bunu anlıyorum, ancak teğmen şikayette bulunursa ya da daha kötüsü suçlamada bulunursa soruşturma duracak ya da daha kötüsü çökecek. Tanrı aşkına, Dedektif. Keener'ın mı?"

"Elinde bir şeyler olduğunu duyduk." Sözünü yarıda kesip tekrar Eve'e baktı. "Soruşturmamızla bağlantısı olan bir kişi hakkında bazı bilgiler. Biz de onunla konuşmaya gittik. O sırada öldüğünün farkında değildik. Onu her zamanki yerinde bulamadık, biz de evine gittik. Cevap vermedi. Herkes Juicy'nin kendi ürününü sevdiğini ve uyuklama alışkanlığı olduğunu bilir."

Eve, bu Geraldı açısıyla onlara bir kanca attığı sonucuna vardı. Şimdi Garnet oltasını çeviriyordu.

"Diyelim ki," diye devam etti, "resmileştirecek olursak, konuttan yasadışı bir madde kokusu aldığımıza inandık. Bix bunun yasadışı bir madde mi yoksa duman mı olduğundan emin değildi. Bix?"

"Olumlu. Duman da olabilir."

"Bu nedenle, yolcunun yardıma ihtiyacı olup olmadığını belirlemek için içeri girdik."

"Hikayen bu mu?" Eve sordu. "Böyle oldu," diye ısrar etti Garnet.

"Ve bir elbise dolabı büyüklüğündeki bir yerin boş olduğunu, yasadışı bir maddeden ya da yangından kaynaklanan bir duman olmadığını tespit etmeniz otuz dakikanızı mı aldı?"

"Etrafa bir göz attık diye sertleşmek mi istiyorsunuz? O küçük pisliğin öldüğünü bilmiyorduk ve büyük bir soruşturmamız var. Belki üzerinde bir şey vardı. Cinayet masasında nasıl çalışıyorsunuz bilmiyorum ama-"

"Belli ki hayır. Siz ya da memur arkadaşınız bölgeden herhangi bir şey çıkardınız mı?"

"Orada çöpten başka bir şey yok. Bir domuz gibi yaşadı ve duyduğuma göre aynı şekilde öldü."

"Domuz gibi yaşayan o küçük pislik benim kurbanım," dedi Eve soğuk bir sesle. "Ve prosedürü ihlal ederek onun katilini adalete teslim etmek için gereken kanıt zincirini tehlikeye atmış olabilirsiniz."

"Aşırı dozdan öldüğünü duydum." Garnet omuz silkti. "Kimsenin o küçük pisliği öldürmesi için bir neden yok."

"Gerçekten mi? Küçük pislik, büyük bir soruşturmaya bağlantılı bir kişi hakkında bilgi sahibi olsa bile parlama noktası?"

Yalan ağındaki o küçük deliğe yakalanan Garnet çenesini kapattı. Eve tekrar Renee'ye döndü. "Diğerlerine ek olarak Geraldı soruşturmasıyla ilgili tüm dosya ve verilerin bir kopyasına ihtiyacım olacak."

Garnet ayağa fırladı ve yüzüne öfkeli bir renk geldi. "Bu lanet olasıca şeyi

Benim durumumda burun. Elinizde başka bir şey olmadığı için ölü bir gelincik üzerinden bizi sıkıştırmaya çalışıyorsunuz."

"Geri çekilseniz iyi olur, Dedektif," diye uyardı Eve.

"Siktir git!" Renee adını söylerken bile hırıltıyla haykırdı. "Siktir et onu." Renee'ye doğru döndü. "Buraya gelip bana bir davayı nasıl yürüteceğimi söyleyemez, işimi mahvedemez.

işe yaramaz ölü bir keş. Bu konuda bana destek olan iyi edersin, lanet olsun, yoksa-"

"Dedektif Garnet!" Renee'nin sesi havayı yardı, sözlerini kesti, böylece nefesi kesildi.

"Beni destekleseniz iyi olur," diye tekrarladı.

"Prosedür gereği bu verileri alacağım, Dedektif. Bununla ilgilenin." Eve biraz daha yaklaştı, eğildi ve bir elini kaldırdı. "Çoktan itaatsizlik sınırını aştınız, o yüzden-"

Döndü ve umduğu gibi, ön kolu sertçe onunkine çarptı. Olayı biraz daha dramatik hale getirmek için bir adım geriye düştü.

"Bırak beni. Burada yetkili sen değilsin."

"Benim durduğum yerden kimse değil." Eve, Renee'ye kısa ve iğrenmiş bir bakış attı. "Ve siz, Dedektif Garnet, sadece Kendine otuz günlük bir ceza kazandın. Ağzından bir kelime daha çıkarsa altmış olur," diye uyardı ve yavaşça ayağa kalkan Bix'e soğuk bir bakış attı. "Aynısını istemiyorsanız oturun Dedektif Bix."

"Bix." O kıpırdamayınca Renee sessizce konuştu. "Otur yerine."

İtaat ettiğinde Eve, "İyi köpek," diye düşündü.

"Dedektif Garnet, oturun ve sakın olun. Tek kelime daha etmeyin," diye ekledi Renee. "Teğmen Dallas, belli ki

Duyguların alevlendiği bir durum. Dedektiflerim zor bir soruşturma yürütüyorlar. sizinkine çarptı. Bunu makul bir şekilde ve her iki soruşturmayı da gereksiz yere etkilemeden, tam burada, bu ofiste çözmememiz için hiçbir neden yok."

"Benden bir iyilik mi istiyorsun?" Eve şaşırmış görünüyordu. "Sen

Kendi dedektifinizi kontrol edemediğinizde, benimle son derece saygısızca konuştuğunda, onu uyardıktan sonra bile hiçbir şey yapmadığınızda orada durup benden size bir iyilik yapmamı isteyeceksiniz. Bana el kaldırdığında mı?"

"O anın sıcaklığıyla-"

"Kıçımın kenarı. Onu yazacağım çünkü açıkçası bunu yapacağına güvenmiyorum. Ayrıca bu olayla ilgili olarak Kurbanımın evi. Ekibinizde Geraldı davasına karışmış olan herkesle konuşacağım. Ayrıca. FYU olarak bilinen maddeyi içeren tüm baskın ve soruşturmalarla ilgili tüm verileri istiyorum."

"Bu kesinlikle-"

Eve bir adım daha yaklaştı ve kendi ateşinin ortaya çıkmasına izin verdi. "Benim bölümümde işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyor musun? Sana şunu söyleyeyim, adamlarımdan biri üst rütbeli bir subaya böyle aşırı bir saygısızlık yaparsa, onu indiren ben olurum. Çünkü bu benim emrimde. Soruşturmayla ilgili veri ve dosyaları bir saat içinde istiyorum."

Eve dışarı çıktı, içerideki tüm gözlerin onu takip ettiğini görmekten memnun oldu ve Dedektif Strong'un tam olarak gizleyemediği hafif sırtışının tadını çıkardı.

Bir yanı şarkı söylemek istiyordu ama kendi katına, kendi boğa güreşi alanına geri dönerken yüzündeki soğuk, kontrollü öfkeyi korudu.

"Reineke!"

Başını kaldırdı, ses tonuyla gözleri irileşti. "Efendim!"

"Benim yanımda bir üstünüze 'siktir git' derseniz ne olur?"

"Kafamın içinde mi yoksa yüksek sesle

mi söylesem?" "Yüksek sesle."

"Kıçım, çizmelerinizin oraya tekrar tekrar ve güçlü bir şekilde uygulanmasından dolayı son derece acıyacaktır."

"Lanet olası A. Peabody, ofisime gel." Peabody içeri girip Eve'in kapıyı kapatması için verdiği işarete uyana kadar kızgın bakışlarını sabit tuttu. "Bunu izle, çünkü bunu sık sık göremeyeceksin."

Eve kalçalarını döndürdü, kollarını havaya kaldırdı.

"Bu sizin mutluluk dansınız mı, efendim?"

"Biraz ölçülü oldu, biliyorum ama bu ciddi bir iş ve biraz ölçülü olmayı gerektiriyor. Az önce Renee'nin ağzına sıçtım, onu utandırdım, sinirlendirdim ve emrini baltaladım - ve bonus olarak Garnet'i kendisine bir ödül kazandıracak bir davranışa yönlendirdim. otuz günlük yırtık. Bunu hemen yazacağım."

"Bütün bunları bensiz mi yaptınız?"

"İçeri girerken turnayı gözünden vuracağımı bilmiyordum. Onu ihbar etmeliyim, suç duyurusunda bulunmalıyım. Bunu bir an önce yapmalıyım, haklı öfkemle falan. Seni en kısa zamanda bilgilendireceğim. Bu arada Yasadışılar'daki dostlarımızdan bir dava dosyası bekliyorum.

-Garnet'in flop'a girmeyi haklı çıkarmak için kullanmaya

çalıştığı kör." "İtiraf mı ettiler?"

"Mecburdum. Gerald'i soruşturması için bahane olarak kullandığı şey flop'a giriyor. Dosyayı incelemeni istiyorum. Büyük bir ihtimalle aşağı indiğinde güzel bir yağıma yapmayı planlıyorlar. Bakalım kimi ve neyi kullanabiliriz."

"Onu korkuttun mu? Utanma, kızma ve aşağılanma konusunda iyiyimdir ama korkmasını gerçekten isterim."

Eve'in gözleri yanarken bile gülümsemesi genişledi.
"Peabody, onun içine Tanrı korkusu saldım."

"Güzel. Güzel. Çocuklar sana ne olduğunu soracaklar."

"Ve sen de onlara -gizlice- Teğmen Oberman'ın dedektiflerinden birinin yüzüme vurduğunu, küfürleri ettiğini ve bana vurduğunu söylüyorsun."

Peabody'nin gözleri irileşti, yuvarlaklaştı ve cam gibi oldu.
"Sana vurdu mu?"

"Teknik olarak, bana doğru öfkeyle döndüğünde kolumun araya girdiğinden emin oldum ama temas vardı. Renee orada etkisiz bir şekilde durdu - bunu da geçiyorum - sonra da beni bırakmam için ikna etmeye çalıştı. Bu, Merkez'deki dedikoduların büyümesi için yeterli."

"Söyleyeceğim." Peabody, Eve'i taklit ederek kalçalarını döndürdü, kollarını havaya kaldırdı ve dışarı ıktı.

Bir saat sonra Eve, Whitney'nin ofisine gelen bir çağrıya cevap verdi.

Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Az nce Teğmen Oberman ile uzun bir konuşma yaptım."

"şaşırmadım, efendim."

"Dedektif Garnet'e verdiğiniz otuz günlük uzaklaştırma cezasını iptal etmemi istedi. Onun hakkındaki raporunuzu okudum. Onu nasıl kışkırttınız? ve fiziksel temas kurmak için?"

"şaşırtıcı derecede kolay oldu. Öfkeli biri ve doğru düğmelere basıldığında bunu kullanma hakkına sahip olduğunu düşünüyor. Bix daha kontrollü efendim ve ona karşı ses tonunun neredeyse ana  olmasını ilginç buldum. Garnet konuşuyor, Bix dinliyor. Bix emirlere hemen itaat ediyor, Garnet ise görmezden geliyor, en azından kızgın olduğunda."

"Teğmen Oberman, Garnet ve Bix'in de dahil olduğu güncel bir soruşturmayı gerekçe göstererek, benim bu kararı iptal etmemi, aksi takdirde ertelememi istedi."

"Gerald'i meselesi. Benim fikrim, efendim?" Onun başını sallamasını bekledi. "Renee bunu bir anda ortaya attı ve onlar da bunu kullanmaya çalıştılar. Ama plan yapacak ve koordine olacak zamanları olmayınca, bu onları zor durumda bıraktı."

"Olanları aktardı - ne olduğunu kendi versiyonu Ofisinizde bulunduğunuz süre zarfında olanları anlattım, dedektiflerini disipline vereceğini ve Garnet'e sizden özür dilemesini emredeceğini söyledi."

"Kabul edilmedi."

"Ben de sizin yerinizde olmayı kabul etmezdim. Ama ..." Büyük ellerini kaldırdı. "Garnet'in aktif görevde kalmasının soruşturma için daha yararlı olacağını düşünmüyor musun?"

"O bir sa  tetikleyicisi, Komutan. Renee'ye zaten kızgın, onun otoritesini, stratejilerini sorguluyor, hatta görmezden geliyor. şimdi de bu darbeyi aldı ve Renee bunu d zeltmedi. Stat kodan duyduğu memnuniyetsizlik daha da arttı. şu anki ruh hali ve durumunda sorun bulacaktır."

"Bir çatlak var," dedi Whitney başını sallayarak, "ve onu genişletmek için kullanıyorsun."

"Bence onu paramparça eder. Onu alaşağı ettiğimizde Garnet'i ele verecektir. Onunla anlaşma yapmak her ne kadar kötü bir tat bıraksa da Komutan, Garnet iyi bir anlaşma için hepsini satacaktır. Bix dönmez. O sadıktır. Ama Garnet'i satabilirim."

"Uzlaşma, kötü bir tatla bile olsa, bir şeydir komuta rutin olarak yutkunur. Pekala, Teğmen, uzaklaştırma devam ediyor. Renee seni kopyaladı mı? soruşturma?"

"Veriler görüşme talebinizi almadan hemen önce geldi efendim. Peabody'ye inceletiyorum ve kendim de inceleyeceğim."

"Ben de öyle. Onu düşman edindin, Dallas."

"O her zaman öyleydi Komutan. Sadece bunu bilmiyordu."

Bölüm 11

Eve bölümüne geri dönerken sert yüz ifadesini korudu. Kendisine doğru atılan birkaç bakıştan ve ara sıra duyulan mırıltılardan, merkezdeki dedikoduların dedikodu yaymak.

Bir süre ofisine kapanması, bazı olasılıklar üzerinde düşünmesi ve bir sonraki adımı seçmek için içgüdülerini kullanması gerekiyordu.

Peabody onu selamlamaya başladı ama Eve başını salladı ve yoluna devam etti. Kapısına birkaç adım kala bir ciyaklama sesi duydu.

Güneşli bukleleriyle bir nergis gibi süslenmiş bebek Bella vardı, tombul vücudu pembe şeker kalplerle süslenmiş parlak sarı bir sundressin içine sıkışmıştı.

Kalpler annesinin saçlarıyla uyumluydu. Mavis Freestone Bebeğini zıplattı ve sevinç çığlıklarına kıkırdadı. Saçlarını geriye at kuyruğu şeklinde toplamıştı. Yazlık elbisesinden geriye kalanlar canlı mor ve pembe renklerde iç içe geçmiş dairelerle patlıyordu.

Bella ellerini birbirine vururken güzel yüzündeki yeşil gözler kahkahayla parladı.

"Alkış, alkış!" Mavis homurdandı ve bebek ellerini tekrar birbirine vurdu. "Şimdi selam verin!"

İşaret verildiğinde - ve o kadar küçük bir beyin bunu nasıl bilebilirdi ki - Stella ayaklarını - mini bir pembe sandalet olan

ve Mavis'in kucağında durmak için ayağa kalktı. Çenesini göğsüne indirdi.

"Kalabalığa öpücükler!" Mavis elini Bella'nın beline koydu, böylece bebek avucunu dudaklarına vurup sallayabildi.

Eve bunun oldukça iyi bir rutin olduğunu kabul etmek zorundaydı. "Bebeği bir polis dükkanına mı getirdin?"

Anne ve kızı döndüler ve büyük, mutlu gülümsemeler yayıldı. "Ziyaret etmek istedi."

Bella kollarını açtı, gevezelik etti.

Eve geri çekildi. "Ne istiyormuş?"

"Sen. Bu harika." Mavis ortaya çıktı. "Çünkü kesinlikle işlemem gerekiyor. BRB," diye ekledi ve bebeği Eve'e doğru itti.

"Hey! Hey!" Ama Mavis'in parlak pembe sandaletleri çoktan kaymaya başlamıştı. "Yüce Tanrım."

Bella kıkırdadı, salyası akan ellerini Eve'in yanaklarına vurdu, sonra saçlarını Herkülvari bir şekilde kavradı. Çekiştirdikten sonra ıslak dudaklarını Eve'in yanağına yapıştırdı.

"Slooch!"

"Evet, evet, hatırlıyorum." Öpücük, diye düşündü Eve ve Bella'nın dudaklarına ve daha fazla salyaya baktı. "Ağızına mı?"

"Slooch!" Bella bir lepistes gibi büzüldü ve öpücük sesleri çıkardı.

"Tamam, tamam." Eve ona küçük bir öpücük verdi, sonra iri

mavi gözlerinin içine baktı. "Şimdi ne olacak?"

Bella gözlerini büyüttü ve Eve'in zihninde çok ciddi görünüyordu, zırvalayıp duruyordu, başı bir o yana bir bu yana dönüyordu, küçük poposu Eve'in kolunun üzerinde zıplıyordu.

"Bunu kimse anlamaz. Sana anladığını söyleyen herkes seni kandırıyordur, evlat."

Oturmaya karar verdi; eğer çocuk kıpırdanırsa daha güvenli ve yere daha yakın olacaktı. Ayrıca belki de olasılıklar. Ama yere düştükleri anda, Bella yukarı itti.

"Tanrım! Keşke bunu yapmasaydın. Otur."

Buna karşılık Bella bacaklarını pompaladı ve Eve'in dizlerinin üzerinde dans etti. Bir manyak gibi sıırttı ve "Das!" diye bağırdı.

"Tabii, tabii." Eve masasının büyük bir kısmını kaplayan dağ gibi mor çantaya baktı. "Muhtemelen içinde seni meşgul edecek bir şeyler vardır. Şu prizlerden biri gibi bir şey." Bir kolunu Bella'nın beline dolayarak rastgele bir şeyler çıkardı - sallanan şeyler, bipleyen şeyler, şarkı söyleyen şeyler.

Ama çocuğun tek istediği dans etmektir.

Bir bebeğin melek yüzüyle vurgulanmış bir kutu çıkardı. Bella daha sert dans etti, "Nefis!" diye bağırdı ve kutuyu kaptı.

"Tut onu, tut onu." Zor oldu ama Eve kutuyu ulaşamayacağı bir yerde tutmayı başardı ve bayat ekmeğin kalın hilalleri gibi görünen şeyin içine baktı.

"Bunlar iğrenç görünüyor."

Bella o iri mavi gözlerini kısarak şüpheli bir şekilde uyarıya benzeyen bir bakış attı. "Nefis!"

"Bu bir tehdit mi? Senden ne kadar büyük olduğumu görüyor musun? Bunun işe yarayacağını gerçekten düşünüyor musun?"

Şimdi küçük ağzı titriyor ve büyük mavi gözleri yaşlarla doluyordu. "Yum," diye burnunu çekti. Bir tanesi pembe yanaklarından aşağı kaydı.

"Tamam, bu işe yarar." Eve bir tane çıkardı. Bebekler için olmasaydı kutunun üzerinde bir bebek olmazdı, diye düşündü.

Bella onu kavradı ve bisküviyi ve Eve'in elini kemirmek için ağzına götürdü. Gözyaşları mucizevi bir şekilde güneşli bir

gülümseme.

"Nefis!"

"Sen bir oyuncusun, değil mi? Bunu takdir etmek zorundayım. Ama istediğini elde etmek için su kanallarını mı açyorsun? Bu zayıflık. Etkili ama zayıf."

Bella hâlâ gülümseyerek kemirdiği bisküviyi ağzından çıkardı ve Eve'inkine doğru itti.

"Hayır. Teşekkürler. Tanrım, bu iğrenç."

"Nefis," diye ısrar etti Bella, sonra poposunu Eve'in masasına koydu ve mutlu bir şekilde kemirmeye başladı.

Mavis içeri zıplayınca Eve hızla etrafına bakındı. "Eğer o şeyin onda olmaması gerekiyorsa, onu bırakmamalıydın. burada."

"Büyütülecek bir şey değil, bunlar onun lezzetleri." "Bana öyle söyledi, sanırım."

Mavis çantadan kalpli bir önlük çıkardı ve Bella'nın boynuna geçirdi. "Biraz dağınıktırlar."

"Bunu bilerek yaptın, değil mi? Onu kucağıma attın ve pufladın."

Mavis kıkırdadı, omuzlarını kaldırdı. "Yakalandım. Ama işedim." "Neden?"

"Çünkü mesanem öyle istedi." "Mavis."

"Çünkü o seni seviyor ve sen de onu kaka dolu bir bumerang gibi kol mesafesinde tutmayı bırak."

"Kaka bazen işin içine giriyor."

"Doğru." Mavis burnuna hızlı bir koku aldı. "Ama şimdi değil. Senin adını söyleyebilir." Mavis bunu kanıtlamak için Eve'in yanağına bir öpücük kondurdu. "Dallas."

"Das!" Bella ciyakladı ve annesinin öptüğü yapışkan elini okşadı.

Eve boğuk bir sesle elinin topuğuyla yapışkanı silmeye başladı ama Mavis paketten nemli bir mendil çıkardı.

"Benim adım bu mu?"

"Şu anda Dallas'a gelebileceği en yakın yer orası. Peabody'yi idare edemez ama McNab elinde."

"Nab!" Bella damlayan bisküvisini zaferle salladı. "Ve

Roarke'u yakaladı."

"Ork!"

"Ork." Bu Eve'in gülmesine neden oldu ve bu ses bebeğin bir ilahi söylemesine yol açtı.

"Ork! Ork! Ork!" Sonra çocuk selam vermezse lanet olsun.

"Tanrım, Mavis, her yerinde sen varsın."

"Babasının tatlı mı tatlı kalbiyle." Mavis bir gökkuşağı rengindeki battaniyeyi çıkardı. Yere serdikten sonra Bella'yı alıp üzerine yatırdı.

"Kapıyı kapatabilir miyim? Motor çalıştırmaya başlarsa diye." "İyi fikir."

Mavis kapıyı kapattı, sonra Eve'in ziyaretçi koltuğuna oturdu. Bebek ayaklarının dibindeyken bacak bacak üstüne attı. "Ee, nasıldım?"

"İyi iş, Candy."

"Çok abartılı değil mi? Tepeden tırnağa," diye tercüme etti Mavis. "Bu sabah bir araya getirirken Brooklyn'i ve göğüsleri de eklemeye karar verdim. Sadece biraz caz."

"İkisi de etkileyiciydi. Ben bile seni zar zor tanıdım. Yeteneklerinizi kaybetmemişsiniz."

"İtiraf etmeliyim ki ben de mag hissettim. Geri kaydım ve bir hedefi kandırdım. Geçici olarak," diye ekledi, "ve haklı bir amaç için."

"Kontrol."

"Sanırım hala bana haklı nedenin ne olduğunu söyleyemiyorsun?" "Henüz değil."

"Fark etmez, çünkü işareti hiç beğenmedim. Saldırgan b-i-t-c-h. Sert a-s-s-s, ve iyi ya da soğuk bir şekilde değil."

"Şimdi de küfürlü kelimeler mi heceliyorsun? Çocuk dinlemiyor bile."

"Asla bilemezsin. Bu Oberman, Bellamina'mın önünde söylemek istemediğim b kelimesi, a kelimesi ve bir sürü başka kelime. Ve Dallas, kalbini çıplak elleriyle göğsünden sökmek istiyor."

"Ona bir sebep verdim. Bu da işin bir parçası."

"Sadece dikkat et. Dolandırıcı derime geri döndüm, bilirsin, ve adamım, titreşimler. Soğuk ve karanlık. Belle ve ben Das'ımızın güvende kalmasını ve B-kelimesinin bilmem neyini tekmelemesini istiyoruz."

"İkisini de yapmayı planlıyorum."

Bella el sallayarak veda ettikten sonra Eve kahve aldı, Renee'nin ekibinden ayrılan dedektifler hakkında daha önce eriştiği verileri gözden geçirmek için yerleşti ve bunları Baxter'ın onun için çıkardıklarıyla karşılaştırdı.

Renee'nin komutanlığı öncesi, sırası ve sonrasındaki kayıtlarını, nakil ve bir vakada emeklilik sonrasındaki kayıtlarını inceledi.

Dedektif Çavuş Samuel Allo'ya sert bir bakış attı. Evraklarını teslim etmeden önce otuz beş yıl, bunun otuz bir yıl beş ayı Renee'nin emrinden önceydi. Renee'den önce Yasadışılar'da tam on yedi yıl ve Otuz beş yılının sonunu da Yasadışılar'da tamamlamıştı, sadece Bronx'un dışındaki 6-8'de.

Onu, kendisine güçlü görünen birkaç kişiyle birlikte değerlendirdi ve çeşitli olasılıklar üzerinde çalıştı. Sonunda bilgisayarın içgüdüleriyle aynı fikirde olduğunu görmek onu tatmin etti.

Yedek kulübesine doğru yürüdü. Peabody'ye işaret edemedi Carmichael elinde küçük bir kutuyla çıkageldi. "Sizin için bir şeyim var, Teğmen."

Masalardaki polislerin onu izlediğini fark edince kutuyu açtı.

"Tamam. Neden bana köpek şeklinde bir kurabiye veriyorsun?"

"Evet. Bak, üzerinde Top Dog yazıyor. Kız kardeşim bir fırında çalışıyor, o yüzden o yaptı."

"Güzel. Çünkü?"

"Garnet'e haddini bildirmek için küçük bir jeton. Bir süre önce onunkilerden biriyle bir davam vardı," diye açıkladı Carmichael. "Pisliğin teki."

"Bu değerlendirmeyi doğrulayabilirim. Neden böyle söylüyorsunuz?"

"Çalımlar," dedi biraz alaycı bir ifadeyle. "Çalımcıları sevmem. Ağırlığını ortaya koymayı sever ve aynı davada farklı açılardan çalıştığınızda bilgi paylaştığı için size büyük bir iyilik yapıyormuş gibi davranır. Güzel takım elbiselerinin kirlenmesinden de hoşlanmaz. Bir soru sorduğum için Tanrı'nın ve herkesin önünde bir çaylak üniformasını kızarttı ve itiraz ettiğimde bana küçük bir kız olmayı bırakmamı söyledi."

"Ne kadar süre topalladı?"

Carmichael gülümsedi. "Onun taşaklarını patlatmak istedim, ama olay yerinin güvenliğini sağlamanın daha uygun olacağını düşündü."

kanıt. Bu yüzden, her şey olacağına varır ruhuyla, Top Dog'a taşaklarını patlattığı için bir jeton veriyorum."

"Bu kadar baskın için mutluyum. Teşekkürler. Peabody, benimle gel." Eve dışarı çıkarken köpeğin kafasını ısırды, sonra adamlarına baktı. "Lezzetli."

Eve köpeği çiğnerken, Peabody ona yavru köpek bakışı gönderdi. "Tanrım, al." Bir ön bacağını koparıp uzattı.

"Teşekkür ederim. Çok lezzetli. Komutanla her şey yolunda mı?"

"Tamamen. Olay yerinin çevresini yeniden araştırmak, çakalımla bağlantı kurmaya çalışmak, ondan daha fazla şey öğrenip öğrenemeyeceğimi görmek istiyorum."

Bu olayda gelincik olmadığı için Peabody sadece başını salladı. "Keener'a olanlar yüzünden oldukça sarsılmıştı. Bir süreliğine kendini kaybetmiş olabilir."

"O zaman onu kazıp çıkarmamız gerekecek."

Araca bindiklerinde Peabody, "Gerçekten nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Olay yerine bir uğrayacağız. Belki Juicy'nin suyunu daha fazla çıkarabiliriz. Sonra Bronx'a gideceğiz."

"Sanırım Yankees maçını izlemek için olmayacak."

"DS Samuel Allo, emekli oldu. Tüm veriler onun sağlam bir polis olduğunu gösteriyor. Olasılık analizimi doksan dört nokta yedi ile doğruluyor."

"İsmi tanıdım. Renee terfi etmeden önce ekipteydi. Transfer oldu."

"Komutayı aldıktan yaklaşık yedi ay sonra," diye doğruladı Eve. "Ekibinden ve Merkez'den ayrılmış. Bronx PSD'de üç yıldan fazla çalıştı. Otuz beş yaptı. Birkaç darbesi ve çok daha fazla takdirnamesi var. Renee'nin altında bir yırtık var, itaatsizlikten. Yedi aylık dönemdeki değerlendirmeleri pek parlak değildi. İddia ettiğine göre, kıyıya vuruyormuş, sadece zamanını geçiriyor. Otoritesini sorguluyor, gerekli görüldüğünde fazla mesai yapmaktan kaçınıyor.

"Garip bir şekilde, Bronx'taki altı-sekizdeki değerlendirmeleri ve kayıtları önceki teğmeninin görüşünü yansıtmıyordu."

"Onu sıkarak çıkardı."

"Bu benim görüşüm. Ben onunla ilgileniyorum."

Dedektif-Çavuş Allo'nun mütevazı evlerden oluşan bir mahallede mütevazı bir evi vardı. Ve kısa araba yolunda kocaman bir tekne duruyordu.

Allo güvertede durmuş -baş tarafta, diye düşündü Eve- bir bezle parlak işçiliği parlatıyordu. Yanaştıklarında uzun uzun baktı, sonra bezi küpeştenin üzerine bıraktı.

Sağlam, geniş omuzlu bir yapısı vardı ve orta kısmında biraz fazla kilo taşıyordu. Kırışmasına izin verdiği saçlarının üzerine Yankee mavisini bir şapka takıyordu.

Emekli olsun ya da olmasın, bir polisin gözlerine sahipti ve Eve ve Peabody teknedeki inerken ona bir göz attı ve arabadan indiler.

"Mahallede bir sorun mu var, Dedektifler?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. Teğmen Dallas, Dedektif Peabody. Bir dakikanız var mı, Dedektif Çavuş?"

"Emekli olduğumdan beri bir sürü var. Bunların çoğunu bu bebeğin içine koydum." Gövdeyi şefkatle okşadı. "Artık sen varsın," diye ekledi başını sallayarak. "Merkezin dışında. Cinayet Masası. Tanıdığım ölü biri mi?"

"Yine, bildiğim kadarıyla hayır. Birkaç yıl boyunca Merkez dışındaki Yasadışılar'a atandınız ve bunun birkaç ayı Teğmen Renee Oberman'ın emrinde geçti."

"Bu bir gerçek."

"Bize neden 6-8'e transfer olduğunuzu anlatabilir misiniz?"

Gözleri Eve'in gözlerinde kaldı. "Bunun Cinayet Masası'nı neden ilgilendirdiğini söyleyemem. Oğlumuz ikinci çocuğunu doğurdu ve buraya taşındı. Karım ve ben yakın olmak istediğimize karar verdik. Torunlar. Kendimize burayı aldık. Altı-sekiz, eve Central'dan çok daha yakın."

"Güzel ev," diye yorum yaptı Eve. "Büyük bir tekne."

Mavis'in Bella'ya sırtıttığı gibi o da ona sırtıttı. "Hep bir tekne olsun istemişimdir. Onu parlatıyorum. Bu hafta sonu ailece denize açılacağız."

"Bunun için güzel bir tane olmalı. Dedektif Çavuş, sizin ve Teğmen Oberman'ın iyi anlaşılamadığınızı söylemek doğru olur mu?"

Yüzü tekrar nötr hale geldi. "Bu adil olurdu."

"Teğmen Oberman dosyanızda onun otoritesiyle, bir kadın üstten emir almakla ilgili zorluklar yaşadığınızı not etmiş."

Çenesi gerildi. "Hizmet kayıtlarımı kontrol etmek için ne gibi bir sebebiniz var?"

"Benim ilgimi çekiyorlar."

Duruşu değışti, artık hırçındı. "Otuz beş yıl görev yaptım ve bu işte geçirdiğim her günle gurur duyuyorum. Hiç tanımadığım bir teğmenin evime gelip sicilimi sorgulamasından hoşlanmıyorum."

"Söz konusu olan sizin siciliniz değil."

Çenesi gergin kalmıştı ama gözleri spekülasyonla kısılmıştı. "Teğmen Oberman'ın kirli çamaşırlarını ortaya dökmemi mi istiyorsun? Bunun için evime gelmenizden de pek hoşlanmıyorum."

Eğer adam bir dizi şikâyetle başlasaydı hayal kırıklığına uğrayacaktı ve bunu yapmadığında ona daha çok güvenecekti.

"Fikrinizi soruyorum. İşinde otuz beş yıl, sağlam bir sicil ve tek bir yırtık. Oberman'ın altında. Evinize gelmek için nedenlerim var, size Teğmen Oberman hakkında soru sormak için nedenlerim var."

"Nedir onlar?"

"Şu anda size bu bilgiyi veremem, ancak aktif bir soruşturma yürüttüğümüzü söyleyebilirim."

"Ne yani, birini öldürdüğünü mü düşünüyorsun?" Eve hiçbir şey söylemeyince uzun bir nefes verdi. Ellerini kalçalarına koyarak uzaklara baktı, bir süre sadece uzaklara baktı. "Bu çok kötü bir şey," diye mırıldandı. "Cehennem gibi bir şey. Verandada oturun. Karım kız arkadaşlarıyla dışarıda. Ben de Bakalım içecek soğuk neyimiz varmış."

Buzlu ayı vardı, soğuk ve tatlıydı. Üstü kapalı küçük verandanın gölgesinde oturup içtiler.

"İrtibat halindeyim," diye başladı Allo. "Birlikte çalıştığım bazı adamlarla konuşuyorum ya da takılıyorum. Ve neler olup bittiğini takip ediyorum. Temsilcinizi tanıyorum, Komiser. Sizininki de, Dedektif."

Durakladı, tekrar içti. "Açık olalım. Hiçbir zaman bir kadın memurla çalışmak ya da benden daha üst rütbeli birinden emir almak gibi bir sorunum olmadı. Son üç yılını kadın olan çok iyi bir dedektifle geçirdim. O olay yüzünden hâlâ kızgıyım," diye itiraf etti. "Bunca zaman geçti ve hala içimi kemiriyor. Asi, kışımın kenarı."

Yer değiştirdi, daha doğrudan Eve'e doğru yöneldi. "Onunla tartıştım, elbette. Ama ona asla saygısızlık etmedim. Hepimizin takım elbise giymesi ve kravat takması gerektiğini söylüyor, masada bile takım elbise ve kravat takıyorum. Kişisel eşyalarımızı, hatta aile fotoğraflarımızı bile kaldırmamızı istiyor. Ben temizlerim. Bu onun takımı. Bundan hoşlanmıyorum ve tek hoşlanmayan ben değilim ama bu onun ekibi."

Bir an düşüncelere daldı. "Onun ekibi, mesele bu. Yeni bir patronunuz olduğunda, değişiklikler beklersiniz. İşlerin yapılış biçiminde, üslupta. Her patronun bir tarzı vardır ve bu böyledir."

"Onunkini beğenmedin," diye sordu Eve.

"Soğuk, titiz. Bir soruşturmaya değil, ayakkabı boyana, saç kesimine takılıyordu. Favorileri vardı. Eğer onun listesinde alt sıralardaysanız boktan görevler alırdınız. Her seferinde. Kışın ortasında tüm gece gözetleme Çünkü birileri bahşış almıştı, belki bir şeyler olacaktı. Ama o kayırılanlardan biri olacak kişi bütün gece oturup kışını donduramayacak kadar başka bir şeyle meşguldü."

Yanaklarını şişirdi, havayı serbest bıraktı. "Belki de tüm bunlar kulaktan dolma şeyler."

"Hiç sanmıyorum."

"Her patronun bir tarzı vardır," diye yorumladı ve Peabody'ye baktı. "Tarzı alırız, onunla çalışmayı öğreniriz, böylece herkes işini yapar."

Peabody, "Ben de öyle görüyorum," diye kabul etti. "Önemli olan iş."

"Önemli olan iş." Başını salladı. "Ama bir soruşturmanın gidişatını sorgular, seni bir soruşturmada alıp başka bir soruşturmaya verirdi. Başka birinin önemsiz davasını senin üzerine yıkar. Bu bana iki kez oldu. Bir baskın yapmaya bu kadar yaklaşmıştım ve beni içeri çekti, yeniden atadı. Tartıştığimde, orada oturup Süslü masasının arkasında bana işimin kalitesinden ya da davranışlarımdan memnun olmadığını söylüyor."

"Bu tarz değil," diye araya girdi Peabody. "Bu işi bir şey haline getirmek değil."

"Kesinlikle hayır."

"Zinciri yukarıya şikayet ettin mi?" Eve, cevabı dosyada olmasına rağmen ona sordu.

"Hayır. Ben o şekilde çalışmıyorum. Patron patrondur ve ekip davaları kapatıyordu. Ayrıca bu Aziz Oberman'ın kızı ve patron olarak göreve başladığında altın kızdı."

"Ve belki unutmuşsunuzdur diye ofisine babasının gerçek boyutlu bir portresini astı."

Allo Eve'e gülümsedi. "Bunu kesinlikle kaçıramazsın. Dikkatli bakan herkes, ayıkladığını görebilirdi."

yeniye ekerdi. Yapabildiğinde elle toplar."

Omuz silkti. "Patronun ayrıcalığı. Ama işe gitmekten nefret eder oldum, o ekip odasında oturacağımı bilmekten nefret eder oldum. İnsanı yıpratıyor, birlikte yaşamayı zorlaştırıyor.

Yeterince zor
bir polisle yaşıyorsun,

değil mi?" "Tartışma

yok."

"Beni yıprattı. Beni yıprattı. Beni bırakmak istediğini biliyordum ve yırtıktan sonra bir yolunu bulacağını da biliyordum. O şekilde gitmeyecektim. Gitmeyecektim. sicilime bir işaret daha koysun. Patron patrondur," dedi tekrar, "ama lanetleneneğim. Karımın ayak dirediğini de ekleyebilirim ve onu suçlayamam. Bu yüzden transfer için koydum. İyi bir ekiple, iyi bir patronla üç yılım daha vardı. Ve evraklarımı teslim ettiğimde, Teğmen, bu benim seçimimdi."

"Size bir şey soracağım, Dedektif Çavuş." "Allo," dedi.

"Sadece Allo."

"Rüşvet mi alıyordu?"

Arkasına yaslandı, başını iki yana salladı. "Bunun olacağını biliyordum. Allah kahretsin." Bir elini yüzüne sürdü, başını tekrar salladı. "Teknemin adını gördün mü?"

"Evet, söyledim. Mavi Hat."

"Emekli olmak çizgiyi değiştirmez."

"Bana göre bu çizgi yanlış bir polis için kırılır ya da hiçbir şey ifade etmez. Rozetini, yetkisini kendi cebini doldurmak için kullanan ve daha da kötüsü, çizgiyi aşan bir polis için."

Bakışlarını onun yüzünde sabit tuttu. "Peki sana söylediğim onca şeyden sonra, evet desem bana inanacak mısın?"

"Evet, öyleyim. Sana geldim çünkü senin iyi bir polis olduğuna inanıyorum - lanet olası emeklilik, Allo, sen hala bir polissin. Her zaman polis olacaksın. Sana geldim çünkü rozetine saygı duyduğuna inanıyorum ve senin sözünü, hatta fikrini bankaya götürebileceğime inanıyorum."

Uzun bir yudum aldı, uzun bir nefes verdi. "Evet diyeceğim ama bunu kanıtlayamadım, size tek bir somut kanıt sunamadım. Ne o zaman, ne de şimdi. Seçilmiş birkaç kişiyle yaptığı kapalı kapılar ardındaki toplantıları severdi. Yapıştırmayı başardığım birkaç baskında birilerinin kaymağını yediğini çok iyi biliyorum. Hiçbir şekilde çöpü bu kadar küçümsemem.

tartıdan sonra geri geldi. Benim hatam sadece bu konuda ona gitmekti. Patrona birisinin üstünden biraz sıyırdım. İşte o zaman işler benim için kötüleşti. Ya da daha kötüsü diyebilirim."

Omuz silkti. "Tasadüf mü? Eğer tasadüflere inanıyorsanız belki. Ben hiç inanmadım."

"Ben de öyle. Eminim defterleriniz hâlâ sizdedir. Eminim Teğmen Oberman'ın emrinde katıldığınız soruşturmaların ve baskınların kayıtları hâlâ sizdedir."

"Bu bahsi kazanırsın."

"Burada konuşulan her şeyi kendine saklaman konusunda sana güveniyorum Allo. Şu anda konuştuğun, takıldığın arkadaşlarınla paylaşmayacaksın. Bunu yaparsan seni aşağılamayacağım, eğer bu kayıtlar konusunda bana güvenirsen sicilinizden silinir. Ama size şunu söyleyeyim, her iki şekilde de bunu araştıracağım."

"Senden bir iyilik istemiyorum ama bunu geri çevirmeyeceğim." Bir dakika daha oturdu. "O da mı cinayet işlemiş?"

"Elleri kanlı."

"Bunu duyduğuma üzüldüm, yaşlı adam yüzünden üzüldüm. Onu alaşağı edeceksin."

Bu bir soru değildi ama Eve yine de cevapladı. "Yere."

Başını salladı, ayağa kalktı. "Kitaplarımı getireyim."

Kapıda durakladı ve geri döndü. "Bir subay vardı - kadın subay - Oberman'ın altında sıraya girmişti."

"Dedektif Gail Devin."

Başını salladı. "İyi bir polisti. Eski bir arkadaşımın kızıydı. En eski arkadaşımın. Eski mahallemizde birlikte okula gitmiştik. Oberman hakkında bazı endişeleri vardı ve onlarla bana geldi."

"Ne endişesi?"

"Oberman'ın ekibin bazı üyeleriyle düzenli olarak kapalı kapılar ardında toplantılar yapma eğiliminde olması.

Faturaların nasıl

El konulan kaçak mallar ve nakit para genellikle tahmin edilenin altındaydı. Aynı benim gibi. Olaydan sonra elimden geldiğince araştırdım. Temiz görünüyordu ama hep merak ettim. İçimde merak eden bir yer vardı ve hala da var. Eğer bakarsanız

Gail'e ne olduğunu araştırırsanız, yırtığı unutabilirsiniz."

"İkisini de araştıracağım."

Manhattan'a geri dönerken Eve açıları, yaklaşımları ve zamanlamayı düşündü.

"Devin'e liderlik etmeni istiyorum."

"Liderlik etmek mi?"

"Faili meçhul bir dava gibi yaklaşıyorum. Dosyaları karıştırın. Eğer Renee'nin dikkatini çekecek bir şey bulmanız gerekirse McNab ve/veya Webster size yardım etsin. Devin'i düşünmüyor - bu onun için eski, yerleşmiş bir iş."

"Renee'nin Dedektif Devin'i öldürttüğünü mü düşünüyorsunuz?"

"Gerçek: Devin, Renee'nin seçtiklerinden biri değildi. O yeni bir dedektifti ve kaynağımıza göre-DS
Allo, bana çok ayakları yere basan biri gibi geldi, çok sağladı. Kayıtlarını taradığımda, değerlendirmeleri aynıydı. Sağlam. Ta ki
Renee'ye atandılar ve oraya daldılar." "Ve

bu Renee'yle ilgili bir model."

"Renee'nin kadınlarla sorunu olduğunu söyleyen Mira'nın profilini de ekleyin. Başka bir gerçekle sonuçlandır. Renee'nin komutası altında bir yıldan kısa bir süre sonra Devin bir baskında öldü. Ölen tek subay."

"Nasıl düştü?"

"Resmi raporda, karışıklık sırasında ekibinden ayrıldığı ve boynu kırılmış halde bulunduğu belirtiliyor. Dosyayı okuyun, kanıtları inceleyin. Araştırın. Sonra da Devin'i Renee'nin öldürüp öldürmediğini söylemeni istiyorum."

"Ben de olabilirdim. Eğer beni o duş kabinde bulsalar idi."

"Ve bunu bir kenara bırakıp çalışmanız, erişmeniz gerekiyor, objektif bir şekilde araştırın. Eğer ortada bir örtbas varsa, bunu ortaya çıkarırsınız."

Eve 'link'ini devreye soktu ve Webster'la temasa geçti.

Bölüm 12

Webster gizlilik moduna aldığı 'link'i kapattı ve geç saatlere kadar yemek yediği masaya baktı. "Bunun için üzgünüm."

"Sorun değil." Darcia ona gülümsedi. "Gitmek zorunda mısın?"

"Yakında." Adam uzanıp onun elini tuttu. "Kalmayı tercih ederim." "Bu gece var. Eğer boşsan ve ilgileniyorsan."

"İkisiyim de. Ne yapmak istersiniz?"

"Bir müzikal oyun için iki orkestra koltuğum var. Broadway müzikali New York kontrol listemde yer alıyor." O kaldırdı bir kadeh şampanya içti. "Değildin. Ama bir ekleme yaptım."

"Hayatımın en şanslı günü." Hâlâ bunun heyecanını yaşıyordu. "Eğer Olimpos'u ziyaret edecek olsaydım, yanıma ne almalıyıldım? kontrol listesi?"

"Hmmm, Apollo Kulesi'nin çatısında içki içmek. Manzara muhteşem. Athena Gölü boyunca ata binmek, genç ormanında piknik yapmak. Ben. Olympus'u ziyaret edecek misiniz?"

"Benimle çatıda bir şeyler içer misin, göl kenarında gezintiye çıkar mısın, ormanda piknik yapar mısın?"

"Yapacağım."

"Biraz zamanım var. Önce tamamlamam gereken bir şey var. Bitirir bitirmez, bu iş için başvuracağım."

"O zaman sana dünyamı göstereyim." Birleştirdikleri ellerine baktı. "Burada yaptığımız şey, burada başlatıyor olabileceğimiz şey aptalca mı Don?"

"Muhtemelen." Elini daha sıkı kavradı. "Umurumda değil, Darcia."

"Ben de öyle." Yarı gülerek başını salladı. "Bu hiç bana göre değil. Ben pratik bir kadınıam."

"Ve hayatımda gördüğüm en güzel kadın."

Dolu dolu, keyifle güldü. "Gözlerin kamaşmış -sanırım benimkiler de öyle. Bu heyecan verici şehirde, bu güzel restoranda oturuyorum ve tek düşünebildiğim gözlerini benden alamayan bu yakışıklı adamla oturuyorum."

"Bakmayı tercih edeceğim hiçbir şey yok."

"Yakışıklı, çekici bir adam," diye ekledi. "Ama görünüş, hatta çekicilik bile sadece yüzeyde kalır."

"Harika bir yüzeye sahipsiniz ve şu ana kadar altında bulduğum her şeyi beğendim."

"Bu sadece ikinci randevumuz," diye hatırlattı ona ve gözleri şarabı gibi parladı. "Dahası da var."

"Seni keşfetmek için sabırsızlanıyorum Darcia. Aceleye getirmemize gerek yok. Zaten birkaç gün içinde iki farklı gezegende -ya da bir gezegen ve bir uyduda- olacağımız için acele etmek zor."

"Her şeyi yavaş ve dikkatli yapmayı severim. Bildiğiniz gibi işim zor ve talepkar olabiliyor, bu nedenle özel hayatımda karmaşık olmayan."

Şampanyasını tekrar kaldırdı ve ona gülümsedi. soluk altın rengi baloncuklar. "Dün gece seni otel odama davet etmedim çünkü bu -sen ve ben- biraz karmaşık olacak."

"Kişisel alanda kendimi karmaşık hale getirmeye bir süredir ara verdim. Ama seni tekrar görmek, seninle vakit geçirmek istiyorum. Bundan sonra ne olacağını görmek istiyorum."

"Bundan sonra ne olacağını biraz düşündüm. Ve bunun ne olmasını istediğimi bildiğim için, seni bu gece odama davet edeceğim."

O da ona gülümsedi. "Ben de öyle umuyordum."

Webster'ın kendisine ilettiği verilerle Eve, Renee'nin ekibi için bir muhasebe analizi yaptı. Sonra da analizin analizini. Sayı seli, yüzdelerin şaşkınlığı başını ağrıtıyordu. Yine de net bir model göremiyordu. Hesaplardan sorumlu herhangi birini suçlayacak kadar bir şey göremiyordu.

Bundan uzaklaştı -belki sayıları dinlendirirse ona daha anlamlı gelebilirdi- ve bir tane daha aldı Renee'nin ekibini taradı. Orada, çaylak üniformalı Dedektif Lilah Strong ve diğer iki dedektifin anormallik olarak durduğu bir model gördüğüne inanıyordu.

Eve'in hesapladığı gibi temiz polislere ihtiyacı var. Ufak tefek işleri halledecek, yasal raporları teslim edecek ve ihtiyacı olduğunda ya da istediğinde suç ortağı olacak. Onları kullanacak, sonra da kaybedecekti. Öyle ya da böyle.

Gail Devin'i düşündü, Peabody'ye baktı.

Eve, ne kadar uzun sürerse sürsün, kaç katmandan geçilmesi gerekirse gereksin, ortağının bu işin içinde olduğunu ve bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu.

Tahtasına baktı.

Bir tarafta Rickie Keener. Ezik, suçlu, keş, aşağılık bir domuz. Ama artık onundu.

Diğer tarafta Dedektif Gail Devin, tüm raporlara göre iyi içgüdüleri olan iyi bir polis ve patronuyla ilgili endişelerini saygı duyduğu daha yaşlı ve deneyimli bir polisle konuşacak ahlaki kurallara sahip.

Eve terazinin iki kefesi olduğuna karar verdi ama Renee'nin şırıngayı saplamamış ya da boynunu kırmamış olsa da ikisini de öldürdüğünü biliyordu.

Bu terazinin bir kefesine, ortağı ve ekip arkadaşı yara almadan kurtulurken bir ara sokakta bıçaklanarak öldürülen Dedektif Harold Strumb eklendi.

Sadece onlar olmayacaktı. Ve Renee düşmedikçe, sonuncusu da olmayacaklardı.

Allo'nun vaka notlarını açtı ve okumaya başladı.

Onun üslubunu seviyordu; kısa, hatta öz ama eksiksiz. O Çavuş Runch'ın faturalarını düzenli olarak sorguladığını belirtti.

Ve Allo'nun dosyasını Renee'nin dosyasıyla ilişkilendirdiğinde Komuta, teğmenin onun kötü niyetli olduğunu ya da diğer memurlarla çatıştığını belirten notlarını buldu.

Eve, Allo'nun yedi aylık dönemdeki vakaları, faturaları ve değerlendirmeleri hakkında kendi dosyasını oluşturmaya başladı. Rahatsız etmek istemiyordu.

Peabody, Devin için de aynısını yapması ve Allo'da olduğu gibi bunu bir olasılık analiziyle takip etmesi için ona bir not gönderdi.

Çalışırken, Renee'yi kendisine göndermeye zorladığı Gerald dosyalarını incelemeye başladı.

Webster içeri girdiğinde beklemeye aldı. "Bir şey mi buldun?" diye sordu. "Önemli bir şey değil. Neden?"

"Elinde bir şey varmış gibi görünüyorsun. Mutlu görünüyorsun." "Ben mutlu bir adamım."

Bunu elinin tersiyle itti. "O zaman önemsiz olan neyiniz var?"

"Marcell, Strumb'ın ortağı, şu düşün. IAB'nin onun hakkında bir dosyası var."

"Strumb'ın üzerinde mi?"

"Hayır. Ondan öncesiyle ilgileniyorlar. Görüştüler ve beş yıl önce şüpheli bir fesih nedeniyle soruşturulmuştur. Marcell'in, şüpheli silahını bırakıp teslim olduktan sonra iki kez ateş ettiğine dair tanık raporları vardı."

"Kararlılık mı?"

"Aklandı. Tanıklar diğer iki torbacıydı, bu yüzden ifadelerine balık gözü ile bakıldı. Şüpheli yasadışı bir silaha sahip olduğunu ve onu ateşlediğini söyledi. Marcell hikayesine sadık kaldı. Şüpheli hâlâ silahlıydı ve yine ateş etmeye hazırlanıyordu. Yeniden yapılanma bunu kanıtlayamadı.

Ancak, dosyada bir not var - haber vermeden çıkarmak zorunda kaldığım bir not. Kocaman bir soru işareti. Her iki akıl da şiddetli sonla karşılaştıktan sonra güncellendi."

"Strumb ve o zekâlar gibi."

"Evet. Marcell'in iki olayda da tanığı var. Sağlam."

"Strumb'daki zekâlar için evet," diye kabul etti Eve.

"Sağlam ama sahte. Eski anlaşımadaki zekâ için ne kullandı?"

"Başka bir memurla birlikte gözetleme yapıyordu. Freeman, tesadüfen."

Webster bir sandalyeye çöktü. "Onun hatalı olduğunu biliyorum-Freeman da öyle. Sen de biliyorsun. Desen büyük, parlak harflerle yanlış olduklarını söylüyor. Ama henüz o noktaya gelmedik."

"Yirmi dört saat öncesine göre daha fazla varız."

"Tartışmaya gerek yok. Başka haberler de var. Kendi

dosyayı başlattım

Renee'nin ekibindeki herkes, o da dahil. İşte Orada bir sürü gölge var, Dallas. Bunu patronuma götürebilseydim, kırıp açardık ve orada olurduk."

"İnsanlar gölgelerden kaçır Webster, tıpkı Marcell gibi. IAB büyük bir patlama yapabilsin diye bu kapağı kapatmayı tehlikeye atmıyorum."

"Patlama umurumda değil, Dallas."

"Öyle olduğunu düşünseydim sana sormazdım. DS Allo ile temasa geçtim ve konuştum ve onun altında ekiple geçirdiği yedi aya ait vaka notlarına sahibim. Onun gitmesini istemesine şaşmamalı. Hiçbir şeyi kaçırmıyor."

"Onu sen mi getirdin?"

"Bir karar verdim. Runch'ın kaymağını yediğini biliyordu ve bunu teğmenine bildirdi."

"Belgeledi mi?"

"Elinde ayrıntılı notlar, saatler, tarihler var. Bunları onun dosyalarında bulabileceğimizden şüpheliyim. Karşılığında aldığı şey, otuz yıllık kariyerindeki ilk yırtıktı. Renee'den şüpheleniyordu. Onunla yaptığım konuşmayı yazdım ve bir kopyasını da sana vereceğim. Ekinde Gail Devin'in dosyası var."

"Ekibinde ölen diğer memur."

"Allo onu tanıyordu ve ona teğmenleri ve onunkini yansıtan ekiple ilgili endişeleriyle geldi. Ama, sanırım, transfer olmak yerine, sadece kalmakla kalmadı. onu zorlamış olabilir. Başka biriyle konuştu ya da bir şeyler belgelemeye başladı ve onu dışarı çıkardılar."

"Eğer haklıysan, ki siktir et Dallas, bu doğru geliyor, öldürdüğü polis sayısı ikiye çıkıyor."

"Daha fazla bahse giriyorum. Peabody Devin üzerinde çalışıyor. Ne bulduğunu ya da sonuca vardığını size bildirecek. Kazıda herhangi bir gizliliğe ihtiyacı olursa seninle temasa geçecek."

Başını salladı. "Yani... bugün Garnet ile bir raunt yaptınız ve o kaybetti. Ona tuzak mı kurdun yoksa o mu düştü?"

"İkisinden de biraz. Bix'le birlikte kurbanımın fiyaskosuna neden eriştiklerini, üzerinde çalıştıkları büyük bir soruşturmayla bağlantıları olduğu gibi bir saçmalıkla örtbas etmeye çalıştı. Bu aptalca bir hareketti, çünkü bana dosyaları verdi. Mesele şu ki, dosyalar tam değil. Biraz silme, yeniden düzenleme yapmış. Burada Bir şeyler eksik. Şimdiye kadar yeterince raporunu okudum, oradaki tarzı, bazı şeyleri kaydırıldığını biliyordum. Benim görmemi istemediği şeyler."

"Soruşturmada bir IAB açısı bulmamı ister misiniz?"

"Henüz değil. Onun oyununda bir yol buldum. Ama Garnet'in etrafında dolanan IAB'nin küçük bir kokusundan zarar gelmez."

"Üzerinde daha fazla baskı var."

"Bu doğru. Patlayacak. Eğer onu içeri sokabilirsem, kendi kışını kurtarmak için ona sırtını dönecektir. Son bir şey, etrafı araştırmanı istiyorum, Strong'un üzerinde herhangi bir pislik ya da suçlama var mı diye, Dedektif Lilah, Renee'nin ekibinden. Orada yeni ve sicili sağlam görünüyor. Ve anladığım kadarıyla patronu ya da düzeni sevmiyor."

"Temiz polis, kadın polis." Webster bunu tarttı. "Bir köstebek arıyorsun."

"Eğer onu kullanırsam, eğer temizse ve kabul ederse, ona bir IAB darbesi kazandıracak bir şey yapması ya da yapmaya istekli olduğunu kanıtlaması durumunda IAB darbesine karşı korunmasını istiyorum."

"Ona bakacağım ve eğer giderse, her şeyi belgeleyeceğim. O gizli görevde, onaylandı. Whitney'nin imzalaması gerekiyor."

"Sorun olmayacak." Bağlantısı işaret verdiğinde bir parmağını kaldırdı. "Ben Feeney. Ne buldun?" diye cevap verdi.

İnce bir gülümseme onun asık suratını aydınlattı. "Bunu duymak istersiniz diye düşündüm. Renee aracında ve az önce bir 'bağlantı konuşması' yaptı."

"Aç şunu."

"Bir saniye. Kaydı açıyorum."

"Her neyse," diye karar verdi Eve. "Duvar ekranında gelen

'bağlantı iletimi." Şöyle bir baktı ve Peabody'nin sırttığını gördü.

"Teşekkürler."

Önce Renee'yi gördü, direksiyonun arkasındaydı, parmakları tıkırdıyor, omuzları seçtiği müziğin ritmine göre sallanıyordu.

"Yeni arabasını sevdi," diye mırıldandı Eve. "Güzel bir yükseltme."

Renee'nin 'link'i sinyal verdiğinde, Eve gözlerini aşağıya indirdi-gösterge ekranı okuması, sonucuna vardı. Yüzü sertleşti. "Lanet olsun. İletimi cep bağlantısı ikiye aktar." Onu kaptı ve gösterge panelindeki yuvasına itti. "Garnet."

Açı cep bağlantısının ekranını kapatıyordu ama sesi net bir şekilde duyuluyordu.

"Bunu düzelteceğini söylemiştin. Siktir et, Oberman. Sen onu nasıl tokatlayacağını bulamadın diye ben o amcıkdan otuz günlük bir yırtık almayacağım."

"Sakin ol. Güvenli bağlantıda olmadıkça benimle bu ya da başka bir şey hakkında iletişime geçme. Bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun."

"Yapman gerekeni yaptığında sakinleşeceğim. Bu konuda arkamı kollasan iyi edersin."

"Bill, senin adına doğrudan Whitney'e gittim. Durumu açıkladım, bana göre bu sadece hararetli bir tartışmaydı. Teğmenle aranızdaki konuşma. Çok anlaşılır bir şekilde, hatırı sayılır bir mesai ve çaba harcadığınız bir soruşturmayı koruyordunuz ve bu da bir dönüm noktasındaydı. Senin için mücadele ettim Bill, tıpkı söylediğim gibi. Ve bunu yaptığım için Whitney onu aradı. Kimildamayacak."

"Kahrolası fahişeyi kimildatacağım."

"Beni dinle. Sen beni dinle," dedi Renee sesinde bir kırbaçla. "Onunla ben ilgileneceğim. Başka bir yaklaşım deneyeceğim. Sen uzak dur, beni duyuyor musun? Eğer bu yırtığı almak zorunda kalırsan, bunu telafi edeceğim. Tanrım, Garnet, eğer yapışırsa, buna bir aylık tatil gibi bak. Sahile git. Sahili ne kadar sevdiğini biliyorsun."

"Siktir et, bunun beni Geraldı anlaşmasından çıkarmasına izin vereceğimi düşünüyorsan sen de siktir git."

"Kimse seni hiçbir şeyden mahrum bırakmıyor. Kendini biraz kontrol altına alabilseydin bu durumda olmazdık."

Sesi fke ve suçlamayla titriyordu. Eve, fitili çoktan ateşlenmiş ve koşmaya başlamış bir adamla başa çıkmanın doğru yolu bu değil, diye düşündü.

"Eğer en başta uvallamamış olsaydın, lanet olası Dallas ne senin ne de benim yüzümde olurdu. Ve eğer kendini tutabilseydin, yırtılmayla karşı karşıya kalmazdın. Tanrı aşkına, ofisimde, burnumun dibinde ona saldırdın. Fiziksel temasta bulundun."

"Yoluma ıktı."

"Ve sen de benimkine giriyorsun. Senin için kendimi ortaya koyuyorum ve kendimi ortaya koymaktan hoşlanmıyorum. Bunu unutma."

"Ve benimle uğraşmaya kalkarsan neler yapabileceğimi unutma. Cesetlerin nereye gömüldüğünü, toprağın nerede saklandığını kimin bildiğini unutma. Elindekini korumak istiyorsan, Renee tatlım, benimkini koruyacağımdan emin ol."

"Aşağılık herif!" diye bağırdı ve adam vitesi bozduğunda direksiyona bir yumruk indirdi.

Feeney tekrar devreye girdi. "Güzel, ha? Garajına girdikten sonra. Bir süre aracının içinde oturdu. Başka bağlantı kurmadı."

"Çok tatlı. Gerçek bir suç itirafı yok ama Bir sürü ima. Adam kızışmış durumda ve o da bunu biliyor."

Webster, "Hâlâ onun işine yarıyor," diye ekledi, "bu yüzden onu elinde tutmak istiyor."

"Kesinlikle," diye onayladı Eve, "ama bundan da öte, onun için çalışıyor, onu işe aldı ve kimin ... en iyi köpek olduğunu hatırlaması için ona ihtiyacı var."

"Otoritesi sorgulandığında ya da tehdit edildi." Peabody Eve'in başını sallamasını bekledi. "Bunun altında, olmak istediği kadar kendine güvendiğini sanmıyorum, hatta öyle olduğunu düşünüyor. Kontrolü kaybetmekten korkuyor çünkü onun için en önemli şey kontrolü elinde tutmak."

Eve ona, "Bu analizle Mira'yı gururlandıracağına inanıyorum," dedi.

"Korku onu tehlikeli yapar."

"O zaman onu çok ama çok tehlikeli hale getireceğiz." Ve Eve, bundan şahsen zevk alacağını düşündü. "Benimle nasıl başa çıkmayı planladığını göreceğiz. Giraldi soruşturmasında, dosyaya göre Garnet ve Bix önümüzdeki iki hafta içinde Giraldi ailesi için, özellikle de Anthony G. için gelecek bir sevkiyatın izini sürüyorlar. Araştırmalarım göre Anthony Giraldi öncelikle Zeus ve Whore ve Rabbit gibi sert seks uyuşturucularıyla ilgileniyor."

'Link'i başka bir gelen sinyali verince kaşlarını çattı. "Oh, şuraya bakın. Bu Renee tatlım. Devam et, Feeney."

konferans trans, mevcut temasa kör gelen. "Dallas," diye cevap verdi sabırsızlıkla.

"Teğmen." Renee ekrandan ona ağırbaşlı bir bakış attı. "Şu anda en sevdiğiniz kişi olmadığımı anlıyorum."

"Listeye girdin."

"Sanırım yanlış bir başlangıç yaptık ve bugün ofisimde yaşananlar bu durumu daha da kötüleştirdi. Ben orta yolu bulabileceğimizi umuyorum. Sana bir içki ısmarlamak, özür dilemek ve bunu konuşmak istiyorum. Teğmenden teğmene."

"Bir dava üzerinde çalışıyorum, Oberman."

"İkimiz de meşgul kadınlarız. Aramızdaki bu sürtüşme rahatsız edici. Dallas'a ulaşmaya çalışıyorum, böylece bunu düzeltebilir ve ikimiz de işimizi yapabiliriz."

Eve düşünür gibi arkasına yaslandı. "Bana bir içki ısmarlamak ister misin? Olur. O'Riley's Pub, Yukarı Batı, Yedinci Cadde'de. Bir saat içinde."

"Bu mükemmel. Orada görüşürüz."

Peabody, Renee telefonu kapattıktan hemen sonra, "Bu bir tuzak olabilir," dedi. "Bix'e ya da gorillerinden birine seni beklettiriyor olabilir."

"Şu anda beni dışarı çıkarmayı göze alamaz. Biz bu durumdayken bu 'sürtüşmeyi' yaşamak. Central'daki herkes birbirimize girdiğimizden bahsederken. Bir ışık daha parlıyor ve o ışığı söndürmek istiyor."

"Garnet'e nerede ve ne zaman olacağınızı bildirebilir."
Feeney araya girdi. "Onu kışkırtın ki size saldırınsın. Her şey onun üzerine kalır."

"Eğer düşerse konuşmaya başlar ve o da bunu biliyor."

"Kadın onu dışarı çıkarırsa konuşamaz. Sana saldırır, seni öldürür ya da en azından yere serer. O da seni kurtarmaya gelir, seni savunmak için kendi memurlarından birini öldürmek zorunda kalır. İyi bir oyun olur."

Eve de aynı fikirdeydi. "Evet ama onun senin kadar zeki olduğunu ya da bunu ayarlayacak zamanı olduğunu sanmıyorum Feeney. Henüz çaresiz değil. Kızgın ve dengesi bozuk."

"Ben de seninle geliyorum," diye ısrar etti Peabody. "Sana destek olacağım."

"Peabody, beni araştırdı, yani senin kim olduğunu biliyor, ortağım olduğunu biliyor. Eğer seni fark ederse, bu iş suya düşebilir.
ayrı."

"Ben yaparım." Webster bilek ünitesine baktı. "Beni tanımıyor ve her halükarda, IAB uyum sağlama konusunda iyidir. Beni zorlayamaz."

"Benim için uğraşmayacak. Bu onun oyunu değil, şimdi değil." "Ne olursa olsun, ben yedeğim."

"Ne için destek?" Roarke içeri girerken sordu.

"İhtiyacım olan hiçbir şey için. Renee'nin isteği üzerine onunla bir şeyler içeceğim. Ona bir saat içinde O'Riley'de olacağını söyledim. Bugün işleri biraz kızıştırdım, o da soğutmak istiyor."

Webster ona "Çoktan iki polisi öldürdü ya da öldürttü," dedi. "Bildiğimiz kadarıyla. Bazen ne yapamayacağınızı bilirsiniz

Henüz kanıtlayamadım," dedi Eve konuşmadan. "Onu destekleyeceğim. Aracımda yumuşak giysilerim var," dedi Eve'e. "Beni zorlamayacak."

"Ben teğmene destek olacağım," dedi Roarke. "Ya da Webster ve ben destekleyeceğiz demeliyim."

Webster, "Dallas'ı tanıyor," dedi, "yani seni ve evli olduğunu kesinlikle biliyor. Sen yanındayken konuşmaz."

"Beni görmeyecek, değil mi? Webster'a neden O'Riley's'i seçtiğini söyle."

"Yakın olduğu için ve sahibi olduğu için."

"Barın arkasında bir oda var. Bir oda," diye açıkladı Roarke. "Onları oradan izleyebiliriz."

"Zaten izleniyorum." Eve göğsüne vurdu. "O lanet şeyi bu sabah bana sen taktın."

"Ben de öyle yaptım," diye kabul etti Roarke. "Ve çok hoş bir görevdi. Bölgeden izliyor olacağız. Hâlâ üstünüzü değiştirmek istiyor musunuz, Dedektif?"

"Evet. Herhangi bir nedenle arka odadan çıkmam gerekirse diye."

"Summerset size bunun için bir oda gösterebilir o zaman." "Bunu halledeceğim."

Webster dışarı çıktığında Eve, "Bu çok abartılı," diye ısrar etti.

"O bir polis katili. Sen de bir polissin." Roarke onun çenesine dokundu. "Sen benim polisimsin."

Feeney, "Eğer yumuşayacaksan, kapatıyorum," dedi.
"Buradan sonrasını biz hallederiz, Dallas."

"O kadar örtüneceğim ki, boğulsam da olur." Peabody,

"Kendimi daha iyi hissediyorum," diye yorum yaptı.

"O zaman her şeye değer."

"Siz içkinizi yudumlarken, McNab'den içeri gelmesini ve bu noktadan itibaren benimle birlikte çalışmasını isteyeceğim."

Hâlâ sinirli olan Eve omuz silkti.

"Beni oraya götürebilirsin," dedi Roarke. "Sen içeri girip temizlendiğinde Webster'ı arka kapıdan içeri alırım. Yolda da birbirimize günlerimizi nasıl geçirdiğimizi anlatırız."

Sen de bizimle gelebilirsin," dedi Eve Webster'a.

"Aslında, toplantıdan sonra gitmem gerekecek - eğer anlaşırsak. İş dışında da bir hayatım var Dallas," diye ekledi. kaşlarını çattı. "Buluşmadan kurtulduktan sonra bu işe geri döneceğim."

"İyi. Sen bilirsin."

Roarke yolcu koltuğuna kaydı. "Peki, bugün Renee'yi sana bir içki ısmarlaması gerektiğine ikna edecek ne yaptın?"

"Garnet'i otuz günlük bir yırtma cezasına çarptırmak için manevra yaptım, ki bu çok da uzun sürmedi ve ağzının payını ofisinde, yüzünün önünde verdim. Bu da onu kötü gösteriyor, adamlarını kontrol edemiyor gibi."

"Bu tatmin edici olmalı."

"Oh, evet. Bugün yaptığım diğer şeylerin yanı sıra Bronx'a gittim."

Arabayı sürerken Allo ile yaptığı konuşmayı ona anlattı.

"Soyunma odasındaki deneyimi nedeniyle Peabody'ye soruşturmanın bu yönünü verdiniz."

"Kısmen. Küçük ayrıntılarla arası iyi ve Devin'le ilgili cevapları istiyorum ama şu anda araştıracak zamanım yok. Devin'in hak ettiği şekilde değil. Ve eğer Peabody Renee'yi ya da onun emrindeki subayı işaret eden kanıtları toplayabilirse, bu soyunma odası deneyiminden daha ağır basacaktır.

Bu intikam değil. Bu adalet. Başka bir polis için adaletin sağlanmasına yardımcı olacak ve bu onun için çok önemli olacak."

"Bu da gösteriyor ki, sevgili Eve, güçlü, zeki ve -her ne kadar bu kelimedenden hoşlanmayacak olsan da- duyarlı bir lider ile sadece kazanç için liderlik etmeyi amaçlayan biri arasındaki farkı ortaya koyuyor."

Sezgisel olanı hassas olana tercih ederdi ama boşverdi.

"Herkes bunu nasıl kaçırdı, Roarke? Babasıyla başlayalım- ama sanırım bir babanın görmediği ya da görmemiş gibi davranmak zorunda kaldığı zamanlar oluyor. Eğitimci. Ona baktım. Sterling sicili, iyi polisler yetiştirmiş. Bana babasının onu seçmesinde parmağı varmış gibi geliyor - sekiz yıl boyunca ortaklardı - yaklaşık aynı yaşıydılar. Mira kaçırdı, Whitney kaçırdı, başkomiseri, önceki komiserleri. Direkt geçip gitti."

"Her zaman kirli değildi."

Eve biraz sert bir sesle, "Lanet olsun, öyle değildi," dedi.

"Birkaç yıl öncesine kadar 'işine' başlamamış olabilir ama

her zaman kirliydi. Onun emrinde çalışan bazı polisler vızıltı verir ve en az ikisi ölür.

"Bugün neden Garnet'le arama girmediyini biliyorsun.
-Temiz ya da kirli, yapması gereken de buydu. Neden onu kontrol etmek için yeterince hızlı hareket etmedi? Çünkü onun bana saldırması hoşuna gitmişti. Hoşuna gitmişti ve eminim ki beni onun önünde kanlı bir şekilde dövseydi de hoşuna giderdi. Buna sahip olamayacağını bilecek kadar beyni var, bunu sürdürmek zorundaydı, ama bunun için göbeği var. Onun düzenini bozdum, bu yüzden kanımın akmasını seyretmeye bayılırdı."

"Ve sen destek istemedin mi?"

"Çok isterdi," dedi Eve ona, "ama buna parası yetmez. Henüz değil."

Bardan bir blok ötede bir yer buldu ve kaptı. "Webster'ın bir hayatı olduğu için, onun bir yer bulmasını beklemeniz ve onu içeri almanız gerekecek."

"Önce karımı içeri sokacağım - ya da en azından içeri girişini izleyebileceğim bir noktaya kadar. Sizin için köşede bir masa hazırlamışlar."

"Oraya kas mı koydun?"

"Sevgilim." Onun çenesine dokundu. "Orada her zaman kaslı olurum. Ne de olsa burası bir İrlanda barı."

Bağlantısı tekrar sinyal verdi. "Ben Darcia. Beni buradan izleyebilirsin ve ben yarım blok yürürken başka bir polisle konuşuyor olacağım. Sanırım kötü bir adam atlarsa ve korkudan bayılırsam beni korur."

Onun uzaklaşmasını izlerken sırtmak zorunda kaldı.

"Dallas."

"Merhaba. İçkinin tadını çıkarabileceğimizi umuyordum."

"Aslında hemen şimdi... iyi olur," diye karar verdi. "Ya da otuz dakika sonra diyelim mi? O'Riley's Pub," dedi Eve ve Darcia'ya adresi verdi. "Buraya gelebilir misin?"

"New York'ta dolaşmayı seviyorum."

"Harika. Dinle, aslında şimdi oraya gidiyorum. Başka bir polisle görüşmem var. Bana bir iyilik yapabilirsin."

"Elbette."

"Sana işaret vermediğim sürece masaya gelme. Gelmezsem, biraz daha çalışmam gerekecek. İşaret verdiğimde, yanıma gelebilirsin. Sanki yeni gelmişsin ve beni görmüşsün gibi. Ama bir buluşma ayarlamıştık."

"Sorun değil. Bana nedenini söyleyecek misin?" "Günün birinde."

"Tamam o zaman, yarım saat."

"Şef Angelo?" Bu unvan Darcia'yı gülümsetti. "Seninle çalışmak hatırladığımdan daha kolaymış."

"Ama ben çalışmıyorum, değil mi?"

Eve linkini sakladı ve O'Riley's'e doğru yürüdü.

Hoparlörlerden yükselen keman müziği, iş çıkışı bir şeyler atıştıran kalabalığın sohbetlerine fon oluşturuyordu. Birkaç saat içinde müzisyenlerin enstrümanlarıyla kabinlerden birine yerleşeceklerini, biralarını hazırlayacaklarını ve mekânı parlak makaralar ve hüznü şarkılarla dolduracaklarını biliyordu. Barmenler de

koşuşturuyor, bira çekiyor, her zaman tıklım tıklım olan kalabalığa bardak dolduruyordu.

Küçük kızıl saçlı ona el salladı ve iki kişilik bir masayı işaret etti. Eve onu Roarke'a ve New York tarzı bir İrlanda barının tadına bakmak isteyen birkaç şehir dışı iş ortağına katıldığı zamandan hatırlıyordu.

"Size bir içki getireyim mi, Teğmen?" diye sordu kızıl saçlı kadın ve tepsisini kalçasının üzerinde dengeledi.

"Henüz değil, teşekkürler."

"Hazır olduğunuzda bana bir işaret verin."

Eve oturdu, sırtı duvara dönüktü, müşterileri taradı. İş arkadaşları, bazı turistler, kendisini oyalayan yirmili yaşlardaki bir çifte asılmak için elinden geleni yapan bir adam.

Polis radarına takılmadı. Ve

Renee geldi.

Güçlü takım elbisesini değiştirmiş, vücudunu sergileyen küçük siyah bir elbise giymiş ve kollarını açıkta bırakmıştı. Aynı renge boyanmış ayak parmaklarının peekaboo oynayabilmesi için sıcak kırmızı topuklu ayakkabılarla eşleştirdi ve sarışın yağmurunu bıraktı. gevşek. Boynunun etrafındaki ışıltılı halkalardan oluşan karmaşık dizide yuvarlak kırmızı bir kolye bulunuyordu.

Eve onun da kendi taramasını yaptığını fark etti, gözleri ustalıkla gölgelenmiş ve lekelenmişti. Sonra masaya doğru yürürken Eve'e dostça bir gülümseme gönderdi.

Dikkat çektiğini bilmek hoşuna gidiyor, diye düşündü Eve, erkekler onu kesiyor ve kadınlar kim olduğunu merak ediyor.

Öyle.

"Benimle buluştuğun için teşekkürler." Renee sandalyesine kaydı. "Umarım geç kalmamışımdır."

"Hayır."

"Buraya çok sık gelir misiniz? Güzel, samimi bir yere benziyor. Gösterişsiz. Çalışan bir adamın barı."

Eve, buluşmayı Down and Dirty'de ayarlamış olsaydı tepkinin ne olacağını merak ediyordu. "Şimdi ve sonra," dedi ve garson kızla göz göze geldi. "Güzel kıyafet," diye yorum yaptı. "Benim için giyinmene gerek yoktu."

"Aslında daha sonra akşam yemeği için ailemle buluşacağım. Sen
_"

Kızıl saçlı kadın masaya gelince sözünü kesti. "Size ne ikram edebilirim hanımlar?"

"Pepsi, buzlu," dedi Eve ona.

"Hadi ama Dallas, biraz yaşa." Renee parlak, ışıltılı bir gülümsemeyle saçlarını geriye savurdu. "Görevde değiliz, değil mi? Ve ben ısmarlıyorum."

"Pepsi," diye tekrarladı Eve, "buzlu."

"Görevde değilim. Bir votka martini alayım, sek olsun, iki zeytinli."

"Bunları hemen size getiriyorum." Garson kız masaya bir kase simit koydu, sonra da siparişi girmeye gitti.

"Babamla tanışıp tanışmadığınızı soracaktım."

"Resmi olarak değil, hayır."

"Sizi bir ara tanıştırmam gerekecek. Birbirinizden hoşlanacağınıza eminim." Renee kâsedden bir simit aldı, ikiye böldü ve ısırdı. "Akşam yemeği yemeliyiz. Sen, kocan, babam ve ben. Roarke kesinlikle tanışmak istediğim bir adam."

"Neden?"

"Babam gibi onun da güçlü bir ünü ve görünüşe göre komuta yeteneği var. Onun başarı seviyesine ulaşmak için bunu yapmak zorunda. Bu kadar çok güce hükmeden bir adamla evli olmak büyüleyici olmalı.
. . . ilgi alanları. Bu yaz Avrupa'da tatil yaptığınızı duydum."

"Yaz tatilim hakkında konuşmak ister misin?"

"Seninle arkadaş olamamamız için bir neden göremiyorum, değil mi?" "Liste mi istiyorsun?"

Renee içini çekti, arkasına yaslandı ve küçük çubuk kraker parçasını kemirmeye devam etti. "Gerçekten de yanlış bir başlangıç yaptık, ve bunun büyük bir kısmının sorumluluğunu üstlenmeye hazırım.

Keener konusunda üzgündüm ve itiraf etmeliyim ki bölgeciydim. Bu yüzden birlikte çalışmak daha verimli ve kesinlikle daha üretken olacakken kafa kafaya verdik."

Garson kız içkileriyle döndüğünde tekrar durakladı. "Size getirebileceğim başka bir şey var mı?"

"Biz iyiyiz," dedi Eve ona. "Teşekkürler."

Renee kadehini kaldırdı. "Neden yeni bir başlangıca içmiyoruz?"

Eve bardağını olduğu yerde bıraktı. "Neden yeni bir başlangıç yapmıyorsun?"

Webster rahat bir yerde bu alışverişı izledi. "Renee'nin kışına vuruyor."

Roarke, "Bu işte iyidir," diye onayladı. "Onu gaza getirecek. Eve teklifleri ne kadar çok reddederse, Renee o kadar çok zorlayacak."

"Bu iyi bir oyun. Garnet bir taraftan ona vuruyor, Dallas diğer taraftan onu engelliyor. Dallas'ın Renee'nin üzerine gelmesini sağlamaya çalıştığını biliyorsunuz, Bix'i onun üzerine salmak için."

"Karımı çok iyi tanırım."

Karıma yapılan hafif vurgu Webster'ın ellerini ceplerine sokmasına neden oldu. "Sen ve ben anlaştık sanıyordum."

"Arada sırada sana iğne yapmadan durmak zor. Şuradaki vücut diline bakın," dedi Roarke. "Eve, kambur, arkasına yaslanmış. İlgisiz. Renee biraz öne eğilmiş. İlgilenmek için çok çalışıyor. Ama ayağı masanın altına sert bir ritimle vuruyor. Kızgın."

Roarke şöyle bir baktı, Webster'a gülümsedi. "Bira ister misin?" "Evet, ama bu iş bitene kadar ben varım. Sen devam et."

"Pekala, bekleyeceğiz."

Renee masada martinisini yudumluyordu. "Keener konusunda sizinle tam işbirliği yapmadığım için özür dilerim. Uzun zamandır benim muhbirimdi ve son birkaç yıldır onu çok sık kullanmasam da bir geçmişimiz vardı. En başından beri beni dışladığınızı hissettim. Buna tepki gösterdim. Sen ve ben

Dallas'ın farklı tarzları var. Ve çatıştılar. Bunu geride bırakmak istiyorum."

Eve omuz silkti ve sonunda bardağını aldı. "Keener'ın cinayetiyle ilgili soruşturmam sizden daha fazla bilgi almamı gerektirebilir, ekibinizde onu tanıyan, onunla ilişkisi olan üyeleri sorgulamamı gerektirebilir."

"Anlaşıldı. Ama ne benim ne de ekipten birinin Keener'ı pek kullanmadığını söyleyebilirim. Ara sıra beni biraz beslerdi.

küçük bir bozukluk, ve ben onun yirmilik aldığını görürdüm. Ama onu muhbir olarak tutmamın nedeni çoğunlukla duygusallığımdı. Kullanması gerekenden fazlasını kullanıyordu ve verdiği bilgiler giderek daha az güvenilir hale geliyordu. Artık sağlam bağlantıları yoktu."

"O zaman neden biri onu öldürdü ve aşırı doz olarak sahnelemek için bu kadar zahmete girdi?"

"Buna cevap veremem. Umarım kendi muhbiriniz size bazı ipuçları verecek bazı bilgilere sahiptir. Bu konuda birbirimizle işbirliği yapmamızı istiyorum. Soruşturmanıza yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım. Döngü içinde olmak istiyorum. Elinizde ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Uygun gördüğüm tüm verileri size kopyalayacağım."

"Bu da bir başlangıç." Bundan memnun olduğu belli olan Renee

ciddi. "Şimdi, dedektifime gelelim. Dallas, Bix ve Garnet'in o fiyaskoya girdiklerini anlamamı istiyorum... sadece kötü bir zamanlamaydı. Öldüğünü bilselerdi, araştırıyordunuz, size söz veriyorum, size tam bir açıklama ile gelirlerdi."

"Merak ediyorum. Eğer Keener'ın sağlam bağlantıları yoksa, size sadece ufak tefek şeyler veriyse, dedektifiniz neden Giraldi ile bir bağlantısı olduğunu ya da Giraldi hakkında bilgi sahibi olduğunu düşündü?"

önemli mi? Ve evine yasadışı yollardan girecek kadar güçlü hissediyor musunuz? Buna hiç cevap alamadım."

"Bir ipucunu takip ettiler ve açıkçası bunun bir körlük olduğunu düşünüyorum. Aceleci davrandıklarına katılıyorum ve bu konuda her ikisiyle de konuştum. İhbarı takip etmeden önce beni bilgilendirmiş olsalardı Keener'ın öldüğünü söyleyebilirdik. Tüm bunlardan kaçınmış olurduk. Sana söz veriyorum, bir daha olmayacak.

"Garnet hakkında-"

"Oraya gitmek istemezsin."

"Yapmak zorundayım." Renee itiraz edercesine ellerini açtı. "Ben onun teğmeniyim. Kesinlikle ve tamamen hatalıydı. Hiçbir mazereti yok."

"Tamam, anlaştık. Konu kapanmıştır."

"Sen hiç eğilmez misin?" Renee tersledi. "Kendini kaybetti. Sen onun yüzüne baktın ve o da kendini kaybetti. Soruşturma için çok fazla mesai harcadı, kilometrelerce ayak işi yaptı. Sinirleri gergindi ve seninle yüzleşmesi onu zorladı."

Eve ona, "Neredeyse beni deviriyordu," diye hatırlattı.

"Ve bu üzüntü verici. Dosyam sizde ve onun bu davayı kapatmak için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuz. Sizden biraz anlayış istiyorum. Kendi adamımı, kendi yöntemimle terbiye etmeme izin vermenizi istiyorum. Bana daha önce sizden birinin ya da başka bir amirinizin size hiç karşılık vermediğini söyleyemezsiniz."

"Eğer benim adamlarımdan biri bugün sizinkinin yaptığı gibi davransaydı, onu ben yazardım. Ve onun için bahaneler uydurmazdım, Verimli bir şekilde çalışamayacak kadar gergin olduğu belli olan bir soruşturmada ona ihtiyaç duyulması konusunda sızlanmayı bırakın."

Eve, Renee'nin eli masanın üzerinde yumruk olurken Darcia'nın bara adım atışını izledi.

Lanet olsun," diye mırıldandı Webster, Darcia monitörün menziline girdiğinde. "İhtimaller nedir?"

Roarke Webster'ın tepkisi karşısında kaşlarını kaldırdı. "Çok çekici, değil mi? Boğucu esmer. Kendisi Darcia Angelo, Olympus Polis Şefi."

"Evet. Tanışmıştık."

"Gerçekten mi?" Roarke'ın gülümsemesi, iki kere ikiyi dörde eklerken yavaşça yayıldı. "Bu iş gittikçe daha da ilginçleşiyor."

"Tanrım" Webster'ın fikriydi. "O birayı gerçekten isteyeceğim."

Barda Darcia bara doğru yürüdü, barmene başını salladı ve masayı seyretmeye koyuldu.

"Sorumluluğu üstleniyorum," diye

başladı Renee. "Bunun için biraz geç oldu."

"Lanet olsun. Garnet'e ihtiyacım var. Sen ittin. O da geri itti. Hatalıydı ve bunun için iyi, sert bir tokadı hak etti. Ona bir tane vereceğim. Soruşturma kapandıktan sonra iki hafta maaş almayacak ve iki hafta daha masa başında çalışacak. Senden sadece yırtığı çekmeni istiyorum."

Eve şimdi kımıldadı, öne doğru eğildi. "Orada durmuş, hiçbir şey yapmamışken, adamın bana hakaret ederken, beni tehdit ederken, benden sağlam bir şey isteme cüretini

gösteriyorsun.

bana saldırdı. Ve sen de bunun için ona bir tokat atmak istiyorsun, işine geldiği zaman? Sanki oturup 'evet, lütfen' diyecekmişim gibi, yolu açmak için babamla akşam yemeği teklif ediyorsun. Senin adamın asabi biri. Otorite. Seninki de dahil. Kimse benimle onun konuştuğu gibi konuşamaz. ve gülümseyerek uzaklaşıyor. Benim yerimde olsaydı, kovulurdu."

"O senin değil."

"Aynen öyle." Eve omuz silkti ve Darcia'ya ince bir işaret gönderdi. "O senin sorunun."

Bölüm 13

Renee, "Bu konuda konuşabileceğim tek kişi Komutan değil," dedi.

"Kiminle istersen konuşabilirsin." Eve omuz silkti ve saatine sıkılmış bir bakış attı. "Garnet yırtığı hak etti. Aynen duruyor. Hey, Darcia."

"Dallas." Darcia gülümseyerek masanın önünde durdu. "Pardon, erken mi geldim? Bölüyorum."

"Hayır, tam zamanında geldiniz. Şef Angelo, Teğmen Oberman. Teğmen ve benim işimiz bitti."

"Şu an için." Öfkesi elle tutulur hale gelen Renee masadan kalktı. Darcia'ya selam vermeden arkasını döndü ve saçlarını savurup topuklarını öfkeyle vurarak dışarı fırladı.

"Vay, vay, vay." Darcia çıkıştaki dramı izledikten sonra Eve'e döndü ve kirpiklerini kırıştırdı. "Söylediğim bir şey mi var?"

"Hayır, benden ve görünüşe göre içkisi de öyle. Otursana. Bana bir saniye ver." Eve telsizini çıkardı, Feeney'i etiketledi. "Size geri dönecek. "Sana geri dönecek.

"Sesini birkaç kademe kıs, kulakların patlamasın."

"Anlaşıldı."

Eve komedisini tekrar bir kenara koydu, gülümsedi ve "Yani" dedi.

"Gerçekten de öyle. Onu çok kızdırdınız, sonra da çifte rezervasyon yaptığınızı düşünmesini sağlayarak üzerine biraz dantel koydunuz."

"Sonuncusu, bir içki için iletişime geçtiğinizde kaderin bir cilvesiydi."

"Ve o kendininkini bile bitirmedi."

"Evet, hadi şu işi halledelim." Eve garsona işaret etmeye başlamıştı ki Roarke ve Webster'ın içeriden çıktığını gördü. "Sanırım daha büyük bir masaya ihtiyacımız var."

"Öyle mi?" Darcia omzunun üzerinden baktı. "Oh," dedi tekrar, ama Eve'in antenlerini titreten bir mırıltıyla. "Roarke." Elini uzattı. "Eğlenceli değil mi? Dedektif."

"Şef."

Eve Webster'dan Darcia'ya baktı ve tekrar geri döndü. Bu kez "Oh" dedi.

"Bizim için daha büyük bir masa hazırlamışlar," diye duyurdu Roarke, gözlerinde ilginç bir an bekleyen bir adamın ışıltısıyla. "Eğer istiyorsan o birayı alabilirsin Webster, ama sanırım bu sipariş etme cüretini gösterdiğim bir şişe şarabı gerektiriyor."

"Çok isterim." Darcia ayağa kalktı, Webster'a doğru kaydı. "Bakalım, EDD tarafından izlenen bir NYPSD teğmeni ve olay yerinde IAB. Görünüşe göre kaderin cilvesi beni bazı resmi işleriniz için. Umarım sorun olmaz."

"Hayır. Sorun değil." Dört kişilik masadaki sandalyesini geri çekti.

Roarke, Eve'in yanına otururken, "Gösteriden keyif aldık," diye yorum yaptı.

"Tam finalde geldim ama hikayenin gidişatını anladığımı sanıyorum. Şu Teğmen Oberman'a bakıyorsunuz. Dallas'ın da dahil olduğu bir şey olmalı. cinayet de dahil." Başını yana eğdi. "Ben ölü bir keşe oy verirdim. Don burada olduğuna göre, bir iç soruşturmayı da içeriyor."

Don, diye düşündü Eve. Tanrım.

Eve ona, "Bu konuya gerçekten giremeyiz," dedi.

"Anlaşıldı. Ama belli ki ondan hoşlanmıyoruz. Yine de ayakkabılarına bayıldım. Bu arada, dün beni gönderdiğin o muhteşem küçük butikten üç çift aldım, Dallas."

"Neden?" Eve öne doğru eğildi. "İçtenlikle. Ben her zaman bir insanın neden bir seferde birden fazla çift ayakkabı aldığını bilmek istiyorum." "Açıklamak zorunda kalırsam, keyfim kaçır."

"Peki bugünü nasıl geçirdiniz?" Garson kız masaya dört bardak ve bir şişe kırmızı şarap getirirken Roarke ona sordu.

"Alışveriş -kendimi durduramıyorum- ve Metropolitan Müzesi'nde harika iki saat geçirdim. Geç bir öğle yemeği yedim." O
Bunu söylerken Webster'a gülümsedi.

Sıcak bir gülümseme, diye düşündü Eve. Tropik bir güneş gibi.

Roarke şarabın tadına baktı ve onayladı. "Akşam için planın var mı?"

"Tiyatro. İlk Broadway müzikalim. Dört gözle bekliyorum. Hepsini," diye ekledi ve şarabını kaldırdı. "Bu güzel şarabın tadını çıkarmak üzere olduğumuza göre, her iki teğmenin de görevde olmadığını varsayıyorum."

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı Eve. "Şimdilik."

"Güzel." Darcia eğildi, Webster'ı öptü - hafif, yumuşak, palmiye yapraklarının arasından geçen tropik güneş gibi. "Merhaba."

Eve'e göre bir moron gibi sırttı. "Merhaba."

Eve bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bu çok garip."

"Bence çok hoş." Roarke kadehini kaldırdı. "Yeni dostlara."

Roarke eve dönüş için direksiyona geçti. "Surat mı asıyorsun, sevgilim?"

"Somurtmuyorum. Düşünüyorum. Aklımda çok şey var." Küsmek, diye düşündü. Ne saçmalık. Ve saçmalık demişken. "Bunu başlatarak ne halt etmeyi düşünüyorlar? Aynı gezegende bile yaşamıyorlar."

"Aşk bir yolunu bulur."

"Aşk mı? Tanrım, beş dakika önce

tanıştılar." "Belli ki bundan biraz daha

uzun."

"Bir gün gibi. Ve şimdi hepsi gözleri parlıyor, öğle yemeğine geç kalıyorlar, tiyatroya gidiyorlar ve eğer henüz birbirlerine çıkmamışlarsa, bu tiyatro sonrası menüdeki başlangıç yemeği."

Bir kahkahayı glkle yuttu ve ona sahte bir glck gnderdi.

sempatik bir bakış. "Eski aşkının bir başkası için yanıp tutuşmasını izlemek seni biraz kışkandırıyor, değil mi?"

"Ben kıskanç değilim! Benim hiç alevim yoktu. Alev ondaydı ve ben onun alev almasını hiç istemedim. İstemediğimi çok iyi biliyorsun-" Sözü­nü kesti ve çıkardığı ses neredeyse bir hırıltıya dönüştü. "Bunu bilerek yaptın, bana çelme takmak için."

"Karşı konulmaz. Bence birlikte harika görünüyordlardı ve mutluydular."

"Mutlu-mesut, konu bu değil. Webster'ın odaklanmasını istiyorum. Her şey yakında bozulacak. Ve o birine aşık olmakla meşgul - durumları göz önüne alındığında tamamen uygunsuz birine."

"Ah, bu beni geçmişe götürdü."

"Ne?"

"İçinde bulundukları durum göz önüne alındığında birbirleri için tamamen uygunsuz sayılabilecek iki insan, zor bir soruşturmaya odaklanmanız gerekirken nasıl aşık oldu?"

Şimdi onun elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Aşk bir yolunu buldu. Ve adalet yerini buldu."

Tartışmayı zorlaştırıyordu - ve farklı olan eski standby kafasında bile aptalca geliyordu. "Bunun tuhaf olduğunu düşünmek zorundasın."

"Bence fırsatlar genellikle beklenmedik bir anda karşınıza çıkar ve onlarla ne yaptığınız, onlar için ne kadar riske girmeye hazır olduğunuz, hayatınızı değiştirebilir ve onu hayal ettiğinizden daha fazlası haline getirebilir. Sen benimkini değiştirdin."

"Bu bizimle ilgili değil."

"Eğer mantığınızı takip etseydiniz, a grha, eğer aklınızın hayır, bu uygunsuz ve imkansız diyen kısmını takip etseydiniz, beni asla içeri almazdınız."

"İçeri zorla girebilirdin," diye mırıldandı.

"Olurdum, evet, ilk andan itibaren senin için deli oluyorum. Ama merak ediyorum, eğer seninle benim aramda olduğu gibi Kalbini kapatıp sadece aklının sesini dinledin." Elini tekrar öptü ve avuç içini dudaklarına götürdü.

"Birbirimizi bulduk. Birbirimizi -iki kayıp ruhumuzu-mantığımıza göre tanımamamız gerekirken tanıdık. Tanıdıktan sonra yaptığımız seçimler bizi buraya getirdi."

Ve burada, şimdi bile, diye düşündü, onun dokunuşu, sesinin tınısı içini jöleye çevirebilirdi.

"İkisini de seviyorum. Ve tamam, belki Webster konusunda biraz suçluluk duyuyorum çünkü o beni alevle neredeyse yakana kadar o lanet alevi görmedim ve sen de onun kışını tekmeleyerek bunu takip ettin."

"Ah, güzel zamanlar."

Gözlerini tavana dikti ve gülümsememek için kendini zor tuttu. "Bunun nasıl işe yarayacağını anlayamıyorum. Eğer onlar sadece Patlama, tatil için gidiyorsun, tamam. Ama masanın karşısında baktığım şey bu değildi."

"Ve kim tatilin tadını çıkarmaz ki? Hayır, öyle bir şey değil ya da öyle bir potansiyel yok. Onlar yetişkin Eve ve öyle ya da böyle bir yolunu bulacaklar.

Bu arada, ben de aramızdaki küçük ilişkiden ve onların birbirlerinden keyif almalarını izlemekten keyif aldım."

"Ve şimdi o insanların şarkı söyleyip dans etmesini izlemeye gidiyor, ben de işime dönüyorum."

"Görevini ihmal ettiğini mi düşünüyorsunuz?"

"Hayır." Uzun bir nefes verdi. "Hayır, onun bu işin üstünde olduğunu biliyorum. Ve ne zaman sinirlendiğini de biliyorum."

Eve doğru dönüş yaptı. "Size, bir kadınla bir erkek arasındaki ilişkiyi izlemenin benim için ne kadar eğlendirici, hatta tahrik edici olduğunu söylememin bir yararı olur mu? Renee'yi 'Whiskey in the Jar' şarkısı eşliğinde mecazi olarak öğütüp toz haline getiriyorsunuz."

"Olabilir. Eğlenceliydi." Omuzlarını yuvarladı. "Tatmin ediciydi. Daha eğlenceli, metaforik olmaktan çıktığında daha tatmin edici ama oldukça eğlenceliydi."

"Ve tahrik edici mi?"

Ona hızlı ve ukala bir sırıtış fırlattı. "Belki."

Arabadan indiler ve o merdivenlerden çıkmaya başlamadan önce adam onun elini tuttu. "Benimle gel."

"Hayır, yapamazsın. Ben-"

"Bu parlak yaz akşamında benimle bir yürüyüşe çıkın. Havada aşk var, Teğmen."

"Yani benim bir sürtük olduğumu görmek seni heyecanlandırdı."

"Öyle oldu. Oh, öyle." Kolunu kendi koluyla rahatça salladı. "İçeri girdiğimizde çalışacağız. Ama şimdi? Biraz esinti var - nihayet- ve bahçelerde kıpırdanmalar var ve sevdiğim kadının eli benim elimde."

Bir alıdan bir iek kopardı -adını koyamadı- ve kulağının arkasına sıkıştırdı.

Aptalca değil ama tatlı hissettirdi. Bu yüzden onu orada bıraktı ve onunla birlikte yürüdü.

Annesinin anısına dikmesine yardım ettiği genç kiraz ağacının yanında bir an durakladılar.

"İyi görünüyor," diye yorum yaptı.

"yle. Güçlü ve sağlıklı. Ve gelecek bahar tekrar iek açacak - sen ve ben, tekrar iek açmasını izleyeceğiz. Bunun anlamı çok büyük."

"Biliyorum."

"Benimle g için evlendiğini düşünüyor," dedi adam yürürken. "Renee. Çünkü o da öyle yapardı. G ve para onun için aynı şey."

"O yanılıyor. Seninle seks için evlendim."

Sırıttı. "Bundan o kadar eminim ki, üzerime düşeni yapmak için büyük bir gayretle çalışıyorum."

Kk bir meyve bahçesine girdiler, belki bir düzine ağaç vardı, dalları şeftalilerle doluydu.

"Summerset bunları gerçekten turta yapmak için mi kullanıyor?"

"O bir gelenekçi." Roarke olgun görünen bir tanesini aradı, bükerek kurtardı. "Tadına bak."

"Güzelmiş. Çok tatlı," dedi. "Birkaç kiraz

ağacı eklemenin peşinde."

"Vişneli turtayı severim."

Roarke güldü ve şeftaliden bir ısırık aldı. "Ben ona veririm."

Yaz kokuyordu, olgun meyveler, çiçekler ve yeşil, yeşil çimenler. Sıcaklığın ve kokunun içinde yürürken Renee'nin çocukluğunda imrendiği şeye sahip olduğunu hatırlatmaya yaradı.

Kendi normali vardı.

"Şuradaki noktayı görüyor musun?" Roarke parıldayan yeşil bir alanı işaret etti. "Oraya küçük bir gölet yaptırma fikrini düşünüyordum. Sadece küçük bir tane, belki altı metre çapında. Nilüferler ve söğütler."

"Tamam."

"Hayır." Bir elini kızın sırtında gezdirdi. "Ne düşünüyorsun? Hoşuna gider miydi? Burası senin evin Eve."

Alanı inceledi; bu haliyle iyi olduğunu düşünüyordu. Küçük göletler ve nilüferler hayal etmek onun için onun kadar kolay değildi. "İçinde o tuhaf balıklarla mı?"

"Sazan demek istiyorsun. Evet, yapabiliriz."

"Biraz ürkütücü ama ilginçler." Şimdi ona bakıyordu. "Eskisinden daha çok evde kalıyorsun. Seyahat etme neredeyse eskisi kadar. Muhtemelen bazı şeyleri sitede halletmek sizin için daha kolay olacaktır. -Ama mecbur kalmadıkça yapmazsın."

"Evde olmak için bir zamanlar olduğundan daha fazla nedenim var. Bundan memnunum. Her gün, bundan memnunum."

"Hayatını değiştirdim." Paylaştıkları şeftaliye baktı. "Sen de benimkini değiştirdin. Bundan memnunum." Ve tekrar yukarı, gözlerinin içine baktı. "Her gün, bundan memnunum. Küçük bir gölet istiyorum ve belki üzerine oturup ürkütücü, ilginç balıkları izleyebileceğimiz bir şey."

"Bu bana çok uygun olur."

Kollarını onun boynuna doladı, yanağını onunkine koydu. Aşk bir yolunu bulur, diye düşündü.

"Mantiğımı takip etmedim," diye mırıldandı. "Kendime bunun uygunsuz olduğunu söylediğimde bile, bu imkansızdı. Yapamadım. İçimdeki her şeyin sana ihtiyacı vardı, nefes almak gibi. Kendime ne dersem diyeyim, nefes almak zorundaydım. Daha önce de sevilmiştim. Webster, ben fark etmesem de, geri veremesem de bunu yaptığını düşünüyordu. Mavis ve Feeney ile farklı bir aşk yaşadım. Onları sevdim. Bunun için içimde yeterince şey vardı ve geriye dönüp baktığımda bunu yaptığım için minnettarım."

Gözlerini kapadı, onu içine çekti. Nefes gibi. "Ama ne kadar olduğunu, ne olabileceğini bilmiyordum. Ben ne senden önce olabilirdi.

"Senden önce birlikte yürümek isteyeceğim kimse yoktu. Küçük bir gölün kenarında birlikte oturmak isteyeceğim kimse yoktu. Hiç kimse," dedi tekrar, yüzüne bakmak için geri çekilerek, "senden önce."

Dudaklarını usulca aldı, ikisinin de öpücüğe, o ana gömölmesine izin verdi. şefkatin içine.

Yere indiklerinde elinden yuvarlanan şeftali gibi tatlı ve hava gibi sessizdi. olgunlaşmış şeftalilerin, yaz çiçeklerinin, yeşil, yeşil çimenlerin kokuları etraflarına fısıldıyordu.

Bir elini onun yanağına koydu ve çenesinin güçlü çizgisine doğru ilerledi. Yüzünün kendisi için çok değerli olduğunu düşündü.

Her bakışı, her gülüşü, her kaş çatışı. Onu ilk gördüğünde içinde bir şeyler değişmişti. Ve

Belki de o noktaya kadar hayatta kalmak için içine kapattığı her şey özgürleşmeye başlamıştı.

Aşk onun içinde parıldadı ve neşe onu takip etti.

Ona kalbini ve bedenini sunarak, onunla birlikte bir vals gibi zarifçe hareket ederek verdi. Bu gece bir savaşçı değil, diye düşündü, sadece bir kadın. Saçında bir çiçek ve gözlerinde ona sunduğu kalbi olan bir kadın.

Ve kadın onu dayanılmaz bir şekilde etkiledi.

"A grha." Dudakları kızın yüzünde dolaşırken mırıldandığı kelimeler kendi kalbinden, kanından İrlandaca olarak geliyordu. Aptalca kelimeler, anlamayacağı ama sadece hissedeceği şefkatli kelimeler.

"Evet," dedi dudakları tekrar buluştuğunda. "Evet. Ve sen benimsin."

Ona dokundu, ceketini kenara kaydırıp, kravatını gevşetti. Ve gülümsedi. "Her zaman çok fazla kıyafet."

Ceketini de çıkardı ve silah kayışını serbest bıraktı. "Her zaman silahlı."

"Beni silahsızlandırın." Bir teslimiyet jestiyle kollarını başının üzerine kaldırdı.

Silahını bir kenara iterken, tişörtünü, atletini başının üzerinden çekip onu çıplak bırakırken onu izledi. akşam güneşinin pırlıltısı.

Ellerini teninin üzerinde gezdirirken, sert göğüslerinin üzerinde yuvarlarken izledi. İçini çekti
Gözleri ağırlaştıkça zevk alıyordu. Sonra başını eğdi, onun tadına baktı, tadını çıkardı. Onu inlemeye doğru kıskırttı. dilini onun gövdesinde gezdirdi.

O çevik parmakların kemerini çözdüğünü hissetti ve dokunuşlarıyla, daha fazlasının beklentisiyle nefesi hızlandı. Onu santim santim soydu, çevik parmaklarını, dudaklarını, dilini kullanarak onu duyulara doyurdu - yavaş, sabit dalgalar üzerinde yuvarlandı, sırısıklam olana kadar içinden geçti.

Gözleri kamaşmış, sersemlemiş bir halde ona uzandı, dudaklarını tekrar kendi dudaklarında buldu. Onun gibi acele etmemeye çalışarak, dokundu ve çıplak bıraktı. Örnek aldı ve tadını çıkardı.

Onu çözdü, diye düşündü. Onu çözdü. Her zaman yapabilirdi. Onu su kadar zayıf, aynı anda bir tanrı kadar güçlü ve olmayı umduğundan daha fazla bir erkek gibi hissettirebiliyordu. Onunla birlikte olmak, etin ete karşı verdiği heyecandan, kandaki ısı ve ritimden daha fazlasıydı.

Aşk paylaşılan bir hediye idi.

Ona doğru hafiflediğinde, hediye tatlı ve şefkatliydi. Yine eli onun yanağında durdu. Yine kalbinin gözlerine doluşunu izledi. Kendi kalbi gözlerine dolana kadar izledi.

Bir süre sessiz kaldı, adamın saçlarını okşadı, onun ağırlığı altında sıkışıp kalmaktan memnundu.

"Gerçekten güzel bir yürüyüş oldu," dedi

sonunda. "Yürümek iyi, sağlıklı bir egzersiz."

Güldü. "Şu anda kendimi oldukça sağlıklı hissediyorum. Aç da."

"Bu konuda sana katılıyorum." Yavaşladı ve ona gülümsedi.
"Sağlıklı görünüyorsun, sevgili Eve, güneş ışığında çıplak
yatıyorsun."

"Birkaç saat önce güneş ışığında çıplak yatacağımı
söyleseydin saçmalık derdim. Ama artık kendimi kızgın ya da
sinirli hissetmiyorum, o yüzden sanırım bu sağlıklı bir şey."

Doğrulup tankına uzandı, sonra elini göğüslerinin arasına
kamufle edilmiş tele dokundurunca gözleri yuvalarından
fırladı. "Teli unutmuşum."

"Umarız bu iş bitmiştir ya da Feeney ve/veya McNab'a
planlanmamış bir eğlence sunmuşuzdur."

"Kapalı, barda işaretledim. Ama Tanrım, orada olduğunu
unutmamam gerekiyor."

"Yürümekle meşguldün," dedi tankı başının üzerinden
sürüklediğinde.

"Sen benimle yürümekle meşgulken tarçınlı çörek
istemediğim iyi oldu."

Giyindikten sonra, daha önce yaptığı gibi onun elini
tuttu ve kolunu kendi koluyla hafifçe salladı. "Akşam
yemeği için pizza istersin sanırım."

"Kolay olurdu. Yapmam gereken bazı araştırmalar var ve
Peabody'nin ilerleme durumunu kontrol etmem gerekiyor.
Ayrıca sen de bana mali durumla ilgili bilgi vermedin."

"Bunu

halledeceğiz."

"Sorun mu var?"

Bahçeye doğru geri döndü. "Olmazdı eğer
biraz eğildin, bana kendi yolumdan bakmam için izin verdin.
Ben

Yeterince yüzey var ama ellerim kelepçeliyken katmanların altına ulaşamıyorum Eve."

"Ve eğer kayıtsız kullanırsanız, verilere sahip olurum ama kullanamam."

"Kayıtsızlar bunu kolaylaştıracaktır."

"Sanırım sadece basit şeyler yapabildiğinizi fark etmemiştim."

Durdu, ona dar ve sinirli bir bakış fırlattı. "Egomu hedeflediğini çok iyi biliyorum ve iyi oynadın. Bunu kayıtsız olmadan da yapabilirim. Bazı yollar var ama yine de benim yöntemlerim. Senin yönteminle yaparsam haftalar sürebilir. Çizgiyi ne kadar aşabileceğimi bildiğim ve verileri temiz tuttuğum konusunda bana güvenebileceğinizi düşünüyorum. Aksi takdirde, bunu kendiniz yapmalısınız."

Adam kapıyı açarken arkasından kaba bir surat ifadesi takındı. Çocukça olduğunu biliyordu ama iyi hissettiriyordu. "Renee'nin, Garnet'in ya da Bix'in gizli hesapları olduğuna dair kanıt bulabilirsem, Webster'ı işin o kısmını IAB'ye açması için temize çıkarabilirim. Onun da eli kolu bağlı."

"O zaman iplerimizi çöz, lanet olsun."

İkisi de Summerset'in yanından geçip merdivenlerden yukarı çıkarken, "Buna kızmana gerek yok," dedi.

Roarke ona, "Ben polis değilim," diye

hatırlattı. "Medyaya haber verin."

"Kendinize dikkat edin, Teğmen. Ben polis değilim," diye tekrarladı, "ve sizin belirlediğiniz çizgiye uyarken küçük mucizeler gerçekleştirmemin istenmesi can sıkıcı."

Sinirlenme sırası ondaydı, bir tutam öfkeyle. "Onu çok taşıdım ve bunu sen de biliyorsun."

"Öyleyse tekrar hareket ettirin."

"Her seferinde nerede bıraktığımı hatırlayamayacağımdan endişeleniyorum."

"Hafıza kaybınız olsa bile bunu unutamazsınız. Buna ek olarak, nerede olduğunu biliyorum. Aynı fikirde olmayabilirim ama onu nereye koyduğunu ve ne kadar ileri itersen doğru şeyi yapmış hissedeceğini biliyorum. Sen de benim için aynısını yapmalısın."

Ağzını açtı, biraz karşılık vermeye hazırlandı, sonra tekrar kapattı. "Öyle," diye fark etti. "Sanırım öyle. Bu... bir durum. Veriler bende olsaydı, IAB adına Webster'a resmi olarak iletebilirdim. IAB resmi olarak bir soruşturma açabilseydi, lanet olası verileri bulurlardı. Aradaki yolu bulmaya çalışıyorum ve duyduğum kadarıyla bunu Bu şekilde ayarladım. Nedenini

anlamıyorum ama-" "Bunu yapabilirim."

Gözlerinde hakaret belirdi. Sadece hakaret değil, diye karar verdi. İnek hakareti.

"Ama bu daha fazla zaman alacak, hem de hatırı sayılır bir zaman." Kaşlarını kaldırdı, sesi soğukkanlıydı. "Tüm teknik nedenleri, engelleri, arıza emniyetlerini ve benzerlerini açıklamamı ister misiniz?"

"Gerçekten, hayır. Nedenini anlamıyorum," diye tekrar başladı, "ama bana bu şekilde zamanında yapamayacağınızı söylerseniz bu şekilde zamanında yapılır. Benim yöntemimle," diye düzeltti. "O zaman seninkini yap. Yani, tamamen senin yönteminle değil. Bu konuda kayıtsız değilsin Roarke."

"Bunu anlıyorum. Elimden geldiğince sizin çizginize yakın çalışacağım. Tamam mı?"

"Evet."

Onu incelerken topukları üzerinde sallanıyordu. "Çok çabuk tükürdün."

"Muhtemelen hâlâ biraz cinsel bulanıklık olduğu içindir."

"Haksız sayılmazsınız. Kazmaya başla. Ben pizzayı getireyim."

Önce panosuna doğru yürüdü, daire çizdi, inceledi. Renee'den yayılan fotoğraflardan birkaçını yeniden düzenledi, başını eğdi ve düşündü.

"Dışarı çıkmam gerek," dedi ona, adam elinde tabakla geri döndüğünde. Yanına gitti ve turtadan bir dilim kaptı. "Ah. Sıcak."

Kadın dilimi elden ele dolaştırırken başını salladı. "Bunu dene," diye önerdi ve ona bir tabak uzattı. "Nereye gidiyoruz?"

"Biz değil. Bir polisle konuşmam gerek, Renee'nin ekibindeki bir kadın polisle. Bu işe karışmış olma ihtimali çok düşük. Renee kadınlarla çalışmaz. Gözünü korkutur ya da ortadan kaldırır."

"Seni yıldırma konusunda hiç şansı olmadı."

"Evet, bu onun için çok sinir bozucu. Beni eleme şansı olmadığına daha büyük bir sorunla karşılaşacak. Güçlü, Dedektif Lilah," dedi Eve ona. "O ekip odasına ilk girdiğimde onun hakkında bir şeyler hissettim ve içgüdülerimi takip etmem gerekiyor. Ve bunun bire bir olması gerekiyor."

"Bunu tek başına yapmaktansa Peabody'nin peşine takılabilirsin."

"O zaman bu çeteleşme olur. Onu korkutmak istemiyorum - çünkü arkasına çok şey koymazsam işe yaramaz. Yapmam gereken şey ona bir fırsat vermek. Böylece ben seni rahatsız etmeden inek oyunlarını oynayabilirsin."

"İşte bu. Telsizinizi devreye sokacaksınız."

"Evet. Her şey kayıt altında. O yeni biri," diye düşündü Eve, "ama altı ay içinde, eğer biraz polisse, bir şeylerin ters gittiğini bilir ya da hisseder. Ona bu konuda konuşması için bir şans ve neden vereceğim."

"Peki ya bu şansı kullanmazsa?"

"Biraz zaman kaybettim. Ama içimde bir his var." "O zaman onu takip etmek en iyisi."

Ve geri gel, diye düşündü. Bana.

"En fazla birkaç saat," dedi. Ona hızlı bir öpücük verdi ve giderken aklının çoktan yaklaşmakta olduğunu görebiliyordu.

Bir an durdu, bir pizzanın en iyi kısmını inceledi ve her zaman cebinde tuttuğu düğmeyle oynadı. Kendine güvenin iki yönlü bir yol olduğunu hatırlattı. Yani işini kendi yöntemiyle yapması için ona güvenecekti. O da gidip kendi işini yapacaktı.

Eve beş bloktan daha kısa bir sürede kuyruğa ulaştı.

Elbette biraz özensizdiler, ancak araçta bulunan üstün kamera sisteminin avantajına sahipti

Roarke onun için tasarlamıştı.

Kuyrukta standart iki araçlı birdirbir kullanıldı. ona iki şey söyledi. Birincisi, endişelenmişti ya da sadece kızmıştı.

Renee'yi, kadının iki adama üzerine oturmalarını emretmesine yetecek kadar kızdırdı. İkincisi, Renee daha etkili bir gölgeyi görevlendirecek kadar endişeli ya da kızgın değildi.

Eve kayıt cihazını çalıştırdı. "Bir kuyruğum var, iki noktalı bir kapatma. Her ikisi de departman meselesi - Tanrı aşkına, beni aptal mı sanıyorlar?"

Gerçekten, biraz aşağılayıcıydı.

Marka, model ve ehliyetleri okudu, ardından standart bir operatör çalışması talep etmeden önce belgelemek için kameralarına her birini yakınlaştırmalarını emretti.

Şu anda iki blok arkasında bulunan araç Dedektif Freeman'a tahsis edilmişti. Bloğun etrafından dolanmak ve tekrar arkasına geçmek için yanından geçen araç ise Dedektif Ivan Manford.

"Seni de listeye ekleyeceğiz, Ivan. Şimdi, hadi oynayalım."

Beşinci caddeye saptı, şehir merkezine devam etti, kasten küçük bir trafik düğümünün içine düştü. Birkaç kez geçmeye çalışmış gibi yaptı, Freeman'ın aracını izledi. geçip gitti. Zamanlamayı ayarlayarak, bir Hızlı Taksi ile pırıl pırıl bir limuzinin arasından sıyrıldı, yanından geçti ve kırmızı yanarken bir ışıktan geçti.

Manford'un onu Freeman'a vereceğini biliyordu. pozisyonuna geri dönebilirdi. Ama Freeman batıya doğru gittiği için bu bir sorun olacaktı. Eve dikey konuma geçti, bir şeridin üzerinden sıyrıldı ve öfkeyle çalan kornaların müziği eşliğinde doğuya doğru sıçrayarak birdirbir oynamaya başladı.

Şoförünün orta parmağını bıçakladığı hantal bir teslimat kamyonu.

Onu gerçekten suçlayamazdı.

Lex'in üzerine yürüdü, onu yumrukladı. hız ve ara sıra dikey yükselme, tekrar batıya yönelip şehir merkezine doğru ilerleyene kadar.

"Şimdi de kendi kuyruğunu kovalıyorsun," diye mırıldandı ve caddeye park etmeyi tercih etmesine rağmen Strong'un binasından iki blok ötedeki pahalı bir otoparkta karar kıldı.

Aracını birkaç hantal arazinin arasına sıkıştırdı ve güvenliğini devreye soktu.

Renee, diye düşündü, ılık yaz gecesinde yürürken, bu durumdan hiç hoşnut olmayacaktı.

İşçi sınıfı mahallesi, diye belirtti, çok sayıda insanlar da gezintiye çıkıyor ya da küçük kafelerin veya sandviç barlarının önüne sıkıştırılmış küçük masalardan birinde takılıyor.

Trafik gürültüyle başka bir yere doğru ilerliyordu. Bazı dükkânlar, gün boyunca maaşlarını harcayamayacak kadar geçimlerini sağlamakla meşgul olan sakinlerden biraz ticaret almayı umarak açık kaldı.

Çinli bir teslimatçıyı takip ederek doğruca Strong'un binasına girdi ve kapıyı arkadan yakaladı. Adam ikinci kata çıktı ama Eve üçüncü kata çıkarken kom pao tavuğunun kokusu burnundan gitmedi.

Strong'un daire kapısının dışında Eve yüksek hızlı bir araba kovalamacasına benzeyen bir ses duydu. Bir ekran izlediği sonucuna vardı. Gece için sıkışmış, güvenlik ışığı sabit bir kırmızı. Bakışlarını yukarı kaydırıp ve bir mini kameranın karanlık gözünü gördü.

Bu yüzden Strong güvenlik önlemleri aldı, Eve'e göre bu da dedektifi kendi güvenliğini sağlayacak kadar akıllı yapıyordu.

Şimdi, Lilah Strong'un nasıl bir polis olduğunu göreceğini sanıyordu.

Yumruğunu kaldırdı ve kapıyı çaldı.

Bölüm 14

Küçük bir köpeğe benzeyen bir şeyin havlamasını, ardından sürgünün kaymasını, kilitlerin açılma sesini duydu.

Kapıyı açan adam iri omuzlu, ağaç gövdesi bacaklı ve tuğlacı pazılarına sahip iri yarı bir adamdı.

Cüssesiyle tüm kapıyı kapatarak dururken ona dostça bir gülümseme verdi.

"Merhaba. Sizin için ne yapabilirim?"

"Dedektif Strong'u arıyorum." Bakışlarını ayaklarının dibinde dans eden dişleri olan puf topuna çevirdi. "Teğmen Dallas, NYPSD."

"O ısırılmaz," dedi. "Sadece vahşi olduğunu düşünmenizi istiyor." Eğilerek puf topunu avucuna aldı ve susturucu sesler çıkardı. "Lilah! Kapıda polis var."

"Öyle mi? Ne polisi?"

Strong adamın kitlesine baktı ve kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Teğmen Dallas."

"Dedektif. İçeri girebilir miyim?"

"Ah, tabii..." Gafil avlandığı her halinden belli olan Strong, beklenmedik bir misafirle karşılaşınca ortalığın ne kadar dağınık olduğunu merak eden insanların yaptığı gibi odanın içinde etrafına bakındı.

Strong'un durumunda, konfor için düzenlenmiş sade döşenmiş bir yaşam alanında minimaldi.

"Tic, ben Teğmen Dallas, Cinayet Masası, Merkez'den. Tic Wendall."

Tic et tabağı büyüklüğünde bir el uzattı ve onunkini dikkatli bir şekilde tutuşu Mavis'in Leonardo'sunu düşündürdü. Nazik tavırları olan büyük adamlar.

"Tanıştığımıza memnun oldum."

"Aynısı. Akşamınızı böldüğüm için özür dilerim. Dedektif, sizinle birkaç dakika konuşmak istiyorum."

"Neden siz hanımları odaya bırakıp Rapunzel'i yürüyüşe çıkarmıyorum?" diye söze başladı Tic.

Yürü deyince köpek Tic'in kucağında kıpırdandı ve yüzünün derisini yüzmek için elinden geleni yaptı. Köpeği yere bıraktı. "Tasmanı al kızım."

Komutla birlikte minik köpek bir sevinç fırtınası içinde koşarak uzaklaştı.

"Teşekkürler, Tic."

"Sorun değil." Kapının yanındaki kutudan bir kaka poşeti aldı ve köpek minik dişlerinin arasına sıkıştırılmış parlak pembe bir tasma ile geri döndüğünde, onu mücevherli tasmaına taktı.

"Yakında döneceğim," dedi Strong'a ve Eve'e sıradan olabilecek kadar uzun süredir birlikte olduklarını söyleyecek şekilde onu öptü.

Eve kapı arkalarından kapanana kadar bekledi. "İyi beslenmiş bir sıçan büyüklüğünde Rapunzel adında bir köpeğiniz mi var?"

"Tic'in köpeği var. Tamamen tüylü, yani Rapunzel gibi. Onu her yere götürüyor, işe bile."

"Ne iş yapıyor?"

"O bir avukat-vergi avukatı."

"Onu Arena Ball'da, tarla sürerken düşünmüştüm."

"Tic katil içgüdüünden yoksun. Hayatım boyunca tanıdığım en tatlı adam ve buraya benim adamım hakkında konuşmaya geldiğini sanmıyorum."

"Hayır. Oturabilir miyiz?"

"Tamam." Strong ekranı kapattı ve bir sandalyeyi işaret etti. "Tic ev yapımı bira yapıyor," dedi ve sehpanın üzerindeki şişeleri göstererek başını salladı. "Bir tane ister misin?"

Eve ona "Hayır demezdim," dedi, birkaç kısa bira paylaşmanın ziyaretin resmi olmadığını gösterdiğini biliyordu.

Önce yerine oturdu, sonra Strong'un uzattığı şişeyi aldı. Yudumladı. "Güzel. Pürüzsüz."

"Yetenekli biri." Strong kanepeye çöktü ama rahatlamadı. "Neyin peşindesiniz, Teğmen?"

"Ekibinizle kesişen bir cinayeti araştırdığımı biliyorsunuz."

"Bu bir sır değil."

"Kurbanımla hiç tanıştın mı?"

Keener'la?" "O zevki hiç tatmadım."

"Patronun sansarı olduğu için mi ekip ona yer verdi?"

"Belki." Strong bir yudum bira aldı. "Benimse onu kovmak için hiçbir nedenim olmadı."

"Artık çoğunlukla masa başında oturuyorsun."

Yüzü kesinlikle nötr kaldı. "Masa başında çok iş yapılır."

"Olabilir. Siz bir sokak polisisiniz, Dedektif, ve sokaktaki geçmiş siciliniz sağlam. Teğmeninizin size neden takip yaptırdığını ve rapor yazdırdığını merak ediyorum."

"Ona sormak zorundasın."

"Ben sana soruyorum."

Strong başını salladı. "Eğer LT'm hakkında sızlanacağımı ve şikayet edeceğimi düşünüyorsanız, hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Bu da bir sır değil efendim, siz ve Oberman birbirinize düşmüş durumdasınız. Yemek mi istiyorsun? Servis yapmayacağım."

"Ekibi yönetme şeklini beğenmiyorsun. Bir şey söylemek zorunda değilsin." Eve elindeki bira şişesiyle gelişigüzel bir hareket yaptı. "Ben sadece kişisel gözlemlerimi söylüyorum. Sokakta daha çok iş yapacağını bildiğin halde masa başında çalışmaktan hoşlanmıyorsun. Bunun saçmalık olduğunu düşünüyorsun - takım elbiseler, kravatlar, parlak ayakkabılar - ve her zaman patronu yansıtan ekibin tonu, herhangi bir kişiliği, herhangi bir ortaklık duygusu. Kepenklerin ardındaki kapalı kapılar ardında yapılan toplantıları, günlük moda geçit törenini ya da bir polis yerine CEO gibi davranmasını sevmiyorsunuz. Burası bir ekip değil, onun kişisel krallığı ve yüzbaşılığa giden bir sonraki adımı."

Strong bir şey söylemeyince Eve başını salladı ve arkasına yaslandı. "Biliyorum başka bir şey. Eğer başka bir polis bana böyle vurursa

Adamlarım arasında orada oturup hiçbir şey söylemeyecek tek bir kişi bile yok."

Strong omuz silkti. "Eminim şehirde özellikle patronlarını sevmeyen bir sürü insan vardır."

"Beğenmek sik demek değildir. Saygı demek ve sen ona saygı duymuyorsun. Ona saygı duymak," diye genişletti Eve.

hissetmekle aynı şey. Senin hissetmediğini biliyor. Sen katıldığından beri değerlendirmelerinin düşmesinin nedenlerinden sadece biri bu. takım."

Lilah'nın yüzünde ilk öfke belirtisi dalgalandı. "Değerlendirmelerimi nereden biliyorsun?"

"Pek çok şey biliyorum. Oberman'ın sadece kötü bir polis olmadığını biliyorum. Onun kirli olduğunu biliyorum."

Strong başını salladı ve odanın öbür ucuna sertçe baktı.

"İçgüdülerin de sana aynı şeyi söylüyor," diye devam etti Eve. "Kokusunu alamayacak kadar iyisin. Neden bu kadar çok tartının hafif geldiğini merak etmeyecek kadar iyisin."

"Tartılarla ilgili bir sorun olsaydı, sıranın yukarısında sorular olurdu."

"Mülkiyette, muhasebede rakamlarla ilgilenen biri varken olmaz. Deneyiminiz, bağlantılarınız var, değerli bağlantılarınız. Ama ağır davaları kim alıyor? Bix mi? Garnet mi? Marcell? Manford? Manford ve Freeman bu gece beni buraya kadar takip etmeye çalıştı."

Strong'un bakışları tekrar Eve'e kaydı.

"Ben onlardan daha iyiyim," dedi Eve ona. "Endişelenme. Denediler çünkü bugün erken saatlerde Oberman sonunda benim

top oynamayacak. Beni dışlamak işe yaramadı. Beni susturmayı düşünmeli, nereye gittiğimi ve neden oraya gittiğimi anlamalı."

Eve PPC'sini çıkarıp bir dosya aradı ve Strong'a uzattı. "Bu benim kurbanım."

Lilah olay yeri fotoğrafını inceledi. "Bu kötü bir son."

"Oberman'ın emriyle Bix onu öldürdü."

Lilah biraz zorlayarak PPC'yi Eve'e geri itti ve ayağa kalkarak uzaklaştı. "Lanet olsun. Lanet olsun."

"Bunu kesin olarak biliyorum. Oberman'ın Garnet'e tam da bunu söylediğine kulak misafiri olan bir tanığım var, onun iş, kirli para hakkında konuştuğunu duymuş."

"Siktir, siktir, siktir." Lilah ellerini yaşam alanını mini mutfaktan ayıran dar mutfak tezgahına dayadı.

"Organizasyonunu yıllar içinde kurdu." Eve de ayağa kalktı. "Babasının adını kullanarak, seks, rüşvet, tehdit, kurnazlık - ne gerekiyorsa. Buna diğer polisleri öldürmek de dahil."

Bu açıklama üzerine Lilah'nın yüzü karardı.

"Kendisi değil, bunu yapacak cesareti var mı bilmiyorum. Bix onun birincil silahı gibi görünüyor. Ama başkaları da var. Marcell ve Freeman, Marcell'in eski ortağını itti. Dedektif Harold Strumb. Dedektif Gail Devin'in ölümünden de onun sorumlu olduğunu kanıtlamak için harekete geçiyorum. Kısa bir süre onun emrinde çalıştım. Devin'in sicili, tarzı seninkine çok benziyor. İşine yaramayan ya da çok yakın görünen polisleri ayıklayamazsa, onları ortadan kaldırıyor."

"Bunların hiçbirini kanıtlayamazsın." Lilah yutkunurken boğazı dalgalandı. "Kanıtlayabilseydin şu anda bir kafeste olurdu."

"Bunu kanıtlayacağım. Buna emin olun. Onunla birlikte değilsiniz, Dedektif. Bu konuda yanılmıyorum. On iki kişilik bir ekibi var.

Garnet, Bix, Freeman, Marcell, Palmer, Manford, Armand. Bu on iki kişiden yedisini tanıyorum ya da çok yakınım. ve daha da kötüsü onunla birlikte olduğunu biliyorsun. Seni diğer tarafa koyuyorum. Peki ya diğer dördü?"

"Ekibimi pezevenkleştirmemi mi istiyorsun, patronum?"

"Birinin ayağa kalkıp onu alaşağı etmesi için daha kaç polisin ölmesi gerekiyor?" Öfke artık bastırılamaz hale gelmişti.

"Onun kirli olduğunu biliyorsun Lilah. Bunu söylediğimde ateşlendin ama şaşırmadın."

"Hiçbir şey kanıtlayamam. Hayır, takımı yönetme şeklini beğenmiyorum. Hoşuma gitmeyen çok şey var. Ama Central'a girmek için çok çalıştım. Çalışmak istediğim yer orası. Altı ay içinde başka bir takıma transfer olmak için başvuruda bulunacağım. Bunu şimdi yaparsam tutunamayacağım gibi görünüyor."

Lilah birasını aldı, soğumuş şişeyi soğutmak istercesine alnına sürdü. "İşimi yapmak istiyorum. Dışarı çıkıp işimi yapmalıyım ki sabah kalktığımda bunun önemli olduğunu bileyim. Değerlendirmelerimde bana birkaç not verirse, bunu kaldırabilirim. Bir yıl boyunca masa başında oturabilirim, yeter ki sonunda eğitimini aldığım işi yapmaya geri döneceğimi bileyim. Benimle kim çalışacak, Teğmen? Kendi başıma dönersem bana kim güvenecek?"

"Tamam. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Bu kadar mı?" Lilah talep etti. "Buraya geliyorsun, bütün bunları benim üzerime yıkıyorsun, sonra da zamanın kıymetini biliyorsun."

"İçgüdülerinize aykırı bir şey için sizi ikna etmeye çalışmayacağım. Beni buraya benimkiler getirdi. Eğer yanılıyorsa ve burada söylediğim herhangi bir şey Oberman'a geri dönerse, nereden geldiğini bilirim. Aksi takdirde, seninle bir sorunum yok. Durduğunuz yere katılmayabilirim, Dedektif, ama anlıyorum. Size hiçbir şey için söz veremem. Burada işbirliği yaparsanız her şeyin güllük gülistanlık olacağını söyleyemem. Diğer polislerin sırtınızı sıvazlayacağına söz veremem."

"Bu umurumda bile değil."

"Evet, var. Hepimiz güveniyoruz. Çünkü eğer birbirimize güvenemezsek, hiç kimseye ya da hiçbir şeye güvenemeyiz. Ve bu tek başına Renee Oberman'ı kötünün de kötüsü yapıyor."

"Demleme için teşekkürler."

"Asserton içinde değil."

Eve kapıda durakladı ve geri döndü. "Neden?"

"Ona çoğunlukla saçma sapan görevler veriyor - ki bu genelde bana verdiğiinden daha fazla. Okullarla çok fazla halkla ilişkiler çalışması yaptırıyor, Memur Dostu'nu oynuyor. O bir sokak polisi. O bir sokak polisi. idare ediyor. Karısının birkaç ay önce bir bebeği oldu ve görevler, saatler başa çıkmayı kolaylaştırıyor. Ama o kaşınmaya başladı. Transfer olmayı düşündüğünü biliyorum. -Kadro dışılar ve yasadışılar."

"Bana göstermek için çocuğunun fotoğraflarını gizlice içeri sokuyor. Oberman'dan nefret ediyor."

"Tamam."

"Manford varsa Tulis de var." Lilah iç çekerek parmaklarını şakağına bastırdı. "Neredeyse kalçadan birleşmişler. Tulis

sokaktaki LC'leri kendisine bedava numune vermeleri için zorlamayı seviyor. Dinlenme odasında bana asılmaya çalıştı."

"Elini tekrar kullanabilmesi ne kadar sürer?" Eve merak etti.

Lilah'nın gülümsemesi titredi ama kayboldu. "Yüzüne yumruk attım ve olayı hemen Oberman'a bildirdim. Sonuç olarak Manford da orada olduğuna yemin etti ve Tulis bana hiç dokunmadı, sadece müstehcen bir şaka yaptı ve ben de aşırı tepki verdim."

"Tulis sekiz yapıyor."

"Brinker yirmi yaşına gelene kadar uyuyor. Özel güvenliğe bakıyor, böylece uyuyarak bu işi halledebilir. Oberman'ın düzeninin onun için çok fazla çaba gerektirdiğini söyleyebilirim. Sloan, başını eğip çenesini kapalı tutuyor. Masayı istiyor. Geçen yıl birkaç torbacıyla girdiği bir münakaşa sırasında epey hırpalanmış. Gerçek şu ki, Teğmen, Sloan sokaklar için karnını kaybetti."

"Olur böyle şeyler," diye onayladı Eve.

"Belki biliyordur ya da şüpheleniyordur ama bu işe karışacağını sanmıyorum. Oberman'ın ona güveneceğini sanmıyorum."

"Katılıyorum. Bunu bilmek güzel."

Lilah oturdu ve ellerini yüzüne sürdü. "Tek kullanımlık bir 'link' taşıyor. Bir keresinde kapısını açtım, gelmesini beklemeden kafamı içeri uzattım ve o da kapıyı açtı. Beni becerdi - sanırsın ki komutanla seks yaparken içeri girdim."

Lilah ellerini indirdi. "Sanırım ofisinde saklanıyor."

İlginç, diye düşündü Eve, kendisi de aynı şeyden şüpheleniyordu. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Burayı çoğu zaman bir kale gibi kilitli tutuyor. O gün kafamı içeri sokabilmemin tek nedeni Garnet'in yeni çıkmış olması ve kapıyı tekrar kilitlememiş olmasıydı. O kapı kilitli olmadığından daha fazla kilitli ve panjurlar her zaman kapalı. Her zaman. Ama belki de ekip odasında gözleri ve kulakları vardır diye düşünüyorum."

Eve, görünmemek için perdeleri indirmeyi düşündü ama şahin gözünü adamlarının üzerinde tutmak istiyordu.

"İlk transfer olduğumda," dedi Lilah ona, "birkaç önemli ipucu aldım. Ben daha harekete geçmeden bana saçma sapan bir görev verdi. Her iki seferde de ona Sıcak bir şey, ve bana Garnet'e sıcaklığı iletmemi emretti. Bir kere mi? Belki. İki kere değil.

"Asserton için de aynı şey geçerli," diye ekledi. "Onu terk etti tam da ateşli bir şeye vurduğunda. Dinlenme odasının da kapalı olduğuna eminim. Asserton bana çocuğunun doğduktan hemen sonra orada çekilmiş bir fotoğrafını gösterdi. On dakika sonra Oberman onu çağırıp ekipte kişisel eşyalara karşı olan politikasını hatırlattı."

"Benimle konuşacak mı? Asserton?"

"Bence yapacak. Ama ... Benimle konuşacağını biliyorum. Bazen birlikte öğle yemeği yiyoruz. Ekipte bağ hissettiğim tek kişi o."

"Bunu yapmadan önce emin olun, kesinlikle emin olun. Ekip odasında ya da merkezde konuşmayacaksınız. Bağlantı ya da e- posta yoluyla konuşmazsınız. Yüz yüze, kimsenin olmadığından emin olabileceğiniz bir yerde. dinlemek."

"Onun işin içinde olmadığını zaten anlamıştın. Sırf benim sözüme güvenerek bana böyle bir fırsat vermezdin."

"Hayır deseydin bir sonraki durağım o olacaktı. Ama onun hakkındaki düşüncelerimi doğruladın. Brinker'ın uyuduğundan o kadar emin olma, benim için hâlâ bir bilinmez. Dikkatini vermiyormuş gibi görünen insanlar genellikle dikkatini verenlerdir."

"Ben olsam onu onun yanına koymazdım. Bunu göremiyorum."

"Belki de değildir," dedi Eve. "Ama neredeyse onun komuta ettiği kadar uzun süredir ekipte. İşin içinde olmadıkça kimse o kadar uzun süre dayanamaz ya da Oberman onları başka bir şekilde kullanır. Sloan, Oberman kadınlarla çalışmayı sevmediği için muhtemelen temiz olacak ama henüz oraya da geçmiyoruz. Sloan sert bir darbe aldı. Sert darbeler insanları ikna edebilir."

"Bana bu işin ne kadar içinde olduğunu söyleyebilir misin?"

"Bu gece ya da en geç yarın bazı verilere ulaşmayı umuyorum, bu da ciddi bir ağırlık oluşturacak - yani Asserton'a yaklaşmadan önce yirmi dört saat daha bekleyebilirsiniz."

"Evet, beklemeyi tercih ederim. Kaldırılacak çok yük var." Yüzünde mutsuzluk ifadesi beliren Lilah bir elini karnına bastırdı. "Yeni bebeği var. Belki sen o ciddi işi yapana kadar bekleyebilir. ağırlık."

Eve ona "En iyi kararını ver," dedi. "Bu ağırlığa sahip olduğumuzdan emin olduğumda, IAB'ye haber vereceğim."

"Ah, kahretsin."

"Seninle konuşmak isteyeceklerdir."

Lilah gözlerini kapadı, başını salladı. "Çocukluğumdan beri polis olmak istiyordum. Kardeşim ..." Gözlerini tekrar açtı. "Sanırım dosyayı okudunuz, yani biliyorsunuz."

"Evet."

"Bunu ben istedim ve bunun için çalıştım. Bunu yapmak istedim.

Bir şeyler yapmak - belki de birilerinin annesinin kalbinin kırılmaması için bir şeyler yapmak, birilerinin kız kardeşinin kendine tekrar tekrar daha fazlasını yapıp yapamayacağını sormaması için durdurabilir, onu kurtarabilirdim."

Lilah'nın gözleri Eve'e Bayan Ochi'yi hatırlatan bir sertliğe büründü.

"Rozetimi her elime aldığımda, işte bu yüzden. Bunu düşünmesem bile, nedeni budur."

"Neden, sonunda olduğumuz türden polisler olmamızın büyük bir parçasıdır."

"Belki." Lilah nefesini dışarı verdi. "Ben bu işe bunun için girmedim Teğmen. Kirli bir mangada kırımın üstüne oturmak için imza atmadım."

"Birinin annesini, birinin kız kardeşini, birinin erkek kardeşini her aldığında, her anlaşma yaptığında -eşyaları, parayı- sömürüyor. Size söz veriyorum, Dedektif, rozetini her eline aldığında neyi nakde çevireceğini düşünüyor."

"Eğer onu ve onunla birlikte diğerlerini alt etmenize yardım edebilirsem, edeceğim."

"Sizden içerideki gözlerim ve kulaklarım olmanızı istiyorum. İzle, Dinle." Eve bir kart çıkardı. "İhtiyacınız olursa veya iletişime

geçmek isterseniz

tek kullanımlık ya da herkese açık bir 'bağlantı' kullanın. İşi şansa bırakmanın anlamı yok. Kişisel numaram orada."

"Teğmen?" Eve kapıyı açtığında Lilah konuştu. "Biliyordum, en azından bir kısmını. İçimden biliyordum ama yapmadım. herhangi bir şey."

Eve basitçe, "Artık öylesin," dedi ve kapıyı kapattı.

İlerlemeden memnun olan Eve, gölgeleri kollayarak zikzaklar çizerek eve doğru yola koyuldu. Kimse onu takip etmedi, ama Kapıya yaklaştığında birinin onu beklediğini fark etti.

Araba yolun karşısına, doğrudan onun yoluna geçti ve o frene basarken kapıları kapatmak için geniş bir aç yaptı.

Önce Fury geldi ama Garnet'in sürücü tarafından dışarı fırlamasını izlerken kayıt cihazını devreye soktu.

Yanında kimsenin olmadığını fark etti, başka araçların onu köşeye sıkıştırmak için herhangi bir hamle yapmadığından emin olmak için kameralarını kullandı. Olacaktı kendi evinin kapısında kapana kısılsa lanetlenirdi. Kendi normalinin.

Garnet başka bir yüzleşme mi istiyor? diye düşündü. Bu ilginç olabilirdi.

Kendi aracından dışarı fırladı.

"Evime gelmiyorsun, Garnet. Kendine bir iyilik yap. Aracınızı çekin ve yolunuza devam edin."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun? Takımına girip beni itip kakabileceğini mi sanıyorsun? Sen benim takımına gelip

IAB benden mi?"

Webster koklamasına izin verdi, diye düşündü Eve. Yaktığı ateşe benzin döktü.

"Sanırım ben senin üstünüm." Bunu soğukkanlılıkla söyledi. Gördüğü şeye karşı savunması sadece öfkeli bir sürüş değil, aynı zamanda hızı artırmak için küçük bir kimyasal yardımdı.

"Sen bir hiçsin. Herkes parayla evlenebilir ve onu tırmanış için kullanabilir. Sen sadece rozeti olan bir fahişesin."

"Hâlâ senden üstünüm Garnet. Ve sen de bu otuz günlük yırtığı ikiye katlamak üzeresin."

"Burada senden ve benden başka kimse yok, sürtük." Ona bir alaycı küçük bir itiş, iki elini omuzlarına koydu. "Rütbenin bir sik anlamına gelmediğini öğreneceksin."

"Bana tekrar dokun, Garnet." Şimdi onu yemlediğini biliyordu. Bunu yapmak istiyordu. "Bana bir daha elini sürersen rozetini sonsuza dek kaybedersin. Kullanıyorsun. Üst düzey bir memura karşı geldin, tehdit ettin ve saldırdın - yine. Aracına bin ve uzaklaş, yoksa seni sonuna kadar götürürüm. aşağı."

"Siktir git." Adam ona elinin tersiyle vurdu; kadın buna izin verdi. Yumruklarını havaya kaldırmış olan adam ona doğru hamle yaparken, o da darbenin kendisini itmesine izin verdi.

Elindekini adamın yüzüne çarptı. "Hayır, lütfen. Siktir git."

Beklenmedik yumruk onu bir adım geriye savurmuş, ağzının kenarından kan damlamasına neden olmuştu.

"Şimdi geri çekil," diye uyardı ama adam saldırdı.

Adamın yumruğu omzundan sıyrıldı ama koluna inmeye yetti. Yine de o anda onunla bire bir başa çıkabileceğini biliyordu. Adam daha iriydi, daha güçlü ama öfkesine yenik düşmüş ve dikkatsiz davranıyordu.

Kadın onu engelledi ve yüzüne sert, kısa kollu bir yumruk indirdi. "Geri çekil lan!"

Arkasından bir motor gürültüsü duydu ve Roarke'in yolda hızla ilerlediğini anladı. Biri ciddi şekilde yaralanmadan önce buna bir son vermenin zamanı geldi, diye düşündü.

Bunu düşünürken bile hareketi gördü. İçgüdüsel olarak tekme attı, sertçe tekmeledi, böylece botu Garnet'in ön koluna değdi. Çekmiş olduğu silah elinden fırlayıp demir kapılara çarptı.

"Sen aklını kaçırmışsın." Sesinde gerçek bir şaşkınlık vardı. "Lanet olası aklını tamamen yitirmişsin."

Sanki bunu kanıtlamak istercesine ona doğru ilerledi. Sonra kapılar sallanarak açıldı. Onun gibi o da bir kapının çarpışını, ayak seslerini duyabiliyordu.

Eve, Garnet'in silahını almak için eğilen Roarke'a, "Ben hallederim," dedi. "Ben hallederim."

Gözleri de sesi kadar soğuktu. "O zaman benden önce ondan kurtulsan iyi edersin."

Garnet, ağzı kanlı, sol gözü çoktan şişmiş bir şekilde birinden diğerine baktı. "Bu iş daha bitmedi." Hışımına arabasına döndü ve kapıyı kırarak açtı. "Seni gömeceğim, kaltak!"

Atlayıp hızla uzaklaşmadan önce bağırdı.

"Gitmesine izin mi veriyorsun?"

"Bu gece için." Eve omzunu Garnet'in yumruğunun vurmuştu. "Ne yapacağını görmek istiyorum. Tasmaından kurtulduğu kesin. Bunu rapor edeceğim ve kayıtlara geçecek, benim dinlemem, senin gözetimin. İşler yolunda giderse, yarın onu alıp saldırıdan, öldürücü silahla saldırıdan suçlayabilirler. Sanırım pazarlık yapması, Renee'yi bir anlaşma için ikna etmesi için yeterli olacaktır."

"Onu şimdi içeri alabilirsin, sonuç aynı olur." Roarke silahı ona uzattı. "Anlaşma istemiyorsun."

"Haklısın, istemiyorum. Hepsini istiyorum, sonuna kadar- ve belki yarına kadar bunun için yeterince param olur." O Parmaklarını esnetti, sıyrılan eklemlerine omuz silkti. "Ama suratına birkaç kez yumruk atmak hiç de fena değildi."

Roarke onun yüzünü yukarı kaldırdı ve parmak ucuyla dudağına hafifçe dokundu. "Dudağın kanıyor."

Kayıt cihazını kapattı. "Bir tane almasına izin verdim. Herif tüm temsilcilerin temsilcisine sahip olabilir, ama bu kayıt, Bana vurmasını, ilk kanı almasını, daha fazlasını almak için hareket etmesini mi? Tuzağa düşmüş bir fare ve bundan kurtulmanın yolu yok."

"Keşke yüzünüzü bir araştırma aracı olarak bu kadar sık kullanmasanız. Çok hoşuma gidiyor."

Sırıttı, sonra acıyınca yüzünü buruşturdu. "Olmalısın alışkınım. Her neyse, kurtarmaya geldiğin için teşekkürler. Beyaz bir şapkaya ihtiyacın var. İyi adamlar beyaz giyer, değil mi?"

"Siyah bana daha çok yakışıyor."

"Hadi içeri girelim. Sahtekar bir polisi ve bahse girerim ruhsatsız silahını ihbar etmek zorundayım."

Roarke, "Tam bir gün oluyor," diye yorum yaptı.

Kimse için bitmemişti.

Renee Oberman'ın, babasının nutkunu da içeren bitmek bilmeyen bir yemekten sonra ihtiyaç duyduğu son şey, Bill Garnet'i dairesinin önünde volta atarken bulmaktı.

Adamın yüzüne bakınca belayı arayıp bulduğunu ve kapısına kadar getirdiğini anladı.

"Eve git Bill ve yüzüne buz torbası koy."

Kadın anahtar kartını yuvaya sokarken adam onun kolunu tuttu.

Bunu bekliyordu ama bu, çekip gitmesini daha az sinirli yapmadı.

"Bunun için havamda değilim."

"Neyin havasında olduğu umurumda bile değil." Kapıyı iterek açtı ve onu içeri itti.

Öfkeli ve şok olmuş bir halde arkasını döndü. "Bir daha sakın bana elini sürme."

"Sana ellerimden fazlasını koyacağım. Benden bu kadar Renee, bunu senin yönteminle yapmaktan bıktım. Senin yöntemin beni uzaklaştırdı."

"Kendini uzaklaştırma aldın. Kontrolden çıktın ve şu anki davranışların da bunu kanıtlıyor. Sana yırtıkla ilgileneceğimi söylemiştim."

"O zaman bununla başa çık." Morlukların altında yüzü yanıyordu, kıpkırmızı ve mosmordu.

Renee, sadece tasmadan değil, fark etti. Onu koparmıştı. Anlayış ve bıkkınlık karışımını denedi. "Elimden gelen her şeyi yapıyorum. Tanrı aşkına, ben de

davanızı savunmak için şahsen kaltak. Ve bu gece kendimi alçaltmak ve babamdan araya girmesini istemek zorunda kaldım."

"Peki ya o?"

"Yarın Whitney'le konuşacak." Ama komutanın kararına müdahale etmeyeceğini biliyordu. Aziz Oberman bunu açıkça belirtmişti.

Arkasını dönüp mutfağa geçti. Dolaplardan birinden bir şişe viski, diğerinden iki kısa bardak çıkardı ve her birine iki parmak doldurdu.

Babası onu desteklemeyecekti ve neden onun destekleyeceğini düşünmeye devam ettiğini merak ediyordu. Mükemmel Komutan Oberman değil, oh hayır. Kitabına göre Oberman değil.

Ama gözlüklerle birlikte dönerken yüzüne soğuk bir ifade yerleştirdi. Garnet'in öfkeden kudurduğu bir sırada skoru öğrenmesine izin vermenin bir anlamı yoktu.

"Bir içki iç ve sakinleş."

"Uzaklaştırma cezasını yutmayacağım ve Giraldi anlaşmasından çıkarılmayacağım. Seni mahvedeceğim, Renee."

"Anlaşıldı. Peki... sana kim yumruk attı?"

Viskiyi geri fırlattı. "Siktiğimin kaltağı."

Bardağını indirdi, onu tutan eli öfkeyle titrediği için bırakmak zorunda kaldı. "Bana Dallas'la kavga ettiğini mi söylüyorsun? Lanet olsun Garnet, onun peşine düştüğünü ve fiziksel şiddet uyguladığını mı söylüyorsun? Yine mi?"

"Bunu hak etti. IAB etrafımda dolaşıyor, haberim var. O fahişe onları benim üzerime saldı ve onunla işim bitmeden önce bu gece ona verdiğimden daha fazlasını alacak."

IAB- bu onun yüzüne inen bir tokat ve işine yönelik tekil bir tehditti.

Lanet olası Garnet. Lanet olası Dallas.

"Tanrı aşkına! Etrafım aptallarla çevrili. Freeman ve Manford'u standart bir kuyruğa bindirdim, kız dışarı çıktı ve beş dakika içinde onu kaybettiler. Sonra da peşinden mi gidiyorsun? Nasıl oldu da ..." Fury onu boğmak istedi. "Freeman sana söyledi. Freeman'a kızın dışarı çıktığını söyledin. Sen ne yaptın Bill? Sakın bana onun evine gittiğini söyleme, Tanrım!"

"Herkesin onun fahişelik yaptığını bildiği ev." Viskinin geri kalanını yudumlarken parmak eklemleri bardağın üzerinde bembeyaz kesildi. "Ne olmuş yani? Onun sözüne karşılık benimki ve Freeman beni destekleyecek. Bu gece onunla birlikte olduğuma ve o kaltağın yakınında olmadığımı yemin edecek."

Etrafındaki her şeyin dağıldığını düşündü. Erkekler. Lanet olası erkekler. Onlardan herhangi birinin kendisine ait olanı, uğruna çalıştığı şeyi elinden almasına izin verirse lanetlenirdi. İnşa ettiği şeyi.

Sahip olduğu şey.

Tekrar arkasını döndü, kontrol için mücadele etti. Ve bardağını tekrar eline aldığı anda beyni buz kesti.

"Pekâlâ. Onunla ilgileneceğiz. Onunla ilgileneceğiz. Çok sık yolumuza çıkıyor."

"Tam zamanında."

"Bunu ayarlamam gerek. Freeman'la buluş, görüldüğünden emin ol. Sonra eve git, bekle. Bu gece onu başımızdan savmak için bir şeyler yapabilirim. Sonuna kadar."

"Yapmak istiyorum. Onu yapmak istiyorum."

"Tamam, ama bu işi halletmem biraz zaman alacak. Birkaç saat, belki üç. Git Freeman'la takıl, bir şeyler iç. birkaç içki içip, bunu halka açıklayacağım. Sonra eve git Bill ve bekle."

"Eğer bu gece bu işi halledemezsek, ben kendim halledeceğim. Benim yöntemimle."

"Buna gerek kalmayacak." Bardağını aldı. "Çık dışarı."

"Bana çok fazla emir vereceksin Renee ve buna pişman olacaksın."

Ama dışarı çıktı.

Bardağı mutfağa götürdü, kasıtlı olarak ve acımasızca lavaboda parçaladı. "Lanet olası pislik!"

Son birkaç gündür ters giden her şey onunla başlamıştı. Keener'ın yakasının kayması, 10K ile? Garnet'in hatasıyla doğrudan bağlantılı. Eğer bu olmasaydı Dallas sırtında, yüzünde, takımında olmazdı. Komutanın kaltağı dışarı atmayı reddetmesini sineye çekmek zorunda kalmazdı. Boynu bükük, boyun eğmez babasına karşı kendini küçük düşürmek zorunda kalmazdı.

Bir yük haline gelmişti. Daha sakin bir şekilde kendine bir kısa viski daha doldurdu. Sorumlulukların düzeltilmesi, düzeltilmesi mümkün değilse ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Düşünerek, özenle, biraz stil sahibi bir şekilde ve sıkı bir bütçe dahilinde döşediği dairenin yaşam alanını daire içine aldı.

Onun için çalışan pek çok kişi gibi aptal değildi.

Sardinya'daki evi ise bambaşka bir konuydu. Orada kendini bolluk içinde şımartabilirdi. Sanat eserleri, mücevherler, kıyafetler, istediği her şeyi satın alabilirdi. Evin ve arazinin bakımını kusursuz bir şekilde yapmaları için en üst düzey droidleri personel olarak tutabilirdi.

Kimse ondan bunu alamazdı, hele de tüm cazibesini yitirmiş eski bir sevgili.

İlk ve son kez bunu düzeltmenin zamanı geldi.

Çantasını açtı, tek kullanımlık mini linkini çıkardı ve Bix'e onunkinden ulaştı.

"Yalnız mısınız?" diye sordu ona.

"Evet, hanımefendi."

"Güzel. Bix, korkarım ciddi bir sorunum var ve bunu gerektiği gibi ele alabilecek tek kişi sensin."

Bir an için hiçbir şey söylemedi, sadece gözlerinin içine baktı. "Benden ne yapmamı istiyorsunuz, Teğmen?"

Bölüm 15

Eve, Garnet'le yaşadığı olay hakkında Whitney'e verdiği sözlü raporu bitirdiğinde, ekteki tutanakla birlikte bunu yazmak için yerleşti.

"Belki bunu bitirdiğinde, sen dışarıda yumruk yumruğa kavga ederken benim neler başardığımı duymak istersin."

"O sırada beni bekliyordu..." Ayağa kalktı ve parmağını Roarke'a doğru uzattı. "Onu yakaladın."

"Tam olarak değil ama oraya yaklaşıyorum. O düğümü atmak için biraz daha zaman istiyorum. Ama Garnet bende ve onu size servis edebilirim.
-ya da IAB, sanırım- bir tepside."

Oturdu, sırtıttı ve dudağının tekrar zonklamasına neden oldu. "Seni seviyorum."

"Harika haberlerim var. Bunu bol bol seks yaparak kanıtlayabilirsin." "Birkaç saat önce seks yaptık."

"Hayır, birkaç saat önce seviştik - melekler kesinlikle ağladı. Bu iş için seks istiyorum, çünkü senin o çok ünlü çizgini aşmaya çalışmak başımı ağrıttıyor. Kostümlü -belki sahne dekorlu- çılgın bir seks ve ilgi çekici bir hikaye istiyorum."

"Sağyorsun, dostum."

"Kuruyana kadar." Ona bir disk fırlattı. "Kanarya Adaları'nda Garnet adı altında bir mülkü var. Jacoby-Jacoby anneannesinin kızlık soyadı. Amatör."

"Ne tür bir mülk?"

"Başlangıç için iki dönümlük bir ev. Beş buçuk milyon dolar değer biçildi, biraz da bozukluk var. Jacoby nakit ödedi. Kimliğinde İngiliz vatandaşlığına sahip bir girişimci olduğu yazıyor. Aynı zamanda Orada iki araç ve bir tekne var. Bir yat da diyebilirsiniz. Jacoby, Garnet'ten birkaç yaş daha genç, kahverengi yerine yeşil gözleri var ve ilk ve tek eşini trajik bir tırmanış kazasında kaybetti."

"Bu çok üzücü."

"Bu isimde sağlıklı bir hesabı var ve bir tane daha var, Daha küçük -yedek para diyebilirim- Jacoby Lucerne'in altında, çocukken yaşadığı sokakta. Lucerne Avustralyalı. Üçünün -Garnet, Jacoby, Lucerne- değeri altmış milyon civarında. Bir polisin maaşıyla hiç fena değil."

"Ve bana fahişe dedi," diye mırıldandı.

Roarke onun masasına doğru eğildi. "Bu seni incittiye çok üzülürüm."

"Bu beni incitmiyor. O orospu çocuğu tarafından fahişe olarak adlandırılmak İncil boyutlarında bir sidik yarası."

"Tamam o

zaman."

"Renee?"

"Orada biraz daha zaman var. Garnet'ten daha zeki ve çok daha akıllı. Sanırım onu buldum ama doğrulamayı bitirmek ve toparlamak istiyorum. Onu nasıl bulduğumu sormayacaksın.

o diskteki verilerle mi geldi?"

"Hayır. Bana sınırı aştığını söylemiştin, sen de aştın. Baş ağrısı için üzgünüm."

"Engelleyiciler bunun içindir. Diskte Bix de var. Bunu yapmak biraz zaman aldı ve gerçekten kostüm isteyeceğim. Garnet'ten daha zeki olduğu söylenemez ama kışını daha iyi örttüğü kesin."

"Bu çok ilginç."

"Öyle. Parayı gerçekten harcamıyor ama bankaya yatırıyor. Çeşitli hesaplar, çeşitli isimler, milliyetler. Onun bir Montana'da küçük bir yer. Bir kulübe, gerçekten, ortağının evden uzaktaki evinin bir kısmına değer. Ve bir arazi aracı. Silahlarını çeşitli takma adlar altında topluyor, bu yüzden hiçbirisi fazla dalgalanmaya neden olmuyor. Bir araya getirildiğinde, oldukça iyi bir cephanelik. Yine de Bix için gösterişli bir şey değil."

"Onun için mesele para değil. Emir komuta zinciriyle ilgili."

"Diğerlerine başladım, çok daha fazlasını yaptım Bu gece ilerleme kaydedeceğiz. Ama en çok bu üçüyle ilgileneceğinizi düşündüm."

"Haklısın. Brinker hakkında bir şey var mı?"

"Brinker." Roarke'ın gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Ah, evet. Baden-Baden'deki küçük şatoda köklerine geri dönüyor, Surrey'deki malikane ve üç hanımefendi diyebilirim."

"Üç mü? Masasında uyuyor olmasına şaşmamalı." Demek Lilah'nın içgüdüleri yanılttı. "Asserton mı Sloan mı?"

"Hayır, henüz bir şey yok ve ikisinde de tek bir vuruş yapmadığıma göre, muhtemelen olmayacak."

"Anlaştık. Onları kaydırın, diğerlerini itin. Garnet'i yarın IAB'ye teslim edeceğiz ve bu gece benimle yaşadığı öfke nöbetinden kaynaklanan suçlamalarla süsleyeceğiz. Pişti. Sende ne var? Sos."

"Zekice yemek pişirme benzetmesi beni onu tek başına servis etmek istemediğin gerçeğinden uzaklaştırmıyor. Renee'nin tabağı paylaşmasını istiyorsun."

"Daha lezzetli olur," diye itiraf etti, sonra elini salladı.
"Yemek meselesini bırakmalıyız. Garnet'i içeri almadan önce onu çivilemeyi tercih ederim. Onu ve diğerlerini. Ama bu kesin bir şey değil. İhtiyacım olduğunda çıldıracak ve yine de uzun bir süre ortadan kaybolacak. Bu gecelik bu kadar yeter.
sorun."

"Ve ben zayıf kız kardeş gibi mi
görünüyorum?" "Beni bir daha
güldürme. Acıtıyor."

"Ben bitiririm. Eğer biraz daha ilerleyebilirsem, ikimiz de biraz uyurken görevi tamamlayacak şekilde programlayabilirim."

"Webster'la iletişime geçmeliyim."

"Eve," dedi Roarke bağlantısına uzanırken. "O Darcia'yla birlikte."

"Evet, ne olmuş? İhtiyacı var ..." Sözünü kesti, yüzünü buruşturdu
dudağının zonkladığını fark etti. "Sence seks mi yapıyorlar?"

"Oh, çılgınca bir tahminle mi? Evet, yle. Büyük ihtimalle."

"Bunu düşünemem. Bunu bilmek istemiyorum. Seks yaparken neye benzediğini biliyorum."

Roarke parmağıyla başının tepesine bir fiske vurdu. "Bunu neden hatırlatmam gerektiğini merak ediyorum."

Bu kez parmaklarını dudağına bastırarak zonklayan dudağını tuttu, çünkü kahkahasını tam olarak yutamıyordu. "Sadece söylüyorum. Seks yaparken nasıl göründüğünü daha çok seviyorum."

"Sevgilim, ne kadar tatlısın."

"Az önce üzerime yığdığın alaycılığı üzerimden atmam gerekiyor, sonra onunla iletişime geçeceğim - ama doğrudan mesajla. Onu ve diğerlerini 700'e kadar burada istiyorum."

Bix, Garnet'i sabahın birinde aldı.

"Zamanı gelmişti," dedi Garnet.

"LT'nin bunu ayarlaması biraz zaman aldı. Kimse bu konuda hata yapmak istemez. Dediği gibi, Dallas'la aranızda bir çatışma olmuş. Bunun sana geri dönmesini istemezsin."

"Freeman beni koruyor." Gzeneklerinden kızgınlık sızıyordu. "Oberman lanet olası işi yapmış olsaydı, korunmama gerek kalmazdı."

Bix hiçbir şey söylemedi, sonra şöyle bir baktı. "Dallas bunu yüzüne mi yaptı?"

Renk -fke ve aşağılanma- Garnet'in yanaklarını boyadı. "O da pek güzel görünmüyor. Amcık bana yumruk attı." Yalan o kadar kolay söylenmişti ki, tıpkı

Freeman da aynı şekilde, neredeyse buna kendisi de inanıyordu. "Bana silahını çekti. Rozetimi alacağını söyledi. Belki sonra Oberman'ın peşine düşer," diye ekledi Bix'in sadakatini bildiği için. "Teğmeni kıskanıyor, olan bu. Kaltak onu alaşağı etmek, sorun çıkarmak istiyor. Eğer yeterince sorun çıkarırsa, her şey bozulacak. O zaman hepimiz boka batırız, Bix."

"Sanırım öyle."

"Plan nedir? Daha önce açıklamamıştın."

"Patron, Dallas'a tüyo vermek için sahte bir çakal kullanıyor. Keener'la ilgili büyük bir ipucu. Patron, Dallas'ın Keener'ı kapatmak için ne kadar ateşli olduğunu söylüyor, onu itibarsızlaştırmak için bunu kullanmak için gerçekten bağlamak istiyor. Biz de onu bu gece olay yerine çekeceğiz."

"Bu iyi." Garnet başını salladı, elindeki tozdan biraz alıp içine çekti. O sürtüğü parçalara ayırdığında taze ve yükselen bir vızıltı istiyordu. "Bahşış nedir?"

"Sormadım; bilmeme gerek yok. Teğmen Dallas'ı oraya götüreceğini söyledi, onu oraya götürecek. İşimizi halledeceğiz, hepsi bu."

"Arayabilir." Garnet kafasındaki telaşla açıları anlamaya çalıştı. "Yine de ortağını etiketleyin."

"Öyleyse ne olmuş?"

"Evet. İkisini de yapıyoruz." Bunun için hevesliydi. "Belki böylesi daha iyi. Suçlayacak birileri olursa daha da iyi olur. Her şeyi. Keener ve iki kaltağı."

Bix basitçe, "Patron üzerinde çalışıyor," dedi ve arabayı kaldırıma çekti.

"Dallas benim." Garnet kemerindeki kılıfı okşadı. "Bunu hatırlıyorsun."

"Eğer istediğin buysa."

"Bana bir parça getirdin mi? Kaltak benimkini aldı." "İçeride icabına bakarız."

Terk edilmiş binaya kadar olan kısa mesafeyi yürürlerken Bix konuşmadı. Muhtemelen onları izleyen birileri olduğunu biliyordu -siyahlar içindeki iki adam- ama onlara yaklaşılması pek olası değildi. İnsanlar ona nadiren yaklaşırdı.

Bela arıyorlardı. Cüssesi onları geri püskürttü.

Eğer biri yaparsa, o da yapılması gerekeni yapardı. Emirleri vardı, bir görevi vardı. Emirlerle uyacaktı ve görevini tamamlamak.

Kapının mührünü açtı, kilitleri açtı.

"Burası bir mezar kadar karanlık. Daha da kötü kokuyor." Garnet kalem ışığını almak için cebine uzandı. "Burası ölmesi için iyi bir yer."

En iyi öldürme noktasını hesaplayarak ışığı yıkık alanın etrafında oynattı. "Bunu yaparken beni görmesini istiyorum. Onu kestiğimde beni görmesini istiyorum."

Bix hiçbir şey söylemedi. Sadece Garnet'in başını saçlarından tutup geriye çekti ve bıçağının keskin ucunu Garnet'in boğazında gezdirdi.

Ve bitti.

Garnet yere düştüğünde üzölmek için bir anını ayırdı, kan ve nefes fışkırıyordu. Adamdan hiç hoşlanmamıştı.

Özellikle de, ama onlar ortaktı. Bu yüzden biraz pişmanlık duymak için bir an durdu.

Sonra kapıları açmak için kullandığı ustaya bastı. Garnet'in eline tutuşturdu, Garnet'in cebine soktu. Garnet'in tek kullanımlık telefonunu ve cüzdanını çıkardı, kullandığı bıçakla birlikte ikisini de bir torbaya koydu. Onları başka bir yerde imha edecekti.

Garnet'in çok sevdiği toz torbasını çıkardı, ölünün başparmağını ve işaret parmağını içine batırarak daha fazla iz bıraktıktan sonra atık torbasına ekledi.

Bir bakıma, her şey olduğu gibi görünecekti. Garnet bir buluşma için olay yerine gelmişti ve buluşma Güneyde. Katil cesetten değerli ne varsa almış ve öylece bırakmıştı.

Bix doğruldu, mühürlü ellerindeki kanı temizledi. Döndü ve cinayetten kaçan bir adamın yapabileceği gibi kapıyı açık bırakarak uzaklaştı.

Aracına geri dönerek kuzeye doğru ilerledi ve teğmeniyle irtibata geçmeden önce biraz mesafe kat etti. "Temiziz, Teğmen."

Kadının onaylaması -daha azını beklemiyormuş gibi başını sallaması- onu ödüllendirdi. "Teşekkür ederim, Dedektif. Garnet'e gitmeden önce silahı imha ettiğinizden ve çıkarılması gereken her şeyi çıkardığınızdan emin olun."

"Evet, hanımefendi."

Bix çantanın içindekileri nehre atmak için etrafta dolanırken, Roarke Eve'in ofisine girdi.

Kadının solmaya başladığını fark etti. Ve ondan kan alıp bir analiz cihazından geçirse, aşırı düzeyde kafein tespit edeceğini hayal etti.

"Marcia Anbrome."

Eve başını kaldırdı, gözlerini kırıştırdı. "Kim?"

Evet, gerçekten de hızla soluyordu. "Biraz dinlen," diye önerdi.

"Marcia Anbrome da kim? Bokla ilgili bu geri dönüşü bitirmem gerekiyor. Onu yakaladın mı?"

Ve o geri döndü, diye düşündü Roarke. "Üzerine bir fiyonk takmak istiyorum, bu yüzden kurdeleyi bağlamak için otomatik olarak çalışıyorum, ama ona sahip olduğumu ya da sahip olduğumuzu söyleyebilirim."

"Anbrome, bu bir anagram. Oberman, Anbrome. Marcia-Marcus. Babası için lanet bir vasiyet ya da gözüne parmak."

"Ve sanırım Mira'nın bu konuda söyleyecek önemli sözleri olacaktır." Yanına gitti, mevcut çalışmasını otomatik olarak kendisi koydu,

Kız itiraz etmeye başladığında bile başını salladı. "Altı saatten kısa bir süre içinde bir brifinginiz var. Sardunya'da bir evi var," diye devam etti Eve'i ayağa kaldırarak. "Ve Roma'da bir daire.

Pasaportu İsviçre pasaportu. Bu arada bunlar mükemmel belgeler," diye ekledi ve onu yatak odasına doğru yönlendirdi. "Onlar için yüklü bir meblağ ödemiş olmalı. İki yüz milyon değerinde mülk ve hesap buldum. Sanırım oraya buraya saklanmış biraz daha fazlası var."

"Anlamıyorum. Madem bu kadar biriktirdi, neden Sardunya'da bu paranın içinde yuvarlanmıyor? Neden hala departmanda ilerlemeye çalışıyor, yüzbaşılığa ve belki de komutanlığa ulaşmayı hedefliyor? Neden hâlâ işinin başında?

sahilde yatıp kendi kirli parasıyla kendini mi besliyor?"

"Muhtemelen bunu sormak için yanlış kişiyim."

"Hayır, sen tam olarak doğru kişisin." Yatak odasındaki kanepenin koluna oturdu, çizmelerini çıkardı. "Ve ben cevabı biliyorum. Heyecan, meydan okuma, iş. Ve eğer birkaç yüz milyon kazanabiliyorsan, dört yüz de kazanabilirsin. Bundan asla vazgeçmeyecek. Sadece yaptığı iş değil, kim olduğu da önemli."

"Onun hayatında -hayatlarında demeliyim- yolumu buldukça Katılıyorum. Marcia olarak zaman geçiriyor. Baltimore'da özel bir mekiği var. ay, bağlı olarak. Genellikle kışın, bazen de yazın orada uzun zaman geçiriyor. Ama burada, o işi yürütmek için çok daha fazla zaman harcıyor.

"Ve burada," dedi Eve'e, "tam olarak kendi imkanları dahilinde yaşıyor. Biraz fazla hassas. Her fatura makbuz karşılığında ödenir ve çok sıkı bütçesini zorlayacak hiçbir şey satın alınmaz. Lüks yok, hiç yok. Bu yüzden kendini şımarttığında bunu nakit olarak yaptığını söyleyebilirim."

"Onun için her şey çok hassas, bu da işiyle ilgili defterlerin çok doğru ve ayrıntılı olacağı anlamına geliyor. Strong ofiste bir defter olduğunu düşünüyor. Bahse girerim bir kopyası orada, diğeri de dairesinde. Kontrol budur. Babası onu duvardan izlerken defterleri açıp o düzenli sütunlarla böbürlenebilmek."

Üzerine bir uyku tişörtü geçirdikten sonra yatağa yuvarlandı. "Hepsi aynı. Para güçtür, güç paradır, kontrol her ikisini de elinde tutar ve komuta daha fazlası için kapıları açar. Seks ve komutları daha fazla para ve güç yaratmanın araçlarıdır,

Peki ya rozet? Bu bir geçit. ldürmek mi? Sadece iş yapmanın bedeli."

"Onun gibi başkaları da var." Yanına kayan Roarke onu kendine yaklaştırdı. "Onları tanıyorum. Yakın zamana kadar polislerden tamamen uzak durmayı tercih etsem de, uygun göründüklerinde onları kullandım bile."

"Biz onlardan daha fazlayız. Buna inanmak zorundayım."

"Gerçek polislerin nasıl çalıştığını, düşündüğünü, neleri riske attığını ve neleri feda ettiğini gördüğüm için, birinizin bir düzineden daha fazla olduğunu söyleyebilirim. Bırak artık." Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Bir kavgaya dinlenmiş olarak girmek daha akıllıcadır."

"Benim için vazgeçtin. Bir araya geldiğimizde çoğunlukla bu tür işlerin dışındaydın, ama benim için geri kalanından vazgeçtin."

"Gerisi o noktada daha çok bir hobiydi. Para koleksiyonculuğu gibi."

O daha iyi biliyordu. "Bunu unutmayacağım," dedi ona ve uyumak için gözlerini kapattı.

Telsizi saat dört yirmi yönünde sinyal verdi ve küfrederek el yordamıyla telsizi aradı.

"Dallas."

"Teğmen. Dedektif Janburry, 1-6'dan. Uyandırdığım için özür dilerim."

"O zaman sen neden buradasın?"

"Burada, senin suç mahallinde bir ceset var. Mührün üzerinde adın yazıyor."

"Kanal dışı mı?"

"İşte o. DB'deyim, Komiser, ama size haber vermek istedim. Özellikle de kurban iş üstüneyken."

Karnı kasıldı. "Kimlik?" diye sordu ama zaten biliyordu.

"Garnet, Dedektif William. Kaçaklar Merkez'in dışında."

"Ben gelene kadar bunu tutmanı istiyorum. Şimdi yola çıkıyorum. DB'yi taşımayın."

"Ben tutabilirim. Bu konuda öncelikliyim, Teğmen. Sana bu topu pas atmanı söylemedim."

"Anlaşıldı ve etiket takdir edildi, Dedektif. Yola çıkıyorum."

Telsizi yere fırlattı, yataktan fırlayıp saçını çekti, adım attı, küfretti. "Ona tuzak kurdum; o da onu dışarı çıkardı. Lanet olsun, lanet olsun. Onu içeri alabilirdim. Onu bir kafese tıkabilir, elimdekilerle baskı uygulayabilirdim. Ama ben daha fazlasını istedim. Onları terletmek istedim. Bir araya getirmek için daha fazla zaman istedim, bir sonraki denemesinde ne yapacağını görmek için. Şimdi o öldü."

"Orada durup bir kirli polisin diğerini öldürmesinin suçunu üstlenmeyin."

"Ben bir seçim yaptım. Bu seçim onu öldürdü."

"Hadi oradan Eve." Roarke bunu yeterince keskin bir şekilde söyledi.

onu durdurmak, dönmesini sağlamak için. "Onun seçimleri ve Renee'nin yaptıkları onu öldürdü. Sence onu bir kafesin içinde yakalayamaz mıydı, ona bunu yaptıramaz mıydı?"

"Artık asla bilemeyeceğim. Yanlış hesaplamışım. Ekibe bu tür bir dikkat çekme riskini alacağını, soruşturmaya yeni bir yol ekleyeceğini düşünmemiştim. Bu konuda benden daha iyi oynadı."

"Katılmıyorum. Öfkeliisin ve aptalca bir suçluluk duygusu içindeisin, bu yüzden etrafıca düşünmüyorsun."

"Düşünüyorum da, Garnet öldü."

"Evet ve onu öldürmek için başka bir hikaye uydurmak gerekiyor. Daha fazla yalan, daha fazla örtbas. Eğer iyice düşünseydi, onu yatıştırmanın, dengede tutmanın bir yolunu bulurdu. Bunu başaramazsa, onu öldürürdü elbette, ama cesetten kurtulurdu. toparlandı ve gitti."

Giyinmeyi bırakıp kaşlarını çatarak ona baktı. "Hmm."

"Hmm? Açığa alınmıştı ve bu gecedен sonra rozetini kaybedecekti. Rezil olacak. Tanrım, senaryoyu kendim yazabilirim. Onu ortadan kaldırın, cesedini yok edin. Bu arada, dairesine git, kızgın, bıkmış, aşağılanmış bir adamın toplayabileceği şeyleri topla. Etrafa birkaç şey fırlatın - öfke, öfke - ve benzeri. Bir gün içinde hesabına gir, kredisini kullan, teğmenine ve belki de sana bir mesaj gönder, hepinizin canı cehenneme. Lanet rozet sende kalabilir. Onunla, seninle, New York'la işi bitti."

"Tamam, bunun nasıl işe yarayacağını görebiliyorum. Bu kadar kolay bulmuş olman biraz sinir bozucu ama görebiliyorum."

Ve daha sakin olan Eve bunu açıkça gördü.

"Hesaba dokunmaya devam et," diye düşündü, "bir süre krediye dokun, seyahat ediyormuş ya da Vegas II'ye gitmiş gibi göster, her neyse. Sonra da parayı transfer et."

"Temel olarak. Bağlamak için birkaç ince detay var ama temelde. O ölmedi. Sadece gitti."

"Ama o bunu düşünmedi ve düşünmeliydi de. Kahretsin, ben yapmalıydı. Ama onun ölmesini ve gitmesini istiyordu. Dürtüleriyle hareket etti, o öyle görmüyor olabilir ama olan buydu. Ve beklemediğim bir şeydi. Planlamadan ziyade dürtüyle hareket etti. Yani orada hatalar olacak. Onlardan biri de mürettebatından birinin bu etiketi almasını ayarlamamasıydı. Janburry onunla birlikteyse benimle bu kadar erken irtibata geçmesi mümkün değil."

"Şimdi düşünüyorsun. Ben süreceğim."

"Hayır. Başka bir çift göz ve korkutucu beyin için minnettar olurum, ama kapatılırsam ekibi bilgilendirmeye başlamak için sana burada ihtiyacım var."

O muhteşem gözler tam onun içine bakıyordu. "Bir oda dolusu polise bilgi vermemi mi istiyorsun? Bu çok korkunç Eve. seviyeleri."

"Kimse bir toplantıyı nasıl yöneteceğini senin kadar iyi bilemez. Geri dönmeye çalışacağım ama bunu takip etmem gerekiyor."

"Kostümleri kesinlikle isteyeceğim. Onları sizin için tasarlayabilirim."

"Bizden biri onlardan bir düzinesine bedeldir," dedi, onun sözlerini tekrarlayarak. "Sen de bizden birisin."

"Bunu bir iltifat olarak gördüğünüzün farkındayım ama..." Sözüünü yarıda kesti, iç çekti. "Teşekkür ederim."

"Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Roarke onun koşarak çıkışını izledi ve tekrar iç çekti. "Lanet olsun."

Madem ayaktaydı, polisler kapısına gelmeden önce kendi işini halledebilirdi.

Çok hızlı gitti. Janburry'ye fikrini değiştirmesi için zaman vermek istemedi ve yolda ona hızlı bir koşu yaptı.

Sağlam görünüyordu. On dört yıldır bu işteydi, dedektif olarak onuncu yılına giriyordu ve kısa süre önce ikinci sınıfa terfi etmişti. Otuz yedi yaşındaydı, ikinci evliliğini yapıyordu -dört yıl önce- ve iki yaşında bir çocuğu vardı.

Görebildiği kadarıyla servis kaydı iyiymiş. Ne büyük yükselişler, ne de büyük düşüşler. Teğmenini biraz tanıyordu. O çekebilirdi. Gerekirse birkaç satır.

Önce Janburry'nin nasıl oynamak istediğini görecekti.

Siyah-beyaz bir arabanın arkasına yanaştı ve rozetini ceketinin göğüs cebine soktu.

Barikatın altına eğilmeden önce rozetine dokunarak bir sürü polis olduğunu fark etti. İçlerinden birinin öldüğü haberi yayıldığında da böyle olmuştu.

Merak ediyordu, burada kaç kişi bilseydi Garnet'i kendilerinden biri olarak görürdü?

Janburry o yaklaşırken dışarı çıktı.

Sert kemiklerin üzerine gerilmiş koyu kahverengi teni, koyu kahverengi gözleriyle güçlü, koyu bir yüzü vardı. Polis gözleri, diye düşündü,

ve elini uzattı. "Dedektif Janburry, benimle iletişime geçtiğiniz için tekrar teşekkür ederim."

"Teğmen. Önce sizin olay yerinizdi. Ölü keş. Kurban kaçaklarla çalışıyordu. Benim kitabımda bir ve bir iki eder."

"Evet, benimki de. Beni bilgilendirmeden önce bir göz atmamın sakıncası var mı?"

"Elbette."

"Saha takımım hâlâ aracımda. Biraz Seal-It ödünç alabilir miyim?"

Adam başını salladı ve Delfino onun ayağına basmak niyetinde olmadığını anladığını gördü. "Hey, Delfino. Bana biraz Seal at."

Tenekeyi yakaladı ve ona fırlattı.

Ellerini ve botlarını mühürlerken "Sevkiyatı ne zaman aldınız?" diye sordu.

"Üç buçukta geldi. Ortağım ve ben olay yerine 400'de vardık. Arabayla geçen polisler kırık mührü, yani kapının açık olduğunu gördüler ve inceleme yaptılar. Biz buraya gelene kadar olay yerini emniyete almışlardı."

"Bu çok iyi."

Polis ışıklarının parıltısına doğru içeri adım attı.

Eve, çok uzağa gitmediğini fark etti. Belki altı adım. Kapının içinde. Sırt üstü düşmüştü, bu yüzden yüzüstü yatıyordu, kolları ve bacakları yayılmıştı. Boğazındaki uzun kesik, ceketini, gömleğini ıslatan ve kirli zeminde bir göl oluşturan kanı dışarı pompalamıştı.

Adamın kemerindeki bıçağı ve kılıfını ve tabancasının olmadığını fark etti. Kalem feneri birkaç metre ötede

duruyordu, ışını hala

küçük beyaz bir göz gibi parlıyor.

"Şimdiye kadar ne buldun?" diye sordu Janburry.

"Para yok, kimlik yok. Parmak izlerini araştırdık ve kimliğini tespit ettik. Ortağım Delfino!"

Ortağı, kıvırcık siyah saçları kuyruğa dönüşmüş, ufak tefek, zayıf bir kadın, onlara katılmak için harekete geçti. Eve'e başıyla selam verdi.

"Ben ceset üzerinde çalışırken Dedektif Delfino kurbanı araştırdı."

Eve'e birlikte iyi çalıştıklarını anlatan bir ritimle Delfino topu aldı. "Ekibini ve amirini buldum ve bu öğleden sonra bir yırtık aldı. Emri siz verdiniz, Teğmen."

"Bu doğru. Kurbanın Rickie Keener hakkındaki soruşturma tarzımdan hoşlanmadı. Keener Garnet'in komiser yardımcısıydı ve bu ilişkiyi ve kurbanımı ilgilendiren tüm vakaları Teğmen Oberman'la görüşmem gerekiyordu. Ancak Garnet ve ortağı yetkileri olmadığı halde kurbanımın flop'una girmeyi kendilerine görev edindiler. Bunu öğrendikten sonra Teğmen Oberman ve Dedektifler Garnet ve Bix ile bir görüşme daha yaptım. Tartışma sırasında Garnet küfürlü bir dil kullandı, tehditler savurdu ve hatta uyarıldıktan sonra bile, fiziksel temas kurdu."

Delfino Garnet'e baktı. "Bu pek parlak değildi."

"Bu gece evimin önünde bana saldırması onun için daha az aydınlıktı. Kurbanınızın yüzündeki morlukların katiliyle girdiği bir münakaşanın sonucu olduğundan şüphelenebilirsiniz. Onları oraya ben koydum."

Janburry dudaklarını hafifçe büzdü. "Öyle mi?"

"Garnet pusuya yattı, aracıyla evimin girişini kapattı. Daha sonra beni tekrar tehdit etti, tekrar fiziksel temasta bulundu. Ben de karşılık verdim. O sırada, Garnet ruhsatsız olduğu kanıtlanan silahını çekti. Onu etkisiz hale getirdim. Tüm bunlar hem evimin güvenlik kamerasında hem de aracımdan çıkmadan önce devreye soktuğum kayıt cihazımda kayıtlıdır. Ve tüm bunlar derhal rapor edildi, Komutan Whitney'e. Dosyanız için her şeyin kopyasını almanızı sağlayacağım."

"Bu iyi olur."

"Teğmen." Delfino ona açık gözlerle baktı. "Söylemeliyim ki, bir adam beni bir günde iki kez basmaya çalışırsa, beni aşağı çekerse, ona siyah bir göz vermekten daha fazlasını yapmak isteyebilirim."

"Bana TOD'un ne zaman olduğunu söylerseniz, size TOD'da nerede olduğuma dair bir ifade verebilirim."

"100'den hemen sonra."

"Tamam. Evdeydim, ayaktaydım ve hâlâ çalışıyordum. Bilgisayarımda bunun bir kaydı olacak. Şu anda size işin içeriğini veremem. Garnet'le yarın-bugün ilgilenileceğini söyleyebilirim," diye düzeltti. "Rozetini kaybedecek ve cezai suçlamalarla karşı karşıya kalacaktı. Bunu komuta kademesinden teyit edebilirsiniz. Bunu onu istediğimden çok daha fazla istedim. öldü."

"Evet," dedi Delfino bir süre sonra. "Ben de bunu daha çok isterdim. Vic'in sağ baş ve işaret parmağında ilginç izler var."

"Görevi gereği sokaklardan almakla yükümlü olduğu ürünü kullandığına inanıyorum. Bu konuda bir dava açabileceğime inanıyorum. Onun yanlış bir polis olduğuna inanıyorum, öyle olduğunu biliyorum. Fakat

Her ne idiyse, o sizin kurbanınız ve boğazını kim kestiye bunun bedelini ödemeli. Size vermeye yetkili olduğum tüm bilgileri, vermeye yetkili olduğum şekilde vereceğim."

"Kurbanına bağlı mı? Keener'a mı?" Janburry sordu.

"Kısa cevap evet. Uzun cevabı vermekte özgür değilim. Bu konuda sizi engellemiyorum. Şu anda size söyleyebileceğim tek şey bu."

"Evde fare var mı?"

Eve, Janburry'ye başını sallayarak IAB'nin katılımını onayladı.

Nefes alıp verdi ve dedi ki, "Kahretsin. Hâlâ pas yapamıyoruz."

"Anlaşıldı. Eğer bu konuda herhangi bir etkim olursa, o topu elinizde tutmak için ne tür bir engelleme gerekiyorsa yapacağım."

Ortaklar arasında geçen bakışmayı izledi ve zımni anlaşmayı gördü.

"Görünüşe göre kurban bir usta kullanarak içeri girmiş. Cebindeydi. Mührün kırılma zamanını tekrar teyit edeceğiz, ancak bu noktada, okunan zamanın birbirlerinin üzerine bastıkları TOD'a çok yakın olduğu göz önüne alındığında, kurban ve katilin birlikte girdiğini söyleyebiliriz. Katil onu arkadan yakaladı, hızlı ve kirli bir

şekilde." "Katile sırtı dönüktü," dedi Eve.

"İşte böyle okunuyor. Birkaç saat önce biri yüzüme yumruk attı, ona sırtımı dönecek değilim. Buna ek olarak, uzun boylu bir kadınsınız, Teğmen, ama bu açıyla bu yarayı açacak kadar uzun değilsiniz. bir kutunun üzerinde duruyor. Kayıtları alacağız,

Ama Delfino ve benim bunun için sana bakmadığımızı söyleyebilirim."

"Her zaman iyi haber. Üzerinde başka bir şey var mıydı?"

"Bıçak hala kılıfında. Bıçakta yasadışı uzunluk. Bağlantısı, bilekliği, not defteri, cüzdanı yoktu. Bakınca kötü giden bir anlaşma olduğunu düşünebilirsiniz.

Katil onu dışarı çıkardı, kullanabileceği ya da satabileceği şeyleri aldı ve olay yerinden kaçtı. Kapıyı açık bırakmış."

"Düşünebilirsin," diye kabul etti Eve.

Janburry ona, "Ne düşündüğünüzü merak ediyorum," dedi.

Eve cesede daha yakından bakmak için çömeldi. Hayır. Savunma yaraları olduğunu fark etti ve adamın üzerindeki içki kokusunu alabiliyordu. Şimdi torbalanmış olan sağ elini bileğinden tutup kaldırdı.

Hiçbir kullanıcı parmaklarında o kadar şeker bırakmaz. Bunun aşırıya kaçmak olduğunu düşündü.

"Sanırım o ve katili birlikte girdiler. Nedenini bilemem ama Garnet'in onların buraya benimle ya da soruşturmamla uğraşmak için geldiklerine inandığına bahse girerim. Katilini tanımakla kalmadı, ona güvendi de. Onun önünde yürüdü, ışığını aldı, açtı. Böyle bir dilim mi?"

Göstergesinin yanında olmasını diledi ama göz ucuyla baktı.

"Katilin Garnet'in kafasını geriye çektiğini, bölgeyi açığa çıkardığını düşünüyorum - ona geniş, açık bir hedef veriyor, geniş, temiz bir dilim yapıyor. Katil buraya bu amaçla geldi, sonra da kimliği ve geri kalanı aldı, böylece kötü giden bir buluşma ve ardından bir fırsat soygunu gibi görünebilirdi.

"Keener'ın OD'si sahnelendi," diye devam etti. "Bu da aynısının devamı."

Janburry çömeldi, sesini alçalttı. "Bunu başka bir polisin yaptığını düşünüyorsun."

"Bence çıkar için, menfaat için, nefsi müdafaa ya da başkasını savunma dışında herhangi bir nedenle adam öldüren insanlar polis değildir. Sadece ceplerinde bir rozet taşırlar."

"Ne kadar pisliğin içine giriyoruz?"

"Henüz bir şey söyleyemem ama yedek bot getirirdim."

Bölüm 16

Peabody ve McNab Eve'in ev ofisine girdiklerinde, McNab'in kalbi, zihni ve bedeni doğrudan kahvaltı büfesine yöneldi.

"Sabah yemekleri! Sana söylemiştim."

"Sadece buna güvenmemen gerektiğini söyledim."
Peabody dosya çantasının yerini değiştirdi ve kızarmış domuz pastırması kokusunun bir sevgili gibi vücudunu sarmamasını diledi.

Ama öyle olduğu için poşeti bıraktı ve Roarke içeri girdiğinde ilk dilimi çıtırdatarak günaha teslim oldu.

"Günaydın," diye başardı. "Şimdiye kadarki en iyi brifing."

"Aç karnına cinayet çözmenin bir anlamı yok. Bu sabah güllük gülistanlık görünüyorsun, Peabody."

"Pastırma yüzünden."

"Woot! Fransız tostı." Roarke kendine biraz kahve koyarken McNab sıırttı. "İkram için teşekkürler."

"Polisleri beslemenin ödülleri var."

Ve Roarke'in tahminine göre, bu seferki bir manik sincap gibi yiyip gofret gibi ince kalması için.

"Buraya biraz erken geldik," dedi McNab ona, "Peabody Dallas'ın hazırlanmasına yardım edebilsin diye."

"Ve Devin soruşturmasıyla ilgili bazı şeyleri onunla birlikte gözden geçirmek istiyorum."

"Hazır başlamışken," diye devam etti McNab, bir tabak doldururken, "bu fikri sana da açmak istedim. Feeney ve ben dün gece bunu biraz düşündük."

"Zıpla bakalım."

"Sanırım Oberman'ın aracına yerleştirdiğimiz böcekleri kullanarak tek kullanımlık cihazının frekansını daraltabiliriz. Uzaktan kumandayı değiştirmemiz ve geliştirmemiz, odağı tek kullanımlık cihazın sinyaline daraltmamız gerekecek. Bu biraz zaman alır. Kilitlemek için biraz şans gerekiyor, ama eğer yapabilirsek, üçgenleme için kullanabilmeliyiz."

"Bitkileri ve uzaktan kumandayı koordine edin, menzili daraltırken çıkışı artırın, sinyali yönlendirin ve tuzağa düşürün. Yakalayın," diye düşündü Roarke, ilgiyle, "ve klonlayın."

"Evet. Eğer bunu başarabilirsek, teorik olarak klonu onun sinyallerini ve konuşmalarını her zaman ve her yerde almak için kullanabiliriz."

"Bir konferans görüşmesi gibi," diye düşündü Roarke.

"İlginç." "Teorik olarak."

"Gücü artırırsanız, özellikle üçgenleme sırasında tam bir taramada böceği yakalama riskiyle karşı karşıya kalırsınız. Ancak doğru zamanlama ve doğru ayarlamalarla işe yarayabilir."

"Eğer bu fikirle oynamak istiyorsan," diye araya girdi Peabody, "Dallas'la kendi tarafımdan bağlantı kurabilirim."

"Henüz dönmedi." Roarke saate baktı. "İlk olay yerinizde ikinci bir cinayete müdahale etti. Garnet öldü."

"Kahretsin, bu her şeyi berbat eder." McNab ağzına şurup damlayan bir lokma Fransız tostı tıktırdı. "Feeney ve ben bugün onun elektronik cihazlarıyla uğraşacaktık ve eğer izin alırsak onun evine girip kabloları bağlayacaktık. Artık bir anlamı yok."

"Neden beni etiketlemedi?" diye sordu Peabody. "Garnet düştüyse, etiketi benim almam gerekirdi."

Roarke, "Bu onun davası değil, sizin davanız," diye düzeltti. "Bu davanın başındaki kişi bu sabah erkenden onunla temasa geçti. Nezaketen ve muhtemelen kızın ona bir ipucu vereceğini umduğu için."

Peabody, "Bizim olmalı," diye söze başladı, sonra sakinleşti ve geri adım attı. "Hayır, bizim olamaz. Dün onunla iki kez karşı karşıya geldi. McNab, o şerefsiz ona burada saldırmaya çalıştığında onu izliyordu. Dava üzerinde çalışamayız. Birincil kişinin kim olduğunu biliyor musun? Ona ne kadarını söyleyecek?"

"Dedektif Janburry, ama geri kalanı için bir şey söyleyemem."

"Renee bunu yaptı, çünkü kutunun dışına çıktı, olumsuz bir faktör oldu. Bu Janburry'yi yönetmek zorundayım." Peabody pastırmayla olan aşkını unuttu ve yoluna devam etti.

"Garnet bazı kötü hamleler yaptı," diye yorumladı McNab. "Ölmüş olması çok kötü çünkü kafeste uzun bir süre kalmayı hak etti. Ama..." McNab omuz silkerek biraz daha yemek yedi. "Nasıl satın aldı?"

"Bunu ben de bilmiyorum. Geri dönmeyi umuyordu. brifing." İsa bunu umduğunu biliyordu. "Eğer başaramazsa,

ve o da işi sıkı tutuyor, ben işleri yürüteceğim."

"Sağlam."

Feeney içeri girdi, büfeye bakıp gülümsedi. "Karıma günün en önemli öğününden bolca alacağımı söyledim. Çocuk sana beyin fırtınasından bahsetti mi?"

"Evet," diye yanıtladı Roarke. "Programlamak ilginç olurdu."

Feeney bir tabağı doldururken, "Kafamda bununla oynuyordum," dedi. "Her şey dalgaları yakalamaya bağlı."

Sonraki on dakika boyunca seçenekleri, alternatifleri ve olasılıkları tartıştılar.

"Herkese günaydın." Webster içeri girdi, rahatlamış ve biraz uykulu görünüyordu. "Dostum, biraz yakıta ihtiyacım var ve bu çok iyi görünüyor."

Webster büfeye geldiğinde Roarke yumuşak bir sesle, "Sanırım işine yarayabilir," dedi ve Webster'ın tembel sırtıtışının tadını çıkarmaktan kendini alamadı. "Oyun nasıldı?"

"Unutulmaz."

"Darcia yakında dönecek."

"Birkaç gün daha. Biraz zamanım var." Webster tabağına yumurta koydu ve kayıtsızca konuştu. "Şu gezegen dışı tatil köyünüzü bizzat kontrol edeceğim."

"Polis şefinden daha iyi bir rehberiniz olamazdı."

Mira ve Whitney birlikte içeri girdiler. Whitney odayı taradı, sonra Roarke'a odaklandı. "Henüz dönmedi mi?"

"Hayır. Eğer gecikirse brifingi benim başlatmamı istedi. İsterseniz sözü siz alabilirsiniz."

"Hayır, Dallas'ın çizgisini takip edeceğiz." Kahve doldurdu ama yemeği atladı.

"Yorgun görünüyorsun Charlotte," dedi Roarke

Mira'ya. "Biraz yorgunum. Uzun bir gece oldu."

"Biraz yemek ye. Enerjini yükselt."

"Bunun yardımcı olacağını sanmıyorum. Meslektaşımın bu işin içinde. Birlikte çalıştığım, güvendiğim bir adam."

"Özür dilerim." Roarke bir eliyle onun omzuna dokundu. "Güven olduğunda daha derin bir ihanet türü, değil mi?"

"Kaç polis memurunun sırlarını, korkularını, duygularını ona emanet ettiğini düşündüğümde, evet, bu çok derin bir ihanet türü. Bunların hepsi öyle, değil mi?" Tahtaya baktı. "En derin seviyede. Doktordan hastaya, polisten polise, halka, kızından babasına."

"Bunu durduracaksınız, hepiniz. İhanet sadece karanlıkta gelişir. Onu ışığa getireceksiniz."

"Bu ona ağır geliyor." Mira, kahvesiyle baş başa oturmakta olan Whitney'e doğru baktı. "Hepimizin üzerinde, ama bu onun emri. Ve bu küçük ve evet, hain, Her gün çalışan, risk alan ve mücadele eden tüm iyi erkek ve kadınların yüzdesinin bu çalışmayı, bu riski, bu mücadeleyi azaltmak için yaptığı şey çok ağır."

Whitney'nin yanına oturmak için yürüdü.

Ve Roarke, bunu daha fazla erteleyemeyeceğini düşündü.

Odanın önüne doğru ilerledi. "Teğmen gecikti."

"Dallas burada değil mi?" Webster araya girdi. "Hangi cehennemde o?"

"Garnet'in öldürüldüğü olay yerinde ya da umarım olay yerinden dönerken."

"Garnet? Ne oluyor-" Webster sözünü kesti ve rahatlamış bedeni, uykulu gözleri kayboldu. "Bu ne zaman oldu ve neden bana haber verilmedi? Garnet'in cinayetini araştıramaz. Komutan-"

"Eğer yerinize otursanız." Roarke bu patlamayı, yönettiği her toplantıda yaptığı gibi ele aldı. Soğukkanlılıkla. "Sen Bu konuda ve bu soruşturmalarla ilgili diğer tüm konularda kapsamlı bir şekilde bilgilendirildi. Teğmen bu son cinayet için görevlendirilmedi, ancak görevlendirilen memurlara danışıyor - onların isteği üzerine.

"Şimdi, söz hakkı bende olduğuna göre, deneklerden üçünün mali durumuyla ilgili kaydettiğim bazı ilerlemelerle başlayacağız. Veri bir ekranda," diye emretti ve Garnet'in fotoğraflı pasaportunun görüntüsü ekrana geldi.

"Gördüğünüz gibi, bu Dedektif William Garnet, nam-ı diğer Garnet

Jacoby. Her ikisi de ölmüş olsa da, Garnet'in bu takma isim altında otuz beş milyon dolardan fazla nakit, hisse senedi, tahvil ve mülk biriktirmiş olması ilgi çekicidir. Kanarya Adaları'nda oldukça güzel bir evi var. Vardı yani. Veri iki, görüntü ile birlikte, ekranda."

"Bunu nasıl çıkardın?" Webster ona sordu. "Filtre için beni hiç etiketlememiştin."

"Dikkatlice, sıkıcı bir şekilde ve yasalar dahilinde. Zar zor," diye ekledi Roarke, "ama teğmenin emrettiği gibi ve bekleniyordu."

Webster, öfkeli bakışları ekranı, lüks evin görüntüsünü ve rakamları tararken, "Bu konuda onu asıp kurutabilirdik," diye mırıldandı. "Kurumaya bırakabilirdik."

"Bu konuda biraz geç kaldık. Ancak, devam etmemizi tercih ederseniz, buna geri dönün. Başka bir veri akışı görmek ruh halinizi iyileştirebilir. Bir-A, ekranda. Marcia Anbrome ile tanışın, şu anda Sardunya, İtalya'da yaşıyor."

"Ah evet." Dişlerinin arasından söylemesine rağmen Yüzü daha da sertleşen Webster başını salladı. "Bu ruh halimi iyileştiriyor."

Peabody arkasını dönerken, "Belki de onu rüşvet ve yolsuzlukla suçlama fikri gününüzü aydınlatıyordur, Teğmen," dedi. "Ama o polisleri öldürdü. Hepsi Garnet gibi değildi. Garnet gibi olmadıkları için öldüler."

"Anlaşıldı, Dedektif. Burada hepimiz aynı şeyi istiyoruz."

"Dedektif Peabody." Roarke'un ses tonu Webster'a karşı kullandığından daha nazikti. "Anladığım kadarıyla Dedektif Gail Devin'in ölümüyle ilgili bir yan soruşturma yürütüyor. Bu soruşturmada şunu bilmeniz size yardımcı olabilir.

Marcia Anbrome rolündeki Renee Oberman, Devin'in öldürüldüğü operasyondan iki gün sonra hesabına iki nokta sekiz milyon USD yatırmıştır. Garnet de aynı zamanda büyük bir para yatırmış. Bir nokta iki. Tıpkı Bix'in sahte kimliğiyle yaptığı gibi."

Ekranın canı cehenneme, diye düşündü Roarke. Her şey kafasının içindeydi. "John Barry olarak Bix'in Montana'da hesapları var - orada bir kulübe ve elli dönümlük bir arazi de satın almış.

Bir zamanlar ordudayken görev yaptığı Filipinler'de ve doğduğu yer olan Tokyo'da. Bu üç kişiyle başladık, ama takımda devam ediyoruz. Freeman, Palmer ve Marcell'i tamamladım. Diğerleri de birkaç saat içinde elimde olur."

"Listene Doktor Addams'ı da eklemen gerekecek." Mira oturdu, ellerini kucağında kavuşturdu. "Komutanı daha önce bilgilendirdiğim gibi, Teğmen Oberman'ın ekibinin her bir üyesinin tüm vaka dosyalarını, test sonuçlarını, değerlendirmelerini ve geçmişini incelerken, rahatsız edici tutarsızlıklar buldum ve daha yakından incelendiğinde, Doktor Addams'ın muayene ettiği, test ettiği veya test ettiği ekip üyelerinde değiştirilmiş sonuçlar olduğu görülüyor. tedavi edildi."

"Elbette." Ona meslektaşını çoktan eklediğini, adamın gömdüğü çömleklerden bazılarını çoktan bulduğunu söylemenin bir anlamı yoktu.

"Dedektif Peabody," diye devam etti Mira. "Doktor Addams'ın notlarına göre, Dedektif Devin'in ölümünden birkaç hafta önce Teğmen Oberman'ın Devin'in ruh haliyle ilgili endişelerini dile getirdiğini bilmelisiniz. işine odaklanmakta, prosedürlere uymakta ve aşırı kişisel zaman ayırmakta zorluk çekiyordu. Addams, Dedektif Devin ile seanslar ayarladı. Öldüğü zamana kadar yedi hafta boyunca haftada iki kez onunla görüştü."

"Ona güvenirdi."

"Kendine gelmiş olabilir, evet," diye kabul etti Mira.

"Eğer bilseydi, ona ekipte bir şeylerin ters gittiğini düşündüğünü ve nedenini söyleyebilirdi. Bu konuda ne yapacağını."

"Bu mümkün." Mira'nın yüzündeki yorgunluk derinleşti. "Eğer yaptıysa, Addams'ın onun ölümünde kesinlikle suç ortağı olduğuna inanıyorum."

Eve içeri girdi, adımları uzun ve hızlıydı. "Gecikme için özür dilerim." Ekrana baktı ve başını salladı. "Gördüğüm kadarıyla mali konular hakkında bilgilendirilmişsiniz. Bu bize Renee, Garnet ve Bix'in sahte kimlik temin ettiklerini ve bununla mülk ve fonları sakladıklarını kanıtlıyor."

Roarke ona, "Freeman, Palmer ve Marcell'i de ekle," dedi. "Diğerleri de gelecek."

"Güzel. Sadece bu bile onları teşkilattan uzaklaştırmak, tutuklamak, suçlamak, yargılamak ve mahkûm etmek için yeterli. Garnet'i bu sürecin dışında tutmalıyız. cesedi inceleniyor, ancak onunla ilgili veriler tüm tarafları etkiliyor."

Whitney, "Garnet'in cinayetiyle ilgili bir rapor

istiyorum," dedi. "Efendim. Dedektif Janburry birinci

sırada ve ortağıyla birlikte, Dedektif Delfino, soruşturmayı yürütüyor. Dedektif, bu sabah olay yerine girmeme izin verdi. O sırada mağdurla yaşadığım her iki tartışmayla ilgili olarak onlara ifade verdim."

"Ne demek 'ikisi de'?" Webster sordu.

"İkincisi ise dün gece saat 22:00 sularında Garnet'in evimin kapısında benimle yüzleşmesiyle gerçekleşti; orada benim dönüşümü bekliyordu. Tahminime göre, evimden ayrıldığımdan haberdardı. Dedektif Manford ve/veya Freeman yaklaşık doksan dakika önce beni iki noktadan takip etmeye çalışmıştı."

"Bu da ne böyle, Dallas? Neden bana bilgi verilmedi?"

"Meşguldün," diye tersledi Webster'ı. "Ve sen de bu şekilde bilgilendiriliyorsun. Garnet'le olan münakaşam kayıtlara geçti ve bu kayıtlar ile ilgili raporum komutanıma verildi."

Bir an durakladı. "Devam edelim. Dedektif Garnet bu sabah saat birde Keener'ın öldürüldüğü binaya girdi, mührü kırdı, kilitleri atladi. Ya da katili öyle yaptı ve ustayı üzerinde bıraktı. Kapıya yaklaşık altı adım kala Garnet arkadan saldırıya uğradı. Boğazı kesilmiş.

Yaklaşık yirmi iki yüz yaşında yüzüne koyduğum morluklar dışında gözle görülür başka bir yarası yoktu."

"Yüce İsa."

"Raporu oku, Webster. Kaydı izle. Garnet'in değerli eşyaları alındı - elindeki bıçak hariç
kemerinde kılıflı. Dedektifler beni gelişmelerden haberdar etmeyi kabul ettiler."

"Bunun için onlara ne vermek gerekiyordu?" Webster talep etti.

Kadın da en az onun kadar kızgın bir şekilde adamın üzerine yürüdü. "Hayır

Her şey ödemeye, karşılık vermeye geliyor. Onların davasıyla ilgileniyorum, onların kurbanı benimkiyle bağlantılı ve aynı yerde öldürüldü. Beyinleri olan polisler oldukları için noktaları takip edebilirler. Onlara kendi soruşturmamın bazı detaylarını ve alanlarını şu anda onlarla paylaşamayacağımı söyledim. Yine beyinleri olan polisler oldukları için, onlara olayın ölü bir keşten daha büyük olduğunu söyledim. Ki zaten bunu anlayacak kadar akıllılardı. Polis memurlarının bir keşi öldürüp öldürmeyeceğine komutan karar verecek. Garnet'in cinayetini soruşturanlar bu konuda

bilgilendirilecekler." Whitney ona, "Bunu gözden geçireceğim," dedi.

"Evet, efendim. Kendi incelememe göre, yaranın açısına bakılırsa, katil kurbandan daha uzundu. Kurban 1.80 boyundaydı. Ayrıca arkadan vurulmuştu, yani katilden önce girmişti ve sırtı katile dönüktü.

Bu da onun tanıdığı, güvendiği biri olduğunu gösteriyor. Garnet'i Bix'in öldürdüğüne inanıyorum ve patolojisine ve profiline bakılırsa bunu teğmeninden aldığı emirle yaptı."

Feeney, "Küçük bir ev temizliği," dedi.

"Evet, Garnet onun düzenli alanını mahvediyordu. Benimle tartışmasından ölümüne kadar geçen sürede onunla temasa geçti ya da onu görmeye gitti. IAB'nin kokladığını biliyordu," diye ekledi Webster'a başıyla selam vererek.

"Anlaştığımız gibi kokuyu söndürdüm."

"İşe yaradı. Peabody'nin onlara kulak misafiri olduğu gece, onu daha önce de tahrik etmişti. Benimleyken iki kez kontrolünü kaybetti. Dün ofisinde onun üzerinde hiçbir kontrolü yoktu.

-Ve o da bunu biliyordu. Onun arkasını temizleme çabaları hiçbir işe yaramadı ve utancını daha da artırdı. Dün gece bana yine saldırdı ve bu yüzden rozetini kaybedecekti. Artık onun için sadece işe yaramaz değil, aynı zamanda bir tehditti. Çabuk davrandı.

-Sanırım çok çabuk. O anın sıcaklığı. Daha soğukkanlı biri ondan kurtulmak için başka, daha sessiz bir yol bulabilirdi."

Eve ona doğru baktığında Mira, "Evet, katılıyorum," dedi. "Garnet ve Renee bir zamanlar sevgiliydiler. Cinsel ilişkiyi sona erdirerek onun ilişkide sahip olduğu gücü elinden aldı. bağlantı."

Eve, "Muhtemelen bu yüzden başladı ve bitirdi," diye önerdi.

"Büyük ihtimalle. Ondan iki düzeyde emir aldı ve bunu karlı olduğu için yaptı ve çünkü kadın

her iki seviyede de anlamlı görevleri olduğunu gördü. Keener ile yaptığı her hata için onu azarladı ve cezalandırdı. Sonra bir başkasıyla karşı karşıya kaldı. Kendisine hak ettiği saygıyı göstermeyen ya da Renee'nin yapacağı gibi onu yatıştırmayan bir kadın amir. Şimdi tekrar cezalandırıldı, tekrar azarlandı. Ve patlar.

"Oberman onu kontrol edemiyor, bu da her iki düzeyde de Oberman'a kötü yansıyor. Eylemleri bunu yapmasını gerektiriyor ve Yapamadığı için de onu ortadan kaldırıyor. Nihai kontrol, kontrolün kendisinde olduğunu kanıtlamak. Bunu hem kendisine hem de emri altındakilere kanıtlamak," diye ekledi Mira.

"Ve bu onun için bir öncelik," diye araya girdi Eve. "Üstte olmak, komuta etmek, sorumlu olmak."

Mira başını salladı. "Eğer yetki onda değilse, o bir hiçtir. Önemli, saygıdeğer bir adamın kızıdan başka bir şey değil, hiçbir şekilde ona layık olamaz. İhanet ve hilekârlık dışında. Hızlı ve kararlı hareket etti çünkü bunu emir olarak görüyordu. Aslında bu korku ve nefretti."

"Neden bu yer?" Eve sordu.

"Bildiğinden şüpheleniyorum. Sadece Garnet'in uygun bir şekilde ikna edilirse gideceği bir yer olarak hizmet etmekle kalmaz, aynı zamanda sana bir tokattır. İlki daha soğumamışken bir ceset daha. Bu onu sana karşı kullanmanın bir yoluydu, özellikle de onunla daha önce kavga ettiğinin farkındaysa ve bunun sonuçları ortaya çıkacaksa."

"Evet, üzerinde bazı izler bıraktım," diye kabul etti Eve.

"Burası sizin olay yerinizdi. Siz ve kurban günün erken saatlerinde bir tartışma yaşadınız. İkinci olayı kaydettiğinizi ve rapor ettiğinizi bilmesine imkan yok, ama emin olabilirsiniz ki

Soruşturma memurları Garnet ile ilgili olarak sizi sorgulamak zorunda kalacaklardır.

"Senden daha iyi olduğunu kanıtlamak zorunda. Onun komutasını ve ona olan güvenini sarstın. Buna tahammül edemez."

"İşi bitmeden önce çok daha fazlasına tahammül etmesi gerekecek. EDD'den yeni bir şey var mı?" diye sordu Feeney'e.

"Şimdi sen söyleyince aklıma geldi."

O devam edemedi Webster ayağa kalktı. "Bu artık IAB'nin işi. Bunu kaptanıma götürmek ve resmi bir soruşturma başlatmak zorundayım. Mali veriler ve tahrif edilmiş belgeler onları gömmek için yeterli."

"Küçük bir cinayet meselesi var," diye hatırlattı Eve ona.

"Onu da takip edeceğiz."

"IAB benim davamı almıyor. Keener benim."

"Keener cinayeti, bir ekibin tamamını ya da büyük bir bölümünü kapsayan ve sarmal şeklinde yayılan iç yolsuzluk ve suiistimalin doğrudan bir sonucudur."

"Seni buraya getirmeseydim IAB'nin hiçbir şeyden haberi olmayacaktı. Nedenmiş o, Webster? Neden fare timi Renee ve ekibi hakkında hiçbir şey bulamadı?"

"Bilmiyorum. Ama artık elimizde."

"Peki ya IAB'nin içinde bir adam varsa ve ona fırtınanın yaklaştığını haber verirse? Puf diye gider. Bunu şık bir şekilde yapacak araçları var. Ya da şimşegin başka bir kafaya çarpması için bir yol bulacaktır. Buraya kadar aptallık ederek gelmedi."

"Döşemede bir ceset daha var, Dallas. Kirli polis ya da değil, adam öldü ve sorumlusu da o. Evi tekrar temizlemeye karar vermeden önce kapatılmalı."

"O haklı." Eve Webster'a hırlamadan önce Whitney konuştu. "Sen de haklısın, Dallas. İkinizi ve kaptanınız Webster'ı saat 11:00'de ofisimde istiyorum. O zaman bu konu hakkında tam olarak bilgilendirilecek. Ve biz de lanet olasınca bir anlaşma yapacağız. Şu anda cinayete karıştığı bilinen iki cinayetle ilgili olarak, IAB'nin onları mevcut soruşturma memurlarından almak için benden geçmesi gerekecek. Beni karşınıza almanız akıllıca olmaz, Teğmen."

Webster başını sallayınca o da başını salladı.

"Şef Tibble ile temasa geçtim ve bu konuların tüm yönleri hakkında tam olarak bilgilendirdim. Onun da katılmasını talep edeceğim. Teğmen Dallas, saat 10:00'da ofisimde olmanızı istiyorum. Komutan Oberman bugün biraz zamanımı istedi ve ayrıca sizinle görüşmeyi de talep etti."

"Renee ondan müdahale etmesini istedi. Komutan-"

Whitney, "Müdahalenin Garnet'e şu anda pek yararı olmaz," diye araya girdi. "Eğer benden Keener cinayetiyle ilgili olarak kızını rahatlatmanız için sizi etkilememi ya da emir vermemi isterse, hayal kırıklığına uğrayacaktır."

Whitney ayağa kalktı. "On yüz, Teğmen." "Evet, efendim."

Tekrar ekrana baktı. "Hepiniz iyi iş çıkardınız," dedi. "Çirkin bir işte iyi iş çıkardınız."

Mira ayağa kalktı. "Beni içeri bırakabilir misiniz?"

"Tabii ki."

Eve, onun için endişelendiğini düşündü. Ve endişelenen tek kişi o değil.

Tekrar odaya döndü. "Dağılabilirsiniz."

"Durun, durun." Tiksindiği her halinden belli olan Webster başını salladı. "Beni dışarı itebileceğini mi sanıyorsun? EDD ekibiniz tarafından güncellenmeden önce beni yolunuzdan çekin ve ortak?"

"Beni bilgilendirecekleri hiçbir şey yok. Bu doğru mu?" "Hiçbir şey yok," dedi Feeney kolayca.

"Kaşmir kazaklarda indirim varmış," diye duyurdu Peabody. "Zaten bir tane alabileceğimden değil. Doğal yerler. Ama muhtemelen bunu kastetmediniz. güncelleyin."

Eve Webster'a soğuk bir bakış attı. "Görünüşe göre işimiz bitti." Webster yine başını salladı ve kollarını kavuşturdu.

"Bize izin verirsiniz, Teğmen Webster ve benim birkaç dakikaya ihtiyacımız var."

Ayaklar süründü. Ve Roarke duvara yaslanmaya devam etti. Eve ona aynı anda hem özür dileyen hem de sinirlenen bir bakış gönderdi. Roarke duvarı itti.

Webster'ın yanından geçerken, "Ellerine dikkat et, evlat," diye mırıldandı. "Yoksa bu sefer onun sana saldırmasına izin veririm. Ve o benden daha acımasız."

Webster tekrar ayağa kalktı, kaşlarını çattı. Ama ellerini ceplerine soktu.

"Beni bu işin dışında bırakamazsın, Dallas."

"Ben mi seni kesiyorum? Orada öylece durdun ve çantamı almaya çalıştın."

"Kötü polisler IAB kapsamına girer."

"Bana bürokratik saçmalıklarını anlatma. Eğer IAB'nin bu işe el atması gerektiğini düşünmeseydim ve bunu tam olarak anlamasaydım, yardımınızı istemezdim ve siz de bunu hala biliyor olurdunuz. çömel."

"O zaman hemen kaptanımı bilgilendirmek yerine sizin yönteminizi kullandım. Bizim polis olmadığımıza, gerçek polis olmadığımıza dair bu tavırdan bıktım usandım."

"Polis olmadığını hiç söylemedim. Ama Cinayet Masası'ndan olmadığın kesin, artık değilsin. Sen seçimini yaptın, Webster. Yapman gereken bir işin var. Kabul edildi. Benim de öyle ve sen benim soruşturamama el atmayacaksın."

"Tasmaya ihtiyacın var mı? Sorun değil. Övgüyü senin almanı sağlayacağım."

"Bunun için kışını tekmelemeliyim." Gerçekten de elleri iki yanında yumruk olmuştu. "Siktir git. Bunun bir tasma ya da kredi ile ilgili olduğunu düşünüyorsan, canın cehenneme. Eğer düşünüyorsan-"

"İstemiyorum. İstemiyorum," diye tekrarladı ve bir elini ensesinde gezdirdi. "Ve bu ucuz bir atıştı, özür dilerim."

Tekrar küfretti, hızlı adımlarla uzaklaştı. "Bunu sensiz de yapabilirdim."

"Evet ve öyle hissediyorsun. Fareye sözde hizmet et, ama onu yeni peynirlerle beslemeye devam etme."

Geri döndü. "Ne?"

"Neden bu sabaha kadar Garnet'in senin peşine düştüğünü duymadım? Renee'nin adamlarından biriyle konuşmaya gittiğin için buna fırsat bulduğunu sanmıyorum."

"Lilah Strong onun halkından biri değil."

"O da ekipte," diye hatırlattı ona, "ve bu konuda bana danışılması gerekirdi. Bu sabaha kadar peşinde bir takip olduğunu duymadım. Garnet'i de duymadım."

"Komutanı bilgilendirdim," diye söze

başladı. "Şimdi kim saçmalıyor?"

"Bu saçmalık değil. Bu benim ilk görevim. Ve her fırsatta seninle irtibata geçmedim çünkü sen . . . olaya dahil olduğun için. Darcia."

"Şimdi de Darcia ve benimle bir sorunun mu var?"

"Hayır. Tanrım." Hayal kırıklığına uğramış bir halde elini saçlarında gezdirdi. "Senden bir şey saklamıyordum. Kendi ortağımla iletişime geçmedim çünkü bunu gerekli görmedim. Seninle de aynı nedenle ve sana iyilik yaptığımı düşündüğüm için iletişime geçmedim. Sana tiyatroya gitmen için bir gece verdim. Müzikal tiyatroya."

Bir an için ona baktı, sonra vücudu savaşçı duruşunu kaybetti. "Sanırım öyleydin, bana bu iyiliği yaptın. Minnettarım. Ama ben bir polisim, Darcia da öyle. Müzikal tiyatronun kesintiye uğramasının anlaşmanın bir parçası olduğunu biliyorsun."

"Sözünüz kesilseydi bu konuda ne yapardınız ya da yapabilir miydiniz?"

"Hiçbir şey, gerçekten. Ama kafamda daha iyi çalışmış olurdum, arazinin yapısını daha iyi bilirdim."

"Peki, bir dahaki sefere sözünü keserim. Ve eğer büyük prodüksiyon numarasının ortasında kalırsan, bu senin hatan olur."

Güldü. "Sana karşı hep bir şeyler hissettim."

"Oh, için-"

"O taraftan değil, o taraftan değil." Temkinli bir şekilde geri adım attı. "Bana yumruk atma ya da köpekleri çağırma. Seninle birkaç kez çalıştım ve aklının çalışma şeklini seviyorum. Aynı fikirde olmasam bile. Bir davayı tükürene kadar kendi bildiğin gibi çiğnemeni seviyorum. Sert birisin Dallas, ama bunun sebeplerinden biri de bu. Aynı yerde çalıştığımız birkaç seferde pek takım oyuncusu değildin. davaları."

Belki de değildir, diye düşündü. Hayır, kesinlikle değil. "Komuta bende değildi. Komuta işleri değiştirir çünkü adamlarınız o takımın başında olmana bağlı. Ben değildim... pek çok nedenden dolayı pek çok şey."

Bir yaz akşamı Roarke'la birlikte yürüdüklerini düşündü. "O zamanki benle şimdiki ben aynı kişi değilim."

"Hayır. Sanırım ben de değilim." Bir elini uzattı. "Geçmişte mi kaldı?"

"Duruma göre değişir." Onun elini tuttu. "Eğer benim davamın peşine düşersen, bu eli tekrar alırım. Ve bileğinden kırarım."

Ona sırtıttı. "Hadi, takım."

"Sana güveneceğim, çünkü daha önce seninle kapılardan geçtim. Brifingin geri kalanı için kalmak istiyorsan otur. Ben

hemen döneceğim."

"Hayır, ama minnettarım. Komutanla buluşmadan önce yapmam gereken şeyler var."

"Görüşürüz o zaman."

Roarke'ın ofisine doğru yürüdü, kapıyı açtı ve arkasından kapattı. "Yer için teşekkürler."

"Bir şey değil. Ve?"

"Bunu çözdük. Çoğunlukla birbirine paralel ama tam olarak örtüşmeyen hedeflerin bir kombinasyonu ve motivasyonlar." Kahve içmek için AutoChef'ine gitti. Gözlerini kapattı, kaşlarının arasındaki boşluğu ovuşturdu.

"Bir dakika bekle, Eve. Otur."

"Olmasa iyi olur. Bu brifingi bitirip biraz düşünmek için kapanmam gerekiyor. Sonra da bu toplantılar için hazırlanmalıyım. Christ-Oberman, Tibble ve IAB." Gözlerini tekrar açtı. "Zor bir sabah olacak."

"Zaten bir tane içmişsin." Kaşlarının arasındaki o noktayı hafifçe ovmak için ona doğru ilerledi.

"Kulağından kulağına kadar açtım. Yere düşmeden önce ölmüştü. Benim kitabımda yavaş ve acılı bir şekilde ölmeyi hak etmişti. Öyle bile olsa kimin yaşayıp kimin öleceğine karar vermek ona düşmez. Nasıl. Ne zaman. Bu onun kararı değil."

Çünkü daha önce olduğu kişi değildi. ağrıyan kaşını omzuna koydu. "Muhtemelen o da aynısını yapardı - Renee'ye, bana, her kime olursa olsun. Büyük ihtimalle oraya girdiğinde beni bir kulağımdan diğerine açacağını düşünüyordu. Departmanda açık, iltihaplı bir yaraydı."

Tekrar doğruldu.

"Peki ya Keener? Belki büyük planda zararsızdır, belki de parası bittiğinde pizzacısına güzel bir bahşış vermiştir. Ama o Hayatını hurdalarla ve onları satarak geçirdi. Alıcı on iki yaşındaysa, çocuğun çizdiği olduğu sürece bir itirazı olacağını sanmıyorum. O bir domuzdu, kolay yoldan girip kolay yoldan çıkmanın peşindeydi."

Biraz kahve içti ve bir kenara koydu. "Ama bunların hiçbiri önemli değil. İltihaplı yara, domuz, o karar veremez."

Roarke onun yüzünü avuçladı. "Yapabilseydi seni öldürürdü ve bundan zevk alırdı. Başka bir polis onun cinayetiyle ilgileniyor olabilir ama Garnet artık senin."

"Bu işler böyledir."

"Senin için, evet. İşte bu yüzden Renee Oberman seni asla anlamayacak."

"Onu anlıyorum."

"Evet, öyle olduğunu biliyorum." Onu hafifçe öptü. "Hadi şu işi bitirelim."

Başını sallayarak ofislerini birbirine bağlayan kapıya doğru yürüdü.

Bölüm 17

Eve, e-adamlarının kendi yöntemleriyle McNab'in Bir dokunuş ve iz fikri. Kulakları çınlamaya başlayana kadar dinledi.

İnek şenliğini kesmek için bir elini havada salladı. "Sonuç olarak. Eğer bunu yapabilirsen, Renee'nin tek kullanımlık gelir ve giderlerini kayıt altına almış oluruz."

"Sonuç olarak," diye katılıyor Feeney. "Ancak bu, konseptin ya da uygulamanın gücünü göstermiyor ve bu filmde de o güç var."

"Her yönüyle tebrikler. Eğer bunu konseptten uygulamaya kadar götürebiliyorsanız, bir izin belgesine ihtiyacımız var."

Feeney yanaklarını şişirdi. "Evet, bu küçük bir aksaklık olurdu. Peabody'nin ifadesinden başlayarak, Renee'yle buluşmana, mali tablolara, dün gece ölü Garnet'e giden kuyruğa kadar bir tanesine yetecek kadar şeyimiz var Dallas. Oraya gidip gitmemek senin kararın. IAB bir tane yapabilir."

Onun kararı, diye düşündü ve her karar başka bir yola saptı. "Arama iznini alıp IAB'ye haber vereceğim. sulu konseptinizi çıkardı. Reo ile görüşmem gerekecek," dedi güvendiği ADA'yı düşünerek. "Ve komutanla tekrar görüşmeden önce. Onunla özel olarak görüş. Peabody-"

"Oh adamım, yine Crack'i etiketlememi istiyorsun."

"O, sonra Reo. Otuz dakika içinde benimle orada buluşmasını söyle. Acil ve gizli olduğunu söyle. Ne yapacağını biliyorsun."

Peabody iç çekerek, "Evet," dedi.

"Roarke, Peabody'nin bir araca ihtiyacı olacak."

"Ben mi? Ben seninle değil miyim? Reo için bana ihtiyacın var, o zaman Dallas, Komutan Oberman'la buluşmak için seninle olmalıyım, IAB ile birlikte seni zorlamak için."

"Hayır. Reo için ifadeni aldım. Komutan Oberman ve IAB ile ilgilenmek benim işim. Sen soruşturmana devam etmelisin. Dedektif Devin'in yanında durmalısın Peabody. Onun için adaleti sağlamalısın ve bunu yapacaksın. Bunu yapacağınıza inancım tam."

Peabody, "Doğru yolda ilerlediğimden bile emin değilim," diye söze başladı.

"Öğreneceksin." Roarke'a baktı ve o da başını salladı.

"Ben araçla ilgilenirim. Feeney, neden sen ve McNab ile laboratuarda buluşmuyoruz? Hemen geliyorum."

McNab, kaptanıyla birlikte dışarı çıkmadan önce Peabody'ye hızlı ve destekleyici bir omuz sıkışı verdi.

"Ona gösterişli bir şey verme," diye seslendi Eve Roarke'a.

"Belki sadece ..." Peabody başparmağıyla işaret parmağını yarım santim arayla kaldırdı.

Roarke ona bir göz kırptı ve onları yalnız bıraktı.

Eve, Peabody'ye bir sandalye gösterdi, sonra büfeye doğru yürüdü ve kahve doldurdu.

"Bana kahve getirmişsin."

"Buna alışma." "Bu

genellikle benim işim."

"Çünkü ben teğmenim." Eve oturdu. "Seni Cinayet Masası'na çektim çünkü sana baktım ve düşündüm ki, bu bir Polis. Sağlam, biraz yeşil ama sağlam. Ve onun daha iyi bir polis olmasına yardım edebilirim. Ettim de."

Peabody kahvesine baktı, hiçbir şey söylemedi.

"Devin için yapman gereken bir polis işi var. Bunu senin ellerine bıraktım çünkü ben teğmenim. Adamlarımı tanımak zorundayım, güçlü ve zayıf yönlerini, tarzlarını. Onları tanımalıyım ve işi yapmaları için onlara güvenmeliyim. Yoksa ben işimi yapmamış olurum."

Eve kahvesini yudumladı, sözlerini düşündü. "Benim ayarladığım gibi toplantılar mı? Bu da polis işi, ama bu komutanın sürüklenmesi, Peabody. Politika ve anlaşma yapmak. sidik yarışmaları. Bu yapılmalı ve bunu ben yapmalıyım."

"Çünkü sen teğmensin."

"Çok doğru. Renee Oberman'dan beri komuta etmenin, rütbe sahibi olmanın ne anlama geldiğini çok düşündüm. Sadece polis olmanın değil, patron olmanın da ne anlama geldiğini. Sorumluluklar, etki, rozete, halka, emriniz altındaki kadın ve erkeklere karşı yükümlülükler. Bunu istedim ve bunun için çalıştım. Polis olmak zorundaydım. Olabileceğim tek şey buydu. Bir kurbandım, bu yüzden kırık kalabileceğimi ya da savaşabileceğimi biliyordum. Öğrenebilir, eğitebilir ve kurbanın yanında durana kadar çalışabilirdim. Hepimizin bir nedeni var. polis olmak."

"Dedektif olmayı çok istiyordum. Polis olmak... ihtiyacı olan insanlara yardım edebileceğim anlamına geliyordu ve bu önemliydi.

Dedektiflik yapmak benim için iyi olduğum ve daha iyi olacağım anlamına geliyordu. Beni oraya sen getirdin."

"Oraya gelmene ben yardım ettim," diye düzeltti Eve.
"Rütbeyi makam için, maaş artışı için istemedim."

Peabody ona, "Merkezdeki en berbat ofislerden birine sahipsiniz," dedi. "Bu bizi gururlandırıyor."

"Ciddi misin?" Eve önce şaşırdı, sonra aptalca bir memnuniyetle başını salladı.

"Sen süslü püslü şeyleri değil, işini önemsiyorsun. Ve adamlarını. Bunu herkes biliyor."

Ve Eve bunun sadece hoşuna gitmediğini fark etti. Onu derinden ısıttı.

"Her neyse," diye devam etti Eve, "bunu istedim çünkü yapabileceğimi biliyordum. İyi olacağımı ve daha da iyi olacağımı biliyordum. O yedek kulübesine girdiğimde oradaki herkese güvenebileceğimi biliyorum. Ama aynı derecede, belki daha da önemli olan şey Oradaki adam bana güvenebileceğini bilir. Onlar için, onlarla birlikte ve gerekirse onların önünde duracağımı bilir. Eğer Bunu bilmiyorlar, buna, bana mutlak inançları yok, ben başarısız oldum."

"Başarısız olmadın." Peabody biraz burnunu çekti.

"Merkezdeki en iyi bölüme sahibiz."

"Ben de aynı fikirdeyim. Bunun bir parçası benim ve bunun için övgü alacağım. Ben çok iyi bir patronum ve seviyeyi patron belirler. Renee kendi seviyesini belirledi, Peabody ve bir polis belki- belki- işi yapacaktı, rozete saygı duyacaktı, onu kullanmayı ve onurunu kırmayı seçti çünkü o kişi

Onlardan sorumlu kişi sorun olmadığını söyledi. Çünkü onlardan sorumlu olan kişi zayıflık için kazdı ve sıktım."

"Bunu hiç düşünmemiştim ya da böyle düşünmemiştim sanırım."

"Diğer polisler, Devin gibi iyi polisler, kendisinden sorumlu olan kişi, mutlak güven duyması gereken kişi o aramayı yaptığı için öldü."

"Bunun için onu gömeceksin."

Peabody tekrar başını kaldırdı ve Eve'in ses tonundaki ani sertlik karşısında gözlerini kırıştırdı.

"Ben teğmenim ve sana söylüyorum, Dedektif Gail Devin'i savunacaksın ve onu yakalayacaksın. adalet."

"Evet,
efendim."

"Şimdi, Reo ile buluşmayı ayarla."

"İzleyeceğim yollar hakkında sana birkaç şey söyleyebilir miyim?" Peabody biraz gülümsedi. "Çünkü sen Teğmen."

"Çabuk olun. Önümde siyaset ve sidik yarışmaları var."

"Bana faili meçhul bir dava gibi davranmamı tavsiye ettiniz, ben de dosyayı, raporları ve tanık ifadelerini inceledim. Soruşturma asgari düzeydeydi çünkü polislerin ifadeleri vardı-

Devin'in baskın sırasında soyduğu Renee'nin polisleri gizliliğini kaybetti. Bu sırada saldırıya uğradı ve öldürüldü. Ölmeden önce birkaç kötü adamı indirmiş."

"Ve?" Eve sordu.

"Bu bir kapak gibi okunuyor, Dallas. Bariz bir kılıf. Sanki çuvallanmış ama takımı bundan kurtulmuş da ölümünden sonra bu onuru alacakmış gibi. Mavi çizgiye benziyor. Öldüğü için siciline çuvaladığını yazmanın bir anlamı yok ama orada, anlıyor musun?"

"Evet."

"Onları ve Renee'yi uyarmadan akıllılarla yeniden görüşmem. Bu yüzden kurbanla yeniden görüşeceğim."

Eve gülümsemesini içinde tuttu. "Tamam."

"Renee'nin komutanlığından önceki sicili, Akademi'deki öğretmenleri, üniformalı olduğu dönemde birlikte çalıştığı polisler, dedektif olduktan sonra. Ailesi, arkadaşları, DS Allo. Hattın aşağısında çalışıyorum. Onlara Allo dışında, baskınla kesişen bir şey üzerinde çalıştığımı söyledim, bu yüzden sadece geri kontrol ediyorum."

"Güzel."

"O beceriksiz biri değildi ve Mira'nın brifingde söylediklerini duyduktan sonra, onu beceriksiz biri gibi göstermek için nasıl tuzak kurduklarını anlayabiliyorum."

"Buradan nereye gidiyorsun?"

"Annesiyle konuşmak istedim," dedi Peabody ona, "ama annesi benimle konuşmak istemiyor. Tekrar görüşmek istemiyor ve polislere karşı ciddi bir zaafı var. Olaydan sonra sinir krizi geçirdi ve öğrendiğim kadarıyla bir daha asla geri dönmedi. Çok yakındılar. Bence elinde bir şey var ama farkında değil. Bir şey Devin

beni bir sonraki adıma sıçratabilecek bir şey söyledi ya da yaptı. Ne kadar zorlayacağımı bilmiyorum."

"Eğer içinizden bir ses onda bir şeyler olduğunu söylüyorsa, zorlarsınız. Sen
Bir yolunu bul. İnsanlarla nasıl çalışılacağını biliyorsun
Peabody, nasıl ilişki kurulacağını, empati kurulacağını, biraz içlerine girileceğini. Görgü tanıklarınız yalancı, bu yüzden yalan söylemek için hiçbir nedeni olmayan insanları arıyorsunuz. Bu iyi bir strateji."

"Bu sabah onu görmeye gideceğim. Ama... bu doktoru ters köşeye yatırabilirsek, baskındaki polisler üzerinde biraz baskı kurabilirsek, başka hiçbir şey yapmadan onu Gail Devin için alabiliriz."

"Mümkün. Mümkün mü istiyorsun?" Eve talep etti. "Dinle, her şeyi tamamlayamayabilirsin ama devam edersen onun için elinden gelenin en iyisini yaptığını bileceksin. O bunu hak ediyor, ben bunu bekliyorum ve bu iş bittiğinde sen de kendine bunu söyleyebileceksin. Öyle ya da böyle. Şimdi benim lanet buluşmamı ayarla."

"Her yerinde." Peabody ayağa kalktı. "Sen
benim kahramanımdın." "Oh, Tanrım."

"Akademideyken, üniforma giydiğimde
seni inceledim, senin davaların efsanevi bir figür gibiydi ve ben bir arayış içindeydim. Senin gibi olmak istiyordum.
Beni yardımcın olarak aldığımda hem çok mutlu oldum hem de çok korktum."

Peabody hatırlayarak yarım bir kahkaha attı.

"Ne günlerdi ama," dedi Eve ve Peabody'nin kahkahalarla gülmesine neden oldu.

"Senin efsanevi bir figür ya da sersemletici akıntıların sıçradığı türden bir kahraman olmadığını öğrenmem uzun

sürmedi.

Hepimiz gibi kanınız akıyor ama yine de kapıdan geçiyorsunuz. Bu da sizi ve aynı şeyi yapan bizleri çok iyi polisler yapıyor. Kahraman olmaktansa çok iyi bir polis olmayı tercih edeceğimi öğrendim. Senin gibi olmak istemediğimi öğrendim. Bana kendim olmayı öğrettin. Bana öğrettin ve iyi bir polis olmamı sağladın çünkü sen teğmensin."

Peabody buluşmayı ayarlamak için bağlantısını çıkardı.

Kısa bir süre sonra Eve dışarıda durmuş, safir mavisi rengindeki şık küçük kompakt eşyayı inceliyordu.

"Gösterişli olmamasının hangi kısmını kaçırdın?" diye sordu Roarke, Peabody mutlu bir vuu-huu çıkarırken.

"Çirkinliğin bu tarafındaki her şeyi gösterişli buluyorsunuz. Bu araç kullanışlı, çok iyi yol tutuyor ve Peabody'nin işine yarayabilecek mükemmel bir elektronik paketi var."

"Woo-hoo!" Peabody tekrar söyledi. "Bu şehir dışı magazin! Kullanılabilir bir araç için büyük bir saygıyla davranacağım," diye ekledi.

Peabody'ye "Ben kapıdan çıktıktan sonra dışarı çıkmadan önce on dakika bekle," dedi. "Eğer bir kuyruk oluşturmuşlarsa, beni takip edecekler ve sen de kurtulacaksın."

"Kuyruk sallayamayacağımı mı

sanıyorsun?" "Bunu kaç kez yaptın?"

"Tamam, ama her zaman bir ilk vardır. Ki bu sefer değil." Peabody, "soruşturmanın hassasiyeti nedeniyle" diye devam etti.

"Bu doğru olur. Elinize geçtiğinde beni bilgilendirin. Bana söylemeye değer bir şey. Ortağıma ödünç verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi Eve Roarke'a, "ve eğer döşemeye salyası akarsa özür dilerim."

"Git arama iznini al." Onu hafifçe öptü. "Gidip arkadaşlarımla oynamak istiyorum."

"İyi eğlenceler." Aracına bindi, Peabody parlak mavi çamurluğu okşayıp mırıldanırken başını salladı. "Benimkini daha çok seviyorum," diye mırıldandı ve çirkin ama dolu DLE'siyle uzaklaştı.

Eve seks kulübüne girdiğinde, Crack ona ne verdi sadece pis bakış olarak yorumlayabildi. Reo barda oturmuş onunla sohbet ediyor, loş ve karanlıkta kaybolmuş bir güneş ışığı gibi görünüyordu.

"Özür dilerim." Eve, ofisindeki büfe masasından yüklediği kutuyu yere bıraktı. "Sana hamur işleri ve gerçek kahve getirdim."

Crack kapağı açtı, içindekileri inceledi. "Fena bir ödeme değil, beyaz kız. Ayrıca, şanslısın ki, Blondie'nin şirket. Sana biraz yer açayım." Barın üzerine bir şişe daha su koydu ve ödeme kutusunu diğer uca götürdü.

"Pasta almayacak mıyım?" Reo talep etti.

"Belki paylaşır. Kusura bakmayın biraz geciktim. Telefonum kapandı."

"İyi olsa iyi olur. Saat 9'daki randevumu ertelemek zorunda kaldım. Peki, acil ve gizli olan nedir?"

Eve suyunu açtı. Reo, sesinde biraz Güneyli havası olan kıvrımlı, küçük bir sarışındı. Görünüşü ve sesi bir

Hafif, savunma avukatlarını, sanıkları ve karşı tanıkları önce etkisiz hale getirmek, sonra da şişlemek için ustalıkla kullandığı bir gerçek.

"Eğer sana söylediklerime saygı duyarak hareket edemezsen aciliyet ve gizliliğin korunması, size söyleyemem."

"Neyi emdiğimi bilmediğim sürece acil ve gizli bilgileri ememem."

"Evet, numara bu, değil mi? Ver şunu bana. Patronunuza tereddütsüz güveniyor musunuz?"

"Evet. O iyi bir savcı, iyi bir avukat ve iyi bir adam. Onunla her zaman yüzde yüz aynı fikirde miyim? Hayır. Ama eğer katılsaydım, bu ikimiz hakkında da pek bir şey ifade etmezdi."

"Bu iyi bir cevap." Aslında Eve daha iyi bir cevap düşünemediğine karar verdi. "Sana söyleyeceklerim ve senden istediklerim hakkında ondan başka kimseyle konuşmayacak mısın diye sorsam, bunu kabul eder misin?"

"Evet ama ne istediğinize katılacağıma ne de ona katılmasını tavsiye edeceğime söz veremem."

"Yapacaksın." Eve uzun bir yudum su içti, sonra da baştan sona hazırladı.

Bu zaman aldı. Bir avukatla uğraşırken, Eve biliyordu, her şey sorularla, tartışmalarla, hukuk noktalarıyla birbirine karıştı. Reo kitabını çıkardı, notlar aldı, Eve'den geri dönmesini ve daha önce işlenmiş konuların üzerinden geçmesini istedi.

Ve tüm bunlar Eve'in doğru kişiye gittiğinden emin olmasını sağladı.

"Bu bir katliam olacak," diye mırıldandı Reo. "Ve toprağa

bulaşan kan derinlere gömülecek.

Dokunduğu her Şey, Dallas, ekibinin dokunduğu her Şey bu lekeyi taşıyacak. Yasal sonuçlar ... tutuklamalar, itiraflar, savunma pazarlıkları, mahkumiyetler. Her biri kanalizasyona gidecek."

"Biliyorum."

"Oh, o düşüyor. Onu sert bir şekilde indireceğiz. Onu kürsüye çıkardım. O, Garnet, Bix, diğerlerinden bazıları. Savcılık için tanıklık yapmalarını sağladım. Hapse girmeyi hak eden insanları hapse attım ve bu yüzden o insanlara kapı açıldı. Dibe gidiyor," diye tekrarladı Reo, gözleri mavi çelik. "Kaç polisi infaz ettirdiğinden şüpheleniyorsun?"

"Garnet'i de sayarsan-"

"Saymıyorum," diye

tersledi Reo.

"Tamam o zaman, iki tanesinden eminim. Sizin için elimizde ne varsa getirdim."

Barın karşısına bir disk itti. "Sen sadece burada değilsin Çünkü e-geek'ler yeni bir bakış açısı denemek istiyorlar ve bizim de izne ihtiyacımız var. Buradasınız çünkü hazırlıklı olmanızı, kendi payınıza düşeni bir araya getirmeye başlamanız için size zaman tanımak istedim."

"İnanın bana, yapacağız."

"Reo, sana işini nasıl yapacağını söylemeye çalışmıyorum ama bunu söylemek zorundayım. Kesinlikle ama kesinlikle emin olmalısın.

Bu konuda gideceğiniz hakim. Cebinde bir tane olabilir ya da bir mübaşiri, bir katibi olabilir. Ofisinde biri olabilir."

"Tanrım, bu beni kızdırıyor. Bunun doğru olabileceğinden endişelenmeme neden olması beni kızdırıyor. Patronuma gideceğim, ve birlikte çalışacağız.

bu dışarı. Önce bunun yapılması gerekiyor, dolayısıyla bu izni almak biraz zaman alacak."

"E-iş muhtemelen çok kolay olmayacaktır."

"Size geri döneceğim."

Eve tek başına bir dakika barda oturup suyu çevirdi. daireler çizdi. Crack geri döndü, ona uzun uzun baktı.

"Hâlâ zor olan üzerinde çalışıyorum."

"Evet. Sinirlenmek istiyorum, çoğunlukla da sinirleniyorum. Ama ara sıra o gerginliği kaybediyorum ve sonra kendimi hasta hissediyorum."

"Belki bir şey söylerim, seni kızdırırım. Sana avantajı geri veririm."

Başını salladı, biraz gülümsedi. "Hayır. Sana zaten üç buçuk borcum var."

"Arkadaşlar skor tutmaz. Önemli olduğunda değil." Kocaman elini barda onunkinin üzerine koyup sıvazladı. "Pasta ister misin?"

Bu sefer güldü. "Hayır, teşekkürler. Zorlu işe geri dönmeliyim."

Peabody Bronx'taki küçük eve endişeyle yaklaştı. Elinin boş döneceğinden korkmuyordu - gerçi bu da bir ihtimaldi. Daha çok yanlış yöne itmekten ve hayatta kalmak için kırılğan bir tutunma olduğuna inandığı şeyi kırmaktan korkuyordu.

Kendi annesini düşündü, kızına öldüğünün söylenmesinin onun için nasıl bir şey olacağını. Öldü çünkü

polis olmayı seçmişti. Öldü çünkü kendisini riske atması emredilmişti ve bunu yapmıştı.

Annesi güçlüydü, diye düşündü Peabody, ama bu onda çatlaklar yaratacaktı. Zarar verecek ve bir daha asla tam olarak kapanmayacak çatlaklar oluşacaktı.

Bronx'taki küçük evin kapısını çalarken kendi annesini düşündü.

Kapıyı açan kadın çok zayıftı -yine kırılıyordu- ve saçları kuyruk şeklinde arkaya toplanmıştı. Kısa bir eşofman ve bir tişört giymişti ve Peabody'yi kızgınlıkla inceliyordu. gölgeli gözler.

"Bayan Devin-"

"Dün beni 'link'e bağladığında sana söyledim, sana söyleyecek bir şeyim yok. Gail hakkında hiçbir polise."

"Bayan Devin, eğer beni dinlerseniz. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Sadece beni dinleyin. Önemli olmasaydı sizi rahatsız etmezdim."

"Kim için önemli? Senin için mi? Senin için neyin önemli olduğu umurumda değil. Dosyalarını mı temizliyorsun? O senin için sadece bir dosya. Sadece dosyadaki bir isim."

"Hayır, hanımefendi, değil. Hayır, hanımefendi." Kalbindeki, karnındaki duygu sesinde açıkça çınlıyordu. "Size böyle bir izlenim verdimsem çok özür dilerim. Gail'i biraz tanıdım. Şarkı söylemeyi sevdiğini ve güçlü bir altoya sahip olduğunu biliyorum. Babasının ona balık tutmayı öğrettiğini ve pek sevmemesine rağmen onunla birlikte gittiğini biliyorum. Çünkü birlikte vakit geçirmekten hoşlanıyorlardı. Onunla güçlü ve sevgi dolu bir ilişkiniz olduğunu biliyorum. Manhattan'a taşındıktan sonra bile ikinizin her gün bir araya geldiğinizi biliyorum.

Hafta. Kız kıza vakit geçirmek için. Öğle yemeği, akşam yemeği, video, kuaför, alışveriş. Fark etmezdi."

Gözyaşları kadının yanaklarından aşağı yuvarlanmaya başladığında Peabody'nin midesi sıkıştı. Ama kadın durmadı. "Sana en iyi arkadaşım derdi. Onun polis olmasını istemedin ama onun yolunda durmak. Akademiden onur derecesiyle mezun olduğunda onunla gurur duydunuz. Dedektif olduğunda onun için bir parti verdiniz. Onunla gurur duyduğunuzu biliyordu. Sanırım gurur duyduğunuzu bilmek onun için çok şey ifade ediyordu."

"Bunu neden yapıyorsun?"

Peabody'nin gözlerinde yaşlar yandı. Düşmelerine izin vermedi ama göstermekten de utanmadı. Burada değil, ölü bir polisin annesinin yanında değil.

"Çünkü benim bir annem var, Bayan Devin ve o benim polis olmamı gerçekten istemedi. Benimle gurur duyduğunu biliyorum ve bunun anlamı çok büyük. Onu çok seviyorum. Ve bazı günler, çünkü Batı'da yaşıyor, canımı acıtana kadar onu özlüyorum."

"O zaman bunu neden yaptın, neden onu bırakıp bunu yaptın?"

"Çünkü ben bir polisim. Yaptığım iş kadar olduğum şey de bu. Gail bir polisti. O senin kızındı ve seni seviyordu. O bir polisti ve işleri daha iyi hale getirmeye çalıştı."

"Bu onu öldürdü."

"Biliyorum." Peabody içinde tuttuğu öfkenin bir kısmının ortaya çıkmasına, sempatiyle karışmasına izin verdi. "Buraya gelirken annemi düşündüm ve eğer annem ölürse bunun ona ne yapacağını beni kaybetti. Keşke onun için başka bir şey olabilseydim. Ama olamam. Gail'le gurur duyuyordun. Onu tanımaktan

gurur duyardım."

"Benden ne istiyorsun?" "İçeri

gelebilir miyim, lütfen?" "Oh,

ne fark eder ki?"

Kadın kapıyı açık bırakarak arkasını döndüğünde, Peabody içeri adım attı. Bir masanın üzerindeki dağınıklığı fark etti; raflarda durduğu belli olan eşyalar, temizleyici ve cila kokusu alıyordu.

"Dün seni çok üzdüğüm için özür dilerim. Dün gece pek uyuyamadın. Şimdi bunu atlatmana yardımcı olmak için temizlik yap." Küçük bir gülümseme denedi. "Benim annem de aynısını yapar."

Bu tam olarak doğru değildi, çünkü o yolu kullanan babasıydı, ama annelere bağlı kalmak en iyisi gibi görünüyordu ve tamamen yalan da değildi.

"Ne sormak istiyorsan sor ve git. Ev işlerime geri dönmek istiyorum."

Peabody ona fazla sahip olamayacağını hesapladı ve atlamayı planladığı temelin üzerinden atladı. "Gail'in iyi bir sicili vardı. Amirlerinden aldığı değerlendirmeler mükemmeldi.

O dönemde dosyasında bazı notlar vardı.

Teğmen Renee Oberman'ın emrinde çalıştığını ve zor zamanlar geçirdiğini gösteriyor."

"Ne olmuş yani?" İçindeki kızgınlık, çocuğunu içgüdüsel olarak savunma isteği ortaya çıktı. "Bu zor bir iş ve o da çok çalıştı.

Çok zordu. Son haftalarda çalışmaktan başka bir şey yapmadı."

"O dönemde, o son haftalarda onu gördünüz mü?"

"Tabii ki yaptım."

"Size neden stresli olduğunu ya da özellikle zor olan ne üzerinde çalıştığını söyledi mi?"

"Hayır. Onun işi hakkında konuşmadık. Beğenmediğimi biliyordun."

ocuğunuzla gurur duyuyor olmanız, sizin de onunla gurur duymak istediğiniz anlamına gelmez.

seçtikleri işin ne kadar tehlikeli olduğunu hatırlattı. Gergin olduğunu biliyorum. Gergindi. Kilo kaybetmişti."

"Onun için endişeleniyordun."

"Ondan biraz izin almasını istedim. Küçük bir geziye çıkacağımızı söyledim, sahilde birkaç gün. Hoşuna gideceğini, bunu kullanabileceğini söyledi. Ama önce bir şeyi bitirmesi gerekiyordu. Bitirmek önemli bir şey olsaydı, o zaman gerçekten bir süreliğine uzaklaşmak isterdi. Bu bir işti. Eğer bir erkek ya da başka bir şey olsaydı bana söylerdi."

"Syleyebileceği başka biri var mı?" "Sizden

biri. Polisler diğer polislerle konuşur."

Peabody başını salladı, ellerinden kayıp gittiğini hissetti. "Bir defter, günlük ya da herhangi bir çeşit günlük tutar mıydı?"

"Hayır."

"Emin misin?"

"Elbette eminim." Kederin içinden yine öfke fışkırdı. "Ve eğer bir tane saklamış olsaydı, onu grmene izin vermezdim. Kişisel olurdu. Ama günlük tutmadı. Bütün eşyaları bende ve böyle bir şey yok."

"Eşyaları sende mi?" Peabody'nin boğazında kk bir heyecan ve umut baloncuğu açıldı. "Onları görebilir miyim?"

"Neden ben-"

"Lütfen, Bayan Devin. Her şeyi açıklayamam ama size söz veriyorum Gail için doğru olanı yapmak istiyorum. Size yemin ederim, burada bulunmamın ve sizden bunu istememin tek amacı bu."

"Kemiği olan bir köpek gibisin." Kadın arkasını döndü, oturma alanından yemek köşesine, oradan da limon kokan ve pırıl pırıl parlayan bir mutfağın yanındaki odaya doğru yürüdü.

Yataksız küçük bir yatak odası gibiydi. Giysiler dolapta düzgünce asılıydı -Peabody daha fazlasının düzgünce asıldığını hayal ediyordu küçük şifonyerde katlanmıştı. Gail Devin'in parçaları orada burada duruyordu. Ne kutuları, eşarplar, parlak pembe bir vazo. Fotoğraflar, çerçeveli posterler, Küçükler Ligi kupası, bir olta.

İnce bir kutuda diskler vardı. Müzik diskleri, müzik videoları, Peabody notları. Hepsi kategoriye göre düzenlenmiş, alfabetik olarak sıralanmış.

Biraz heyecanlandı.

"Güzel bir koleksiyon."

"Bu onun rahatlama ve gevşeme şekliydi."

Artık onu tanıyorum, diye düşündü Peabody. Zeki ve kararlıydı. İyi bir polis. Akıllı, kararlı ve iyi bir polis el altında tutmak, güvende tutmak istediği bir kaydı nereye saklardı?

"Bayan Devin, sizden Gail'in müzik koleksiyonunu ödünç almam için izin istiyorum."

Sıcak pembe renk zaten gözyaşlarıyla ıslanmış yanakları boyadı. "Gail'in en önemli şeylerinden birini bir yabancıya teslim edeceğimi mi sanıyorsun?"

"O benim için yabancı değil." Peabody, Bayan Devin'in gözlerinin içine baktı ve tekrarladı: "Gail için doğru olanı yapmak istiyorum. Eğer annemin önünde dursaydı, onun da aynı şeyi yapacağını biliyorum. Benim için de aynısı."

Manhattan'a dönerken Peabody kenara çekip başını direksiyona yaslamak zorunda kaldı.

"Lütfen, Tanrım," diye mırıldandı. "Bir şey bulmama izin ver. O zavallı kadına bunu bir hiç uğruna yapmama izin vermeyin."

Bölüm 18

Eve'in kendi adamlarını kontrol etmek için kısa bir zamanı vardı, bu yüzden toplantılar arasında nezarethaneye gitti. Hızlı bir taramadan sonra Trueheart'a işaret etti.

"Ofisim."

İçeri girdi, kahve aldı ve yarısını içti.

Trueheart içeri girdiğinde "Baxter nerede?" diye sordu.

"Salonda bir zeka üzerinde çalışıyor, Teğmen. Bağlantı yoluyla bazı bilgileri doğruluyorum. Biz-"

"Ne üzerinde çalıştığınızı bilmem için bir neden var mı?" diye araya girdi. "Herhangi bir pürüz, tümsek, sorun, soru?"

"Hayır, efendim. Şu anda olmaz."

"Güzel. Bana ihtiyacı olan birileri var mı? Dikkatini ver Trueheart," dedi adam tereddüt edince. "Orada neyin hareket ettiğini biliyorsun. Bir özete ihtiyacım olmadığı sürece özet için zamanım yok."

"Hayır, efendim. Dikkatinizi güncel bir şeye vermeniz gerektiğini sanmıyorum."

"Haberı yay. Bana ihtiyaç duyulursa not bırakın. Acilse, 'link' üzerinden iletişime geçin."

"Evet, efendim."

Karşılıklı konuşmanın resmiyetinden biraz olsun uzaklaşmak için kasıtlı bir hareketle masasının köşesine yaslandı. "Dışarıda ne var ne yok Trueheart?"

Üniformasının içinde şık bir şekilde ona baktı. "Efendim?"

"Tanrım, Trueheart. Baxter'ın sendeki yeşilin bir kısmını kırptığını çok iyi biliyorum ve daha önce de söylediğim gibi, dikkatini veriyorsun. Konuşmanın ne olduğunu biliyorsun. Duyalım bakalım."

"Herkes bir şeyler döndüğünü biliyor ve bu ölü bir keşten daha fazlası. Teğmen Oberman'ın adamlarından birinin de aynı olay yerinde öldüğü söyleniyor."

"Ve polis oldukları için spekülasyon yapıyorlar," diye ekledi Eve. "Ve çeşitli senaryolara para yatırıyorlar."

Biraz kızardı. "Bu çok mümkün, Teğmen."

"Spekülasyonu işlerin doğal düzeni olarak gördüğümü ve boğa güreşi sahamda kumar oynandığını öğrensem şok olacağımı, Memur Bey, şok olacağımı ve dehşete düşeceğimi duyurun."

Sırıltmasını kontrol etmekte zorlandığı için biraz bozulan ağırbaşlı bir baş hareketiyle onu selamladı. "Evet, efendim, Teğmen."

"Önümüzdeki iki saat boyunca sadece acil konularda benimle irtibata geçilebilir. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"Dağılabilirsiniz."

Yalnız başına bir süre durdu, kahvesini bitirdi ve panosunu inceledi. Bağlantısı sinyal verdiğinde ekranda Peabody'yi gördü.

"Dallas."

Peabody, "Sanırım elimde bir şey var," diye söze başladı.

Eve onu gizlilik moduna geçirdi ve Whitney'nin ofisine giderken iletişimi sağladı.

Whitney kapıyı bizzat açtı. Adamın yüzünde yeni çizgiler oluştuğunu, saçlarına birkaç gün öncesine göre daha fazla ak düştüğünü fark etti.

Komutanın acımasız bir efendi olabileceğini düşündü.

"Teğmen."

"Efendim."

Ona, korumaya yemin ettiği şehre bakan geniş pencereleri olan ofisini işaret etti.

Komutan Marcus Oberman onlardan birinin önünde duruyordu.

-Uzun boylu, ciddi gri takım elbisesi ve çelik mavisi kravatıyla sağlamdı. Saçlarını beyazlatmış, askeri tarzda kısa kestirmişti.

Komutanlık onda da iz bırakmıştı, ancak seksen altı yaşında yakışıklı, çarpıcı ve formda bir adam olarak kaldı.

"Komutan Oberman," dedi Whitney, "Teğmen Dallas."

"Teğmen." Oberman elini uzattı. "Benimle görüşmek için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Anladığım kadarıyla zamanınızın değeri."

"Bu bir onurdur, Komutan."

"Ve benim için. Etkileyici bir şöhretiniz var. Komutanınız sizden övgüyle bahsediyor."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Oturabilir miyiz?" Oberman, Whitney'e atıfta bulunarak sordu.

"Lütfen." Whitney sandalyeleri işaret etti.

Oberman bir tane aldı. "Ben bu ofisten emekli olduğumda siz Akademi'den yeni mezun olmuştunuz," diye söze başladı Oberman, "ama bazı soruşturmalarınızı medyadan takip ettim ve biz eski savaş atlarının toplandığı çukurdaki vızıltıları duydum."

Bunu söylerken gülümsedi, kızına uzattığı parlak mavi gözler onunkilere dostça bakıyordu. Ama Eve kendini özetledi.

Onunla da aynı şeyi yaptığı için bu konuda bir itirazı yoktu.

"Elbette, şimdi Nadine Furst'un kitabının başarısıyla, Icove davası üzerindeki çalışmalarınız iyi belgelendi. Bu davaya olan ilgi departman için iyi oldu, sence de öyle değil mi Jack? Nasıl takip edildi, araştırıldı ve kapatıldı?"

"Yapardım."

"Bana anlatılanlara ve gözlemlerime göre, Teğmen, soruşturmalar sırasında diğer memurlarla ters düşmüşsünüz."

"Bunun doğru olduğuna eminim Komutan."

Gülümsemesi genişledi. "Arada bir kafa kafaya vermiyorsanız, bence işinizi yapmıyorsunuz demektir."

Sandalyede arkasına yaslandı. Eve, Trueheart'a yaptığı gibi, formaliteyi çıkararak karar verdi.

"Kendine güven, hatta inatçılığın yanı sıra eğitim, yetenek, işe bağlı kalmak ve ilerlemek için adanmışlık gerekir."

rütbeleri yükseltmek. Anladığım kadarıyla kızım la Şu sıralar ters düŐüyorsunuz."

"Teğmen Oberman'ın bu Şekilde görmesinden üzüntü duyuyorum."

Başını salladı, bakışları onunkilere sabitlenmiŐti. Hâlâ polis gözleri, diye düşündü Eve. Kurnaz, araŐtıran, katmanları sıyırıp altında saklananları ortaya çıkarabilecek türden.

"Komutanınız, departman işlerine karıŐmayı alışkanlık haline getirmediğimi onaylayacaktır. Artık o koltuğ  oturmuyorum ve o koltuğ  oturan adama saygı duymaktan başka bir Şey yapmıyorum. yapar."

"Evet, efendim, ben de  yle."

"Ama baba babadır Teğmen ve bu işten kimse emekli olamaz. Sanırım siz ve Teğmen Oberman Farklı tipler olduğunuz ve farklı çalışma tarzlarınız olduğ  için aranızda belli bir sürtüşme var. Ama ikiniz de hala NYPSD'nin rütbeli memurları."

"Kesinlikle anlaşıldı, Komutan."

"Bu duruma hiçbir Şekilde dahil olmak niyetinde değildim." Ellerini kaldırdı ve iki yana açtı. "Ben bile sandalyeye sahipken, memurlarımın kendi aralarındaki anlaŐmazlıkları çözmeleri gerektiğine inandım."

Babam tekerlekleri yağlamayı reddediyor mu? Eve düşündü. Bu Renee'nin kı ını kızdırmıŐ olmalı. "Evet, efendim. Katılıyorum."

"Bunu ancak bu sabah erken saatlerde kızımın adamlarından birinin öldüğünü öğrendikten sonra yeniden düşündüm. S rt Őmenin merkezinde olan subay."

"Dedektif Garnet'in hayatını kaybetmesi çok üzücü, efendim."

"Kaybedilen her insan hepimizi etkileyebilir ve etkiliyor da, ama en çok Özellikle de komutanlarını. Emrinizdeki adamları kaybettiniz, Teğmen."

"Evet, efendim." İsimlerini sayabilirdi. Yüzlerini tanıyordu.

"Umuyorum ki, Teğmen, bu yeni ve trajik koşullar altında, üzerinizdeki lekeyi silmeyi kabul edersiniz. şehit memurun siciline işlendi. Hak ettiği şekilde," diye ekledi. "Ama şimdi Teğmen Oberman ve adamı için size ulaşmaya çalışacağım."

"Hayır, efendim. Bu konuda size yardımcı olamayacağım için üzgünüm."

Arkasına yaslandı, belli ki şaşırmıştı. "Bu yırtığın durması sizin için bu kadar önemli mi, Teğmen? Ölü bir adamın üzerinde mi?"

"Ölü ya da diri, bunu hak etti. Babasından özür dilerim efendim, ama umarım bu koltuğu işgal eden komutan ve Hayatta olduğumdan daha uzun yıllar boyunca bu departmana onurlu bir şekilde hizmet ettim, Dedektif Garnet'in olay boyunca orada bulunan teğmeninin müdahale etmediğini söylediğimde duruşumu kabul edecektir. Durumu kontrol etmedi."

"Garnet'i mi yoksa teğmenini mi hedef alıyorsunuz?"

"Teğmenini disipline edecek konumda değilim. Saygılarımla, efendim, onun cezasını kaldırmayacağım. Ve İnaniyorum ki, polis teşkilatından ihraç edilmesiyle sonuçlanacak prosedürler çoktan başlatıldı. Ölümünden sonra."

"Bu sert bir duruş. Sert bir çizgi."

"Evet, efendim, öyle. Dün akşam Dedektif Garnet'in evime geldiğini ve bana yalan söylediğini bilmiyor olabilirsiniz."

evimde bekliyordu. Bana saldırmaya çalıştı. Aslında fiziksel temasta bulundu. Silahını çekti."

"Hayır." Oberman'ın yüzü taş kesildi. "Farkında değildim. Bilgilendirilmedim."

"Olay kayıtlara geçti efendim ve rapor edildi olaydan hemen sonra. Teğmen Oberman'ın bundan haberdar olacağına inanıyorum."

O küçük mücevherin parlaması için bir süre bekledi.

"Dedektif Garnet'in ölümü üzüntü verici Komutan, ancak bana göre rütbesini, rozetini hak etmedi. Ben elinden alındığını görmek için elimden geleni yapmaya devam edeceğim. Ölümü onu daha az kötü bir polis yapmaz."

"Hayır, öyle değil. Talebimi geri çekiyorum, Teğmen Dallas. Ve bunu yaptığım için özür dilerim."

"Özre gerek yok efendim." Eve

de onunla birlikte ayağa kalktı.

"Sizi yalnız bırakayım, ikiniz de işinize dönün. Bana zaman ayırdığınız için teşekkür ederim Komutan Whitney. Size de, Teğmen."

"Sizinle tanışmak bir onurdu, efendim."

Whitney Oberman'ı kapıya doğru götürürken eski komutan durakladı ve Eve'e döndü. "Garnet'in ölümünün bu Keener cinayetinden kaynaklandığına inanıyor musun?"

"Garnet'in davasında çalışmıyorum efendim, ancak bu soruşturmada görevli memurlarla işbirliği yapıyorum ve yapmaya da devam edeceğim."

"Anlıyorum." Uzun bir süre ona baktıktan sonra başka bir şey söylemeden çıkıp gitti.

"Utaniyor." Whitney kapıyı kapattı. "Kendini bu duruma soktuğu için kızgın ve mahcup. Ve şimdi içinde bir yer var, merak ediyor, endişeleniyor, kızının ne durumda olabileceğini düşünüyor."

"Evet efendim," diye onayladı Eve. "Onun için daha da kötü olacak, hem de yakında."

Whitney şehre bakmak için pencereye doğru yürürken Eve onun da kızgın ve mahcup olduğunu anladı.

"Bu işe, bu şehre verdiği onca yıl. Komutanlık koltuğunda oturduğu onca yıl. Urbans'tan sonra bu departmanın yeniden inşası ve reformu için harcadığı onca emek. Ve onun adı her zaman bunu taşıyacak."

"Onun adı."

Whitney geri dönerken başını salladı. "Senin çocuğun yok, Dallas. Bu her zaman onun adı olacak. Ve bu her zaman onun utancı olacak."

Whitney masasına dönüp ağır ağır arkasına oturana kadar bekledi.

"Serbestçe konuşmak için izin

istiyorum, efendim." "Öyle

olsun."

"Bunların hiçbirinin sizin üzerinize kalmayacağını söyleyemem ve söylemeyeceğim. Komuta sende, o yüzden olacak. Ama sorumlu olmadığını söyleyebilirim ve söyleyeceğim."

"Komutada olmak beni sorumlu kılıyor."

"Hayır, efendim. Sorumluluk almak ve sorumlu olmak her zaman aynı şey değildir. Siz alacaksınız çünkü başka türlüünü asla yapmazsınız. Ama Renee Oberman sorumludur ve son derece adaletsiz bir şekilde babası da öyle. Adı ve ünü, uyandırdığı hayranlık, Renee'ye bir oda sağladı.

Bazıları görmezden geldi, diğerlerini de etkiledi." "Ben de dahil miyim?"

"Buna cevap veremem Komutan. Ama bunu size getirdiğimde görmezden gelmediğinizi ya da ona yer vermediğinizi biliyorum. Bir komutan gibi davrandınız, çünkü aksini asla yapmazdınız.

Ve siz de başınıza gelecekleri çok iyi bilerek hareket ettiniz. Bunu farklı bir şekilde yapabilirdin."

İlgisini çektiği belli olan adam arkasına yaslandı. "Nasıl yani?"

"Onu işten çıkarmanın bir yolunu bulabilirdin. Sen ona baskı yapmanın bir yolunu bulabilirdi, içeride tutabilirdi, ekibini ayıklayabilirdi. Ve efendim, bunu örtbas edebilirdiniz. İçeride tutup, mavi hattı arayabilirdiniz. Ölü adam sadece bir keş. Elbette polisler ölür ama onları geri getiremezsiniz."

Bir an durdu, onun yüzünü izledi. "Muhtemelen bunu düşündün, yaklaşık beş dakika boyunca tarttın. Sen işe yarayabilirdi. Nasıl işe yarayabileceğini görebiliyorum. Ama bunu asla çıkarmazsın. Çünkü komuta sizde. Çünkü siz bir polissiniz, efendim, ve asla başka bir şey."

Avuçlarını birbirine bastırdı, işaret parmaklarını çenesine vurdu. "Beni tanıdığınızı varsayıyorsunuz, Teğmen."

"Sizi tanıyorum Komutan." Peabody'nin ona söylediklerini düşündü. "Rütbelerinizi yükseltirken bir dedektif olarak yaptığınız bazı çalışmaları inceleme fırsatım oldu. I

Emrinizde görev yaptığımdan beri yöntemlerinizi ve tarzınızı inceledim ve gözlemledim. Koltuğa nasıl oturduğunuza saygı duyuyorum."

"Siz de aynısını nasıl yapabileceğinizi düşünüyor musunuz? Bir gün bu sandalyeye nasıl oturabileceğinizi?"

"Bu korkunç bir düşünce."

Kadın onu güldürdü. Ayağa kalktı, AutoChef'e doğru yürüdü. Ve iç çekti. "Tanrım, keşke biraz kahven olsaydı."

"Biraz gönderebilirim."

Başını salladı, elindekiyle yetindi, sonra ona bir fincan getirdi ve Peabody ile daha önceki seansını bir kez daha hatırlattı.

"Otur, Dallas. Tibble her an burada olabilir, IAB de hemen arkasında. Sen ve ben orada kalacağız, sadece Keener cinayetindeki tescilli rolünle değil, Oberman soruşturmasındaki ayrılmaz rolünle de. I Tibble'ın kabul edeceğine inanıyorum. Kabul etmezse,

biz onu ikna ederiz." "Evet, efendim, ikna edeceğiz.

Komutan... Nadine Furst ile temasa geçin." Kaşlarını

kaldırdı, hiçbir şey söylemedi.

"Zamanlama, kayıt dışı ifadeler ve gizlilik koşullarını kabul edecek ve bunlara göre hareket edecek. Siz yeşil ışık yakana kadar hiçbir şey yayınlamayacak."

"Bunu üzerimden atmak için onu kullanmamı mı istiyorsun?"

"Tam olarak değil efendim, hayır. Nadine de her muhabir gibi kırmızı ete dişlerini geçirmeyi sever. O sadece gerçek hikayeyi görmekte daha iyi - sadece reyting getiren caz değil. Bence bu yüzden onları çekiyor. Gerçeği arıyor, sadece

meyve suyu. Halkla ilişkiler çalışanlarımız, medya bağlantılarımız, sözcülerimiz olduğunu biliyorum ama bence o bunların on tanesine bedel."

Yavaşça başını salladı, şimdi onu izliyordu. "Devam et."

"Efendim. Renee Oberman'ın eylemleri kamuoyuna yansıdığına departmana zarar verecek. Dahası, kafes kapıları kesinlikle açılacağı için halka zarar verecektir. Bu zararı en aza indirmek için elimizdeki her şeyi kullanmanın değerini görüyorum. Doğrulukla.

Yolsuzluk vardı. Ortaya çıkarıldığında ise acımasızca, sistematik bir şekilde ve tereddütsüzce ortadan kaldırıldı."

"Bunu

düşüneceğim."

"Efendim . . ."

"Hâlâ serbest konuşma alanındasın, Dallas."

"Onun programına çık. Sen, kabul ederse şef. Ben, Peabody. Özellikle de Peabody. İçinde bulunduğu durum, yaptığı eylemler, kim olduğu, iyi oynayacaktır." Eve sertçe itti, Onu ikna etmeyi ne kadar şiddetle istediğine kendisi de şaşırdı. "İyi bir polis - ölümcül bir durumda kapana kısılmış genç bir kadın dedektif - bunu değiştirdi ve yolsuzluğun, cinayetin ve ihanetin ortaya çıkmasına öncülük etti.

"Biz mavi çizgiyiz efendim ve bu ekranda yankı bulacak. Ama Peabody bir yüz, insani bir unsur. Ve bizim kim olduğumuzu sembolize edecek, Renee Oberman'ın kim olduğuyla keskin bir tezat oluşturacak."

Çenesini ovuşturdu ve dudakları parmaklarının üzerinde biraz kıvrıldı. "Böyle bir açı, mükemmel bir açı yaratabiliyorsun ve kışının bir gün sandalyeye oturacağı fikrinin korkunç olduğuna mı inanıyorsun?" Yanıtını veremedi elinin tersiyle itti. "Bunu düşünmeliydim.

kendim, tam olarak bu şekilde düşünmeliydim. Furst ile temasa geçeceğim."

İçinde bir şeyler düğümlendi. "Teşekkür ederim, efendim."

"Bana teşekkür etme. Seni neden Medya ve Halkla İlişkiler'de görevlendirmediyimi merak ediyorum."

"Çünkü efendim, umarım bu tür bir cezayı hak edecek bir şey yapmamışımdır."

Whitney'nin yöneticisi Şef Tibble'ı anons ettiğinde hem o hem de Eve ayağa kalktı.

Esmer, uzun boylu ve zayıftı ve takım elbiseyi iyi giyyordu. Eve, medya konferansları ve ekran süresi için iyi bir görünüm olduğunu biliyordu. Ama yüzeyin altında çok daha fazlası vardı.

Bir an Eve'i inceledi, sonra doğrudan ona hitap etti. "Bu çığ, küvetteki ölü bir keş tarafından başlatıldı."

"Hayır, efendim, bu çığ Renee Oberman'ın rozetini, adını, rütbesini ve bu departmanı yozlaşmış ve yasadışı bir şekilde kullanması sonucu meydana geldi."

"İyi anlaşıldı ve iyi ifade edildi. Ama ben lanet olası tepeden aşağı yuvarlanan lanet olası boktan değil, yuvarlanmayı neyin başlattığından bahsediyordum."

"Bu teknik olarak küvette ölü bir keş olurdu, efendim." "Onu

kullanacağız, her şeyi ve herkesi
ondan önce ve sonra geldi, onu içine gömmek için. Bunu yaptığımızda,
departman o bok yığınının üstüne çıkıp zafer ilan edecek.
Bunun üzerinde çalışacağız, Jack."

"Teğmen az önce bana bu konuda sağlam bir öneride bulundu."

"IAB ile işimiz bittikten sonra bu konuyu konuşacağız. Bunu konuşacağız, bunun üzerinde çalışacağız ve bununla başa çıkacağız çünkü bu departmanın hiçbir bölümünü kendisiyle birlikte aşağı çekmeyecek. Onu sen alaşağı et," dedi Eve'e, bunu kendisinin yapmayı tercih ettiğini söyleyen bir tonda. Çıplak elleriyle.

"Onu sertçe yere ser. Bir daha ayağa kalkamayacağı kadar sert. Bundan topallayarak uzaklaşmasını, departmanın daha fazla darbe almasını istemiyorum."

"Benim niyetim de bu, Şef Tibble."

"Bunu hayattaki görevin haline getir," diye tersledi, sonra Whitney'e döndü. "Serpintiyi biz hallederiz. Lanet olsun Jack, böyle bir kadın nasıl olur da rütbe alır, güç sahibi olur, bedava geçiş izni alır?"

Whitney konuşmadan Tibble elini havada salladı ve dönerek uzaklaştı. Pencereye doğru yürüdü, ellerini arkasında birleştirmiş, dışarı bakıyordu.

"Bilmem gerekirdi. Onu ofisimde ağırladım. Onu ailesiyle birlikte kendi evimde ağırladım. Kendi evimde," dedi daha sessiz bir şekilde. "Muhtemelen ben de ona birkaç tane bedava izin vermişimdir. Lanet olsun. Teğmen Dallas. Renee Oberman polis memurlarına suikast emri verdi mi?"

"Sanırım o verdi, efendim."

Etrafında döndü, mutlak bir öfkeyle yönetti. "Senin inançlarını istemiyorum. Sen kanıtla. Kanıtla ki PA bunu bir mahkemeye götürebilsin. makul bir şüphe olmadan jüri. İnançlarınızın mahkemede hiçbir anlamı yok ve bu olmadan-"

"Şef Tibble." Whitney, Eve ile şefin arasında durana kadar ilerledi. "Renee Oberman benim emrim altında ve yaptıkları benim gözetimim altında gerçekleşti."

"Kendini kılıcının üzerine atmanı istediğimde, sana söyleyeceğim. Bu departman seni kaybetmeyi göze alamaz ve ben

Renee Oberman daha fazla kan dökmemize neden olacaksa lanet olsun.

Ama bir cinayet masası teğmeni ve ölü bir

Sizi, beni, IAB'yi ve Tanrı'nın kendisini bu konuda aydınlatmak için bir keş. Bu müthiş bir şey."

"Şef Tibble," diye söze başladı Eve, "aslında ortağım aralarındaki lanet olası konuşmaya kulak misafiri oldu-"

"İşinize iltifat ederken ve IAB ile uğraşmadan önce içimi boşaltmam gerekirken sözümü kesmeyin Teğmen."

"Efendim."

Parmaklarını kısa bir süre gözlerine bastırdı. "Ortağınız iyi iş çıkardı Teğmen, siz de öyle. Sizin gibi Komutan. Günün sonunda yozlaşmış bir polis ve lekeli bir ekibi dengeleyeceğinden emin olacağız."

IAB'nin gelişi duyurulduğunda durdu.

"Gagalama sırasına göre gidelim, Jack. Önce dümene ben geçeyim. Teğmen, oturun."

Görünüşe göre, diye düşündü Eve, buhar şimdi olduğu gibi patlamıştı

Webster ve yüzbaşısı içeri girerken Tibble soğukkanlı ve sakin bir şekilde duruyordu.

"Yüzbaşı, Teğmen. Oturun. Oturduklarında, "İşte," dedi, "bu işin böyle gitmesini istiyoruz."

Her şeyi kısa, makul ve bunun zaten böyle olduğunu söyleyen bir tonda ortaya koydu. Eve bu üsluba hayran kalmıştı, özellikle de onun öfkesinin ateşiyle yanmayı yeni bitirdiği için.

Keener'in ölümüyle ilgili soruşturmayı yönetmeye devam edecek, IAB'ye raporlar ve veriler sunacak, IAB de Oberman'la ilgili kendi iç soruşturmalarındaki tüm eylemler ve ilerlemelerden kendisini haberdar edecekti.

Tartışmalar, anlaşmazlıklar vardı ama Eve'e göre kontrol Tibble'daydı. İyi bir general, diye düşündü, tüm savaş alanına -ve ötesine- bakar, sonra nerede ve nasıl savaşacağını seçer.

"IAB'nin Renee Oberman ve diğerleri hakkındaki soruşturması onunla ilgilenmek çok önemli, gerekli ve ofisimden her türlü yardıma, işbirliğine sahip olacak. Teğmen Dallas ve adamlarından. Ancak polis memurlarının ve sivillerin öldürülmesi bundan bile daha ağır basıyor."

Webster, "Polis memurlarının öldürülmesi IAB'nin soruşturmasının bir parçasıdır" dedi.

"Bu yüzden bunun koordineli bir çaba olması gerekiyor. Katılıyor musunuz Komutan?"

"Şüphesiz."

"Teğmen Dallas?" Tibble sordu.

"Kesinlikle efendim. Gerçek şu ki, ekibim ve soruşturmamız polis memurlarının karıştığı cinayetler konusunda önemli ilerleme kaydetti. Kısa bir süre önce ortağımdan bu konuda bir güncelleme aldım ve henüz komutanı bilgilendirmedim ya da bu bilgiyi IAB'ye iletmedim. İsterim ki

Bu meselelerin nasıl ilerleyeceği konusunda hepimiz hemfikirsek, bunu yapmama izin verin. Aksi takdirde, prosedürü harfiyen uygulamak zorunda kalacağım, sadece komutanıma rapor vereceğim ve işlerine iletmeyi uygun gördüğü bilgileri kendisine bırakıyorum."

"Kaypaklaşma, Dallas," diye uyardı Webster.

"Açgözlülük yapma, Webster."

Ona karşılık veremedi, kaptanı ona uyarıcı bir bakış attı. "Her yerde bazı noktalar var. Aynı fikirde olmasak da, sanırım hepimiz bu defterin aynı şekilde kapanmasını istiyoruz. IAB işbirliği yapacak, ancak dış soruşturma sırasında başka bir memurla ilgili herhangi bir bilgi ortaya çıkarsa, bize şu şart koşulacak bilgi. Hiçbir gözetim, hiçbir e-takip, bu soruşturmaların herhangi bir ucunu içeren hiçbir toplantı IAB'nin bilgisi olmadan gerçekleşmez."

Tibble yüzünü nötr tutarak Whitney'ye döndü. "Komutan?"

"Anlaşıldı. Teğmen Dallas, raporunuz."

"Dedektif Peabody bu sabah Dedektif Gail Devin'in annesiyle görüştü. Bayan Devin, bir süredir Özellikle de kızının görev başında ölümü hakkında. Bildiğiniz gibi, Komutan, Peabody'nin sert çizgileri yumuşatma gibi bir huyu vardır. Bayan Devin çabaları sayesinde Peabody'nin müzik diskleri gibi görünen bir koleksiyonu almasına izin verdi. Devin'in tüm eşyaları şu anda annesinde ve orada tutuluyor. Devin'in teğmeninden şüphelendiğini biliyoruz. Teğmen Webster aracılığıyla daha önce IAB ile paylaşılan ifadelerden bir şey. Peabody'nin değerlendirmesi Devin düzenli bir polisti, detaycıydı, keskin bir gözlemciydi.

Bu da onun idam edilmesine yol açtı. Peabody, Devin'in gözlemlerinin kaydını tutmuş olmasının çok muhtemel olduğuna inanıyor ve ben de buna katılıyorum. Bu gözlemlerini rapor etmekte haklı olduğunu hissettiği veya şüphelerini kanıtladığı zamana kadar saklamak."

"Müzik diskleri mi?" Webster tekrarladı ama Eve onun hesap yaptığını gördü.

"Teğmen Oberman, Keener'ın yerine iki adam gönderdi. Ölümünün ertesi sabahı, davanın bana düştüğünü ve takip edildiğini öğrendiğinde. Eğer Devin için suikast emri verecek kadar endişelendiyse, Devin'in evini ve elektronik eşyalarını aramanın bir yolunu bulmuştur."

IAB kaptanı, "Ve herhangi bir belge veya dosyayı bulmuş, almış ve yok etmiş olabilirler," diye yorum yaptı.

"Olabilir. Ama Peabody, Devin'in bilgisayarında, 'link'inde, açık bir dosyada hiçbir şey bulundurmayacak kadar akıllı olduğuna inanıyor. Sipariş edilmiş ve göz önünde duran bir müzik diski koleksiyonu kolayca görmezden gelinebilirdi. Belki bir iki tanesine bakarsınız, sonra yolunuza devam edersiniz. Peabody artık inceleme ve analiz için karargâh olarak belirlenen ev ofisime nakletti."

Webster, "Devin şüphelerini gizli bir şekilde kaydetmiş olsa bile, bunlar yine de şüphedir," diye belirtti.

"Bu bir modele, bir nedene dayanıyor. Cinayeti bırak benim için araştırıyor. Benim işim bu. Biz de bir Devin için, Strumb için, Keener için, hatta Garnet için bile."

Eve, Whitney'le daha doğrudan konuşabilmek için yer değiştirdi. "Komutan, bence bu küçük girişiminde bunca zaman nispeten sorunsuz bir yelken açtı. O lanet olası

iyi şans ve babasının adının gücünün yanı sıra yetenekleri de var. Ve kendini beğenmişlik yaptı - Garnet'i yanlış kullandı ve bir süredir de yanlış kullanıyordu. Onu doğru oynamadı çünkü dans et dediğinde dans etmesine alışmıştı. Zeki olmaktan çok şanslı," diye devam etti Eve. "Polis zekası," diye düzeltti. "Mümkün olduğunca babasının kuyruğuna takıldı ve bu onun içerlediği bir şey. Bunu yapıyor, buna içerliyor, bu yüzden daha fazlası için uzanıyor. Onu Mira'dan aldın, işte böyle yapıldı.

"Garnet sadece onun otoritesine tokat atmakla kalmadı, ona sırtını döndü ve onun utanmasına, benimle bir raunt kaybetmesine neden oldu. Gururu için onun gitmesini emretti. ve intikamı çıkar olarak görür."

"Bunun Devin'le ne ilgisi var?" Webster ısrar etti. "Tanrım, Webster, cinayetten çikalı o kadar da uzun zaman olmadı." İçindeki sabırsızlık teorisini daha da güçlendiriyordu.

"Bir sorundan kurtulmak istediğinde ve bu sorun kişisel bir şeye dokunduğunda böyle davranıyor. Devin, kadın, onu sorguluyor ya da onun hakkında sorular soruyor. Renee'nin istemediği yerleri zorluyor. Devin'in akıl hocası bir gazi, emekli bir polis - Renee göreve başladığında o da ekipteydi. Ondan hoşlanmadı ve transfer oldu."

"Allo," dedi Webster. "Dedektif Çavuş Samuel." "Evet.

Devin'in onunla konuştuğunu biliyordu. Devin'in sorunlu, ve hizaya gelmiyor ya da transfer olmuyor. sahte, berbat değerlendirmeler. Peabody daha fazlasını, özel bir şeyi, devenin sırtındaki kılı bulabilir."

"Saman." Webster biraz gülümsedi. "Bu devenin belini kıran saman çöpü."

"Deve samanla ne yapar ki? Her neyse. Renee Devin'in gitmesi gerekiyordu, o da onu gönderdi. Strumb'da da aynısını bulacağız. Bu bir model. Bix'e Keener'ı öldürmesini emretti.

Onun gibi bir sansarı korkutup kaçırabilirdi ama bu onun için yeterli değil. Ölü demek güvende demek. Ve onu, planlarını, düzenli sistemini bozamaz. Ölürse, denklemin dışında kalırlar."

Eve ayağa kalktı. "Komutan, izninizle işime geri dönmek istiyorum ve İç İşleri ile koordinasyon konusunda daha fazla ayrıntı üzerinde çalışacağınıza güveniyorum. Komutan Oberman'ın onunla konuşmak için yeterli zamanı olacağına inanıyorum."

"Komutan Oberman," diye başladı Webster.

"Bir dakika, Teğmen, sonra bilgilendirileceksiniz. İzin verildi, Teğmen Dallas."

"Teşekkür ederim, efendim. Şef, Yüzbaşı, Teğmen."

"Nereye gittiğinizi sormama izin var mı?" Webster sordu.

Eve ona, "Renee Oberman'ın suratına daha fazla çamur atacağım," dedi. "Bu işin eğlenceli kısmı."

Ve bunu dört gözle bekleyerek dışarı çıktı, kapıyı kapattı.

Bölüm 19

Teğmen Oberman'ın mangasında siyah kolluk takıyorlardı. Bunun dışında, Eve'in görebildiği kadarıyla, her zamanki gibi bir iş vardı. Yine de buradaki ruh hali ona her halükarda iç karartıcı geliyordu.

Her zamanki gibi Renee'nin panjurları penceresini ve kapalı kapısının camını kapatmıştı.

Eve'in bakışları Lilah Strong'un üzerinde gezindi, sadece gözlerinin buluşmasına yetecek kadar uzun bir süre. Sonra doğrudan teğmenin kapısına yöneldi.

"Patron müsait değil."

Eve Bix'e döndü. Orada bir yüzleşme olmasını umuyordu ama bu kadar kolay olacağını tahmin etmemişti. "Sen Benimle mi konuşuyorsunuz, Dedektif?"

"Teğmen müsait değil."

"Bir üstünüze hitap ettiğinize göre, Dedektif, bu 'Teğmen müsait değil, efendim' olacaktır."

"Efendim." Oturduğu yerde kaldı, gözleri bir köpekbالیğıninkî kadar soğuktu. "Teğmen Oberman'ın emirlerine göre şu anda rahatsız edilmemesi gerekiyor. Dün gece içimizden birini kaybettik."

"Kaybın farkındayım, Dedektif Bix, değil mi?"

"Doğru."

"Doğru, efendim."

"Efendim."

"Dedektif Garnet ile ortak mısınız?"

"Teğmenim tarafından
görevlendirildiğimde."

Eve bir süre bekledi. "Ve görünüşe göre üstlerine saygı gösterme konusundaki zorluğunu paylaşıyorsun. Yoksa bu takımın genelinde olan bir tema mı? Tonu patronun belirlediği görüşüne sahip olduğum için, bu bana Teğmen Oberman'ın üstlerine saygı göstermekte zorlanıp zorlanmadığını merak etmeme neden oluyor."

"Sen onun amiri değilsin."

Eve masasına bir adım daha yaklaştı, odanın odağının onlara daraldığının farkındaydı. "Benimle sidik yarıştırmak mı istiyorsun, Bix? O zaman bunun için ayağa kalk. Ayağa kalk Dedektif," diye emretti adam kıpırdamayınca.

Yavaşça yükselmeye başladı. Yüzü hiç değişmedi; soğuk gözler, sert bir çene. Onu kendisine ateş etmeye kışkırtmak için ne gerektiğini merak etti. Tek bir atışla rozetini alabileceğini, Renee'yi tam bir disiplin incelemesiyle tehdit edebileceğini ve ekibini kaosa sürükleyebileceğini düşündü.

Arkasındaki kapı pat diye açıldı ve ona bilmek istediği şeylerden birini söyledi. Renee ekip odasını ofisinden izletiyordu.

"Dallas. Ekibime gelip adamlarımı taciz etmenden hoşlanmıyorum."

"Yaptığım şey bu mu?" Eve konuşurken gözlerini Bix'ten ayırmadı. "Bix'ten bir şeyler beklemenin ve rütbeye saygı gösterilmesini mi talep ediyorsunuz? Adamların tam bir rezalet."

"Ofisimde!"

Eve döndü ve ses tonu odaya kışı getirdi. "Senden emir almıyorum, Oberman. Sana ve bu dedektife karşı resmi bir şikayette bulunmamın ve görevinin tam olarak gözden geçirilmesini talep etmemin eşiğindesin. komutu."

Renee'nin elmacık kemiklerine öfkeli bir renk yayıldı. "Şikâyetlerinizi kendi odamın mahremiyetinde tartışmayı tercih ederim. ofis."

"Elbette," dedi Eve ve içeri girdi. Kapı kapandığında memnun bir gülümsemeyle mücadele etmek zorunda kaldı.

Ve Renee'nin giydiği topuklularla bile boy avantajını koruduğunu görmek çok eğlenceliydi. Burnundan aşağı Summerset tarzı bir bakış denedi.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun? Ekibime gelip beni tehdit ediyor, adamlarımı taciz ediyorsun? Merkez'in altın kızı olduğun için buraya gelip bana nişan alıp ateş edebileceğini mi sanıyorsun? Hem de bugün. Seni kaltak, dün gece bir adamımı kaybettim ve sen benimle saygı hakkında mı konuşmak istiyorsun? Seninki hangi cehennemde?"

"Bitirdin mi?" Eve yumuşak bir sesle söyledi. "Yoksa daha var mı?"

"Senden

hoşlanmıyorum."

"Ouch."

"Tavrınızdan, müdahalenizden ya da emrime girme alışkanlığınızdan hoşlanmıyorum. Resmi şikayette bulunabilecek tek kişi sen değilsin."

"Keyfine bak. Sanırım ikimiz de biliyoruz, özellikle de babam artık o koltukta olmadığına göre, bu işten kimin galip çıkacağını. Babandan bahsetmişken..." Eve portreye bir göz attı. "Onunla daha önce tanışmak bir zevkti."

"Siktir git."

Bu sefer kendini kontrol etme zahmetine girmede ve sadece güldü. "Vay canına! Bu gerçekten acıttı. Şimdi, tükürük toplarını atmaya devam mı etmek istersin, yoksa işe koyulmak mı istersin?"

"Seninle yeterince zaman harcadım zaten."

"Ah oğlum, sana hemen cevap vermek zorundayım. Ancak, can sıkıcı olsa bile işimi yapmayı bir politika haline getirdim. Garnet için buradayım. Gördüğüm kadarıyla ölümünden haberdar edilmişsiniz, çünkü yas siyahı giymişsiniz. Bu arada takım elbisen güzelmış."

Renee'nin alaycı bakışları Eve'in yüreğine su serpti. "Alaycılığınızı ve şehit bir subaya karşı saygısızlığınızı belgeleyeceğim."

"Kıçınızı belgeleyin. Sıraya girip girmediği henüz belirlenmedi ve aslında aksi yönde bir eğilim var. Ve bu, öldüğü sırada açığa alınmış olduğu düşünüldüğünde geçerli değil. Yaşasaydı kesinlikle rozetini kaybedeceği ve cezai suçlamalarla karşı karşıya kalacağı da hesaba katılmıyor."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Tanrım, sanırım notu almadın diyeceğim ama ikimiz de aksini biliyoruz." Eve cebinden bir disk çıkarıp Renee'nin masasına attı. "Bu, Garnet'in evimin kapısında bana pusu kurduğunu, beni tehdit ettiğini, bana vurduğunu ve silahını açık bir niyetle bana çektiğini açıkça gösteren, evimin güvenliğinden alınan bir kayıt."

"Adamın kuduz ve hayduttu, Renee, bu gerçeği babanla yakın zamanda konuştuğunuzdan hiç şüphem yok. Bu kadar kötü bir ruh hali içinde olmana şaşmamalı."

"Babamla ne konuştuğumuz sizi ilgilendirmez."

"Tam tersine, onu benim yaptın. Kötü kalpli Teğmen Dallas için babama ağlayarak gittin ve bu sana geri tepti. Dedektifinizi davranışından dolayı disipline etmek yerine, bunu halının altına süpürmek için adımlar attınız. Ve o dedektif, onu disipline vermeyeceğinizi ve vermediğinizi tamamen bildiği için, ruhsatsız bir silahla bir memur arkadaşına ateş etmeye başladı. Bunu yaptığında kullanıyordu ve büyük olasılıkla öldüğünde de kullanmakta olduğu tespit edilecek."

"|-"

"Daha bitirmedim," diye tersledi Eve. "Eğer derhal ekibinize kaçaklara karşı rastgele bir test yapılmasını talep ve tavsiye etmezseniz, bunu yapacağım."

"Yasadışı işler hakkında ne biliyorsun?" Renee sordu.

"Garnet son haftalarda büyük bir baskı altındaydı. Giraldi davasıyla ilgili bir ipucu üzerinde çalışıyordu ve bu ipucu elinde patladı. Siz onu yeniden canlandırmak için çalışırken "Buraya gelip, ağırlığınızı iterek."

"Ölü sansarın için sana gelmemin Garnet'i nasıl olup da kaçakları taciz etmeye, beni tehdit etmeye ve sonunda ölmeye teşvik ettiğini anlayamıyorum."

"Sınırdıydı. Sorunlarının tamamen farkındaydım ve bunları onunla konuşmuştum. Ondan bazı önlemler almasını istedim. ve daha fazla zaman istedi, Giraldi için birkaç hafta daha süre istedi. Ben de verdim.

ve inanıyorum ki siz uzaklaştırma konusunda ısrar edene kadar bu konuda ve kişisel sorunlarında ilerleme kaydediyordu."

Eve içten bir merakla, "Bu inanılmaz," dedi. "Gerçekten öyle. Dedektifinizin çirkin, hatta suç teşkil eden davranışlarını haklı çıkarabiliyorsunuz ve benim buna karşılık yaptıklarımı sadece haksız değil, aynı zamanda katkıda bulunan bir faktör olarak görüyorsunuz. Adamınız beceriksizin tekiydi, tehlikeli bir beceriksiz. Şimdi ise ölü bir pislik. Bunun yükünü taşıyorsunuz ve bununla nasıl başa çıkacağınız size bağlı.

"Bildiğim bir şey var," diye devam etti Eve, "birkaç gün içinde bir gelincik ve bir dedektif kaybettiniz. Cinayet masasının nasıl çalıştığını bildiğim için, bu bağlantıyı aktif olarak takip edeceğim."

"Bill'in Keener'ı kullandığı çok açık," dedi Renee bıkkın bir ifadeyle. "Bana neden söylemediğini bilmiyorum. Endişelerimi dile getirdiğimden beri bana kendini kanıtlamak istediğini biliyorum ve bunu fark etmişti. Keener'dan ne koparabildiyse ya da Keener kimi koparmaya çalıştıysa Keener'ın ölümüne neden oldu. Bill bunu takip etti, Keener'ın başarısızlığını araştırdı, sonra - kesinlikle açık görünüyor - Keener'ın yere düştüğü yerde bir buluşma ayarladı, öldü. Ve bu Bill'in hayatına mal oldu."

"Bu güzel ve düzenli olurdu. Dışarıda ipuçlarını takip eden, raporlarında ya da dava dosyalarında görünmeyen eylemlerde bulunan bir dedektifiniz olduğu gerçeği dışında. davada onunla çalışan dedektif. Ya da sizinkinde."

"Kendiniz söylediniz. Haydutluk yapıyordu."

Eve, zaten ölü olduğu için onu trenin önüne atmanın kolay olduğunu düşündü. Ama elinde bir tane daha vardı, canlı bir tane. "Bix'le görüşmem gerekecek."

"Lanet olsun, az önce Bix'in notlarında ya da raporlarında hiçbir şey olmadığını söylediniz. Garnet bu işte yalnız kurt

gibi davrandı. Bu çok açık. Bix asla

Keener ile buluştu."

"Nereden biliyorsun?" Eve bu soruyla alay etti ve Renee'nin çenesinin sıkışmasını izledi. "Eğer bir tane kendi skorunu yazan dedektif, iki tane olabilir." Bilek ünitesine baktı. "Artık zamanım var."

"Sana izin vermeyeceğim-"

"Bana izin vermiyorsunuz," diye araya girdi Eve. "Aktif bir cinayetin başındayım ve ikinci bir cinayet için danışmanlık yapıyorum.

bir polis memurunun karıştığı cinayetle bağlantılı. Bix'in temsilcisine ya da avukatına gitme hakkı var, ancak onu mülakata alacağım."

Eve cebinden telsizini çıkardı. "Ben Dallas, Teğmen Eve, Cinayet Masası, bir görüşme odası talep ediyorum-"

Renee, "Onunla burada, ofisimde görüşebilirsiniz," diye itiraz etti. "Onu resmi bir yere götürmenize gerek yok."

"Sen ne kadar kızarsan, ben de o kadar kızarım," diye karşılık verdi Eve. "Görüşme B," diye onayladı ve telsizi kapattı. "On beş dakika içinde rapor versin. Benim bölümüm, Mülakat B."

"Ben de onunla geliyorum."

"Gözlemden izleyebilirsiniz." Kapıya doğru ilerledi, durakladı. "Biliyor musun, bu garip. Senin, Bix'in, ekipteki herkesin Garnet'in cinayetinden sorumlu kişinin kimliğinin belirlenmesine, yakalanmasına ve tutuklanmasına yol açabilecek bir soruşturmada her düzeyde işbirliği yapmaya yalnızca istekli değil, aynı zamanda endişeli olacağınızı düşünürdüm.

"Ama..." Eve omuz silkti. "Bu sadece benim."

İçeri girdiği gibi ekip odasından çıktı. İçeri girerken Janburry ve Delfino ile karşılaştığında şansının yaver gittiğini düşündü.

"Dedektifler."

"Teğmen," diye onayladı Janburry.

"Teğmen Oberman ile görüşmem az önce bitti. Eminim Garnet'in yasadışı uyuşturucu kullanımı ve bir soruşturmada kayıt dışı çalıştığı, muhbiri Keener'i muhbir olarak kullandığı konusunda bana yaptığı gibi size de bilgi verecektir. Teğmenin sizinle konuşurken gözden kaçırması ihtimaline karşı bu ayrıntılarla ilgili raporumu size kopyalayacağım."

"Buna minnettarız, Teğmen." Delfino'nun kaşları hafifçe kalktı. "Teğmen Oberman Garnet'in kullandığından haberdar olduğunu mu söylüyor?"

"Ve en iyi olduğunu düşündüğü önlemleri aldı ya da almadı. Onun ekibinden Dedektif Bix ile görüşeceğim. Garnet'in her zamanki ortağıydı ve bu soruşturmaya dahil oldu. Sizin ve benim devamıza yardımcı olabilecek ek bilgilere sahip olabilir. İsterseniz gözlemleyin."

Janburry, "Çok yardımcı oldunuz," diye yorum yaptı.

"Oldukça işbirlikçi bir ruh halindeyim. Benim bölümüm, Mülakat B, on beş dakika içinde."

"Kısasa kısas bölümünde," diye ekledi Janburry, "Garnet'in toksin testi yasadışı maddeler ve alkol kullandığını doğruluyor. Alkol, Dedektif Freeman tarafından da doğrulandı, Garnet ile saat on ile gece yarısı arasında Five-O Bar'da birlikte olduklarını ifade etmiştir. Garnet'in

Ayrıntılar size kopyalayacağımız raporumuzda da yer alacaktır, ancak Freeman Garnet'in heyecanlı ve sinirli bir ruh hali içinde olduğunu ve senin hakkında

söylenenler." "Oh,

Tanrım."

Janburry sırtıttı. "Ayrıca Garnet'in o gece yarısı saatlerinde 'link'ine bir etiket aldığını ve içkisini bitirip Freeman'a yeni bir hat çekeceğini söylemek için dönmeden önce dışarı çıkardığını iddia ediyor."

"Ama içkili, heyecanlı, sinirli ve kafası güzel olsa da, bahse girerim arkadaşına söz konusu hatla ilgili hiçbir ayrıntı vermemiştir."

"Bir tane bile yok."

"Hiç." Eve sırtıttı. "Bunu sevdim. Bir tane bile yok."

"Çok okuyor," diye ekledi Delfino. "Taze çizgileri ve heyecanlı ruh halleri düşündüğünde, Garnet'in bu soruşturmada ortağını etiketlememiş olması kafa karıştırıcı. Belki de bencil bir piçti ya da ortağının sersemin teki olduğunu düşünüyordu."

"Olabilir. Bix'in bu konuda ne söyleyeceğini göreceğiz."

"Dört gözle bekliyorum. Peki, devam edelim mi?" Janburry ortağına şöyle dedi.

"Gördün mü? Çok okuyor."

Ritimlerinin tadını çıkaran Eve, görüşmeye hazırlanmak için ayrıldı.

Ofisinde, ihtiyacı olan şeyleri bir araya getirdikten sonra Whitney ve Webster'a notlar göndererek bilgilendirme işini onlara bıraktı.

planladığı görüşmeyi üstlerine bildirdi. Mümkünse Mira'nın da gözlemci olmasını rica etti.

Sonra Feeney'i

etiketledi. "İlerleme var

mı?"

"Kimse dırdırcıları

sevmez." "Hey, saatler

oldu."

"E-zamanda değil. Oraya doğru gidiyoruz. Çok yaklaştık." O alışkanlık haline getirdiği bademlerden birini çıkırdattı. "Bu bir ana tahtayı değiştirmeye benzemez, biliyorsunuz."

"Güzel. Az önce işlemekten geldiğimin farkında olmalısın. Renee biraz daha baskı uyguladı. Benden hoşlanmadığını söyledi."

"Bu duygularını incitmiş olmalı."

"Morarmışlar. Garnet'in dün geceki öfke nöbeti yüzünden onu babasına ispiyonladım ve eğer oraya gidip ona bir şaplak atmazsa, bir hafta boyunca McNab gibi giyineceğim. Yüzüme karşı bana kaltak dedi." "Sert bir dil

kullanması beni şok etti."

"Acımı ve utancımı zar zor gizleyebildim. Ayrıca oğlu Bix'e de ayar verdim ve Garnet'in Renee'nin gelinciğini, yani artık ölmüş olan Keener'ı kullanması ihtimaliyle ilgili olarak birkaç dakika içinde onunla bir görüşme ayarladım. o kapıyı açtı."

"Size karşı sert bir dil kullanmaktan daha fazlasını yapmak isteyecektir."

"Öyle mi düşünüyorsun? Peabody'nin durumu nedir?"

"Buradaki ofisinize kapanmış durumda. Tek bildiğim bu."

"Roarke?"

"Neyim ben? Lanet olası koridor monitörü mü?" Ekran onun kederli yüzüyle doldu. "Zengin, önemli adam işleri yapıyor. Girip çıkıyor."

"Tamam. Beni haberdar et. Sadece mesaj at."

"Bulduğumuzda öğreneceksin. Aksi takdirde, beni rahatsız etmeyin."

"Tanrım," diye mırıldandı adam telefonu kapattığında.
"Huysuz inek."

Görüşmeye başladı ve Otomat'ta Baxter'ı gördü.

"Nükteyi kapattın mı?"

"Bu retorik bir soru mu?" Adam hindistan cevizi kremalı bir bar seçti, bu da kadının midesini bulandırdı. "İster misin?" diye sordu, belli ki cömert bir ruh hali içindeydi.

"Beş gün boyunca yıkılmış bir binanın enkazı altında mahsur kalsam ve tek geçim kaynağım bu olsa, hayır."

"Onları seviyorum." Bunu kanıtlamak için ambalajı yırttı ve ısırdı. "Trueheart ve ben şüphelinin sorgusu üzerinde çalışıyoruz. Biraz ara verdik, böylece suratını asıp yaptığı hatayı düşünebilir. Komik olan şu ki, dışarı çıktığımda bir kaçak gördüm.

Dedektif B. Bix'e giriyor." "Bix'i

tanıyor musun?"

"Hayır, o zevki tatmadım. Peki Bix olduğunu nereden bildim diye sorabilirsiniz."

"Olabilir."

"Ben buna polis merakı diyorum." Bir ısırık daha aldı, çiğnedi. "Teğmenim Yasadışılar Teğmeni Oberman'la kafa kafaya veriyor, ben de karşı taraf ve ekibi hakkında biraz daha bilgi edinmek zorundayım. Bu yüzden Bix'i tanıdım."

"Dolayısıyla," diye tekrarladı. "Çok okuyor olmalısınız."

"Bir kitabı kırdığım biliniyor. Şimdi polis merakım Röportaj'daki Bix'e kadar uzanıyor, belki de somurtuyor."

"Belki de." Başparmağını cebine soktu. "Sana söyleyemem, Baxter."

"Peki." Isırdı, çiğnedi. "Eğer ve ne zaman olursa, katılmak isterim." "Neden?"

"Bu da başka bir retorik soru mu?"

Gülmek zorunda kaldı ama başını salladı. "Fırtına geliyor."

"Polis merakı olan eğitimli bir gözlemci olarak bunu zaten anlamıştım. Başka bir şemsiyeye ihtiyacınız olursa, bana haber verin."

"Not edildi."

"Bu arada, ilginizi çekebilir ya da çekmeyebilir ama Oberman'ın peşinde olduğunuza dair söylentiler var çünkü kaptanlığa giden yolda hızla ilerliyor ya da daha büyük göğüsleri var. Ya da cinsel tekliflerinizi geri çevirdiği için."

"Sonuncusunu sen uydurdun."

"Aslında yapmadım, ama keşke yapsaydım. Bu mırıltılar daha yüksek sesli mırıldanmalar tarafından bastırıldıkça

Garnet pisliğin tekiydi ve Oberman onu dizginlemedi. Ya da onun cinsel tekliflerini reddettiğini. Çoğunlukla diğer mırıldanmalar bir yer edinemedi çünkü insanlar Oberman'dan çok sizden korkuyor."

"Korkuyu severim. Çok

yönlüdür." "Doğru

ellerde."

Onu hindistan cevizi kremasını yıkamak için seçtiği seçenekleri düşünürken bıraktı ve Bix'i beklettiği Interview'a doğru yürüdü.

"Kayıтта. Dallas, Teğmen Eve, Bix, Dedektif Carl ile görüşmeye giriyorum. Dedektif, görüşmemizde ölümü cinayet olarak değerlendirilen ve diğer dedektifler tarafından soruşturulan başka bir polis memuru da yer alacağı için bunu resmileştiriyorum. Anlıyor ve kabul ediyor musunuz?"

"Evet."

"Bu görüşmeyi resmi tutmanızı ve prosedürün kurallarına uymanızı rica edeceğim." Ona gözden geçirilmiş Miranda'yı okudu. "Bu konudaki haklarınızı ve yükümlülüklerinizi anladınız mı?"

Çenesi birazcık seğirdi. "Ben bir polisim. Mirandize edilmenin ne demek olduğunu bilirim."

"Mükemmel. Dedektif, doğrudan amiriniz Teğmen Renee Oberman, Yasadışılar, doğru mu?"

"Evet."

"Teğmen Oberman'ın emrinde sık sık aynı ekipten Dedektif Bill Garnet ile birlikte çalıştınız."

"Evet."

"En son siz ve Dedektif Garnet Giral di davasında başmüfettiş olarak görevlendirildiniz. Aldığım bilgiye göre, Dedektif Garnet bu davanın kırılmak üzere olduğuna inanıyordu."

"Birkaç soruşturma hattını takip ediyorduk."

Eve bir dosya açtı ve sanki belirli bir veri arıyormuş gibi dosyayı gözden geçirdi. "Teğmeninizin muhbiri Rickie Keener'dan alınan bilgiler nedeniyle bu soruşturma hatlarından herhangi biri takip edildi mi, şimdi öldü mü?"

"Bildiğim kadarıyla hayır."

Kaşlarını yukarı kaldırdı. "O kaynaktan bilgi talep etmediniz mi?"

"Hayır."

"Garnet var mıydı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır."

"Dedektif, Keener ve Garnet aynı yerde öldürüldükleri için, cinayetlerinin ya fail ya da amaç ya da her ikisi açısından bağlantılı olma ihtimali çok yüksek."

"Keener'ın öldürüldüğüne inanmıyorum. Bence onun gibilerin sık sık yaptığı gibi aşırı dozdan öldü."

"Bu kararı vermek size düşmez, Dedektif. Bu ME'ye, bana ve kanıtlara düşüyor. cinayet."

Bir dosyayı kapattı, diğerini açtı, Keener'ın olay yeri fotoğraflarını gösterdi, sonra Garnet'inkilerden birini çıkardı ve onları yerleştirdi yan yana.

"Dedektif Garnet'in aynı yerde öldürülmüş olması ve ölümünün Keener'inkiyle hiçbir bağlantısı olmaması çok garip bir tesadüf olurdu. Buna ek olarak, siz ve Garnet, Keener'ın ölümünden sonra onun evine girdiniz ve yasadışı bir arama yaptınız."

"Bir nedenimiz olduğuna inanıyorduk ve o sırada Keener'ın öldüğünü bilmiyorduk."

"Sebep, soruşturmanızla olası bir bağlantı."

"Bu doğru."

"Ama Keener'ı daha önce istememiştiniz."

"Söylemedim. Garnet'in bilip bilmediğini bilmediğimi söyledim. Keener'a bir şans vermemiz gerektiğini söyledi."

"Önsezi neydi? Sarsıntının amacı neydi?" "Bilmiyorum."

Arkasına yaslandı. "Sen ve Garnet büyük bir dava üzerinde çalışıyordunuz, kısa sürede çözüleceğine inandığınız bir dava. Garnet'in bir önsezisi var ve ikiniz de teğmeninizin muhbirine gidiyorsunuz. Ama nedenini ya da ne olduğunu sormadınız.

ararken Keener'ın soruşturmanızla nasıl bir bağlantısı olabileceğini sormuyorsunuz."

Bix omuz silkti, kadın odaya girdiğinden beri yaptığı ilk hareketti bu. "Garnet onu sarsmak istedi. Geri çekildim.

onu kaldır."

"Polisliğe pek merakın yok, değil mi Bix?" "Ben

işimi yapıyorum."

"Emirlere uyuyorsunuz. Garnet'i bir ortak ya da kıdemli bir dedektif olarak mı görüyorsunuz?"

"İkisiydi de. Şimdi ikisi de değil."

"Onunla iyi anlaşıyor

muydunuz?"

"Onunla hiçbir sorun yaşamadım."

"Arkadaş canlısıydın, değil mi?"

"Onunla bir sorunum yoktu," diye tekrarladı Bix.

"Eşinizin ve çocuğunuzun

Ekip arkadaşınız yasadışı madde mi kullanıyordu? Sizin sokaklardan toplamakla görevli olduğunuz maddelerin aynısı."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum," diye tekrarladı Eve. "Ya yalan söylüyorsun ya da aptalsın. Ben yalan söylüyorum, çünkü hiç kimse partnerinin ne zaman ata bindiğini anlamayacak kadar aptal olamaz. dedektiflik yapamazdı ve kesinlikle Yasadışılar'da yapamazdı."

"Ne istersen düşün."

"Evet, öyle. Sanırım Garnet son zamanlarda işleri berbat ediyordu. Sanırım Keener'ı itti." Fotoğrafları masanın diğer tarafına doğru itti. Bix onlara zar zor bir bakış attı.

"Keener'ın flopundan çıkıp bir deliğe girmesi için bir neden

olmalıydı. Birinin onu öldürecek kadar uzun süre kazıp çıkarması için bir neden olmalıydı.

Onu. Bir gelinciği bu şekilde kaybetmek büyük bir hata, özellikle de patronun gelinciğini. Sonra çuvallıyor ve Keener'ın evine yasadışı bir şekilde giriyor, -sizinle birlikte- yasadışı bir arama yapıyor. Bunun üzerine çağrıldığında, bir üst amirine saldırır -kendisini utandırır ve bir yırtık kazanır. Ama çuvallamayı henüz bitirmedi. Sonra kafayı buluyor ve benim peşime düşüyor. Silahını çekiyor.

"O zaman piştiğini biliyor olmalı," diye ekledi Eve. "Böylece bir içki arkadaşı buluyor - başka bir ekip arkadaşı, ama ortağı değil. Sonra benim olay yerime geri dönüyor, mührümü kırıyor, içeri giriyor ve sonunda boğazı kesiliyor."

Bix hiçbir şey söylemedi.

"Bence biri bu kadar kısa sürede bu kadar büyük bir hata yaptığında, onunla çalışan kişi şunu bilir Bu konuda bir şeyler. Bence bir polisin ortağı yasadışı bir alışkanlık geliştirdiğinde, bunu fark etmek için eğitildiğini varsaydığımız ortağı bu konuda bir şeyler biliyordur.

"Ortağın Keener cinayeti hakkında ne biliyordu, Bix?"

"Ona sorabilirsin." Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Ama o öldü."

"Uygun bir şekilde. Sen askerdin, değil mi Bix?" dedi ve başka bir dosya açtı.

"Hizmet ettim."

"Silah eğitimi, dövüş eğitimi. Bıçak kullanmayı biliyorsun. Hızlı, sessiz öldürmeler; bu önemli bir beceridir." Yukarı baktı. "Annen ve baban da askerdi, ağabeyin de hâlâ asker. Bu senin mirasın, bu yüzden emirlere uymanın önemini anlıyorsun. Teğmeniniz size bir emir verdiğinde, onu yerine getirir misiniz, Dedektif?"

"Evet."

"İstisnasız mı? Sorgusuz sualsiz?" "Evet."

"Teğmeninize saygı duyuyor

musunuz?" "Evet."

"Ve sen ona sadıksın?" "Evet."

"Garnet'in davranışları, hareketleri, disiplinsizliği ve saygısızlığı Teğmen Oberman'ı kötü bir şekilde yansıtmaktadır."

"Garnet kendinden sorumluydu."

"Emir komuta zincirinin nasıl işlediğini biliyorsun, Bix. Sen Hayatınızı onun içinde yaşadınız. Garnet berbat biriydi ve bu da Teğmen Oberman'ı berbat biri yapıyor."

Bu onun gözlerindeki ilk ateşi yaktı. "O senin olabileceğinin iki katı."

"Sadakati takdir ederim, yanlış yere olsa bile. Garnet'in hareketleri ve davranışları teğmeninizin beceriksiz görünmesine neden oldu, onu aptal gibi gösterdi, adamını kontrol etme veya onu disipline etme konusunda komuta gücünden yoksun olduğunu gösterdi. Kendi babası liderlik eksikliğinden dolayı hayal kırıklığına uğradım."

"Komutan Oberman'ın zamanı geçti. Teğmen Oberman sıkı ve verimli bir birim yönetiyor."

"Garnet komutayı aldığından beri üçüncü adamını indirdi. Bu benim kitabımda pek de sıkı değil."

"Cinayet, iş bittikten sonra gelir. Kaçaklar sokaklarda çalışıyor."

"Oberman masa başında çalışıyor," diye düzeltti Eve, sonra da omuz silkti. "Garnet hiç patronla nasıl yattığıyla övündü mü?"

Gözleri soğuktu, neredeyse boştu ama ellerini yumruk yaptı. Aralarındaki masaya. "Garnet'in sana attığı birkaç tokattan daha fazlasını hak ediyorsun."

"Elini denemek ister misin? Onu utandırdı. Onu küçük düşürdü, direktiflerini görmezden geldi ve onu kendini, komutasını savunma pozisyonuna soktu. Ekibini tehlikeye attı, Bix. Birliğin tehlikeye girdiğinde ne yaparsın?" Kelimeleri ısırdı ve tükürdü. "Ne yaparsın? Teğmeniniz ateş altındayken ne yaparsınız? Ne yaparsınız?"

"Yapılması gerekeni."

"Garnet düştüğünde yüz yaşında neredeydiniz?"

"Ev."

"Keener'ın öldürüldüğü gece neredeydiniz?" "Evde."

"Teğmeniniz size bir tehdidi ortadan kaldırmanızı emrettiğinde ve emrederse tepkiniz ne olur?"

"Evet, hanımefendi." Sesi bir selam gibi kesik kesikti. "Ne zaman ve nasıl?"

"Peki bu emir cinayeti de içeriyorsa, sorguluyor musunuz? Tereddüt ediyor musunuz?"

"Bilmiyorum."

"Keener'in neyi vardı, ne biliyordu, onu bir sorumluluk haline getirecek ne yapmıştı? Neden bu kadar elendi mi?"

Bix ağzını açtı, tekrar kapattı. Omuzlarını dikleştirdi. "Size söyleyecek başka bir şeyim yok. Beni daha fazla sorgulamak isterseniz, bunu bölüm temsilcimin huzurunda yaparsınız."

"Bu sizin hakkınız. Bu görüşme sırasında Dedektif Bix'in bana bir kez bile efendim diye ya da rütbemle hitap etmediğini belirtmek isterim. Bu saygısızlık onun dosyasına eklenecektir. Pişirdiğim pastanın üzerindeki küçük bir krema," dedi Bix'e ve sonra ayağa kalktı. "Görüşme bitmiştir."

Bölüm 20

Lilah pencereyi gördüğünde Teğmeni ve Bix gideli yaklaşık on dakika olmuştu. Ekipten dördü sahadaydı, Brinker ise otomata ya da tuvalete yaptığı uzun yolculuklardan birine çıkmıştı. Sloan ve Asserton masalarında oturuyorlardı. evrak işleriyle uğraşıyordu. Freeman ve Marcell dinlenme odasına gitmişlerdi.

Lilah masasından bir rapor aldı, Renee'nin kapısına doğru hızlı adımlarla yürüdü, avuçladığı ustayı yuvasından içeri ve dışarı itti. Ve içeri girdi. Kapıyı kapatır kapatmaz raporu arka cebine soktu.

Beş dakika, dedi kendi kendine. En fazla. Freeman ve Marcell dinlenme odasında o kadar uzun süre saçmalayacaklardı.

Önce masaya vurdu, kilitli alt çekmeceye doğru çömeldi. Ve lanetli kardeşinden öğrendiği beceriyi kullanarak kilidi açtı.

Ekibin geri kalanına verilmeyen bu kadar çok kişisel eşya bulması onu şaşırtmamalıydı. High-end-way üst düzey yüz geliştirmeleri, rahatlama ve seks programları koleksiyonuna sahip birinci sınıf bir VR ünitesi.

Renee'yi zaten işe yaramaz ve kibirli biri olarak yargılamıştı.

Parmaklarını çekmecelerin altında, yanlarında gezdirdi, sahte dipler olup olmadığını kontrol etti. Biraz para buldu ama sınırı aşan bir şey yoktu.

Çekmeceyi kapatıp tekrar kilitledi. Renee'nin bozulmamış düzenini bozmamaya özen göstererek Diğerleri. Dosya disklerini çevirdi, bir dosyayı açtı ve taradı. Mobilyalara, tezgahlara, pencerelere geçmeden önce bir anı defteri, bir randevu defteri.

Renee'nin orada bir şey sakladığını biliyordu. Pahalı dudak boyası ve göz farından daha fazlasını sakladığını biliyordu. Onsu bir maaş çekine satılan ithal parfüm.

İçgüdüleri ona kaçma vaktinin geldiğini söylüyordu; sırtının ortasından ter damlamaya başlamıştı.

Bir dakika daha, dedi kendi kendine, deniz manzarasını duvardan indirip arkasını, çerçevesini inceledi.

Yerine takıp, tam olarak asılması için dikkatlice ayarladığı anda, aklına geldi.

"Seni aptal," diye mırıldandı. "O psikoloji derslerini boşa harcadın."

Komutan Marcus Oberman'ın mavi elbiseler içindeki portresine baktı.

Duvarı tek başına kaldırmak için çok ağır olduğuna karar verdi. Daha fazla kaldıraç ve daha iyi bir açı elde etmek için altındaki masayı sürüklemedikçe olmazdı.

Bir elini çerçevenin arkasına sokmayı başardı, çerçeveyi bir santim dışarı çıkardı ve bir kalem ışığı getirmeyi akıl edemediği için kendine lanet etti.

Bir eliyle portreyi destekledi, diğer elini portrenin arkasında gezdirdi ve başını görmek için eğmeye çalıştı. Destekten düşmemesi için dua ederek bir santim daha yukarı kaldırdı.

Arayan eli bir şeye çarptı ve şaşkınlık Portrenin alt kısmını kısa bir sarsıntıyla yukarı çekmesini sağladı. Yavaşça yukarı çıkmaya devam ederken nefesini içine çekti, üstten menteşeli. Ve arkasındaki kasayı ortaya çıkarıyor.

Linkini aldı ve kamerasını kullanarak birkaç kare fotoğraf çekti. Vakti olsa ve bu riski göze alsa bile, hırsızlık becerileri basit kilitleri açmakla sınırlıydı, karmaşık bir duvar kasası gibi görünen bir şeyi kırmakla değil.

Ağırdan alarak portreyi düzelitti. Geri adım attı, hizalamayı ve pozisyonu kontrol etti. Nemli avuçlarını kalçalarına sildi. Kapıda panjur çitalarından birini biraz eğdi.

Asserton ve Sloan hala masalarında. Brinker hala günde onlarca kez gittiği yerde. Freeman ve Marcell hala dinlenme odasında. Her yer temiz.

Yürü, diye emretti kendine. Şimdi git.

Cebinden dosyayı çıkardı, dışarı çıktı ve kapıyı kapattı. Ustanın hızlı bir hareketiyle kilit yeniden devreye girdi. Sessiz tıkırtıyı duyunca hızlı adımlarla masasına doğru yürüdü. Mola odasının kapısı açıldığında yolu yarılamıştı. Oturdu, verilerini kontrol ediyormuş gibi gözlerini ekrana dikti. Ve seçeneklerini değerlendirdi.

Her zamanki gibi iş, diye hatırlattı kendine. Baş aşağıda, kış koltukta. Vardiyası bittiğinde, eve dönerken Dallas'la bağlantı kurmak için halka açık bir 'link' kullanacaktı.

Eve ofisine geri döndüğünde, Mira pencereden döndü.

"Oh, güzel. Gözlem yapmak için aşağı inip inemeyeceğini bilmiyordum. Sence-"

"Ne yapıyorsun?" Mira araya girdi.

Eve, görüşmenin yüksekliğinden kaçırdığı şeyi gördü. Doktor kızgındı.

"Ne hakkında?"

"Birkaç gün içinde en az iki kişiyi öldürdüğüne inandığınız bir adamı neden kasıtlı olarak yemliyorsunuz? Bu cinayetlerle ilgili hiçbir aciliyet, sinir ya da pişmanlık duygusu olmayan bir adamı? Seni bir suçlu olarak görmek için her türlü sebebi olan bir adam.

Kendisi için bir engel ve tehdit, ama daha da önemlisi, mutlak bir sadakatle takip ettiği kadın için, üstelik o kadının sizi ortadan kaldırması için ona emir vermekten çekinmeyeceğini ve her türlü nedene sahip olduğunu bildiği halde."

"Çünkü bu benim işim."

"Bunu benim üzerimde kullanma. Seni tanıyorum. Bu davayı oluşturmak ve kapatmak için kesinlikle başka yollar da var, peşinde olduğunuzdan hiç şüphem yok. Onu yemlemekten zevk aldın. Renee Oberman aracılığıyla seni öldürmeye çalışmasını istiyorsun."

"Tamam." Eve, Mira'nın içtiği bitki çayının bir kısmını programlayarak AutoChef'e doğru ilerledi. "Sanırım bunu kullanabilirsin."

"Sakin beni başından savmaya kalkma."

"Ben değilim." Eve çayı masasına koydu, kendisi için kahve programladı. "Değilim," diye tekrarladı. "Yanılmıyorsun. Nadiren yanıyorsun. Hoşuma gitti. Hatta zevk aldım. Ve onun bana gelmesini istiyorum. Ama ben de yanılmıyorum. Bunların hepsi benim işim. Tamam, belki zevk almak değil

ama bazı avantajlara hakkım var."

"Bu bir şaka değil, Eve."

"Lanet olsun, öyle değil. Onlar polis, Doktor Mira, ve polisler kolay pes etmez. Bix'in ben rica ettim diye ya da asistan ona tatlı bir teklifte bulundu diye Renee'yi satmayacağı kesin. Renee onun doğrudan amiri, komutanı. Ona bir görev vermiş, onu kendisi için önemli kılmış, sağ kolu yapmış ve bu güçlü bir baştan çıkarma. Öyle bir atmosfer yaratmıştır ki diğerlerinin üstünde. Elit. Özel Kuvvetler gibi. başvurdum ama alamadım. Yapılması gerekeni yapıyorlar -Ve bunun ne olduğuna komutanı karar verir. Emirlerle uymak onun kurallarının bir parçasıdır ve kuralları onun tanrısıdır."

"Bana onları, hepsini durdurmanın tek yolunun kendinizi karşı konulmaz bir hedef haline getirmek olduğunu söyleyemezsiniz."

"Tek yol değil, hayır, ama sadece onları durdurmak için değil, aynı zamanda onları bu departmandan çıkarmak için de kesin bir yol. kesinlikle onları ezmek. Renee, Bix, Freeman'ın -Her biri yasaların izin verdiği en ağır bedeli ödeyecek. Her biri, çünkü inanın bana her birini ayıklayacağım ve oyacağım."

Mira konuşmadan Eve elini kaldırdı. "Ben de emir altındayım. Şef Tibble bana Renee Oberman'ı ve onun ağındaki her polisi sert bir şekilde alaşağı etmemi emretti. Bix tek polis değil. emirleri ciddiye alan biriyim. Onları alaşağı edeceğim ve bunu yaptığımda bu departmana verilecek zararı en aza indirmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Eve çayı tekrar eline aldı. Mira'nın sadece kızgın olmadığını, yorgun ve üzgün olduğunu fark etmişti.

"Buyurun. Belki oturabilirsin."

Mira çayı aldı, oturdu. "Sana çok kızgınım."

"Dikkatimi çekti. Çekmesi gereken ipler var. Bir yargıç ve muhtemelen birkaç politikacı bulmalı. Mahkemelerde, departmanda, belki laboratuarda, belki morgda adamları var. Ben

Ona ve diğerlerine karşı yığınak yapıyorum ama bu yığını onun sözlerine karşı tartmak zorundayım. Bu işten sıyrılabilir - kanıtlar kaybolur, laboratuvar sonuçlarıyla oynanır, yanlış dilekçe verilir, akıllar kaybolur ya da geri çekilir."

"Tüm bu soruşturma, çok değerli bir tanık olduğu konusunda hemfikir olduğumuz bir kişinin ifadesi üzerine başlamıştır."

Sinirlenmemek için kendini zor tutuyordu -Mira'ya işini nasıl yapacağını mı söylüyordu?

"Peabody onu hiç görmedi. Bix'in adı hiç geçmedi. Garnet öldü. Ya gördükleri ve duydukları ortaya çıkana kadar bu iş kapanmazsa?" Eve başını salladı. "Ben onun teğmeniyim. Onun ortağıyım. Sence ben kışında bir hedefle dışarıda mı bırakacaksın?"

"Hayır." Mira sonunda çayını yudumladı. "Hayır, yapmayacağını biliyorum."

"Bix, Renee'ye saldırmadan önce tabancasını kulağına sokar ve ateş ederdi. Yanılıyor muyum?"

"Hayır. Onu korumak için kendini feda edeceğine ve bunu onur sayacağına inanıyorum. Bu da demek oluyor ki, eğer seni öldürmeye çalışırsa
-Ve sen hayatta kalırsan, sadece ona sahip olursun."

"Elimde birkaç inek var ama bunlar olmasa bile, onu yakalamak duvarında büyük bir çatlak açar. Rezil oldu, kariyeri bir daha toparlanamayacağı bir darbe alır. Ve biz de para kapılarını açıyoruz. Garnet'in, Bix'in, onun, diğerlerinin. Bunu açıkla, sürtük. Çırpınırdı. Dahası, sanırım Bix'i onun üzerine sert bir gölge düşürmesi için çalıştırdım."

Daha sakın olan Mira tekrar yudumladı. "Kendi sözleri ve tavırlarıyla onun bir asker olduğunu gösterdin - emirleri sorgulamadan yerine getiren, Renee'ye yoğun sadakati olan bir asker. Komutanının dışına çıkan, safları bozan ve kendi iradesiyle hareket eden bir adam değil."

"Benim de elimde çok iyi bir psikiyatrist var, çünkü buna gerçekten büyük ve süslü kelimelerle tanıklık edeceksin. Janburry ve Delfino, Garnet'in davasındaki polisler, Bix'in üzerine gidecekler. Eğer Bix bana doğru koşarsa, yüzünü kaldırımda ve boynunda bir polis botuyla bulacak. Umarım benimkidir, ama herhangi bir polisin çizmesine razıyım."

"Onun da gözlemlediğini biliyorum. Sen istedin ki ona doğru baktığınızı bilmesini sağlayabilirdi. Bunu yaptın çünkü bu onu sinirlendirecek, kızdıracak ve -Bix'e yeşil ışık yakması için onu zorladın. Ama bunu sen de yaptın Eve, çünkü bu kişisel bir mesele."

"Bu tamamen kişisel bir şey." Ve bunu söylemek rahatlatıcı. Söylemesi bile heyecan verici. "O tükürdü Değer verdiğim her şey, olduğum her şey üzerine. Değer verdiğim her şeyde. Kendimi onun hayal bile edemeyeceği bir kabustan kurtardım. Bu önemli."

"Evet," diye mırıldandı Mira. "Evet, öyle."

"Onu alaşağı ettiğimde bunu kendim için, rozetim için, beni eğiten, bana öğreten, beni ben yapan adam için yapıyorum. giymeyi hak eden biri. Ama bu işin sadece bir parçası. Bunu senin için yapıyorum, lanet olsun."

"Eve-"

"Sessiz olun," diye emretti ve ikisini de sersemletti. İçini dökmesi gerektiğini fark etti. Burada ve şimdi, bağırsaklarında kaynayan bu kısır duygu yahnisinin dökülmesine izin vermeliydi.

"Bunu Whitney için, Peabody için, çalışma odamdaki her erkek ve kadın için yapıyorum. Bunu öldürdüğü her polis ve ölü bir keş için yapıyorum. Rozet takmayı hak eden her polis için yapıyorum. Ve elimden gelen her şeyi yapacağım. Hepsini alaşağı etme gücüne sahibim, bunu rezil ettiği her polis için yapıyorum."

Kendini durdurdu, bir nefes aldı. "Eğer beni tanıyorsan, sanırım bunu bilmen gerekir."

"Biliyorum. Bunu çok iyi biliyorum. Ben de kişisel olmasına izin veriyorum. Sen benim için kişiselsin."

Eve kalbinin altında küçük bir sızı hissetti. "İyi miyiz?"

"Elimde değil ama keşke davayı bu kadar iyi anlatmasaydın; o zaman hâlâ kızgın olabilirdim." Mira ayağa kalktı. "Sana dikkatli olmanı söylemekle uğraşmayacağım. Akıllı olmanı söylememe gerek yok. Bana sormak istediğin bir şey var mı?"

"Bir tanesine zaten cevap verdiniz. Sadece bir tane daha. Cevabı bildiğimi sanıyorum, ama asla acıtmaz. Köpeğini üzerime salması için ona meydan okuduğumu biliyor mu?"

"Şu anda ona baktığınızı ve sert baktığınızı biliyor olsa da, hayatını asla tehlikeye atmaz. Onun için adalet, onur gibi önemsiz bir şey için bunu yapabileceğini düşünebileceğini sanmıyorum. Eğer köpeğini senin üzerine salarsa, bunun kendi fikri olduğuna inanacaktır. Ve yakında olmalı."

"Tamam." Ne kadar erken, o kadar iyi.

"Kabuslar mı görüyorsun Eve? Flashbackler?"

"Hayır. Pek sayılmaz. Bir süredir değil. Çoğunlukla bitmiş gibi hissediyorum. Asla tamamen bitmez." Hâlâ orada, diye düşündü, derinlerde, ama... "Çoğunlukla bitmiş hissediyorum."

"Pekâlâ." Mira, Eve'in elini sıkmak için kendi elinin içine aldı.
"Çay için teşekkürler."

Eve yalnız başına Peabody'yi kontrol etmeye başlamıştı ki Janburry kapısının pervazına vurdu.

"Anlaşıldı mı, Teğmen?"

"Evet. Pardon, bekliyor muydunuz?"

"Sorun değil. Ölü adamımızla ilgili bir itiraf almayı başarsaydınız küçük bir tane alabilirdiniz."

"Bunun için biraz daha çalışmak gerekecek. Oyunu kurdum, topu sana verdim. Kapıyı kapatabilir misin? Dedektif Delfino?"

O konuştuktan sonra Delfino arkasına yaslandı. "Renee Oberman," dedi. "Komutan Oberman'ın küçük kızı."

"Böyle mi okuyorsun?"

"O bir okuyucu." Başparmağını ortağına doğru salladı. "Ben mi? Ben kokusunu alıyorum, sudaki bok ve kan gibi."

Janburry, "Açıklayıcı bir deymi var," diye yorum yaptı. "Ev ödevinizi ödünç alabilir miyiz diye merak ediyorum, Teğmen, Bunun için birkaç gün okulu kaçırdık."

"Bana tam yetki verilmedi ama ikimizin de aynı yöne baktığımızı söyleyebilirim. Size bunu verebilirim." Cebinden bir disk çıkardı. "Bu size biraz zaman kazandırır. Ama bunu yapmadan önce, bir anlaşma yapalım."

Janburry ona "Dinliyoruz," dedi.

"Boktan ve sudaki kandan çıkarma zamanı geldiğinde Bix'i alabilirsin, ama Renee benim. Çünkü değil

O daha büyük bir av. Bunun kişisel olduğunu söyleyebilirsiniz. Gerisi, paylaştıkça paylaşılır."

"Ne kadar dinlenme var?"

"Hâlâ üzerinde çalışıyorum. Anlaştık mı?"

Ortaklar birbirlerine baktılar. "Gizli bir el sıkışma var mı?" Janburry sordu.

"Normaline razı oluruz." El sıkıştıktan sonra Eve diski uzattı. "Birden fazla sahte kimlik, birden fazla gizli hesap ve Renee, Bix, Garnet ve diğerlerinin izini sürdüğümüz önemli miktarda gayrimenkul bulacaksınız."

"IAB ne kadar işin içinde?" Delfino bilmek istedi.

"Tamamen. Teğmen Webster oradaki yetkili kişi, ama onun yüzbaşı da Komutan Whitney ve Şef Tibble gibi bilgilendirildi. Bu NTK. Başka kimsenin bilmesine gerek yok. onları alaşağı edeceğiz."

"Suda kan ve bok var," diye tekrarladı Delfino. "Kirli polisler böyle kokar. Polis öldüren polisler mi? Bu konuda özel bir kokuları vardır."

"Senin peşinden gelecek." Janburry Eve'i inceledi. "Bunu biliyorsun."

"Buna güveniyorum."

"Korunmak mı

istiyorsun?"

"Anladım, teşekkürler. Ama ne zaman olursa olsun sizinle irtibata geçeceğim. Onu kim indirirse, senin tasman olacak. Anlaşma bu."

Ofisi tekrar boşaldığında Eve kilidi çevirdi. Geri dönmeden önce küçük bir ödülü, küçük bir desteği hak etmişti.

İşe koyulalım.

Masasından bir alet aldı ve geri dönüşüm makinesinin yanına çömeldi. Ancak paneli çıkardığında, onu bekleyen mühürlü bir kanıt çikolata torbası yoktu.

"Lanet olsun! Bu berbat. Bu cidden berbat."

Somurtarak, kaybının yasını tutarak, parlak bir saklanma yeri olarak düşündüğü şeye baktı. Hatasının, tatile gittiğinde zulasını yerinde bırakmak olduğunu itiraf etti.

Aşağılık Şeker Hırsızı'na araması ve tüketmesi için çok fazla zaman ve fırsat vermişti.

Şimdi sadece ödülünü, desteğini alamayacaktı, aynı zamanda başka bir saklanma yeri bulmak zorundaydı.

Paneli yerine taktı ve aletini masasının çekmecesine geri koydu. Peabody ile temasa geçmeden önce somurtmak için kendine otuz saniye daha verdi.

"Durum?"

"Yarisından biraz fazlasını bitirdim. Devin'in müthiş bir koleksiyonu vardı. Belki de bu bir çıkmaz sokaktır. Eğer belge ya da not tuttuysa, Renee'nin ekibinden biri muhtemelen onu buldu ve yok etti."

"Devam edin. Takip edin. Eğer onu bulup yok etmedilerse, bunun nedeni onu iyi saklamış olmasıdır." Eve geri dönüşümcüsüne pis bir bakış attı. "Burada bitirmem ve bağlamam gereken bazı şeyler var, sonra geleceğim. E-ekipten ne haber? Bekliyorlar mı?" Kapısında hafif bir tıkırtı duyunca emretti.

Ayağa kalkıp silahını çekti.

Roarke kapıyı açtı ve başını eğdi. "Pek de umduğum gibi bir karşılama olmadı."

Nefesini bıraktı ve silahını kılıfına soktu. "Devam et, Peabody," dedi. "Bir şey bulursanız beni etiketleyin. Aksi takdirde oraya vardığımda görüşürüz." İletimi kesti.

"O kapı kilitliydi."

"Ne demek istiyorsun?" Bir adım atıp onu iyice öptü. "Kapıyı çalmadım çünkü yere yayılmış bilinçsiz uykularından birini çekiyor olabileceğini düşündüm."

"Belki daha iyi bir kilide ihtiyacım vardır. Belki de daha sık kilitlemeye başlamalıyım." Sandalyesine çöktü. "Şeker Hırsızı'nı durduracağından değil. Zulam gitmiş."

"Şeker Hırsızı'nı sersemletecek miydin?"

"Olabilir, günü geldiğinde. Ama hayır, Renee'nin sinirlenip Bix'i beni kendi ofisimin penceresinden atmaya çalışması için aşağı göndermiş olabileceğini düşündüm. Bix'i Mülakat'a aldığımda ona bolca teşvik verdim ve bir ödül istedim. Şeker istiyorum."

"Üzerimde hiç yok. Otomattan bir şeyler al."

"Şekerimi istiyorum."

Bir kahkahayı bastırdı. "İşte, işte."

"Isır beni." Ama o elinin tersiyle itti. "Neden buradasın? Neden bugün herkes ofisimde?"

"Ben de bir ödülü hak ettiğim için buradayım. Feeney ve McNab gibi."

"Başardın."

"Biz yaptık. Çoğunlukla onlar yaptı ama ben de birkaç güzel şey başardım."

"Bunu ayarlamamız gerekiyor, IAB'yi devreye sokmamız gerekiyor."

"Feeney bununla başa çıkıyor. Ne de olsa bu onun bebeği. Ya da daha çok McNab'ın. Ian bugün biraz parladı. Peki siz neler yaptınız, Teğmen?"

"Çok fazla toplantı. Günlerce toplantı yapmak zorunda kalırsam psikopata bağlarım. toplantılarla dolu. İçlerinde bir sürü insan var." "Genellikle, evet."

Ona hızlıca bilgi verdi, ama hareket ettiğinde durakladı. ve Roarke pencereye doğru yürüyüp dışarı baktığında.

Mira'nın yaptığı gibi.

"Stratejimi, amaçlarımı, gerekçelerimi Mira'ya anlattım, o da sonra benden pek hoşlanmadı. Ta ki ben açıklayana kadar. Sana anlatmak zorunda mıyım?"

"Hayır. Stratejinizi, amaçlarınızı, gerekçelerinizi anlıyorum. I Mira'nın da öyle olduğunu hayal edin. Ancak bunları kabullenmek biraz zaman alıyor."

"Roarke, o kadar örtülüüyüm ki neredeyse patlamaya dayanıklı bir vücut eldiveni giyiyorum."

"Biliyorum." Ona geri döndü. "Ama biraz zaman alır. Biliyorsun, sen zayıf birisin sevgilim, ama birinin seni bu büyüklükteki bir pencereden atması için biraz uğraşmak gerekir."

Gülümsedi ve onun buna ihtiyacı olduğunu anladığı için, elini uzatmak için yaklaştığında ona doğru eğildi.

saçlarının arasından.

"Ama sen benim zayıfım olduğun için şimdilik yanımdan ayrılmayacağım. Görmem gereken bazı şeyler var. Onları görmek için bir yer bulacağım."

"Birkaç rapor yazmam, panomu ve defterimi güncellemem gerekiyor. Ziyaretçi alanını kullanabilirsin."

Zavallı sandalyeye baktı. "Buraya gerçekten bir alan mı diyorsunuz?"

"Hayır."

"Ben bir yer bulurum."

Lilah, Renee ve Bix içeri girdiğinde ve Renee yüzü gök gürültüsü gibi parlayarak Bix'le birlikte ofisine kapandığında başını eğip kışını sandalyeye dayamaya devam etti.

Vardiya bitmek üzere, diye düşündü. Artık fazla zamanı kalmamıştı. Biraz kişisel zaman talep etmeyi ve erken çıkmayı düşündü. Ama teğmeni bu tür talepleri hoş karşılamazdı ve şu anki ruh haliyle bunu sorun haline getirebilirdi.

Sadece yolda gitmek daha iyi.

Manford ve Tulis sahadan döndüklerinde ve Tulis masasına dosyaları bıraktığında hiçbir şey söylemedi.

Beşlileri yazması, raporu temizlemesi ve dosyalaması bekleniyordu. Teğmen onun sahadaki adamlarını düşündü. evrak işleriyle uğraşmak için çok değerli.

Kendi kendine bunun onu meşgul edeceğini, dikkatini zamana bakmaktan uzaklaştıracağını söyleyerek başladı. O kadar yemişti ki

Renee dışarı çıkıp doğruca Lilah'nın masasına yürüdüğünde.

Kalbi yerinden çıkacak gibi olsa da Lilah sakin bir tavırla başını kaldırdı. "Evet, hanımefendi?"

"Bix'le birliktesin," dedi Renee hızlıca.

"Bix'le mi, Teğmen?"

"Dediğim gibi. Ekibinizden birinin öldüğünü unuttuysanız, bir adamımız eksik. Saha çalışmasıyla ilgili bir sorunuz var mı? Dedektif mi? Masanızdan ayrılmaya hevesli olduğunuz izlenimine kapılmıştım."

"Evet, hanımefendi!" Sesine coşku kattı. "Teşekkür ederim, Teğmen."

"Bix size ayrıntıları yolda verecek. Gerekmesi halinde operasyona çıkabilirsiniz."

Bix ayağa kalktı ve Lilah'a düz gözlerle baktı. "Hadi şu işi halledelim."

Bu saçmalık, saçmalık, diye düşündü Lilah, onunla aynı hizaya gelmek için kendini zorlarken. Bir çeşit ipucu bırakmıştı ya da diğerlerinden biri onun içeri girip çıktığını görmüş ve haber vermişti. Ya da . . .

Nasıl olduğu önemli değil, diye düşündü. O

yaratılmıştı. "Nereye gidiyoruz?"

"Avenue D'deki tek kişilik aşçı dkknı. şefi alacağız, ona biraz baskı uygulayacağız, bakalım nereye varacak."

Saçmalık, saçmalık, diye düşündü Lilah yine.

"Garnet'le üzerinde çalıştığınız bir şey mi? Bak, Garnet için üzgünüm. İkinizin oldukça yakın çalıştığınızı biliyorum."

"Skoru biliyordu." Bix asansöre bindi ve asansör polislerle dolu olduğu için Lilah da onunla birlikte bindi.

Bir kuzu gibi kesime götürülürse lanetlenirdi ve tüm içgüdüleri onun öldürölmek üzere planlandığını söylüyordu.

Hızla Renee'nin ofisinde geçirdiği her dakikayı, yaptığı her hareketi yeniden oynattı. Her şeyi olduğu gibi bırakmıştı. Ayrıca, eğer düzensiz bir şey varsa, Renee kimin yaptığını bilemezdi ...

Tabii sadece ofisindeyken değil, ekip odasını da izliyorsa o başka. Ve eğer ekip odasını izlediyse, ofisini de izliyor olabilir. Her şeyi görmüş olabilir.

Aptal. Aptal. Aptalca.

"Şefle daha önce çalıştınız mı?" Lilah bunu sorarken sanki sıcaktan bunalmış gibi üstünün yakasını çekiyordu. Çok da zorlanmamıştı.

"Evet. Onu ben hallederim. Sen de destek için buradasın." Kız hiperventilasyon geçirmeye başlayınca bakışlarını ona çevirdi. "Neyin var senin?"

"Üzgünüm. Klostrofobik. I . . ." Asansörden fırladı, kapılar açıldığında polisleri kenara itti. O anda kaçabilirdi ama Bix hemen yanındaydı. Onun yerine başını dizlerinin arasına indirdi. "Nefes alamıyordum."

"Nasıl oldu da teşkilata girdin?"

Adamın tiksintisinin sırtından akıp gitmesine izin verdi. Onun zayıf ve işe yaramaz olduğunu düşünmesi daha iyiydi. "Bakın, ben iyi bir polisim. Sadece dar alanlarda biraz sorun yaşıyorum. Arabayla aşağı inerim, garajda buluşuruz."

"Biz kayarız." Bir elini kızın koluna doladı ve onu aşağı doğru süzölmeye yönlendirdi.

Bir tuvalete girip destek çağırmaı düşünödü. Ve eğer onu takip ederse, onu tuzağa düşürmüş olacaktı. Sarsıldı. ama tutuşu daha da sıkılaştı. "Çek ellerini, Bix. Kendi başıma ayakta durabilirim."

"Muhtemelen kan görünce bayılıyordur."

"Seninkine." Lilah dirsek atarak kayma yolunda ilerledi ve aralarına mesafe koymaya çalıştı. Bix ona cırt cırt gibi yapışmıştı.

Yakında garaj asansörlerinden birine geçmeleri gerekeceğini hesapladı. Ya da merdivenlerden. Bunu nerede yapmayı planlıyordu? Merkezde değil. Ama onu dışarı çıkardıktan sonra...

Bu yüzden onu dışarı çıkarmasına izin vermedi.

"Hey." Ona doğru döndü. "Ellerini kıcımdan çek." "Ben asla-"

Adama öyle sert bir tokat attı ki, etin ete çarpması, bağırarak yaptığı protesto kadar dikkat çekti. "Lanet olası pislik!" Kaydırdan aşağı iterken bir sürü sırtıuş vardı.

Onu yakalamak için hamle yaptı, belki de geri çekecekti ama birkaç polis -biri bir minibüse bench press yapabilecekmiş gibi görünen üniformalı bir kadındı- yolunu kesti.

Arkasındaki bağırışları, küfürleri duydu ve geriye baktı. Zorbalıkla ilerlerken ve kazandığı mesafeyi kapatırken gözleri kesinlikle sakindi.

İçgüdüleriyle hareket etti ve koştu.

Bir sonraki süzölüşte sıçradı, diğer yolcuların arasından bir yılan gibi sürünerek ve kıvrılarak geçti. Onu kaybet, onu kaybet, bir delik bul, yardım çağır. Bir sonraki kata doğru koş, dedi kendi kendine. O her zaman hızlıydı.

Arkasını bir kez daha kontrol ettiğinde onun da öyle olduğunu gördü ve ilerlemek için yön değiştirdi. Uzaklaştı, en iyi yönü ölçmek için hızlı bir kalp atışı yaptı. Arkasındaki kükreme, Bix'in şiddetli ilerleyişinin itici gücüyle birinin ona çarpmasından bir an önce geldi. Lilah kendini yakalamak için elini uzattı ama bacakları altından fırladı.

Nefes nefese kaldığı bir saniye boyunca, kendisine doğru hızla ilerleyen donuk gümüş çeliği izledi. Kolları yukarı kalktı.

İçgüdüsel olarak yüzünü korumaya çalıştı ama ilk şiddetli darbeyi omzu aldı. Bir an için dünya döndü- Tavandan tabana kadar... Sonra kafası sert çeliğe çarptığında patladı.

Yuvarlandı, yuvarlandı, kemiksiz bir şekilde aşağıdaki acımasız zemine düştü.

Neredeyse Merkez'i kapatmaya hazır olan Eve, sinyalizasyon linkini kaptı. Peabody'yi umuyordu, ekranda Webster'ı gördüğünde kızgınlığa karşı mücadele etti.

"Dallas."

"Dedektif Strong az önce üç ile dört arasında aşağı doğru kayarken bir kafa vuruşu yaptı."

Eve ayağa kalktı. "Nasıl?"

"Henüz belirlenmedi ama Bix tutuluyor."

"Onu Merkez'e mi itti?"

"Henüz belirlenmedi. Çelişkili ifadeler var."

"Yaşıyor mu?"

"Bilinci yerinde değil, düştüğü için hırpalanmış. Angel'ın evine gidiyor. IAB Bix'i vuracak. Renee çoktan müdahale etmeye başladı. Güvenlik disklerini gözden geçireceğiz, şimdilik onu gözetim altında tutacağız."

"Strong'un üstü kapalı mı?"

"Ben haber alamadan otobüse binip gitmiş."

"Ben onu korurum." Eve ofisten hızla çıktı ve Baxter'a odaklandı. "Seni ve Trueheart'ı on dakika içinde Angel'ın evinde istiyorum. önce. Dedektif Lilah Strong'u koruyorsun. Düşme sonucu oluşan yaralarla oraya nakledildi. Onu bir deri bir kemik gibi sarıyorsunuz. Sağlık görevlileri onunla yalnız kalmayacak, yanına başka polis yaklaşmayacak. Bu kesin bir emirdir ve Tanrı'nın kendisi karşı çıksa da umurumda değil, buna uyacaksınız."

"Evet, efendim."

"Şimdi git. Ben hemen arkada olacağım."

Çalışırken çıkardığı ceketini almak için ofisine dönerken Roarke'ı işaret etti. "Garaj. Acele edin." Kapattı, sonra bir arkadaşını aradı.

"Dallas." Dr. Louise Dimatto ona gülümsedi. "Nasıl-"

Ceketin içinde debelenen Eve, 'link'ini elden ele geçirdi. "En kısa zamanda Angel's Hastanesi'nde olmanı istiyorum. Gelen hasta, Merkez'den nakledildi, Dedektif Lilah Strong. Düşme sonucu

yaralanmalar." "Nasıl-"

"Durumunu bilmiyorum. Oraya gitmeni ve onu almanı istiyorum Louise. Hayatı tehlikede. Doktoru olarak rapor vermeni ve onu iyileştirmeni istiyorum. Tanımadığınız ve hayatınız pahasına güvenmediğiniz hiç kimseyi onun yanında istemiyorum. Ne başka bir doktor, ne hemşire, ne hasta bakıcı, ne de güvenmediğin bir lazımlık. Baxter ve Trueheart şimdi oraya geliyorlar. Benim iznim olmadan başka hiçbir polis ona yaklaşmayacak. Yok."

"Yola çıkıyorum. Önceden arayıp ayarlarım."

"Teşekkürler."

Kattan kayağa, kayaktan asansöre ve Roarke'ın beklediği garaja doğru koştu.

"Bizi Angel's Hastanesi'ne ne kadar hızlı götürebilirsin?" "Çok hızlı. Kemerlerinizi bağlayın."

Bölüm 21

Sirenler çalmaya başladı, Roarke garajdan çıkar çıkmaz havalandı. Yere indi, bir trafik tarlasından geçmek için yumrukladı, köşede iki tekerleği birden döndürdü. O bir kabin ve bir araba arasında birkaç kat boya ile sıyrılmış sakin bir şehir arabası, daha sonra sert bir dikey çizgiye girerek çığlık atan sirenlere ve yanıp sönen ışıklara rağmen yaya geçidinden geçen yayaların başlarının üzerinden roket gibi geçti.

Eve ona "Strong düştü," dedi. "Ne kadar kötü bilmiyorum."

Sadece başını salladı ve şehrin kanyonlarında bir çizgi çizdi. Acil durum rampasında direksiyonu kırdığında, "Git," dedi.

Çoktan emniyet kemerinin düğmesini kapatmış, kapıyı iterek açmıştı. Acil servisin kapılarını çarparak geçti, Baxter ve Trueheart'ın bekçi köpeği gibi yanlarında olduğu bir sedyeyi kabul bölümünün köşesinden geçiren sağlık görevlilerini gördü.

"Statü! Onun durumu nedir?"

Başındaki yaralardan ve yüzündeki kesiklerden akan kan Lilah'ın giysilerini ıslatmıştı. Eve, Lilah'ın sağ kolundaki atel desteğini, bacağını saran bir diğer ateli ve boynunu saran korseyi gördü.

Hasta bakıcılar, önlüklü, ancak bir bira sipariş edebilecek kadar yaşlı görünen bir adama bir dizi tıbbi terim sıralıyorlardı. Sedyeyi başka bir kapıdan geçirirlerken o da emirleri sıralıyordu.

Eve'e bir emir daha verdi. "Geride durmalısın." "Doktoru yolda. Louise Dimatto. Yetkili o."

"Şu anda yetki bende." Üç kadar saydı ve Lilah'nın bir sabitleyiciye bağlanmış kanlı, kırık bedenini sedyeden masaya kaldırdılar.

Bu hareket üzerine Lilah inledi. Göz kapakları titredi. Doktor gözbebeğini incelemek için bir göz kapağını kaldırırken, bir başka doktor da atel kafesinin altındaki kötü bir kırığı ortaya çıkarmak için pantolonunu kesti.

Eve, ekip etrafında çalışırken Lilah'ın elini tutarak aradan sıyrılmayı başardı. "Rapor verin, Dedektif. Bana bir rapor verin."

Lilah'nın şok ve acıdan kör olmuş gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne?" "Dedektif Strong!" Eve gözlerin genişlemesini izledi, çok hafifçe. "Raporuna ihtiyacım var."

"Beni öldürdü."

"Hayır, denemediler. Neden denediler?"

"Oberman. Oberman'ın arkasında." Lilah'nın parmakları Eve'in parmaklarında zayıfça hareket ederken kelimeler birbirine karıştı. "Annem. Tic."

"Annemi getireceğim. Tic'i

getireceğim." "Korkuyorum."

Taze acı vücudunu sarstı, gözlerini ürpertti. Havva Kendini doğrudan onlara bakmaya zorladı. "Seni koruyorum. Seni yakaladım, Dedektif."

"Oberman." Eve, Lilah'nın kelimeler için mücadele ettiğini hissedebiliyordu. "Güvenli. Bix. Berbat."

"Hayır, yapmadın. Ben hallederim." "Anne. Tik."

"Ben getiririm."

Lilah'nın gözleri tekrar kapanırken, makineler bip sesi çıkarırken, genç doktor geri çekilmesi için onu terslerken ve Güvenliği çağırmakla tehdit ederken Eve eğildi.

"Benim üzerimde ölme, Dedektif. Bu kahrolası bir emirdir."

Eve arkasında Louise'in sesini duydu; sakın, canlı ve Otorite. Geri çekildi ve arkadaşının kollarını koruyucu bir pelerinin içine sokmasını izledi.

"Trueheart, onunla kal. Baxter, benimle gel."

Eve kapıları itti. "Ben buraya gelmeden önce başka bir şey söyledi mi?" Eve talep etti.

"Bizden yaklaşık otuz saniye gerideydin. Onu indirirlerken birkaç saniyeliğine yanımıza geldi ama anlayabildiğim kadarıyla bir şey söylemedi."

"Biriniz ya da ikiniz de sonuna kadar onun yanında olacaksınız. Kimse ona ulaşamayacak. Louise izin vermedikçe kimse ona dokunmayacak."

"Biri onun kayarak düşmesine yardım mı etti, Dallas?"

"Belirsiz ama muhtemel. Eğer bunun için bir neden varsa, ona tekrar saldırmak için de bir neden vardır."

"Bizi geçemezler." Bakışları kapıya yöneldi, sonra tekrar Eve'e döndü. "Oberman'ın kızlarından biri mi?"

"Artık değil. O benim kızım."

Eve koridorda volta atarken Louise dışarı çıktı.

"Onu yukarı götürüp ameliyata hazırlıyoruz. Bir ortopedi cerrahına, bir plastik cerraha ve bir nöroloji uzmanına ihtiyacı var. Burada iyileri var," dedi Louise Eve cevap vermeden önce. "Onları tanıyorum. İç yaralanmaları var ve ben onları alacağım. Eğer atlatırsa, ki bu durumda şansı oldukça yüksek daha fazla çalışmaya ihtiyacı olacak. Ve geri dönüşü çok zor olacak."

"Başaracak. Adamlarımdan biri her saniye onun yanında olmalı. Yanına gelen her doktoru, hemşireyi, hastabakıcıyı seçmeni ve bilgilerini Baxter'a vermeni istiyorum."

"Ameliyathane Beş," dedi Louise. "Gidip ameliyata girmem gerekiyor. Bu konuda bana daha sonra bilgi verebilirsin."

"Louise. . ." Eve onunla birlikte asansöre doğru yürüdü. "Ne kadar iyi?"

"Ne kadar sert?" "Oldukça

sert, sanırım."

"Bu yardımcı olur. Geri kalanı için bize güvenin."

Başka seçeneği olmayan Eve geride durdu, Lilah'yı asansöre doğru yuvarlamalarını, Baxter ve Trueheart'ın bir kez daha yan pozisyona geçmelerini izledi.

"Ona göz kulak olacağız, Teğmen." Trueheart bir elini sedyenin yan korumasına koydu ve kapılar kapanırken Eve başıyla onayladı.

"O nasıl?" Roarke sordu.

Zihni muayene odasındaki tüm kaosu yeniden canlandırırken bir an gözlerini kapattı.

"Kırık kol, parçalanmış dirsek dahil. Bacakta bileşik kırık, kafatasında çatlak, dalak ve böbrekte hasar, yüzde ciddi kesikler. Bunlar öne çıkanlar."

Lilah'nın elini tutan eline ve üzerine bulaşmış kana baktı. "Yıkanmam gerek. Yıkanacağım, sonra da Renee'yi parçalara ayıracağım."

Öfkesini biriktirmesi gerekiyordu. Öfke bekleyebilirdi.

Merkeze daha sakin bir şekilde dönerken Eve Feeney. "Yeni oyuncağınızı benim bölümümdeki bir konferans odasından çalıştırabilir misiniz?"

"Bunu ayarlayabiliriz."

"Bunu şimdi yapmanı istiyorum, hem de en uçtaki QT'de. Oğlu sepete geri döndüğüne göre, boğuşmaya başlaması gerekecek. Ve bende başka bir şey var."

"Bu sefer ne kadar imkansız?"

"Sen söyle. Ekip odasında, kendi ofisinde gözleri, belki kulakları da olmalı. O olmalı izleme ya da yerinde kontrol. Muhtemelen ofisinde, kendisi yokken içeri giren olursa haber vermesi için bir tür uyarı sistemi kurmuştur. Bunu kullanabilir misin, bize Beslenmek mi?"

"Tanrı aşkına. Sistemi, yerleşimi, anahtarları ya da uyarı özelliklerini bilmeden mi?" Ona bir

uzun, üzgün bir bakış. "Lanet olsun, neden olmasın? Bugün başka bir mucize daha mı var?"

"Gerçekten hızlı yapabilir misin?"

"Menzile girersen kışına tekmeyi basacağım kadar hızlı değil." "Sana yardım etmesi için ineğimi getiriyorum."

"Gönder onu. Sen uzak dur."

Adam sözünü kesince Eve kaşlarını çattı, sonra Roarke'a döndü. "Bunu gerçekten hızlı yapabilir misin?"

"Bilinmeyen ve bu noktada teorik olan bir sisteme potansiyel ve tanımlanamayan anahtarlar ve arıza emniyetleri ile girip yönlendirmek mi? Kışını kendim tekmelemekten çekinmezdim. Evet," dedi o daha konuşmadan. "Çünkü onu ofisinden çıkaracak ve ekip odasını benim içeri girip tarama yapmama, yerini belirleyip tanımlamama ve tekrar dışarı çıkmama yetecek kadar boşaltacaksın."

"Ekip odasını nasıl temizleyeceğim?"

"Bu, Teğmen, sizin sorunuz başlığı altına girer. Beş dakikaya ihtiyacım var."

"Eğer seni on beş yaşına getirebilirim, içerideyken yapmanı istediğim başka bir şey var."

"Peki bu ne olabilir?"

"Çalmayı içeriyor."

Yüzü aydınlandı. "Şimdiden hoşuma gitti."

"Peabody'yi içeri çekmemeye izin verin, sonra sizin için hazırlayacağım." Daha kodu söyleyemedi, bağlantı eliyle işaret verdi.

"Dallas, anladım!" Peabody şarkı söylüyordu. "Buldum! Üç ay boyunca aldığı notlar, saatler, yerler, kulak misafiri olduğu konuşmalar. İsimler.

Renee'nin ağına dahil olduğuna inandığı isimleri listeledi -Ve bunu bir sürü belgeyle destekledi." "İçeri getirin."

"Buraya gelmiyor musun?"

"Planlar değişti. Kopyalayın, getirin."

"Yola çıkıyorum. Tanrım, Dallas, neredeyse kaçıırıyordum. Bir şok müziği katmanı ile korumaya almıştı. Disk analizi bana zar zor bir sinyal verdi - ve sonra standart bir geçersiz kılma gibi görünüyor - ben-"

"Sonra açıklarsın. Bunu bu gece indiriyoruz. Seni de istiyorum."

"Bu gece mi? Ben daha da yoldayım."

Roarke Eve'e, "İyi iş," diye yorum yaptı. "Eğer disk bir geçersiz kılma işlemi olarak gizlenmişse, Devin'in ve Peabody'nin iyi iş çıkardığını söyleyebiliriz."

"Sonra sırtını sıvazlarım." Saate baktı, hesapladı. "Burayı temizledikten sonra senden yapmanı istediğim şey şu - ve ekip odasını temizle."

"Sanırım bunu nasıl yapacağını bulmuşsun."

"Bir polis yatıyor, diğeri ameliyatta ve üçüncüsü de IAB tarafından sorguya mı çekiliyor? Ekibinin dörtte biri burada. Renee ve adamlarının iyi bir konuşmayı hak ettiklerini söyleyebilirim."

Roarke Merkez'e doğru yola çıkarken o da arabayı kurmaya başladı.

"Komutan ve Mira," diye yorumladı Roarke. "Ne oldu? bir komuta performansı diyebilirsiniz. Endişe, biraz sert onaylamama, biraz da grup terapisi."

"Hayır diyemez. Konferans odasında olduklarını öğrenir öğrenmez size işaret vereceğim. Daha fazla zamana ihtiyacın olursa ya da başaramazsan, en kısa zamanda bana haber ver."

"Bana hakaret ettiğin için kıcıma bir tekme daha yemeyi hak ettin."

Asansöre binip garajdan çıktılar, sonra da alışkanlığı olduğu üzere süzölmek için indiler. Kasıtlı olarak üç ile dört arasında Lilah'ın düştüğü bölgeye geçti.

Aşağı kaymayı engellemişlerdi ve IAB kararını verene kadar da engellemeye devam edeceklerdi. Webster'ın, disklerde Bix'in herhangi bir suçu olmadığı görülse bile bunu ortaya çıkaracağını düşündü.

"Strong'u o masaya zincirledi ama bugün onu sahaya mı gönderiyor? Ve Bix'le birlikte. İnfaz emri vardı. Eğer onu buradan çıkarmış olsaydı, ölmüş olurdu. ameliyat yerine. Strong, ekip odasının izlendiğinden şüpheleniyordu ama yine de içeri girdi."

"O bir risk aldı. Hepiniz her gün risk alıyorsunuz."

"Oraya yaptığım son seyahatten sonra izlendiğini biliyordum. Brinker'in kirli olduğunu biliyordum. Ama ona haber vermedim. Zamanında değil. İçeriden birine sahip olmak için bir fırsat gördüm ve bunu değerlendirdim, onu bu işin içine çekti."

"Ve öyle görünüyor ki, bir fırsat gördü ve değerlendirdi. Risk ve fırsat, Eve. Hepsi bunun bir parçası."

"Louise onu düzeltecek. Lanet olsun, onu düzeltecek, çünkü o kaltak başka bir polisi indirmeyecek." Yanına gitti, yukarı doğru süzüldü.

Telsizi sinyal verdi, üç eksik. Kontrol etti, kodu taradı.
"Whitney toplantıya çağırdı."

"Sanırım onlar dışarı çıkarken daha yakın bir pozisyon alacağım."

"Yüzün buralarda oldukça tanıdık. Kimsenin seni görmesine izin verme."

"Hakaret üstüne hakaret." Başını iki yana sallayarak yürüdü.

Eve, ayarladığı gibi Webster'la buluşmak üzere yola koyuldu.

Ofisine girdiğinde ona "Beş tane var," dedi. "Bix sıcakta. Teğmeni az önce bir
Yüzbaşımla hararetli bir konuşma yaptık. Komutandan rapor verme emri geldi." Webster selamlamak için şakağına vurdu.
"İyi zamanlama, Dallas."

"Disklerde ne var?"

"Onu itmedi ama tartışmasız bir şekilde takip ediyordu. İkisi de itişip kakışıyor, koşuyor, insanları kenara atıyorlardı. Biri aralarına girdi ve domino taşları gibi düştüler. Şanslıyız ki sadece o sert bir düşüş yaşadı. Dengesi bozulmuştu, düz koşuyordu ve kendini yakalayamadı."

"Nasıl cevap verdi? Neden bir memur arkadaşını takip ediyordu?"

"Kadının bağırmaya başladığını ve kendisine vurduğunu, ardından da kayarak koşmaya başladığını ve başkalarını tehlikeye attığını söylüyor. İçgüdüsel olarak ve kadının kendisine ya da başkalarına zarar vermesinden korktuğu için peşinden gitmiş. Olanlara yeterince yakın, kadının ifadesi olmadan onu suçlamakta zorlanırsınız. Hikayeden tek bir kelime bile sapmıyor."

"Koşuyu görmek istiyorum."

"Anladım." Cebinden bir disk çıkardı. "Eğer onu kızartmak istiyorsanız, evet, bunu doğru zamanda doğru noktaya doğru ittiği, açılı hesapladığı ve düşmesine neden oldu. Ama tek başına tutmazdı. Renee öfkeli patronu oynuyor ama bunu burada çok görüyoruz. Korkunç bir kaza olduğu ortadayken ve buna bir patronun sebep olduğu belliyken onun adamını nasıl sorgulayabiliriz? yaralı memurun dengesiz davranışlar sergilediğini biliyor muydunuz? Değerlendirmelerinde de belirtildiği gibi."

"O zaman dengesiz olduğunu düşündüğü bir memuru neden sahaya gönderdiğini açıklamak zorunda."

"Eleman eksikliği var. Dün gece bir adamını kaybetti. Her şey için bir cevabı var. Parçalara ayırırsanız sallantıdalar ve ne bildiğimizi biliyorsunuz, ama bunlar cevaplar."

"Cevapları tükenmek üzere." Eve diski cebine soktu.

"Buradan çıkmasına izin verme, Webster. Otuz dakika daha olmaz. Janburry ve Delfino ile temasa geçip onları alarma geçireceğim. Onu bir tur attırmak isteyebilirler. yakında."

"Onu bir süre daha meşgul edebiliriz. Strong'un durumu nedir?"

"Kendini koruyacaktır." Eve saati kontrol etti. "Gitmem gerek. Fiske vurmam gereken kendi domino taşlarım var."

Doğruca Feeney ve McNab'in hazır bulunduğu konferans odasına gitti. Feeney ona sitem dolu bir bakış gönderdi. "Bu işi EDD'den yürütebilseydik ne kadar kolay olurdu biliyor musun? Ve bu konuda hiçbir şey kolay değil."

"EDD her yerde, ama eğer EDD'nin etrafında takılıyorsam Merak etmesini istemediğimiz biri merak edebilir. Onu kutuya koyuyoruz, Feeney. Kutunun bu tarafının sağlam olmasını istiyorum.

Roarke'ın beş dakikası vardı.

ekip odası. Eğer şansı yaver giderse, işin geri kalanı daha kolay olacaktır."

Diski oda bilgisayarına taktı ve diziyi izledi. Lilah'nın düşüşünü ve ardından inişini izlediğinde zihnini sertleştirdi.

"Başının belada olduğunu biliyordu," diye mırıldandı Eve. "İz sürüyor, bir çıkış yolu arıyor. Onu yakınında tutuyor, hatta ona tutunuyor. Sonuna kadar çok iyi oynadı. Neredeyse başarıyordu."

"Onu itti. Ona elini bile sürmedi," dedi McNab, Eve etrafına bakındığında. "Ama onu itti. Şuna bir bakın. Ter bile dökmüyor. İnsanların arasından geçiyor, kaçıyor, dokuma yapıyor ve gözlerini ondan hiç ayırmıyor. Tavşanın peşindeki tazi gibi."

"Haklısın. Emirleri vardı. Düştükten sonra ona ulaşabilseydi, işini bitirirdi - eğer yapabilseydi yolu bulsaydı, onu tam merkezde öldürecekti."

Döndü, kahve istiyordu, kapının açıldığını duyunca geri döndü.

"İçeri giremediniz mi?" diye başladı.

"Gerçekten de hakaretler dizisi gibi." Roarke konferans masasının üzerine küçük bir çanta attı. "Bu çantayı erzak odalarınızdan birine. Umarım tutuklanmam." "On

dakika içinde girip, işinizi bitirip, çıkıp buraya mı döneceksiniz?"

"Şey, çantayı almak için durmak zorunda kaldım. Ve onu taramak için güvenlik sistemi." McNab'e bir disk fırlattı. "Bu işleri hızlandıracaktır."

"Evet, bebeğim!"

"Çantada ne olduğunu görmek ister misiniz, Teğmen?" Roarke sordu. "Oberman'ın arkasında güvende olan neydi?"

Eve çantayı açtı. "Kimlik, kredi kartı, nakit para, yaklaşık iki yüz bin dolar mı?"

"Ah, iki yüz elli, sonra da yüz bin avro daha var." "Temiz bağlantı, temiz silah, PPC ve diskler."

"Defterleri," diye ekledi Roarke. "Maaş bordrosu, işletme giderleri, gelirleri, hepsi çok düzenli. Biraz zamanım vardı, bu yüzden hızlıca bir göz attım."

"Şükürler olsun de," diye nefes aldı Eve.

"İsterseniz. Hepsine bakmadım, sadece doğrulayacak kadarına baktım. Elbette şifrelenmişler ama oldukça basit. Kimsenin göz atmayacağından emin olduğunu söyleyebilirim. Onun güvenlik daha karmaşıktır. Eğer alarmı daha önce kurmuş olsaydı

Strong içeri girdiği anda devreye girecekti. Kameraları devreye sokacak sessiz bir alarm.

Renee kendisi içeri girip alarmı kapattığında bunu görebilirdi."

"Ama kasayı boşaltmıyor. En azından henüz değil. Bunu yapmak için gerçek bir zaman yok," diye sözlerini tamamladı Eve. "Strong'u ortadan kaldırmak zorunda. Strong'a ulaşamazsa, bir sürü utanç verici soruya cevap vermek zorunda kalacak. Kasayı boşaltabilir, içine suçlayıcı olmayan bir şey koyabilir."

"Strong kafasına ağır bir darbe aldı ve Belli ki kafam karışmış." Roarke başını salladı. "Etrafında dönmenin pek çok yolu var ama Strong'u ortadan kaldırmak kesin ve düzenli."

"Düzenli olmayı seviyor ve Strong'ta iki adamım olduğunu bilmiyor. Henüz bilemez. Kahretsin, Whitney ve Mira'yı unutmuşum." Telsizini çıkarıp Whitney'e her şeyin açık olduğunu işaret etti.

"Oğluma yardım eder misin?" Feeney Roarke'a sordu, sonra başını salladı, böylece Eve onu odanın diğer tarafına kadar takip etti.

"Onu o kutuya koymuşsun, Dallas. Bir araya getirdiğimiz her şeyle, çocuğun Peabody'nin getireceğini söylediği şeyle. Roarke'ın az önce yaptığı küçük soygunu da eklersek, işi biter."

"Belki de. Belki disklerine bakarsak ve operasyonunu, polisleri öldürme emirlerini, Keener'ı ve başka kim varsa onları öldürme emirlerini yazdığını görürsek. bitti."

"Kimliği ve parayı açıklamak zorunda kalacak."

"Rüşvet, yolsuzluk, evrakta sahtecilik cinayet değildir."

"Sen ve ben biliyoruz ki Bix kaya gibi dursa da diğerleri yuvarlanacak. Çığ başlatmak için sadece bir kişi yeter. Onun adamlarından biriyle anlaşma yaparsan, çığ onu yerle bir

eder."

"Sen olsan böyle mi davranırdın?"

"Buradan çıkıp onu kelepçeleylebileceğinizi söylüyorum."

Döndü, öfkesini yatıştırmaya çalışmak için birkaç adım uzaklaştı. Sakinleşmek istemediğine karar verdiğinde geri döndü ve geri adım attı.

"Kafasını koparmak için kirli bir ya da iki polisle anlaşma yapmak mı? Sikerim böyle işi. Siktir et, Feeney. Anlaşma yok. Annesi için ağlayana kadar PA'da oturmak zorunda kalırsam anlaşma yok. Onu indirmek için anlaşma yapmak istemiyorum. Onu kendi yöntemimle alaşağı edeceğim. Onu lanet bir piyano gibi çalacağım."

Bunu ilk duyduğunda sırtıtmaya başladı ve sonra bir homurtu çıkardı. "Sen piyano çalamazsın."

"Ama bir balyozla parçalara ayırabilirim." "Bu iyi bir seçim. Sadece kontrol ediyordum."

Bir nefes verdi, öfkesinin geçtiğini hissetti. "Balyozla mı vuracaksın?"

"Belki bir testere. Sırtımı düşünmeliyim."

Roarke ve McNab'e doğru baktı. "Siz bana yemi getirin. Ben de çekiç ve testereyi getireyim."

Onlar çalışırken volta attı. İşlerin neden her zaman istediğinizden daha uzun sürdüğünü merak ediyordu, tabii çok daha uzun sürmesini istemiyorsanız - o zaman yeterince uzun sürmüyorlardı.

Zaman berbattı.

Peabody içeri girdi.

"Verileri yukarı kaldır," diye emretti Eve. "Görmem gerek." "Peki, efendim."

"İyi iş, Peabody. Bugün iyi iş çıkardın."

"Buna ihtiyacım vardı." Peabody diski takarken göz ucuyla baktı. "Annesine dönüp Dedektif Gail Devin'in bu olayın aydınlatılmasına yardım ettiğini söyleyebilmek istiyorum. Dallas, ona bir takdirname verebilir misin? En tepeden? Komutandan bir tane alabilir misin?"

"Yapabilirim. Vereceğim. Ancak komutanın benim talebim olmadan da bir tane çıkaracağına inanıyorum."

Eve ayağa kalktı ve verileri inceledi. "Tanrım, çok titizdi. Şuna bir bakın. Renee'nin ofisinde kapalı kapılar ardında yapılan toplantıların saatleri, tarihleri, süreleri, katılımcıları. Bunları baskınlarla ya da ters giden operasyonlarla koordine ediyor ya da baskından elde edilen gelirin beklentilerin ve bilgilerin çok altında kaldığı durumlarda. Fatura değişiklikleri - ne zaman bir tane yakalasa bunları kaydediyordu. Muhasebede Renee ve Dennis Dyson arasında haftada bir kez yapılan toplantıların kaydı. İşte düzenli olarak, her iki haftada bir ve büyük bir baskından sonra rutin olarak ortaya çıkan bir başkası. Kayıtlardan.

"Dosyalarda, raporlarda tutarsızlıklarla ilgili notlar. İşte araştırmasını derinleştirmiş bir polis."

Peabody, "Oldukça iyi bir dava oluşturuyordu," diye ekledi. "Sokaklarda kurduğu bağlantıların kayıtları var. kendi başına geliştirdi. Mahkeme belgelerini inceledi, takipler yaptı. Satıcıları kafeslerinde görmeye gitti. Zorlamaya başlamıştı, sonra ..."

"Yanlış yöne itti ve Renee kokuyu aldı." Eve verilerin ekranı Renee'ninkilerle paylaşmasını emretti. Cued

onları yukarı.

"Burada eşleşen isimler var. Renee'nin maaş bordrosuna benzeyen birçok isim eşleşiyor."

"Maaş bordrosunu aldın mı?"

"Seni bilgilendireceğim. Feeney! Bu çekici tutmaktan yoruldum."

"O zaman onu bir dakika yere bırak."

"Şu paraya bak." Peabody açık spor çantasına bakakaldı.
"Ve... bir pasaport, kimlik. Onun deliğini mi buldun? Onu buldun
Bensiz delik mi?"

"İyi bir iş yapmakla meşguldün."

"Şimdi şükürler olsun diyebilirsiniz." Roarke ona döndü.
"Bağlandınız, Teğmen."

"Henüz ofisine dönmedi." Eve, Renee'nin ofisinin ekran görüntüsünü kısık gözlerle izledi. "Oğlunu sıkıştırmak için IAB'ye geri döndü. Tamam." Eve omuzlarını yuvarladı. "Oyun zamanı."

Bölüm 22

Renee ofisinde güçlerini topladı. "Bu gece bu pisliği temizleyeceğiz."

Masasının arkasında durdu, emrindeki her adamın gözleriyle tanıştı - babasından öğrendiği bir şeydi bu. Kırılmış, kendinden emin tonlarda konuştu.

"Yarım kalan hiçbir şey olmayacak. Hata olmayacak. Freeman, hastaneye git. Strong ameliyattan çıkabilirse, onunla ilgilenilmesi gerekecek. Ben seni arayana kadar beklemedesin. Ne yapıyorsan onu yap."

"Tamamdır, LT."

"Şimdi git. Ya Freeman? Eğer ve ne zaman? İz bırakmayın."

"Beni tanıyorsun. Ben bir hayaletim."

"Marcell," diye devam etti Freeman'ın arkasından kapı kapandığında, "sen ve Palmer Dallas'la ilgileneceksiniz. O bitti."

"Nasıl yapılmasını istersin?" Marcell sordu.

"Bunu biraz düşündüm. Keener'a geri götüreceğiz." Tam bir daire, diye hesapladı. Kapalı ve kilitli. "O küçük piç kurusuna o kadar aşık ki

Uygun. Giderken onu garaja götüreceksin. Armand, bize bir güvenlik açığı vermek gerekecek."

"Yapabilirim."

"Hızlı ve temiz olmalı. Aracına gelene kadar bekle. Ona manevra alanı bırakmanı istemiyorum. Onu sersemlet. Sonra onu ve aracını Keener'ın saklandığı yere götürün. Onu içeri alıp güvenliğini sağladıktan sonra istediğinizi yapın ama öldüğünden emin olun. Üzerindeki her şeyi alın. Biz ekeceğiz

Bir kısmını daha sonra Cinayet Masası'na vereceğiz. İşin bitince Manford'la temasa geç. Seni alacak."

"Ya garajda yalnız değilse?" Palmer sordu.

"Ortağıyla ya da adamlarından biriyle birlikteyse ikisini de alın. Tulis ona göz kulak olacak, Armand'la irtibata geçecek. aşağı iniyor."

Tulis'e baktı ve onun başını salladığını gördü.

"Armand kameraları ve asansörleri halledecek. Sana pencereyi verecek, oradan geçsen iyi olur. O zamana kadar ondan uzak durun. Temas yok, bağlantı yok."

"Olmuş bilin."

"Olduğunda, Five-O'daki Samuels'e git. O seni korur. Strong için nöbet tutabilesin diye mekanı kapattı.

Garnet." Bilek ünitesini kontrol etti. "Kaynaklarım Dallas'ın vardiya sonunda nadiren ayrıldığını söylüyor, bu da Onu yalnız yakalayın. Biraz vaktin var, ben de bunu sağlamak için onu buraya asacak bir şey atacağım."

"Peki ya Bix?" Marcell ona sordu.

"Armand onun bilgisayarını hackleyecek, Bix'in üzerindeki baskıyı kaldıracak bazı veriler ekleyecek, kaltağın bana ve benimkine karşı bir tür kan davası güttüğünü açıkça ortaya koyacak."

Renee, itibarının yanı sıra hayatını da mahvetmek, neden olduğu belayı neredeyse telafi eder diye düşündü.

"Bu arada, IAB'nin elinde Bix var, bu yüzden Strong ve Dallas düştüğünde o açıkta olacak. Onun ve Strong'un her şey normale dönüyor. Ölen yoldaşlarımız için bir dakikalık saygı duruşunda bulunacağız. Bir hafta içinde Giraldi davasını temizleriz ve iyi bir maaş günü alırız.

"Şimdi." Durakladı, gülümsedi. "Dallas'ı süper polislikle meşgul edeceğim, sonra Bix'le bu işe duyduğum öfkeyi ifade etmek için IAB'yi bir kez daha ziyaret edeceğim ve Strong'u kontrol etmeye gidip oradaki derin endişemi dile getireceğim. Herkes işini yapar, bu iş bu gece biter ve yolumuza devam ederiz."

Ayrıntıları düzeltmek, zamanlamayı koordine etmek için çalıştılar. Daha sonra Renee masasında tek başına oturup babasının portresine baktı ve gözleri yaşarana kadar gözlerini kırptırdı. Sonra 'link'ini kullandı.

"Baba." Kendini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi dudaklarını birbirine bastırdı. "Beni hayal kırıklığına uğrattığını biliyorum."

"Renee-"

"Hayır, seni hayal kırıklığına uğrattığımı biliyorum. Kendimi hayal kırıklığına uğrattım. Garnet ile işlerin kontrolden çıkmasına asla izin vermemeliydim. I daha güçlü olmalıydım. Ve olacağım da. Seninle konuşmam gerek baba, tavsiyeni almak için. Hastaneye gidip adamlarımdan birini kontrol etmem gerekiyor. Bugün bir kaza geçirdi. Ondan sonra gelip seni görebilir miyim?"

"Tabii ki."

"Teşekkürler baba. Kişisel duygularımın işimin, sorumluluklarımın önüne geçmesine izin verdiğimi biliyorum. Benim duygularım Garnet, ve Dallas hakkında da. Bunu şimdi anlıyorum. Senin istediğin türden bir kızdan çok daha fazlası. Ona kızgındım. Bu."

"O benim kızım değil, Renee. Sensin."

"Biliyorum. Biliyorum baba. Yakında görüşürüz."

Kapattı ve buz gibi gözlerle portreye baktı. "Ben senin kızın mıyım? İkimiz için de bir oğul istemiş olman çok kötü, değil mi? Senin yüce standartlarına asla ulaşamayacak olmam çok kötü. Ne kadar hükmettiğimi bilseydin benimle gurur duyar mıydın, seni pislik?"

Eve monitörü izlerken "Baba sorunları," diye yorum yaptı. "Kesinlikle baba sorunları."

"Bu soğuk, berbat bir kadın." Feeney başını salladı. "Bir polis diğer polislere polisleri nasıl öldürecekleri konusunda brifing veriyor."

"Benim için gelmeyeceğinden endişelenmeye başlamıştım. Bu fırsatı kaçırmak istemezdim."

"Seni ortadan kaldırmayı planlıyor çünkü sen bir tehditsin." Mira gözlemlmek için içeri girmişti ve şimdi Eve'e bakıyordu. "Ama sadece kısmen. Babasına söyledikleri onun gözünde gerçektir. Sen onun kızından daha çok isteyeceği bir kızsın. Ve bu da seni ortadan kaldırmak için bir o kadar motivasyon kaynağı."

"Onun motivasyonları hakkında daha sonra endişeleniriz. Planladığı arızayı halletmek için e-ekibe ihtiyacım olacak. İşe yaradığını düşünmeleri gerekecek. Peabody, Strong'u

kontrol et. Louise'le konuşmam gerek.
O temiz olduğu anda. Louise'in ya da doktorlardan
herhangi birinin başka kimseyle konuşmasını istemiyorum,
Strong'un annesiyle, erkek arkadaşıyla bile. Hiç kimseyle."

"Ben hallederim."

"Ne yapıyorsun?" Eve kendi 'link'ini çıkarırken Roarke sordu.

"Karşı operasyonumu hazırlıyorum. Jacobson'a mesaj atıyorum, sonra da gidip adamıyla görüşeceğim. Planının doğru ilerlemesini istiyoruz."

"Daha büyük bir kutu inşa ediyorsunuz," dedi Feeney gururla.

"Jumbo boy. Ve işimiz bittiğinde, hala Orada kalabalık. Oh bak. Sanırım bir tane alıyorum Kayıtsız bir 'link'ten isimsiz bir ihbar. Garnet için Strong tarafından paraflanmış, tüm masrafları içeren kayıt ve raporları kontrol edin. Kanıt Garnet & Strong Keener'ı yaptı.

"Onları Keener'a ayarla." Feeney dudaklarını büzdü. "Ölü oldukları için bu konuda tartışamazlar."

"Garnet'ten darbe alacak ama Strong'la ilgili notları ve değerlendirmeleri var. Bir koltuk için fena değil," diye karar verdi Eve. "Ve vardiya sonuna kadar beni burada meşgul etmeye yeter. Bu hack'i yönlendirebilir misin? Bilgisayarım mı?"

"Yönlendir," dedi Roarke ona, "kaynağa git ve bu kayıt ve rapor arama işiyle uğraş ki kaynak yemi yuttuğunu doğrulasın."

"Hepsi bu mu?" Eve ona gülümsedi. "Kullanışlı. Janburry ve Delfino'yu yakalayıp Bix'in üzerine salmam için bana zaman kazandırır, böylece onu sarabilirler. Zamanlamaları gerekecek."

"Ona ihanet etmeyecektir," diye araya girdi Mira.

"Buna gerek kalmayacak. Ona ihanet edecek. Tasmalarını alacaklar ve Garnet hak ettiğinden daha fazla adalet görecek. Gidip görünür olmalıyım. Bağlantı aracılığıyla iletişimde kalacağım. Peabody, bana iki dakika ver, sonra nezarethaneye git. Mesai bitimine kadar masanda olmanı istiyorum."

"Şimdi buna yaklaşıyoruz."

"İki dakika," diye tekrarladı Eve ama kapıya vardığında Roarke elini koluna koydu. "Bu işe gerçekten başlamam gerek. Zamanlama çok önemli."

"Bana burada ihtiyaçları yok. Garajda olmayı tercih

ederim." "Sana burada ihtiyacım var çünkü onlar ne

yapabiliyorsa sen de yapabilirsin.

daha hızlı." Şimdi bir elini onunkinin üzerine koydu. "Üstümü örteceğim

garajda. Adamlarıma güveniyorum, her birine."

"Seninki onunkine karşı." Evet, karısını, polisini anlıyordu.

"Ona karşı senin başka bir formun."

"Olabilir. Bir şey ifade ediyor. Departmanda ve medyada yankı uyandıracak türden bir noktaya değiniyor. Bu bir politika ve moral meselesi ve bunlar önemli. Ama aynı zamanda, sadece emirleri onun verdiğini değil, emrindekilerin de bu konuda hiçbir tereddüt yaşamadığını gölgesiz bir şekilde göstermemiz de önemli. onları takip ediyorum."

"Kendi ölüm fermanını yeni duymuş biri için çok havalısın."

"Çünkü benim adamlarım onunkilerden daha iyi. Mümkün olan her şekilde. Bana güvenirsen, onlara da güvenirsin."

Onun yanağına dokundu. "Bu iş bittiğinde içkiler benden, ev için."

"Bedava içki mi? Bu başarısız olmamayı garanti eder. İrtibatı koparmayacağım."

Dışarı çıktı, hızını artırdı. Acelesi olan bir polis, diye düşündü. Kontrol edilecek kayıtlar. Nezarethaneye girdiğinde Jacobson onu selamladı.

"Teğmen, bir dakikanızı alabilir miyim?"

"Bir dakikam varmış gibi mi görünüyorum?" Sonra küfretti, omuz silkti. "Ofisim." İçeri girdi, onu takip etmesini bekledi ve kapıyı kapattı.

"Tamam, sözünü kestim. Neden bölüyorum?"

Eve ona "Uzun hikâye, tüm ayrıntılar ileride" dedi.

"Şimdilik..." Bilgisayarına döndü, Marcell ve Palmer'la ilgili resimleri ve verileri çağırdı. "Bu iki adam bir pusu kurmayı planlıyorlar.

beni birkaç saat içinde garaja götürecekler. Emirleri beni sersemletmek, kendi aracıma atmak, suç mahalline götürmek ve beni öldürmek."

Jacobson görüntüleri incelerken gözleri taş gibi sertleşti.

"Öyle mi lan?"

"Öyle."

"Yakında gerçekten kötü bir gün geçirecekler."

"Evet, öyle. Teğmen Renee Oberman onlara bu emri verdi ve bu adama -Tulis'e- bana göz kulak olmasını emretti ve bu adama, Armand'a," diye ekledi bir sonraki görüntüyü getirirken, "garaj güvenliğini sağlamak için bilgisayarımı hacklemesini."

O zaman ona baktı. O taşı hâlâ görebiliyordu, ama onunla birlikte bir tür keder de vardı. "İçinde kaç tane var Dallas?"

"Bir kişi çok fazla ve bir kişiden çok daha fazlası var. Odak noktanız Palmer ve Marcell olacak, Tulis'i uyarmak değil. E-çocuklar Armand'ın icabına bakacak. Diğerlerinin icabına bakılıyor ya da bakılacak."

"Nasıl yapılmasını istersiniz?"

Marcell'in ona söylediklerinin Renee'ye söyledikleriyle aynı olduğunu fark etti. Aralarında ne kadar büyük bir anlam farkı vardı.

Ona nasıl yapılmasını istediğini söyledi.

O dışarı çıktığında Peabody'ye mesaj attı ve e-ekibi güncelledi. Bağlantısı sinyal verdiğinde, ekranda Louise'i gördü.

"Yaşıyor mu?"

"Öyle," dedi Louise ona ve o güzel ela gözleri yorgunluktan çökmüştü. "Ve bu şekilde kalma şansı yüksek. Ortopedi çalışmalarını bitiriyorlar -en büyük hasar buydu- sonra onu iyileşme sürecine alacağız. ve yoğun bakıma alındı. İyileşmesi büyük ölçüde şunlara bağlı olacak
-Güçlü ne kadar güçlüdür. Tedavi kapsamlı, uzun ve acı verici olacak.

"Şimdi bana Peabody'nin neden kimsenin ailesine söylememesini istediğini söyleyin."

"Ona geleceğim, ama başka birini bilgilendirmeni istiyorum, ama birkaç değişiklikle. Bu bölümde onu hayatta tuttu Louise. Bir sonraki bölümde de onu hayatta tutmama yardım et."

Sonraki bir saat içinde, Eve onun pek de umurunda olmadığını öğrendi.

'link' üzerinden operasyon yürütmek. Koordine ettiği adamların gözlerinin içine bakmayı, onların yüzlerinde kendilerini görmeyi tercih ediyordu.

kararlılıkları, mizahları, her şeyi ortaya koyma istekleri.

Vardiyanın sonu gelip çatığında, saati geri saymaya başladı.

Birinci adım diye düşündü. Louise.

Yüzü yorgunluk ve endişeyle kaplı olan Renee aceleyle ameliyat masasına doğru ilerledi. "Ben Teğmen Oberman," dedi.

sorumlu hemşireye söyledi. "Adamlarımdan birini kontrol etmek için buradayım, Lilah Strong."

"Teğmen?" Hâlâ önlüğünü giymiş olan Louise yaklaştı. "Ben Doktor Dimatto, cerrahi ekipten biriyim. Neden benimle gelir misin?"

"Ameliyattan çıktı mı?"

"Evet." Louise yürümeye devam etti. "Neden buraya girip oturmuyoruz?"

"Aman Tanrım. Kurtulamadı mı? Bana çok kötü yaralandığı söylenmişti ama ben öyle umuyordum."

"Çok iyi iş çıkardı." Louise, Renee'ye küçük bir ofise girmesini işaret etti ve kapıyı kapattı. "Yaşı ve fiziksel durumu onun yanındaydı. Tamamen iyileşmemesi için hiçbir neden yok."

"Tanrı'ya şükür." Renee gözlerini kapadı, oturdu. "Hepimiz çok endişelendik. Buraya daha erken gelmeyi umuyordum ama ... önemli değil. Onu görebilir miyim?"

"Özür dilerim. Şu anda ziyaretçi kabul edemez. Ailesi bile. Ciddi bir enfeksiyon riski var, bu yüzden Onu karantinaya alın. Her halükarda, şu anda komada. Çok ağır bir travma geçirdi ve vücuduna iyileşmesi için zaman tanımak istiyoruz. Onu sekizinci kattaki Doğu Kanadı'na yerleştirdik. Sessiz ve kanadın geri kalanına kapalı. Enfeksiyon bu noktada onun düşmanıdır."

"Anlıyorum. Ama yanında biri var mı? Eğer uyanırsa-" "Onu komadan çıkarmaya çalışmayı umuyoruz. Yirmi dört saat. Bu arada bir yoğun bakım hemşiresi her otuz dakikada bir hayati değerlerini ve durumunu kontrol edecek. Şu anda en çok ihtiyacı olan şey dinlenmek ve sessizlik. Yarın bu saatlerde ya da ertesi sabah ziyaretçi kabul edebilecek."

"Oda numarası mı? Takım arkadaşlarına söylemek istiyorum. Ve alabileceği zaman çiçek göndermek."

"Tabii ki. Kendisi 8-C'de. Ziyaretçi kabulüne başladığında sizinle irtibata geçmekten memnuniyet duyarım."

"Buna çok memnun olurum." Renee ayağa kalktı. "Tüm yaptıklarınız için teşekkür ederim. İnanın bana, Dedektif Strong'un iyileşmesi beni derinden ilgilendiriyor."

"Anlıyorum. Seninle asansöre kadar yürüyeceğim."

Louise onu dışarı çıkardı, asansör kapısı kapanana kadar bekledi ve sonra 'link'ini çıkardı. "Pekâlâ," dedi Eve'e. Teğmen Oberman'a söylediğim yalan ve gerçek karışımını bitirdim. Benimle işiniz bittiyse gidip hastamı kontrol etmek istiyorum."

"Teşekkürler, Louise." Eve kapattı, ekibini güncelledi. Ve düşündü: İkinci adım. Renee'den Freeman'a.

Renee memnuniyetle gülümseyerek arabasına bindi. Hastaneden bir blok uzaktayken kayıtsız bağlantısını devreye soktu. "8-C'de, doğu kanadında. Karantinaya alındı, her otuzda bir yoğun bakım hemşiresi tarafından kontrol ediliyor. Kritik durumda, komada, görünüm iyimser."

"Uzun sürmez."

"Bix'in başladığı işi bitir ve onu hızlı ve sessiz bir şekilde dışarı çıkar, Freeman. Yaralarından kaynaklanan komplikasyonlar gibi görünmesini istiyorum."

"Yanımda bir şey var. Soyunma odasını çoktan araştırdım. Sağlık görevlisi olarak girebilir, bu suyu ona ekleyebilirim. IV. Sadece uyuyacak. Hasta bir köpeği uyutmak gibi."

"Bu işi hallet, sonra Five-O'ya git. Her ihtimale karşı herkesin şahit gösterilmesini istiyorum."

"Sadece dikkat dağıtıcı bir şey ayarlamam gerekiyor ki oraya girebileyim. Eğer yeterince hızlı çalışabilirsem, geri dönüp Dallas."

"Hayır, sana ne diyorsam onu yap. Ne eksik ne fazla. Dallas, Marcell ve Palmer'ın elinde. Yakında harekete geçerler. İş bitince bana haber ver. Sadece mesaj at. Babamla birlikteyken bir 'link çağrısı' almak istemiyorum."

"Siz nasıl isterseniz, Teğmen."

Sen ne dersen de, diye düşündü Eve, konuşmayı beslemesinden takip ederek. Tabağına bir cinayet komplosu suçu daha ekle, Renee. "Duyuyor musun, Dallas?"

Feeney onun kulağına sordu.

"Her kelimesi. Burayı kapatıp bir sonraki aşamaya geçeceğim."

"Kıçını kapalı tut, Teğmen." Roarke'ın sesi şimdi kulağına geliyordu. "Bundan hoşlanıyorum."

"Ben de öyle."

Bilgisayarını kapattı, omuzlarını yuvarladı. Şimdi oynaması gerekiyordu. Üçüncü adım, Dallas'tan garaja.

"Hareket halindeyiz," dedi mikrofonuna.

Ofisinden çıkıp Carmichael'ın ve iki üniformalının baktığı havalandırma boşluğuna doğru yürüdü.

"İyi geceler, LT."

"İyi geceler, Dedektif. Memur beyler."

Carmichael'a ve üniformalılara pozisyon almaları için zaman tanıyarak, gölgesinin yolda olduğunu bildirmesi için zaman tanıyarak kaymaya başladı.

Yeraltına inmek için asansöre geçti ve Feeney'i dinledi.

"Diğer vagonları değiştirdiler, böylece sizin seviyenizin iki kat üstünde duracaklar. Aşağı inmeyi planlayanlar Sizin beklemek ya da merdivenleri kullanmak zorunda kalacak. Kaynağı bulduk. Roarke arızayı yönlendiriyor. Armand kör olmayı bekleyecek, Marcell ya da Palmer ona izin verene kadar bekleyecek. Ama seni burada tutacağız."

Başıyla onayladı ve kapılar açıldığında garaja doğru yürüdü.

Aracına ulaşıp kilitleri açana kadar ona dokunamadılar. Sonra onu arkadan vuracaklardı. Eğer herhangi bir konuda yanılıyorsa, bir darbe alacaktı.

Zaten muhtemelen bir tane alırdı.

Arabasına doğru yürüyüp şifreyi girerken ayak sesleri yankılandı.

Arkadan, diye düşündü, belli belirsiz bir ses duyduğunda. Camlar iniyor, araç arkada ve hemen sağda.

Hızlı oldu. Sorunsuz ve tam da umduğu gibi oldu.

Adamları silahlarını çekmiş bir şekilde her yerden dökülüyordu. Şimdi seslerin yanı sıra ayak sesleri de yankılanıyordu. Vuruldu- Muhtemelen ateş edenin niyeti kadar refleksi de vardı ve ceketinin altındaki koruyucu yelekten yayılan ısıyı, hafif ama rahatsız edici acıyı hissetti.

Dönüp Jacobson'ın sağ elini Marcell'in kulağına soktuğunu gördüğünde kendi silahını çıkarmıştı.

"At silahını, seni orospu çocuğu yoksa beynini dağıtırım. Eller yukarı! Ellerini görebileceğim bir yere koy, siktiğimin ibnesi. Yanlış nefes alırsan, yanlış göz kırparsan seni mahvederim."

Reineke ve Peabody Palmer'ı diğer tarafa sürüklerken Eve geri çekilip Jacobson'ın Marcell'le ilgilenmesine izin verdi.

"Bu, sikiş kelimesinin çok yaratıcı ve değişik bir kullanımıydı, Dedektif."

"Şerefsiz." Jacobson, Marcell'i yere iterken hırladı. "Yüzüstü yat, seni lanet olası korkak. Teğmenimi arkadan mı vurdun? Siktir git."

Belirgin bir çatırtı ve ardından bir çığlık duyuldu.

"Adımımı yanlış değerlendirmişim gibi görünüyor,

Teğmen, ve

Bu orospu çocuğunun parmaklarından birine bastım. Sanırım kırık."

"Herkesin başına gelebilirdi." Jacobson, Marcell'in ellerini arkasından çekerken çömeldi ve onları dizginledi. "Kendi ortağınız. Dedektif Jacobson duygularımı çok güzel ifade etti. Aklıma bir şey gelmiyor. Kendi ortağını öldüren bir polise söylenecek başka bir şey yok."

"Bir anlaşma istiyorum." Marcell'in rozetini, com'unu, 'link'ini -ve tek kullanımlık olanı- elinden alırken yüzünden terler boşandı.

"Eminim öyledir." Önce cehennemde görüşürüz, diye düşündü Eve. "Benim için Renee'nin üzerinde yuvarlanacak mısın, Marcell? İyi bir köpek gibi yuvarlanacak mısın? Onu gözümün önünden uzaklaştır. İkisi de ayrı kafeslerde, temas yok. Onlara haklarını oku. Bu pisliğin parmağını tedavi edecek bir doktor bulun." Ayağa kalktı, sakinleştirici bir nefes aldı, sonra adamlarına baktı, her biriyle göz teması kurdu.

"Teşekkür ederim. İyi iş çıkardınız." Adamları Marcell ve Palmer'ı götürürken arabasına yaslandı ve Peabody ona katıldı.

"İyi misin?" Peabody ona sordu. "Şok akımının yeleği delip geçtiğini duydum."

"Yüksekteydi. Bu, yeleği delip geçecek ve ona karşı suçlamalara bir yumruk ekleyecek. Feeney, Armand'ı almak için ekibini topla. Burası temiz."

"Şimdi içeri giriyorlar."

"Anlaşıldı. Marcell'in patronuna bilgi verme zamanı geldi."

Roarke ona, "Bunu burada yapacağız," dedi.

"O zaman yukarı çıkıyoruz. Gerisini oyuna koyalım."

Dördüncü Adım, diye düşündü. Freeman.

Dolaptan aldığı önlük ve kimlikle Freeman merdivenlerden sekizinci kata çıktı. Uyum sağlama yeteneğiyle gurur duyuyor, kendisini bir insan bukalemunu olarak görüyordu.

Kapıyı hafifçe araladı, sağa ve sola göz gezdirdi, sonra koridora ve koridorun karşısındaki odaya kayd.

Makineler bip sesi çıkarıp uğulduyor, yatakta yatan zavallı her neyse onu izliyordu. Kameranın menzilinden uzak durarak, taşıdığı sinyal bozucuyu hedefleyene kadar duvara yaslandı.

Alarm çalmaya başladığında bile yoğun bakım ekibi koşarak gelmeden önce dışarı çıkmış ve yan odaya girmişti. Sağlık görevlileri koşarken sırtarak işlemi tekrarlardı. İyi bir önlem için üçüncüye de vurdu, sonra 8-C'ye doğru koşmaya başladı.

Elektronik bir arıza olduğunu tespit edip yeniden başlattıklarında, yataklardaki zavallı piçler için ne yapıyorlarsa yaptıklarında, yapmak için geldiği şeyi yapmış ve gitmiş olacaktı.

8-C'ye taşındı. Işıkları loş tuttuklarını fark etti. Dinlenme ve sessizlik günün emriydi. Onu gönderdiği yerde ikisinden de bolca bulacaktı. Yatağa doğru ilerledi, cebindeki şişeyi çıkardı.

"Burnunu işimize sokmamalıydın, aptal sürtük."

Baxter gölgelerin arasından çıktı ve silahını Freeman'ın kafasına dayadı.

"Şimdi sürtük kim?" Trueheart, Freeman ve Strong'un arasına girerken Baxter, "Şimdi kim sürtük?" dedi. "Şimdi kimmiş sürtük?"

Freeman'ın güvenliği sağlandı," diye

bildirdi Eve.

Peabody ona, "Runch ellerinde," dedi. "Ve muhasebeci, Tulis, Addams. Adamlarını göldeki ördekler gibi topluyorlar."

"Janburry ve Delfino'nun Bix'le kaliteli zaman geçirmesiyle birlikte, final zamanının geldiğini söyleyebilirim."

Renee babasının çalışma odasında oturuyor, her nefes alışında onu seviyordu. Her nefes verişinde ondan nefret ediyordu.

"Bugün kaçak çalışmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun," diye ısrar etti ama ses tonunu ve yüzündeki saygıyı korudu. "Bir hata yüzünden bir adamı farelerin önüne atmayı göze alamam. İlk başta Bill Garnet'e de böyle olduğunu düşünmüştüm."

"Renee, adamlarından biri senin kullandığın şeyi kullandığında

karşı savaşıyorsanız, harekete geçmelisiniz. Ekibinizin kurallarından siz sorumlusunuz."

Devam et, diye düşündü, bana Marcus Oberman'ın standartları hakkında ders ver. Hepsini daha önce duydum.

"Bunu gayet iyi biliyorum. Sadakat hayati önem taşır, bunu sen de biliyorsun. Garnet'le konuştum, bunu dosyasının dışında tuttum ama ona bir programa girmesini emrettim. Birkaç gün öncesine kadar ondan ve diğer dedektiflerimden şüphelenmeye başladım. . . Baba, adamlarımdan ikisinin CI'ımı ürün elde etmek için kullandıklarına inanmak için nedenlerim var. Ben de Muhbirimi benimle temas kuramadan öldürdüklerine inanmak için sebeplerim var."

"Bix."

"Hayır, Bix değil. Garnet Bix'i siper olarak kullanıyordu. Sanırım düşüş için Bix'e tuzak kurmaya çalışmış olabilir. Lilah Strong." Ayağa kalktı adım atmaya başladı. "Yaklaştığımı fark etmiş olmalı. Bu yüzden bugün kaçmaya çalışmış olmalı. Benim adamlarımdan ikisi, baba, ekiplerine, departmana, bana ihanet ediyorlar. Rozetlerine."

Gözlerinde yaşların parıldamasını diledi. "Bu benim hatam."

"Kusur ve sorumluluk her zaman aynı şey değildir. Renee, eğer buna inandıysan, elinde herhangi bir kanıt varsa, neden Teğmen Dallas'ı bilgilendirmedin?"

"Ben yaptım." Etrafında döndü. "Sadece bugün. Beni fırçaladı, sadece fırçaladı. Bix'e ve bana o kadar odaklanmış ki. O kadar kendini beğenmiş ki."

"O iyi bir polis, Renee."

O artık ölü bir polis, diye düşündü Renee. "Benden daha iyi sanırım."

"Söylediğim ya da kastettiğim bu değildi. Bu bilgiyi komutanınıza götürmeniz gerekiyor. Zaten sahip

olmalısın

öyle yaptım. Onunla temasa geçip Dallas'ın da dahil olduğu bir toplantı talep etmeniz ve bu konuda bildiğiniz her şeyi onlara anlatmanız gerekiyor."

"Daha önce emin olmak istedim. Kendi başıma çalışıyordum. Benim sorumluluğum," diye hatırlattı ona, çünkü bu onun en sevdiği kelimelerden biriydi.

"Baba, bence Keener'dan daha derine inmişler. O sadece bir çakıldı. Bence yukarı çıktılar ve Garnet'i öldürdüler. I bu konuda bir çizgi var. Sonuna kadar takip etmek istedim. Dallas'ın davası olduğunu biliyorum ama Tanrı aşkına, Baba-Garnet, Strong, hatta Keener, onlar benim ve bunu halletmek istedim."

"Bunu anlıyorum. Komuta yalnız olabilir Renee ve zor olabilir. Ama sen bir bütünün, bir sistemin parçasısın. Kendi ihtiyaçların için bu bütünün, bu sistemin dışına çıkamazsın. Adamlarına gerçek liderliği göstermeyi borçlusun. Adamlarından ikisi kötü yola düştü. Şimdi geri kalanlara tolerans ve yarım tedbir olmadığını göster."

"Haklısınız. Tabii ki haklısınız. Komutanla temasa geçip toplantı talep edeceğim."

"Orada olmamı istiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Bunu kendi başıma yapmalıyım. Seni bu işe karıştırmamalıydım. Gitmem gerek, düşüncelerimi toparlamam gerek. Beni dinlediğin için teşekkür ederim. Bunu düzelteceğim."

"Yapacağınıza inanıyorum."

"Yapacağına inanıyorum," diye mırıldandı arabasının kapısını çarparken. Ders vermek ve ahkâm kesmek, Aziz Oberman'ın yolundan gitmediği için ona onaylamayan bakışlar atmak tam da ona göreydi.

Ne kadar uzağa gittiğini ya da ne kadar geniş bir alana yayıldığını asla bilemeyecekti.
kendi yolunu çizmişti. Ama şimdi o yine yararlı bir araçtı.

Dallas'ın cesedini bulduklarında, Strong yaraları yüzünden öldüğünde ve Whitney'e inanmasını istediği şeyi söylediğinde, sevgili babam ona her şeyi anlattığını doğrulayacaktı. Dallas'ı Strong'a yönlendirmiş ve reddedilmişti.

Her şey yerli yerine oturuyordu.

Freeman'dan gelen mesajı görünce sevinerek linkini çıkardı. Ancak birkaç saniye içinde, metni tekrar okumak için aracını yolun kenarına çekti.

Ona ulaşamıyorum. Yanına yaklaşamıyorum. Etrafı doktorlarla çevrili. Bu gece onu komadan çıkaracaklar. Emirler?

"Lanet olası beceriksizlik. Her şeyi kendim yapmak zorunda mıyım?" Düşünebilene kadar yumruklarını direksiyona vurdu.

İptal et, diye emretti.

Strong'un yaşamasının bir önemi yok, dedi kendi kendine. İtibarı sarsılacaktı. Üçüncü sınıf bir dedektife -üstelik kanıtlar ve şüpheler yerleştirilmişken- teğmenine karşı kim inanırdı ki?

Aziz Oberman'ın kızına karşı mı? Hiç

kimse.

Hain kaltak onlara anlattığında kasaya bakmaları gerekecekti elbette. Renee yola geri döndü. Meraklı kaltağın anlattıklarını doğrulamaları gerekecekti. Bu yüzden kasayı boşaltacak ve Garnet, Strong ve Keener'ı birbirine bağlayan şüpheleri ve kanıtlarıyla birlikte hazırladığı raporlar.

Bu dağınıklığın geri kalanını kendisi toparlayacaktı ve sonra, diye düşündü, birkaç hafta içinde hak ettiği tatile çıkacaktı.

Bölüm 23

Renee işlerini halletmek için Merkez'e doğru yürüdü. Son İtalya seyahatinde aldığı yağlarla uzun, sıcak bir banyo yapmak istiyordu. Ve yatırım yaptığı üzüm bağından bir şişe şarap.

Strong'un gözden düşmesine ve muhtemelen hapse atılmasına -ve en önemlisi, en sevindirici olanı, Teğmen Eve Dallas'ın ölümüne- kadeh kaldırırken ıslanabilirdi.

Duygusal kaltak bir alyans takıyordu, diye hatırladı. İlginç bir parça, eşsiz bir tasarım. Aklındaki günah keçisine vermek için mükemmel bir parça olabilirdi. özellikle de ilk fırsatta onu rehin bırakacak vahşi bir kimyager.

Dallas'ın ve Garnet'in cinayetini onun üzerine yıkmak kolay olurdu.

Kendi katındaki asansörden inerken, "Gevşek uçlar kesildi" diye düşündü. En iyisi, bir yolunu bulup müfettişleri keçiye yönlendirdi. Bu, Garnet/Güçlü sorunundan kalan tüm izleri silecek ve büyük olasılıkla kaptanlık çubuklarına doğru küçük bir destek sağlayacaktır.

Gerçekten de işler planladığından da iyi gidiyordu.

Ekip odasının gece güvenliği ısıltısından hızla geçip ofisinin kilidini açtı. Işıkları çağırdı ve doğruca portreye gitti.

"Seni ve savunduğun her şeyi sikeyim."

Çerçeveyi kaldırdı, sonra arkasından gelen sesle döndü.

Eve sandalyeyi döndürdü ve gülümsedi. "Bu hiç hoş değil babanla konuşmanın bir yolu, Renee. Tanrım, hayalet görmüş gibi görünüyorsun."

"Ofisimde ne yapıyorsun? Kilitli ofisimde mi? Buna hakkın yok-"

"Ayaklarının üzerinde hızlısın. Hakkını vermeliyim. Üzerime saldıgın köpeklerden daha hızlısın."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Lütfen, Renee, her tarafını sardılar. Marcell biz kelepçeleri takmadan önce anlaşıma için ağlıyordu, Palmer da çok geride değildi. Peki bu olmadan bile mi?" Eve uzandı ve kayıt cihazına dokundu.

Renee'nin sesi odayı doldurdu, Eve'in ve Lilah'ın ölümünü ayarlıyordu.

"Dedektif Strong iyi bu arada. Freeman? Pek sayılmaz. Beni öldürmelerini emrettiğiniz zavallı çift gibi o da şu anda bir kafeste seçeneklerini düşünüyor. Armand, Bix, Manford ve son sayıma göre senin rengarenk ekibinden beş kişi daha. Tamamen boku yemiş durumdasınız."

"Blöf yapıyorsun, yoksa burada yalnız olmazdın. Bu yüzden sanırım sadece-"

Eve silahını çekti ve Renee'nin power suit ceketinin orta düğmesini hedef aldı. "O parçayı yavaşça çekip çıkarmak isteyeceksin, sonra masanın üzerine koy ve uzaklaş."

Hiç kimseyi öldürmediğinizi biliyorum. Çantanızdaki silahı ya da başka bir silahı hiç ateşlemediniz - en azından kayıtlara geçmedi. Ben yaptım ve seni yere sermekte tereddüt etmeyeceğimi söylerken bana güven."

Renee çantayı masanın üzerine fırlattı. "Bunu kazandığını mı sanıyorsun? Bunu düzeltmeyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Bu doğru. Sanırım bunu kazandım. Bence bunu düzeltemezsin." "Düzeltemedin ve ben düzelteceğim. Asıl senin kellen gidecek."

Eve paniklemediğini fark etti. Kızgın. Öfkesine bir destek daha vermeyi uman Eve yüzüne bir kahkaha yerleştirdi.

"Gerçekten mi? Strong'u iki kez denedin, önce Bix'le, sonra Freeman'la. Pek başarılı olamadın, değil mi? Şimdi de beni alt edebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Bix'le şansı yaver gitti. O asla ıskalamaz."

"Keener'ı öldürdü ama Keener zayıf bir keşti. Ve Garnet'i. Ama Garnet onun ortağıydı ve ona güveniyordu. Bence bu Bix'i şanslı yapıyor. Hepsi sana güvendi, değil mi? Renee mi? Onların türünden herhangi birinin güvenebileceği kadarıyla. Bix'in beton bir kafeste yaşamaya başladığında ona söylediklerinizi yapacağından o kadar emin misiniz?"

"Ona ne dersem onu yapacak ve ne söylersem onu söyleyecek. İnsanlara böyle komuta edilir."

"Evet, Bix gibi bir adama kendi ortağının boğazını kesmesini, bir esrarkeşin koluna zehir sokmasını söylemek için çok cesur olmak gerekir."

"Bix gibi birini geliştirmek için öngörü, vizyon ve beyin gerekir, böylece emir üzerine bunu yapar. Bix'in benim için yaptığını ve yapacağını hiçbiriniz sizin için yapmaz."

"Bu konuda haklısın."

"Bu seni zayıf yapar. O silahı üzerimde tutmak da seni zayıf yapar."

"Öyle mi?"

"Cesaretin var mı, Dallas?" Renee topuklu ayakkabılarından sıyrıldı. "Burada kimin yetkili olduğunu gerçekten görelim."

"Sen ciddi misin?" Tüm yanıtlar arasında Eve'in en son beklediği buydu. İçinde parlak bir sevinç balonu yükseldi. "Benimle dans etmek mi istiyorsun?"

"Zayıf. Ve bir korkak."

"Ah, hakaretler. Sting. Ne oluyor be? Bunu gerçekten ben de istiyorum." Eve silahını yere bıraktı, ceketini silkti.

Masanın etrafında dönerken, Renee dövüş pozisyonuna geçti.

"Hey." Eve başını eğdi, işaret etti. "Ders aldın mı?"

"Beş yaşımdan beri. Kanayacaksın." "İlk kez olmazdı."

Duruşunu aldı ve birbirlerinin etrafında döndüler. Renee'nin üzerine gelmesine izin verdi, tekmeyi, devamını ve ters vuruşu engelledi.

Orada güç, stil ve beceri olduğuna karar verdi. Renee kolay pes etmeyecekti; çabuk pes etmeyecekti.

Çok daha iyi.

Renee'nin yumruğunu kenara itti, sert bir yumrukla yaklaştı ve onu püskürttü. Ve karnını yakan bir orta vücut darbesi aldı.

Bir sonraki tekme Renee'nin omzunu yakaladı ve kolundan aşağıya doğru acıyla inmeye başladı. Renee, dönüşündeki momentumu kullanarak tekmesini Renee'nin göğsüne öyle bir vurdu ki rakibi sandalyeye çarpıp yere düştü.

Yumrukları hazır olan Eve ileri atıldı ama Renee ayağa fırladı, Eve'in dizine öyle bir tekme attı ki ayakları altından fırladı. Şimdi kanın tadını alıyordu, kendi kendine bunun onu uyandırdığını söyledi ve Renee yaralı dizine vurmaya hazırlandığında Eve bacağını savurdu.

Bu kez rakibi düştüğünde, altındaki masa çökerken tatmin edici bir çıtırtı duyuldu.

İkisi de ayağa fırladı ve birbirlerine saldırdılar.

Yumruğu Renee'nin suratına çarparken Eve'in kolundan yukarı fırlayan sevinç gibi bir şeydi ve kanı acı ve öfke çığlıklarına karıştı. Kendi yüzüne de bir darbe aldı, Gözlerinin önünde yıldızlar patlıyordu. Onların üzerinde uçarak döndü, dirseğini Renee'nin karnına saplamak için alçaldı, ön kolunu yukarı kaldırarak Renee'nin çenesine bir ters yumruk indirdi.

Eve ona, "Kanıyorsun, sürtük," dedi ve Renee'nin ayağını tekme atarken yakalayıp geri itti.

Renee düştü, yuvarlandı, bacaklarını makasladı ve ayağa kalkmadan önce Eve'in kalçasına çift tekme attı.

Kana susamışlık. Eve bunun nabzının attığını ve içinden pompalandığını hissetti, tüm bu ilkel öfke bir şekilde çarpık bir zevkti.

Daireler çiziyor, dönüyor, bir darbe indiriyor, bir darbe daha alıyordu. Ter gözlerini yaktı, sırtından aşağı damladı ve Renee'nin yüzüne bulaşan kanla karıştığını gördü.

Eve artık aynı yerde olduklarını biliyordu, kazanmanın her şey olduğu ve kanın tadının dilde tatlı durduğu bir yerde. Biliyordu ki, bu tadın insanı heyecanlandığı bir yerdi. Daha fazlası için can atıyorum.

Kendi kendine buna bir son vermesini, çizginin üzerinden geri adım atmasını söyledi. "İşin bitti," dedi. "Bu iş bitti."

"Bittiğinde söylerim!" Renee ona doğru atıldı; Eve saldırıyı karşılamak için döndü. Bir gülle gibi kapıya çarptılar ve samimi bir şiddet karmaşası içinde ekip odasına döküldüler. Yuvarlandılar, yumruklaştılar, gök gürültüsü gibi bir çatırtıyla bir masanın kenarına çarptılar.

Eve, Renee'nin bileğini kavrayıp bükerek gözünü hedef alan başparmağı durdurdu. Renee acı dolu bir çığlık atarak Eve'in saçlarını yakaladı, tırnakları kafa derisini oydu ve acımasızca çekti.

Kan gibi kırmızı bir alanda daha fazla yıldız patladı.

"Sik beni! Saç çekmek mi? İşte bu!" Renee'nin bileğini geri çekti, çıkardığı çığlıktan zevk aldı ve kafa derisiyle birlikte Çığlık atarak Renee'yi sırt üstü çevirdi. "Amcık." Yumruğunu sıktı, Renee'nin suratına bir, iki kez indirdi, üçüncüsü için geri çekildi ama saçındaki tutuş çözülmediğinde, Renee'ye bakan gözler cam gibi olduğunda geri çekildi.

"İş bitince söylerim." Eve ağzındaki kanı temizledi. "Ve bitti. Tanrım, bitti." Yuvarlandı, yere oturdu, yanan ciğerlerine dolan havayı yavaşlatmaya çalıştı. "Peabody!"

"Efendim!" Peabody, çoktan içeri girmiş olan polis kalabalığından -ve bir sivilden- bir adım öne çıktı. Manga odası.

Bu sefer Eve burnunun altını temizledi, sonra bastırdı. nazikçe. Kırık olmadığına karar verdi, sadece kanlıydı. "O senin."

"Ha?"

"Tanrı aşkına, kulakları çınlayan benim. O senin dedim. Senin tasman. Al onu."

"Ama Dallas, sen-"

Hemen hemen her yeri ağrmasına rağmen, Eve ayağa kalktı. Acaba yaralı dizinde
Bir basketbol topu kadar şişti ya da öyle hissetti.

"Dedektif, az önce size bir talimat verdim. Arkadan konuşmadan bu talimata uymanızı ve bu kişiyi tutuklamamanızı bekliyorum.

Rozetinin, soyunun ve lanet olası cinsiyetinin yüz karası. Saç çekicisi," dedi Eve tiksintiyle ve bir elini hassas kafa derisinin üzerinde gezdirdi.

"Evet, efendim."

"Bir dakika." Eve acı içinde çömeldi, Renee'nin yüzüne doğru eğildi ve sadece ikisi adına konuştu. "Şu polisi görüyor musun, Renee? Seni götürmek üzere olan polisi? O

Sebebi. Düşüp çıkmanın sebebi o. O senden daha iyi bir polis, daha iyi bir kadın, daha iyi bir insan. Ve o benim ortağım."

Eve güçlkle ve büyük bir rahatsızlıkla doğruldu. Peabody'ye, "Onu götür," dedi.

"Memnuniyetle, Teğmen. Renee Oberman," diye başladı mahkumu kelepçelemek için eğilirken, "tutuklusunuz."

Peabody, Renee'yi ayağa sürüklerken suçlamaları sıraladı. Eve'in başını sallaması üzerine McNab içeri girdi ve Renee'nin diğer kolunu tuttu. Peabody, onu dışarı çıkarırken Miranda'yı tekrarladı.

"Teğmen."

Eve dikkat kesilirken yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. "Evet, efendim, Komutan."

"Şüpheliyle fiziksel temasa girmeniz, prosedürü ihlal etmeniz ve silahınızı bir kenara bırakmanız ve bunu şüpheliyi açıkça kontrol altına almışken yapmanız gereksizdi."

"Evet, efendim."

"Gereksiz," diye tekrarladı, "ama adil. Ve inanıyorum ki gözlemlmek kadar deneyimlemek de tatmin ediciydi. Revire gidip temizlenmenizi ve tedavi olmanızı öneririm. Komutan Oberman'ı kızının tutuklandığı konusunda bilgilendirmek benim talihsiz görevim olacak."

"Efendim, soruşturma ekibinin başı ve tutuklayan memurun ortağı olarak, bunun benim görevim olması gerektiğini düşünüyorum."

"Komutayı bundan daha iyi biliyorsun, Dallas. Onu ben kaldıracam. İyi iş çıkardın." Dönüp odadaki polisleri taradı. "Hepiniz iyi iş çıkardınız."

Ve komutasını omuzlayarak dışarı çıktı.

Roarke yanına gidip ona silahını ve bir havlu uzattı. Havluyu nereden bulduğunu bilmiyordu ama temiz görünüyordu. Yüzündeki kanın bir kısmını sildi.

"Silahını indirdiğin için kışına tekme basardım," diye mırıldandı, "ama daha önce de söylediğim gibi, silahı çok seviyorum. Ve özünde Whitney ile aynı fikirdeyim. Ayrıca"-o havluyu aldı, yüzünü kendisi sildi-"Yeni adamdan elli tane aldım."

"Ne? Santiago mu?"

"Onunla bahse girdim, onu kavgaya çekip biraz hırpalayacaktın. Tek alan o oldu." Eğildi, yumuşakça, usulca onun şişmiş ağzını öptü. "Ama seni diğerleri kadar iyi tanımıyor. Henüz."

Gülümseyebilirdi ama bunun canını acıtacağını biliyordu. "Şey, o yeni çocuk. Yapmam gereken..." Odanın hâlâ polislerle dolu olduğunu fark ederek sözünü yarıda kesti. Öpücüğü düşünerek kaşlarını çatacağı ama bu da canını yakacaktı.

"Hepiniz hâlâ burada ne yapıyorsunuz? Eviniz yok mu sizin? Dağılın."

Baxter onun şaşkınlığı karşısında dikkat kesildi, selam verdi ve selamını tuttu. "Teğmenim," dedi ve odadaki tüm polisler de onu takip etti.

Her ağrıyı, her acıyı, her çürüğü ve kesiği unuttu. Gururuna yer yoktu.

"İyi iş çıkardınız. Hepiniz için. İyi iş çıkardınız." Selama karşılık verdi. "Dağılabilirsiniz."

Onlar dışarı çıkarken Feeney ona doğru yürüdü. Elini onun omzuna koydu ve başıyla onayladı. "Fena değil," dedi. "Hiç de fena değil."

Yürüdüğünde, adımlarında bir çalım vardı.

Eve bir nefes verdi. "Bir dakika oturmam gerekiyor." Oturdu, sonra başını ellerinin arasına aldı. "Tanrım. Oh, Tanrım."

Sesindeki gözyaşlarını duyan Roarke diz çöktü. "Acı çekiyorsun. Bebeğim, seni hastaneye götürmeme izin ver."

"Öyle değil. Ya da evet, biraz öyle. Ama çoğunlukla ..." Başını adamın omzuna koydu ve güzelce kesilmiş ceketine kan bulaştırdı. "Yaptıkları şey. Hepsinin. Nasıl ayağa kalktılar. Hepsinin. İçlerinde ne olduğunu bilerek. Yapamam. Nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum."

"Gerek yok. Sanırım biliyorum."

"Onlar onun olmadığı her şey. Taciz ettiği, tecavüz ettiği, öldürdüğü, sömürdüğü her şey. Onlar benim ... bunu yapmamın nedeni değil, yapabilmemin nedeni." Başını kaldırdı, gözyaşlarını ve kanı temizledi. "Ev için o içkiyi alacak mısın?"

"Yapacağım, evet. Sevgili Eve." Dudaklarını onun yanağına koydu. "Polisim."

"Roarke." Gözyaşları yine bastırdı ve yaktı. Bazılarını bıraktı, sadece düşmelerine izin verdi. Onunla birlikte düşmelerine izin verebilirdi. O da Yakasını kavradı, gözlerine bakarken daha fazla kan aktardı.

"Eve gitmek istiyorum, tamam mı? Şimdi eve gitmem gerek. Beni orada iyileştirebilirsin. O kadar da kötü değil. Beni eve götürüp iyileştirebilirsin. Çünkü günün sonunda bunu yapan sensin. Beni iyileştiren sensin."

"Eve." Dudaklarını kızın alnına bastırdı ve bir süre orada tuttu.

Sadece tuttum. "Tamam o zaman. Seni eve götüreceğim ve seni iyileştireceğim."

"Teşekkürler." Ayağa kalkmasına yardım ettiğinde ona yaslandı. "Sebebi de sensin. Bunu yapabilmemin sebebi sensin."

"O zaman başka bir gün yapabilmen için seni iyileştireceğim."

Odadan çıkmaya başladıklarında tısladı. "Kahretsin! Bu oldukça kötü. Hâlâ eve git ve tamir et bölgesi, ama Tanrım, dövülebiliyordu. En azından saç çekme olayına kadar."

"Biraz kendini tutuyordun."

Kaşlarını çattı. "Kim demiş?"

"Seni kim tanıyor?"

İçini çekti ve tekrar ona yaslandı. "Belki biraz geri durdum, ta ki-"

"Saç çekme olayı."

"Bu aşağılayıcıydı ve o anı gerçekten küçük düşürdü."

Güldü ve onun ağırlığını aldı. Onu eve götürüp iyileştirmesi için asansöre doğru topallayarak yürüdü. Böylece her şeyi başka bir gün yapabilirdi.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

